

የሕይወት መስታወት

የእምነት እርምጃ

ዶክተር መለሰ ወጉ

የሕይወት መስታወት

2011 (2003-04 ዓ.ም.)

የእምነት እርምጃ

ከተስፋቢነት ስሜት ተላቅቆ መኖር ————— 6

ሌላውን ሳይሆኑ፤ ራስን ሆኖ መኖር ————— 23

በትዕግሥት ጸንቶ መኖር ————— 46

“ከትላንትናው” ተላቅቆ መኖር ————— 66

በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ መኖር ————— 83

“ገገ” በተስፋ ጠብቆ መኖር ————— 100

ዋቢ ጽሑፎች (Bibliography) ————— 118

የሕይወት መስታወት
“Yēhiwot Mēstawot”
“Mirror of Life”

የመጀመሪያ እትም I ፐር ፀፀ፫ ዓ.ም.
First Edition, January 2011

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የሚገኙት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው የአማርኛ የመጽሐፍ ቅዱስ እትሞች፣ እንዲሁም በዓለም አቀፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ማህበር ከታተመው ከአዲሱ መደበኛ ትርጉም መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

ይህን የሕይወት መስታወት እትም በከፊልም ይሁን በሙሉ፣ በማንኛውም ዓይነት መንገድ ለማዋቅ፣ በትድሚያ ከእ.ት.አ. ያውያን የወንጌል አገልግሎት ዋና ጽሕፈት ቤት በጽሑፍ የተገለጸ ፈቃድ ማግኘት ያስፈልጋል።

Copyright © 2011 by Ethiopian Outreach Ministry
All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any manner without written permission from Ethiopian Outreach Ministry except in the case of brief quotations in critical articles and reviews.

Produced by:

Ethiopian Outreach Ministry
P.O. Box 2241
York, PA 17405
United States of America

Ethiopia Office Address:
P.O. Box 7888, Addis Ababa, Ethiopia.

Printed in Addis Ababa, Ethiopia

ይህ የሕይወት መስታወት
በዓመት ስድስት ጊዜ
እየታተመ የሚወጣ
የመጽሐፍ ቅዱስ
ትምሕርት ነው።

ይህ ልዩ እትም
እ.አ.አ በ 2011 ዓ.ም.
ታትመው የሚወጡትን
ስድስት እትሞች
ያጠቃልላል።

ይህን ትምሕርት ለማግኘት፣
በአድራሻችን በመጻፍ፣
በስልክ፣ በፋክስና
በኢ-ሜይል ማዘዝ ይቻላል።

የኢትዮጵያውያን የወንጌል አገልግሎት
የፖስታ ሣ. ቁ. 7888
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ
ስልክ፡ 156-4268

የዋና ጽ/ቤት አድራሻ
Ethiopian Outreach Ministry
P.O.Box 2241
York, PA 17405
United States of America
Phone: (717) 846-2041
Fax: (717) 846-9847
E-mail: eom@eomusa.org
Web Address: www.eomusa.org

ከተሰፋቢነት ስሜት ተላቅቆ መኖር

“የእስራኤል አምላክ መድኃኒት ሆይ! በእውነት አንተ ራስህን
የምትሰውር አምላክ ነህ”

(ኢ.ሳያስ 45:15)

ሰው እግዚአብሔርን የመፈለግ ጥማት እንዲኖረው ሆኖ የተፈጠረ ነው። “የመፈለግ ጥማት አለው” ስንል፤ እግዚአብሔር በሰማይ መኖሩን፤ እንዲሁም አንድ ቀን በምድር የተወሰነለትን ዘመን ጨርሶ ሲሄድ እርሱን ለማየት ያለውን የናፍቆት ስሜት ማለታችን አይደለም። እግዚአብሔር ፈቅዶ ራሱን ካልገለጸ በስተቀር፤ ሰው እግዚአብሔርን እንደ ዕቃ ፈልጎ የሚያገኘው አይደለም።

- “መፈለግ” (ማወቅ) ስንል ሰው ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ፈጥሮ ሁልጊዜ ከእርሱ ጋር መኖር ማለታችን ነው።
- ዳዊት ከእግዚአብሔር ጋር ሊኖረው የሚፈልገው መቀራረብ ሲገልጽ፤ “አንድ ነገር ብቻ እንዲሰጠኝ እግዚአብሔርን ለመገሁት፤ የምፈልገውም አንድ ነገር ብቻ ነው፤ ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እንደኖር፤ በዚያ ሆኜ የእግዚአብሔርን ቸርነት እንዳደገቅ፤ አመራሩንም እንደጠይቅ ነው” ይላል (መዝ. 27:4)። እኛስ በሕይወታችን የምንመኘው ነገር ምን ይሆን?

የሲጋራ፣ የመጠጥ፣ የወሲብ ሱስ ይደዛቸውና ከዚያ ከተያዙበት ሱስ በቀላሉ መላቀቅ የማይሆንላቸው አንዳንድ ሰዎች አሉ። ያን ሱስ የሆነ ባቸውን ነገር ካላገኙ፤ ሁሉ ነገር ጨለማ ይሆንባቸዋል። ይሄም ደካማነታቸውንና የዚያ ነገር ባሪዎች መሆናቸውን የሚያሳይ ነው። በመንፈሳዊው ዓለም ሱስ እስኪሆንብን ድረስ እግዚአብሔርን በጣም መፈለግ ወይም መናፈቅ፤ “ያለእርሱ ብቻዬን መቆም አልችልም” ማለት እንደ ደካማነት አይቆጠርብንም። እንደ “ደካማነት ነው” ቢቆጠር እንኳን ስለ እግዚአብሔር ስንል

እንደ ደካማዎች መቆጠራችንን ሊያሳፍረን አይገባም። ጥያቄ የሚኖረን በእኛ ሕይወት ውስጥ ባለው ነገር ወይም ሁኔታ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር በኩል ባለው ነገርም በውስጣችን የሚፈጠርብን አንዳንድ ጥያቄ አለን። ይኸውም፤ “እኛ እግዚአብሔርን ከልባችን በጣም እየፈለግነው እርሱ ሆን ብሎ ራሱን ከእኛ ይሰውራል ወይ?” የሚል ነው። አሳያሽ፤

• **“የእስራኤል አምላክ መድኃኒት ሆይ! በእውነት አንተ ራስህን የምትሰውር አምላክ ነህ”** (ኢሳ. 45:15) ይላል።

ይህን ሲል አሳያሽ ምን ማለቱ ይሆን? የተሰወረ የሚመስለን እኛ ስለማና የው ነው፤ ወይስ እግዚአብሔር በእርግጥ ሆነ ብሎ ራሱን ከእኛ ይሰውራል? እግዚአብሔር ራሱን ከእኛ የሚያሸሽ ከሆነ፤ “እነሆ! እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ” (ማቴ. 28:20) በማለት የሰጠውን መሰከታዊ ተስፋ ማጠፉ አይደለም ወይ ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ተስፋውን ማጠፍ ደግሞ የእግዚአብሔር ባሕሪ አይደለም። እግዚአብሔር በባሕሪው ቃሉን የሚያከብር እንጂ የሚያጠፍ አምላክ ስላልሆነ ከእኛ ጋር አይሆንም፤ ወይም ብቻችንን እንደሆነ ብለን ልንፈራ አይገባም። ስለ እኛ ግድ የሌለው፤ እርቆ የቆመ፤ በምንፈልገው ጊዜ የማናገኘው እንዲሁም በአስጨናቂ ሁኔታ ውስጥ ስናልፍ በወቅቱ የማይደርስልን እሩቅ የሆነ አምላክ አይደለም። በጅምላ ሳይሆን በግል የሚያውቁን በምንፈልገው ሰዓት ፈጥኖ የሚደርስልን ሰማያዊ አባታችን ነው። እግዚአብሔር የማይታያቸው በእርግጥ ርቆ በመቆሙ፤ ወይም ፈጽሞ ግድ የሌለው አምላክ በመሆኑ አይደለም። አንዳንድ አንግዳ የሆነ ዓለማዊ ፍልስፍና ወይም ምድራዊ የሆነ ነገር፤ ከልባቸው የሚናፍቁትን እግዚአብሔርን እንዳያዩ አጨልጦባቸው ይሆናል እንጂ፤ ከልባቸው ከፈለጉት፤ እራሱን የማያሸሽ ወይም የማይሰውር አምላክ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ሥፍራ ተጠቅሶ እናነባለን።

ስው እግዚአብሔርን እንዲፈልግና እንዲጠማ ሆኖ የተፈጠረ በመሆኑ፤ ትርጉም ያለው ወይም ቅርብ የሆነ ግንኙነት ከእግዚአብሔር ጋር እንዲኖረው ይፈልጋል። እስቲ ሰጥቂት ደቂቃ ሁላችንም ልባችንን እንመርምር። ከውስጣችን የምንሰማው ድምጽ ምንድነው? እግዚአብሔርን የመፈለግ ጩኸት ይሰማን ይሆን? እግዚአብሔር በጣም ሩቅ የሆነ የግላችን ልናደርገው የማንችለው ብዙ የሥራ ኃላፊነት ስላለበት፤ እኛን ለመሰባ ትናንሽ ሰዎች ጊዜ የማይሰጥ መስሎን “አንደርስበትም” ብለን ተስፋ ቆርጠን ትተነው ይሆን? ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ አስተያየት ወይም ግምት በአዕምሯችን ውስጥ ይኖር ይሆን? ስለ እግዚአብሔር አውነተኛነት የሌለው አስተያየት በውስጣችን ተቀርጾ እንደሆነ ከውስጣችን ለማስወጣት በጣም ከባድ ስለሚሆንብን፤ እግዚአብሔርን “ይህን ዓይነቱን የተሳሳተ አሳብ ከውስጤ አውግልኝ” ብለን ልንጠይቀው ይገባል።

1. የዚህ ትምሕርት ዋና ዓላማ

እግዚአብሔር ወሰን የሌለው ታላቅ አምላክ ስለሆነ፤ ይሄ ወሰን የሌለው ኃይል አምላክ ውሰን በሆነው የሰው አዕምሮ ሊደረስበትና ሊታወቅ አይቻልም። እንዲሁም አሠራሩ ለሰው በግልጽ አይገባም። ሌላው ቀርቶ ዝምታው በውስጣችን ትልቅ ጥያቄ ሊፈጥርብን ይችላል። ለዚህ ይሆናል እግዚአብሔር ርቆ የቆመ፤ ስለ እኛ ፍጹም ግድ የሌለው መስሎ የሚሰማን። ለምሳሌ፤ አንዳንድ ሰዎች ጎድተውን እግዚአብሔር “ይበቀልልናል” ብለን ስንጠብቅ፤ እኛ ተበዳዮቹ በኑሯችን ስንጎሳቀል፤ በዳዮቻችን ግን እያበቡ ሲሄዱ እና ይና “እግዚአብሔር ምን እያደረገ ነው?” በማለት ልባችን በጥያቄና በጥርጣሬ የሚጥለበት ጊዜ አለ። “እግዚአብሔር የለም” ለማለት ባንደፍርም፤ “እግዚአብሔር ከእኛ ርቆ ቆሟል” ወይም “ራሱን ሰውሯል” አንል ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ ከልባችን ከፈለግነው የምናገኘው አንደሆነ ውሸት የማይገኝበት ቃሉ ያረጋግጥልናል።

• **“የእርሱን እርዳታ ሰግጥኝት እግዚአብሔርን ፈልጉ፤ ባለግዳረጥ ሰእርሱ ሰገዱ” ይላል** (1 ዜና 16:11)።

ትክክል ይሁንም፤ አይሁንም ሰዎች በደንብ ሳያውቁን ስለ እኛ የሚሰጡት አስተያየት አለ። አንዳንዶች አተልቀው ሲገምቱን፤ አንዳንዶች ደግሞ ከሆንነው ስታች አሳንሰው ይገምቱናል። እኛም እንደዚሁ ስለ ሌሎች የምንሰጠው አስተያየት ወይም ግምት የተሳሳተ ሊሆን ይችላል። ስለ እግዚአብሔርም የምንሰጠው ትክክል ያልሆነ የራሳችን አስተያየት አለን። እግዚአብሔርም ስለ እኛ የሚለው አለው። የእርሱ አስተያየት ግን እኛ ራሳችንን ከምናውቀው የበለጠ ስለሚያውቁን አስተያየቱ ሁልጊዜ ትክክል ነው። ያ ብቻ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ስለ እኛ ይኖረዋል ብለን የምናስበው የተሳሳተ አሳብ አለ። ከስህተታችን አንደኛው፤ “እግዚአብሔር አይወደኝም፤ ስለ እኔ ግድ የለውም” ብለን የምናስበው አሳብ ነው። ስለ እግዚአብሔር ያለን አስተያየት፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ስለ እኛ ይኖረዋል ብለን የምናስበው አሳብ፤ ከእርሱ ጋር ለሚኖረን ግንኙነት ወይም ቅርብ ወሳኝነት አለው። ለመሆኑ እግዚአብሔርን በአዕምሯችን የቀረጽነው በምን ዓይነት ሁኔታ ይሆን? ስለ እግዚአብሔር ያለን አመለካከት ምን ዓይነት ይሆን? እመለካከታችን እርሱን አይለውጠው እንጂ፤ እኛን ግን ይሰውጠናል። ለምሳሌ፤

እንደ ኃይለኛ ፓሊስ አድርገን ከተመለከትነው ሁልጊዜ በሲጋት ወይም በፍርሃት ውስጥ እንኖራለን።

እንደ ቂጡ ዳኛ አድርገን ከተመለከትነው ሁልጊዜ የሰደለ ኛነት ስሜት እየተሰማን እንኖራለን።

እኛን የሚመስል መስሎ ከታየን፤ ስለ ኃጢአታችን ግድ የለውም ብለን በኃጢአት ውስጥ እንኖራለን።

ማንኛውም ጌታውን የሚወድ አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረው እንጂ፤ ከእርሱ እርቆ መኖር አይፈልግም። ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ ግምት ካለን፤ እግዚአብሔር ከእኛ የተሰወረ ስለሚመስለን፤ ወደ እርሱ ለመጣጋት ከእኛ የሚፈልግብንን እርምጃ አንወስድም። በመሠረቱ እግዚአብሔር እኔና እናንተን የፈጠረን ሊወድን፤ ወዳጆቹ ሊያደርገን፤ ለክብሩ ሊያውለን፤ እንዲሁም ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን አስቦ ነው። ስለ እግዚአብሔር ያለን ዕውቀት የተዛባ ከሆነ፤ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት መፍጠር እንችልም። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብነት እንዲኖረን ፍላጎታችን ከሆነ፤ ትክክለኛውን የእግዚአብሔርን ባሕሪ ማወቅ አለብን። በአካል እይተውኝ የማያውቁት ድምጹን ብቻ የሰሙ፤ ወይም ጽሁፎቹን ያንበቡ አንዳንድ ሰዎች በአዕምሯቸው ስለ እኔ የሚሰሉት ስዕል አላቸው። ብዙዎች በአካል ካዩኝ በኋላ፤ “እንዲህ ዓይነት ሰው ትመሰሰኝም አበር” ያሉኝ አሉ። የሚገርመው ደግሞ ሁሉም ስለ እኔ የብራራቸው አመለካከት ትክክል ያልሆነ መሆኑ ነው። ልክ እንደዚሁ ከእግዚአብሔርም ጋር ቅርብነት የሌላቸው ሰዎች ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ አመለካከት እንደሚኖራቸው የታወቀ ነው።

በ2011 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) (2003-2004 ዓ.ም) የሕይወት መሰታወት ላይ “የእምነት እርምጃ” በሚል አብይ ርዕሰ፤ እንደተለመደው ስድስት ክፍሎች የያዘ ጠቃሚ ትምህርት ይዘገባችሁ ቀርበናል። የእነዚህም ክፍሎች እርዕስት፤

- ከተሰፋቢነት ሰሜት ተላቅቆ መኖር፤
- ሌላውን ሳይሆኑ፤ ራስን ሆኖ መኖር፤
- በትዕግሥት ጸንቶ መኖር፤
- “ከትላንትናው” ተላቅቆ መኖር፤
- በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ መኖር፤ እንዲሁም
- “ናንን” በተሰፋ ጠብቆ መኖር፤ የሚል ነው።

2. ለው በችግር ውስጥ ሲሆን ጌታ የሸሸው ይመስለዋል

ለው “ይሆናል” ብሎ ባልጠበቀውና ባላሰበው ጊዜ ድንገት በወዘን፤ በበሽታና አንዲሁም በአደጋ ውስጥ የሚያልፍበት ጊዜ አለ። ለምሳሌ፤ አንድ ዓይኑ ብሌን የሚያያት ሴት ልጁ በካንሰር በሽታ ምክንያት ያለዕድሜዋ የሕይወቷ ምዕራፍ ሲያበቃ ያያል። ቤተሰቡን ለመመገብ ጋላፊነቱን ለመወጣት በሥራው ተግባሩ የሚሠራው ወጣት፤ አንድ ቀን የዕለት ሥራውን ጨርሶ ወደ ቤቱ ሲገባ፤ ያላሰበው መጥፎ ዜና ይሰማል። ይኸውም፤ በቃል ኪዳን ያገባት ሚስቱ “ደህና ሁን! ከእንተ ጋር ያለኝ ሕይወት እዚሁ ላይ ያበቃል!” በማለት ሌላ ወንድ ተከትላ መሄደን ጽፋ ባስቀመጠችለት ማስታወሻ ይረዳል። በዚህ ዓይነት ቤቱ ባዶ ሆኖ ሲያገኘው፤ ዓለም በላይ ላይ የተደፋበት መስሎ

እስኪሰማው ድረስ ልቡ በወዘን የተሞላ ይሆናል። ከላይ በገለጽነው አሳዛኝ ሁኔታ ውስጥ የሚያልፉ ሰዎች ሕይወታቸው ወዴት እያመራ እንደሆነ መረዳት ይህን ያህል ከባድ አይሆንብንም። “ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት አለን” ብለው የሚያሰቡ አማኞች፤ “በጎ ነገር ከእግዚአብሔር አናገኛለን” ብለው ተስፋ ሲያደርጉ፤ ከላይ በገለጽነው ዓይነት ሕይወት ውስጥ ራሳቸውን ሲያገኙት፤ እግዚአብሔር የተዋቸው፤ ወይም ፊጽሞ የረሳቸው ስለሚመስላቸው እግዚአብሔርን መቀየም ይጀምራሉ።

በረከትን በመፈለግ ከእግዚአብሔር ጋር በብርቱ ከታገሉት ሰዎች መካከል አንደኛው ያዕቆብ ነው። ያዕቆብ በሕይወቱ በጣም ዝቅተኛ ደረጃ ላይ የደረሰበት ጊዜ ነበር። ይኸውም፤ ልቡ በፍርሃት የተሞላበት፤ ብቸኛ የሆነ በትና ፍጹም ተስፋ የቆረጠበት ጊዜ ነበር። ለብዙ ዓመት ያጠራቀመውን ሀብት የተወበት፤ ቤቱን፤ ቤተሰቡን የተወበት፤ እንዲሁም ሊገድለው የሚፈልገውን ወንድሙን በመፍራት የሸሸበት ጊዜ ነበር። ያዕቆብ በዚያ በጨለማው ሰዓት አንድ ሰው እስኪነጋ ድረስ ሲታገለው እንዳደረገ ያዕቆብም “ካልባረክኸኝ አልለቅህም” እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በትግሉም አሸናፊ በመሆኑ የታገለው ሰው፤ “ከእግዚአብሔርም ከሰውም ጋር ታግለህ አሸንፈሃል” በማለት “ጎረቤቱ” የሚል እዲስ ስም ሰጠው።

ያዕቆብ እንደታገለው፤ እኛም በሕይወታችን በብርቱ ትግል ውስጥ የምናልፍበት ጊዜ አለ። ከእግዚአብሔር በረከትን እንደምናገኝ አምናን ከታገልን ጥያቄያችን ከእግዚአብሔር ዘንድ መልስ ያገኛል። የምናልፍበት ፈተናና ትግል እያደገ ሲመጣ፤ በዚያው መጠን እምነታችንም ሊደነግም ስለሚችል፤ እሸናፊዎች ሆነን ለመቆም እንደሚገባው በርትተን መታገል አለብን። የምናልፍበት ሕይወት ጨለማ የሞላበት በመሆኑ፤ ትግላችን ከማን ጋር እንደሆነ የማናውቅበት ጊዜ አለ። ያዕቆብ ሌሊቱን ሙሉ ታግሎ ማሸነፉን ያወቀው የጨለማው ጊዜ አልፎ ብርሃን ሲሆን ነው። እኛም ታግለን በሕይወታችን አንዳንድ ሁኔታዎች ሲለወጡ፤ የእግዚአብሔርን ፊት ማየት ስንጀምር፤ ያኔ ትግላችን ለጊዜውም ቢሆን ያበቃ መሆኑን እንረዳለን።

በዓለም ውስጥ ስኬትን በሚመለከት ነጥብ ላይ ሁለት ዓይነት ሰዎችን እናያለን። ይኸውም፤

- የሚፈልጉትን ያገኙና ያላገኙ፤ አሸናፊዎችና ተሸናፊዎች፤ ያላቸውና የሌላቸው፤ የተሳካላቸውና ያልተሳካላቸው ናቸው። በሁለቱ መካከል ያለው ትልቁ ልዩነት አንደኛው ክፍል ጸንቶ እንደሚገባው የታገለ ሲሆን፤ ሁለተኛው ክፍል ደግሞ በትግሉ ውስጥ “አቃተኝ! ተሸንፈክለሁ” በማለት ተስፋ ቆርጦ ትግሉን ያቆመ ነው።

የሚያሳዝነው፤ አንዳንዶቹ መድረስ ከሚገባቸው ደረጃ ላይ አለመድረሳቸው ብቻ ሳይሆን፤ እስከ ሕይወታቸው መጨረሻ ድረስ “እይሆንልኝም፤ አይሳካልኝም” ብለው በራሳቸው ላይ የፈረዱ መሆናቸው ነው። እዚህ ላይ ችግሩ እግዚአብሔር የሌለ መሆኑ ሳይሆን፤ እነርሱ ተስፋ ቆርጠው ትግላቸውን

ያቆሙ መሆናቸው ነው። እርግጥ ነው በዓለም ላይ ምንጊዜም ቢሆን በሕይወታቸው የታሰባቸውና ያልተሰባቸው አሸናፊዎችና ተሸናፊዎች ይኖራሉ። ይሁን እንጂ፤ ይህ እንዲህ ሊሆን የሚችለው ሰዎች ራሳቸው በሚመርጡት ምርጫና አንዲሁም ተስፋ ቆርጠው ትግላቸውን በማቆማቸው እንጂ፤ ወደዚህ ዓለም ከመምጣታቸው በፊት ተወስኖባቸው እንዳልሆነ ሊያውቁት ይገባል።

ተሸናፊዎች ተስፋ ሳይቆርጡ እንደሚገባው መታገል ሲያቅታቸው፤ “አልቻልኩም ... አቃተኝ ... ተሸንፍኩ...” በማለት አጥጋቢ ያልሆነ የተለያየ ምክንያት ይሰጣሉ። ለምሳሌ፤

- ከብደቷን ለመቀነስ የምትሞክረዋ ወጣት፤ “ከብደቷን ለመቀነስ የተለያየ ነገር ሞክርኩ፤ ግን አልሆንልኝም” በማለት መከራዋን ታቆማለች።
- ከሚሰቱ ጋር ችግር ያለበት ወጣት፤ “እባክሽን በበጀት አንጉር ብላት ጨርሶ ልትለማኝ አልቻለችም” በማለት ትዳሩን አፍርሶ ይሄዳል።
- ሥራ ያጣው ወጣት፤ “ሥራ ለማግኘት ያልገባሁበትና ያልጠየቅሁበት መሥሪያ ቤት የለም፤ ይሁን እንጂ ሥራ ማግኘት አልቻልኩም” በማለት ሥራ መፈለጉን ያቆማል።

እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉ ሰዎች አንድ የሚመሳሰሉበት ነገር አላቸው። ይኸውም፤ “ችግሩ ያለው እኔ ሳይሆንም” የሚሉ፤ ወይም ለችግራቸው ምክንያት የሚያደርጉት ሁኔታዎችን ወይም ሌሎች ሰዎችን እንጂ፤ የራሳቸውን ድካም የማያዩ መሆናቸው ነው። “ምንም ማድረግ አልቻልኩም” በማለት ተስፋ የቆረጡ፤ ችግራቸውን ለመፍታት ሌላ አማራጭ መንገድ የማይፈልጉ ናቸው። ያልተረዱት ነገር ቢኖር፤ እነዚያ ምክንያት ያደረጓቸው ሰዎች ወይም ሁኔታዎች፤ “የሚፈልጉትን አላገኙም” ብለው ስለ እነርሱ የማይጨነቁላቸው መሆኑን ነው። ስለዚህ፤ ኃላፊነት ወስደው ለራሳቸው ሲሉ የግድ አንድ ነገር ማድረግ አለባቸው። ለምሳሌ ከብደቷን መቀነስ ፈልጋ “ሞክርኩ፤ ግን አቃተኝ” ያለችው ወጣት፤ ተስፋ ቆርጣ ትግሏን ብታቆም፤ በጤናዋ ላይ ሊደርስ የሚችለውን ከፍተኛ ጉዳት ተገንዝባ ሌላ ምርጫ እንዳላት አውቃ ተግባራዊ እላባት። ለምሳሌ፤

- የለውነት እንቅስቃሴ ባለሙያዎች ዘንድ ሄዳ ምክር መጠየቅ፤
- ተመሳሳይ ችግር ካለባቸው ሰዎች ጋር ፕሮግራም አውጥታ የለውነት እንቅስቃሴ ማድረግ፤
- ምን ዓይነት ምግብ መብላት አንዳለባትና እንደሌለባት የምግብ ጥናት ምሁራንን ምክር መጠየቅ አለባት።

“አቃተኝ” በማለት እጅን አጣምሮ መቀመጥ ይህን ያህል አያደክምም። ተስፋ ሳይቆርጡ ኑሮን ለማሸነፍ መታገል ግን፤ ከልዩ ልዩ ችግር ያድኛል። በትግላችን ላይ አንዱ በር ቢዘጋገን፤ ሌላ በር መፈለግ አስተዋይነት ነው። ለማንኛውም ነገር ሌላ አማራጭ መንገድ በመፈለግ ፈንታ “ምርጫ የለኝም”

ብሎ እጅን አጣምሮ መቀመጥ ግን ጉዳት እንጂ ጥቅም የለውም። ብዙ ጊዜ ዐይናችንን ከፍተኛ ማየት ሲያቅተን፤ ትግላችንን አቁመን ለችግራችን ምክንያት ናቸው ብለን ሁኔታዎችን፤ እግዚአብሔርን ወይም ሰዎችን መውቀስ፤ ለችግራችን መፍትሄ አይሰጠንም።

3. ጌታን በእምነት የሚጠብቁ፤ ተስፋ አይቆርጡም

- “...38 ዓመት ሙሉ የታመመ አንድ ሰው ነበረ። ኢየሱስ ይህን ሰው እዚያ ትኝቶ አየውና ከብዙ ጊዜ ጀምሮ መታመሙን ዐውቆ መፍን ትፈልጋለህን? አለው። ሰውየውም “ጌታ ሆይ! ውሃው በተንቀሳቀሰ ጊዜ እኔን ወስዶ ወደ ኩሬው የሚያስገኝ ሰው የለኝም፤ እኔ ልሂድ ስለሌላው ቀድሞኝ ይወርዳል” አለው” (ዮሐ. 5:5-7)።

በዚህ ላይዳ በአንድ የምንጭ ኩሬ አካባቢ ብዙ በሽተኞች፤ ዐይን ሰው ራን፤ አንካሶች፤ ሽባዎች በመተላለፊያዎቹ ተኝተው ነበር። ከነዚህ መካከል አንድ ልዩ ሰው ነበር። ይህን ሰው ልዩ የሚያደርገው 38 ዓመት ሙሉ የታመመ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ለመፈወስ የነበረው ብርቱ ፍላጎት ነው። ከ38 ዓመት ውስጥ ምን ያህሉን ጊዜ እዚያ የምንጭ ኩሬ አካባቢ ፈውስ ፍለጋ እንደተኛ ወይም እንደጠበቀ መጽሐፍ ቅዱስ ስለማይኖር ትክክለኛውን ጊዜ አናውቅም። ይሁን እንጂ፤ ለረጅም ጊዜ እንደቆየ አንጠራጠርም። ፈውስ ፍለጋ የመጡ ብዙ በሽተኞች ስለነበሩ ጨካኝነት በዚያ ሥፍራ የነበረው ግር ግሩ በጣም ከፍተኛ እንደ ነበር እንገምታለን። ቀኑ ሲመሽ፤ ሕዝቡ ሁሉ ወደ ቤቱ ሲሄድ ሥፍራው ጸዋታ የለፈነበት ይሆናል። ያ ሰው ግን በራሱ ጉልበት መንቀሳቀስ ስለማይችል፤ መጥተው የሚወስዱት ሰዎች እስኪደርሱለት ድረስ ቀንኑን ሙሉ ከዚያ ሥፍራ ተኝቶ ስለሚጠብቅ፤ እንደሌሎቹ ተጣድፎ ወደ ቤቱ እንደማይሄድ እንገምታለን። ወደ ቤቱ የሚሄደው፤ ነገ ተመልሶ እስኪመጣ ድረስ ለመጠበቅ እንጂ፤ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ አልነበረም። ብዙ ጊዜ ስለተመላለሰ፤ ነገ ተመልሶ እንደሚመጣ እርግጠኛ ነው። ለዚያም ዋና ምክንያት፤ ፈውስን ለማግኘት የነበረው ተስፋ ያ ብቻ ስለሆነ ነው።

ብዙ በሽተኞች ፈውስ ፍለጋ በየቀኑ የሚመጣበት ያ ሥፍራ ቤተሳይዳ ተብሎ ይጠራል። ቤተሳይዳ ማለትም “የምሕረት ቤት” ወይም “ረሀራሄና ፍቅር ያለበት” ማለት ነው። ብዙዎች ከበሽታቸው የተፈወሱበት ሥፍራ በመሆኑ፤ ብዙ በረከት የሚገኝበት ሥፍራ እንደሆነ ግልጽ ነው። ብዙ አንካሶች፤ ሽባዎች፤ ዐይን ሥውሮችና ልዩ ልዩ በሽታ ያለባቸው ሰዎች የሚመጡት “ፈውስ እናገኛለን” ብለው ተስፋ በማድረግ ነው። የሚመጡትም ሁሉ “እኔ አምላክህ ፈዋሽህ ነኝ” የሚለውን ተስፋ ስለመነበት ነው። ቀናት ወደ ሳምንታት፤ ሳምንታት ወደ ወራት፤ እንዲሁም ወራት ወደ ዓመታት እየተለወጡና ጊዜው እየረዘመ ቢመጣም ያ ሽባ ሰው ግን ወደዚያ ስፍራ መመላለሱን አላቆመም። ተስፋ ቆርጦ እቤቱ አልተቀመጠም። “አንድ ቀን እፈወሳለሁ” የሚል እምነት እንደነበረው እርግጠኞች ነን። ይሁን እንጂ፤ ለረጅም ጊዜ የጠበቀውን ፈውስ

አላገኘም ነበር። በአካባቢው የነበሩ ሰዎች “ጽዮን ያለውን የኩፊ ውሃ የሪታ መሳከ መጥቶ እናገኛለን” ብለው ሲናገሩ፤ አቅም ያላቸው እየሮጡ ከሁሉም ቀድመው በመግባት “ተፈወስን” ብለው ሲመሰክሩ ደጋግሞ ሰምቷል። “ይሄ ሁሉ ሰው ሲፈወስን ለምን እኔ እልፈዋለሁ?” በማለት ስሜቱ ባይነሳ እንዳልቀረ፤ አዕምሮው በጥያቄ እንደተሞላ እናምናለን። ይሁን እንጂ “እግዚአብሔር እኔን አረብቶኛል! እኔን አይፈውሰኝም” በማለት ተስፋ ቆርጦ ወደዚያ ሥፍራ መመላለሱን እሳቆመም። ያሰው እስከ መጨረሻው ተስፋ ባይቆርጥ በመመላለሱ ሁኔታውን የሚያውቀው ኢየሱስ ምን ሰው ተሸክሞ ኩፊ ውስጥ ባይከተው ቃል ብቻ ተናግሮ ሙሉ ፈውሰ በመሰጠት እጁን ይዞ አስነሳው።

ዛሬም ያን ሽባ ሰው የሚመስሉ የራሳቸው የሆነ ልዩ ልዩ ችግር ነጥሟቸው እግዚአብሔርን የሚጠብቁ አሉ። ከነዚህ ውስጥ አንዳንዶቹ “አስከ መጨረሻው ድረስ ጌታን አጠብቃለሁ” በማለት በትዕግሥት የሚጠብቁ ሲሆኑ ሌሎቹ ደግሞ “ሕይወቴ በዚሁ ዓይነት ይቀጥላል እንጂ ከዚህ የተሻለ ነገር አላገኝም” በማለት ተስፋቸውን የቀረጡ ናቸው። ለምሳሌ፤

- እስፋሽ በውስጧ ያመቀችው የተስፋቢነት መንፈስ በፊት ገጽታ ላይ በማልጽ ይታያል። “ፈጽሞ አይገባኝም! እግዚአብሔር ሌሎችን እየባረከ እኔን የማይባርከኝ ለምንድነው? እግዚአብሔር ፈጽሞ የተወኘ መሰሉ ይሰማኛል። ምንም ነገር ባይረግልክ አይመጣልኝም። እንደ ማንኛውም ሰው በሥራዬ ላይ ባልለግም በኃይል እሠራለሁ፤ ግን ዕድገት አላገኝም። የእርሱን በረከት ለማግኘት ምን ማድረግ አለብኝ” አለች።
- ሳምሶን እያዘነ፤ “በትዳራ ፈጽሞ ደስተኛ አይደለሁም። ምንም ዓይነት መልካም ነገር አላይም። እኔና ባለቤቴ ከመጋባታችን በፊት በቅድስና ነው የኖርነው። አብረን እንጸልይ ነበር። በአገልግሎታችን እንተጋ ነበር። ቢጋብቻችን ደስ ብሎን የምንኖር መሰሉን ነበር። አሁን ግን ሁለታችንም እግዚአብሔር ፈጽሞ የረባን መሰሉ ይሰማናል። የእግዚአብሔርን ዕቅድ ተከትሎ መሄድ የሚያስገኘው በረከት የት አለ? በረከታችን ከየት ነው? ከማን እንጠብቅ። የእግዚአብሔር እሠራ ፈጽሞ ሊገባኝ አልቻለም” አለ።
- ወንዶችን ደግሞ እያዘነ፤ “ፍጹም የባዶነት ስሜት ለራሴም ሆነ ለሰው ጥቅም የማልሰጥ መሰሉ ይሰማኛል። እግዚአብሔር ፈጽሞ ረስቶኝ ይሆን?” ሕይወት ማለት ለእኔ ይሄው ነው? ለእኔ የምትሰጠኝ በረከት አስቀጥቦ ማለት ነው? እኔን ዝም ያልከኝ ለምንድነው? ብዬ እግዚአብሔርን በየቀኑ እጠይቀዋለሁ” አለ።

በመንፈሳዊ ሕይወታችን እያደግን እንዲሁም እግዚአብሔርን እንደሚገባው እያወቅነው ስንመጣ ራሳችንን ለመለወጥ ምንም ዓይነት ሙከራ ሳናደርግ ልክ እንዳለው እግዚአብሔር በደንብ እንደሚያውቀንና እንደሚወ

ደን እርግጠኞች ነን። ኤርምያስን ገና ስለናቱ ማህጸን ውስጥ ከመጸነሱ በፊት እንደሚያውቀው ሲነገረው፤

- “ገና በእናትህ ግሕፅን አንድትፀሐስ ከማድረግ በፊት መርጠህህን ከመወለድህም በፊት አንተን በመለየት ስሕዝቦች ሁሉ ነብይ አድርጌ ሾሜህህ” ይለዋል (ኤር. 1:5)።
- ሙሴንም “እኔ አንተን በሚገባ በትክክል ስለግወቅህና በአንተም ደስ ስለምሰኝ የምትላውን ሁሉ አደርጋለሁ” እለው (ዘጸ. 33:17)።
- ኢየሱስም ተከታዮቹን “መልካም አረኛ እኔ ነኝ፤ እኔ በነጅን አውቃለሁ፤ በነጅም እኔን ያውቁኛል” አለ (ዮሐ. 10:14)።

እኔና እናንተ እግዚአብሔር እንዲያደርግልን የምንፈልገውን ነገር ይስጠናል ብለን ተስፋ እድርገን እንጠብቀዋለን። በተለይ እስከጋሪ በሆነ ሕይወት ውስጥ በምናልፍበት ወቅት ኃይልና ጉልበት ሊሆኑን ከሚችሉት ነገሮች መካከል አንደኛው “ተስፋ” ነው። ተስፋ፤ አሁን ካለንበት ሁኔታ የወደ ፊቱ የተሻለ ይሆናል ብሎ መጠበቅ ነው። ተስፋ፤ ምንም እንኳ የተሻለ ነገር ባይታየንም ተስፋ ቆርጠን ትግላችንን እንዳናቆም ይረዳናል። ተስፋ፤ በምንሠራው ሥራ ላይ ትኩረት እንድናደርግ ኃይልን በመስጠት ይቀስቅሳል፤ ያነቃ ቃናል። ለምሳሌ ልጆችን ቢታመም ይድናል ብለን ተስፋ ካደረግን ከእንዱ ሀኪም ወደ ሌላው ሀኪም በመሄድ ተስፋ ሳንቆርጥ ተግባርን ዕርዳታ መፈለጋችን አይቀርም። ከሥራ ብንወጣ ሌላ ሥራ እናገኛለን ብለን ተስፋ ካደረግን ያለመታከት ሥራ መፈለጋችን አይቀርም። ተስፋ፤ ሌላ ሥራ ለማግኘት የሚረዳን ኃይል ይሆንልናል። ተስፋ፤ ያለውን ዋጋ ወይም የሚሰጠውን ጥቅም እሳንሰን አናየውም። ተስፋ፤ የወይፊቱ የተሻለ ይሆናል ብለን በመጠበቅ የዛሬውን እስከጋሪ ሁኔታ እንድንታገስ ያስችላል። ይህን ትምህርት እዘጋጅቼ እንዳቀርብ ጉልበት የሆነኝ ትምህርቱ ብዙ ተስፋ የቆረጡትን ሰዎች ይጠቅማል ብዬ ተስፋ በማድረግ ነው። ሰዎችን እንደሚሰውጥ ተስፋ ባላደርግ ትምህርቱን እዘጋጅቼ ለማቅረብ ጊዜዬን በከንቱ አላጠፋም ነበር።

ማንኛውም ዓይነት ተስፋ ይጠቅማል ማለት አይደለም። ብዙም ብንበላ ጉልበት ሊሰጡን የማይችሉ የምግብ ዓይነቶች እንዳሉ ሁሉ፤ እንዲሁም የጠበቅነው ነገር ይሆናል ብለን ተስፋ ያደረግነው ነገር የማይሆንበት ጊዜ አለ። ይሄም በአውነት ላይ ያልተመሠረተ ከንቱ ተስፋ ነው። ከባድ በሆነ ፈተና ውስጥ ስናልፍ እውነትነት በሌለው ነገር ላይ ተስፋ የምናደርግበት ጊዜ አለ። አንዳንዶች “ሁሉም መልካም ይሆናል” ይሉናል። ይህን የሚሉት ተጨባጭ የሆነ ነገር አውቀው ወይም ይዘው ባይሆን ጥሩ ስሜት እንዲኖረን ብለው ነው። እርግጥ ነው ለጊዜው በመጠኑም ቢሆን ጭንቀታችንን ያቃልልን ይሆናል። ነገር ግን ይህን ዓይነት ከንቱ ተስፋ እስከ መጨረሻው ድረስ መፍትሄ የሚሰጠን ባይሆን አንድ አዕምሮ ጭንቀት መድኃኒት ጊዜያዊ ማስታገሻ ብቻ ይሆናል።

“የዓላማ ሰው” የሆነ በዓለም ውስጥ ትልቅ ሥፍራ ያለው ነው። ዓላማ ያለው ሰው ከየት እንደተነሳ ወዴት እንደሚሄድ ወይም መድረሻውን የሚያውቅ ሰው ነው። በእውነተኛ ተስፋ የተሞላ ሰው የሚያጋጥሙትን መልካም ያልሆኑ ሁኔታዎችን አሸንፎ የሕይወት ዕንቅፅልሾችን ሁሉ ፈትቶ ካሰበው ግብ ለመድረስ የሚችል ሰው ነው። እንቅፋቶችን ተወጥቶ አቅዶት ከነበረው ግብ ደርሶት ዕቅዱን ሥራ ላይ እውሎ ከማየት የበለጠ ሙሉ ደስታንና አርካታን የሚሰጥ ሌላ ነገር የለም። ሁላችንንም እግዚአብሔር በመንግሥቱ ውስጥ አንድ ነገር እንድንፈጽም አቅዶ የፈጠርን ነን። ለዚህ ነው በሁላችንም ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር “ዓላማ” ወይም ዕቅድ አለው የምንለው። እንዲሁ አንድ ድንገት የተፈጠርን አይደለንም። በሕይወቱ ስኬት ያለው ብቻ ባይሆን ያልተሳካለትም ሰው ያለእግዚአብሔር ፈቃድ፣ እንዲሁ አንድ ድንገት ወደዚህ ዓለም የመጣ አይደለም። ማንኛውም ሰው የራሱ የሆነ ዕጣ ፋንታ ስላለው የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወቱ አስኪፈጸም ድረስ ተስፋ መቁረጥ የለበትም።

4. ተስፋ ምንድነው?

ተስፋ ምንድነው? ተስፋን መስጠት የሚችለው ማን ነው? ተስፋን እንዴት ማግኘት እንችላለን? ተስፋ በውስጡ የያዘው ኃይል ምን ዐይነት ነው? ለነዚህ ጥያቄዎች ትክክለኛ የሆነ መልስ ቢያገኙ ዛሬ የተስፋቢነት ስሜት እየተሰማቸው ራሳቸውን የሚገድሉት ሰዎች ቁጥር በጣም ይቀንሳል። ሞትን በመፈለግ ፈንታ ሕይወትን አጥብቀው ይፈልጉ ነበር። በዓለማችን ውስጥ ብዙ ዓይነት ኃይል አለ። የኤሌክትሪክ ኃይል፣ የመካኒካል ኃይል፣ የፈሳሽ (የውሃ) ኃይል አለ። የኤሌክትሪክ ኃይል በኬብል ውስጥ ሆኖ ትላልቅ ፋብሪካዎችን ያንቃንቃል። ሕብረተሰቡም ልዩ ልዩ ኃይል ይጠቀማል። ከነዚህ የኃይል ምንጮች የተለየ ውስጣዊ የሆነ የመንፈሳዊ ተስፋ ኃይል (Spiritual Power) አለ።

- የዌብስተር የእንግሊዝኛ መዝገበ ቃላት ሲገልጽው “በሙሉ ልብና በጉንት ወደ ፊት የሚሆነውን የመጠበቅ ችሎታ” ይለዋል።

ዴቭ አየርላንድ ተስፋን አራት መስያ ባሕሪ እንዳለው አድርጎ ይገልጻል። ይኸውም፡

(1) ተስፋ ሃይል ከዓን ነው፤

(2) ተስፋ የወደፊቱን የማየት ችሎታ ነው፤

(3) ተስፋ ለውስጣዊ ነገር መፍትሄ የሚያስገኝ ነው፤

(4) ተስፋ የመጨረሻ ውሳኔን ያመለክታል።

በየትኛውም የሕይወት አቅጣጫ በግልጽ በቤተሰብ ሕይወት በሥራ ዓለም በትምህርት እንዲሁም ሕብረተሰብን በሚመለከት ጉዳይ ሁሉ “ተስፋ” በጣም

አስፈላጊ ነገር ነው። በየትኛውም አሰቸጋሪ (ከባድ) ሕይወት ውስጥ ሆነን አሸናፊ ሕይወት ለመኖር “ተስፋ” በጣም አስፈላጊ ነገር ነው።

አንዳንድ ጊዜ ደስተኞች አይደለንም። ለምን ደስተኞች እንዳልሆንን ግን ብዙ ጊዜ ምክንያቱ አይገባንም። ምክንያቱን ብናውቅ ኖሮ ደስተኞች ለመሆን እንዳንድ ሁኔታዎችን አንለወጥ ወይም እናስተካክል ነበር። ደስታ የሌላቸው ሰዎች እንደማንኛውም ሰው አንዳንድ መልካም ያልሆነ ነገር በሕይወታቸው ደርሰባቸው ይሆናል። በኔታ ውስጥ ሆነው ደስተኞች የሆኑ ሰዎች ግን በሳ ያልሆነ ነገር ቢደርሰባቸው በማዘን ፈንታ ጥሩ ስሜት እንዲሰማቸው አንዳንድ ሁኔታዎችን ለመለወጥ መከራ ያደርጋሉ። የሚሰማቸው ጥሩ ስሜት የሚመጣው ተስፋ በሚያደርጉት ነገር ላይ የተመሠረተ እንደሆነ አንረዳለን።

ተስፋቢነትን ለነፍስ በህመም ውስጥ ሆኖ “ሕሊናን እንደ መሳት” (coma) ነው። ተስፋ ቢሰነት በመንፈሳዊ ሕይወት ለረጅም ጊዜ ራስን አለማወቅ (unconsciousness) ሆኖ ይቆጠራል። በሕክምና ዓለም በህመም ራስን አለማወቅ፣ ለአካባቢው ሁኔታ መልስ መስጠት አለመቻል ነው። በሌላ አነጋገሩ አንጎሉ መሥራት ሲቆም (brain dead) ማለት ነው። ይህንን በመንፈሳዊ ሁኔታ ውስጥ ሰንመለከት ተስፋቢነት የሚሰማው ሰው ምንም እዲስ ነገር ወይም መልካም ነገር በከራያው ቢያጋጥመው ሁኔታው የማይለወጥ ወይም ከተስፋቢነት ስሜት ውስጥ የማይወጣ መሆኑ ነው። በመንፈሳዊ ሕይወቱ የተስፋቢነት ስሜት ውስጥ የገባ እማኝ “በመንፈሳዊ አዕምሮው የሞተ” ወይም ምንም የማይሰማው (spiritual brain death) የደረሰበት ነገ ወይም ወደ ፊት መልካም የሆነ ነገር ሊመጣ ይችላል ብሎ ማስብ የማይችል ነው። ተስፋ ቢሰነት የሰውን ሕይወት ሥጋዊ አካሉን የሥነ ልቦናውን ጠባቦችን ስሜቱን ይነካል።

እኔና እናንተ የምንኖረው ፍጹምነት በሌለው ዓለም ውስጥ ሲሆን አኛም ፍጹሞች አይደለንም። በሞራላችን (በግብረገባችን) ፍጹምነት የሌለን ሆነ ብለን ባናጠፋም በተፈጥሯችን ድክመት ያለብን ነን። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ራሱ ድካም ሲናገር “እኔ የማደራገውን አላውቅም፤ ምክንያቱም የምወደውን ነገር ግድረግ ትቼ፤ የምጠላውን ነገር አደርጋለሁ” ይላል (ሮሜ 7:15)። በተፈጥሯችን ደካማ ብንሆንም የእግዚአብሔር ፍቅር በክርስቶስ የመስቀል ሞት በኩል የተገለጸልን ነን እንጂ የራሳችን ቅድስና ያለን አይደለንም። ክርስቶስ ስለ እኛ የሞተልን ስለ ወደደን ብቻ ነው። ኃጢአተኞች ብንሆንም ከእግዚአብሔር የሸሸን ብንሆንም እንዲሁም ሕጉን የማንታዘዝ ብንሆንም እኛ በሕይወት እንድንኖር ክርስቶስ ሞተልን። በሞቱ ፍጹምነት ለሌለን ለእኔና ለእናንተ “ተስፋ” ስጠን። ትዕቢት፣ በራስ ፈቃድ መሄድ፣ “እኔ!” ባይነት፣ ድካማችንን እንዳናይና በራሳችን ፍጹሞች እንደሆንን የእግዚአብሔር ዕርዳታ እንደማያስፈልገን እየነገሩን የሚያሳስቱን ገዳይነት ያላቸው የሥነ ልቦና ድካሞች ናቸው። “ለራሳችን ሕይወት የምናውቀው እኛ ብቻ ነን” ብለን እንድናስብ በማድረግ የሚያሞኙን ናቸው። እነዚህ ባሕሪያት ከእግዚአብሔር ውጪ ሕይወታ

ችንን እንድንመራ የሚገባቸውን ናቸው። እነዚህ ሁኔታዎች ናቸው በሕይወታችን የተሰጡ ቢሰኙት ስሜት አንዲዳንን የሚያደርጉት።

ጸምና ጸሎት፣ እንዲሁም በመንፈሳዊ ሕይወታችን ሊረዱንና ሊያነቃቁን ከሚችሉ አማኞች ጋር ሕብረት መፍጠር፣ “የተሰፋ ቢሰነት” ስሜትን ለመቋቋም የሚረዱን መሣሪያዎች ናቸው። ለመንፈሳዊ ነገር ዘፍተኛ ጉጉት ካላቸው አማኞች ጋር ሕብረት መፍጠር መነቃቃትን ይሰጣል። እግዚአብሔር የእኛን የተሰፋቢነት ስሜት ለማጥፋት የተለያዩ ሰዎችን ይጠቀማል። እንዳንድ ጊዜ እንዳንድ ነገሮች እንደጠበቅቻቸው ሳይሆንልን ሲቀሩ፣ ከውስጡ ብቸኝነት የሚሰማን ጊዜ አለ። የሚሰማን ስሜት ጊዜያዊ ቢሆንም፣ “ምስኪን መሰለ” ብዬ ለራሴ የማዘንበት ጊዜ አለ። ከቢሮዬ ወደ ባንክ በመኪና በመሄድ ፈንታ፣ ሰውነቴን ለማፍታታትም እንዲጠቅመኝ በማሰብ በአግራ የምሄድበት ጊዜ አለ። መንገዴ ላይ ዐይነ ሰውር የሆነ ሰው ብቻውን መንገድ እቋርጦ ሲሄድ ያጋጥመኝና ከኋላው ሆኜ እከተለዋለሁ። የማንንም ዕርዳታ አይጠይቅም። ቀጥ ብሎ ይሄዳል። ማቋረጫ መብራት ካለበት ስፍራ ሲደርስ ለዐይነ ሰው ራን እንዲጠቅም በማለት አረንጓዴ ሲበራ የሚሰማውን የመዘቃ ድምጽ ጠብቆ ያቋርጣል።

ይሄ ያየሁት ነገር ልቤን ይነካውና መንገድ ላይ እንደ ሕጻን ልጅ ለማልቀስ የሚቃጣኝ ጊዜ አለ። ቢሮዬ ደርሼ እንደ ልቤ እስካለቅስ ድረስ በጣም እቸኩላለሁ። ራሴን እየታዘብኩ “ምን ሆኜ ነው፣ ምን ጎደለኝ ብዬ ነው ስለ ራሴ የማዘኘው” ብዬ ራሴን እጠይቃለሁ። ከዚህ በኋላ በረከቶቼን መቁጠር እጅምራለሁ። ቅሬታዎቼሁ ተሟጠው ወጥተው ወዲያው ልቤ በምስጋና ይሞላል። ያ ዐይነ በወር እንዲያዝን፣ ተስፋ እንዲቆርጥ የሚያደርገው ብዙ ምክንያቶች ሊኖሩት ይችላል። ይሁን እንጂ፣ ውስጡን የማዝብብ እቅም ስለሌለኝ በደንብ ባላውቅም፣ በፊቱ ላይ በማየው ፈገግታ ግን “የተሰፋ ቢሰነት” ስሜት አላይም። እንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን፣ ብዙ ጊዜ እካለ ስንኩል በሆኑት ሰዎች ሕይወት ውስጥ ጌታ አስተምሮኛል። ልቤን በተሰፋ የሞላው ያ ዐይነ ሰውር ሳይሆን፣ ተስፋ ሰጪ የሆነው እግዚአብሔር ነው።

5. እውነትነት በሌለው ተስፋ አንታለል

ብዙዎች ስለ ተስፋ ትክክል ያልሆነ አመለካከት አላቸው። “ተስፋ” “ከአሉታዊ አመለካከት” (Positive Thinking) ጋር የሚያይዙት አሉ። በመጨረሻው ሁሉ ነገር መልካም ይሆናል የሚል እምነት ወይም አቋም ያላቸው ሰዎች አሉ። “መልካም መልካሙን ካሰባከ ጥሩ ነገር ታገኛለህ” የሚለውን የሕይወት ፍልስፍና የሚከተሉ አሉ። ይሄ ፍልስፍና ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ገብቶ መታየት ጀምሯል። ታሞ ፊውስ ፊልጎ ለጸሎት የሚመጣውን ሰው፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ከዚህም ከዚያ እየበጫጨቁ፣ “በልብህ ነው ብለህ የምታስበውን ትሆናለህ ወይም ‘አገኛለሁ’ የምትለውን ነገር ታገኛለህ” ይሉታል። ይህን አቋማቸውን ወይም እምነታቸውን የሚደግፍ አድርገው የሚያቀርቡት፣ ኢየሱስ “የፈራሁት ደረሰብኝ” ብሎ ይቀናገረው በመጥቀስ ነው። በዚህ ዓይነት ክርስቶስ

ስን ከፈዋሽነት ሥልጣኑ ውስጥ ያስወጡትና፣ “ተፈውሻለሁ!” ብለህ ከተቀበልክ ትፈወሳለህ ይሉታል። ይህን እምነት ከተቀበልክ እያመመውም ቢሆን “ተፈውሻለሁ” ብሎ ምስክርነቱን ይሰጣል፤ ያሄ ጭብጨባው የሞቀ ይሆናል። የሚያሳዝነው ግን የሚጨበጨብለት ኢየሱስ ሳይሆን “ተፈውሰሃል” በማለት ያወጀው ሰው መሆኑ ነው። ይህን ዓይነቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ ወይም ከንቁ ተስፋ ነው።

እንዳንድ አስጋ ሁኔታዎች (crisis) ሲፈጠሩ፣ ብዙ ጊዜ ተስፋ ሰጪ ነብያት ይፈጠራሉ። ብዙዎቹ መልካም እሳብ ያላቸውና እንዲሁም ጎጂነት የሌላቸው ሊሆኑ ይችላሉ።

- “ደስ ይበልህ! ..አንገትህን ቀና አድርግ፤ ...ሁልጊዜ ከንጋት በፊት ይጨልማል። ...ሁሉም ለመልካም ይሆናል። ...ከዚህ የከፋ ሲሆን ይችል ነበር። ...እግዚአብሔር አይተውህም” የሚል የማጽናኛ ቃል ይሰጡናል።

ምክራቸው ጥልቀት የሌለው ይሁን እንጂ፣ ብዙዎቹ ይህንን ዓይነት እምነታዊ ቃል የሚጠቀሙት እኛን ለማጽናናት አስበው፣ ከልባቸው ነው። በሌሎች መካከራና ችግር ለመጠቀም የሚፈልጉ እንዳንድ ሀሰተኛ የሆኑ ነብያትም እንዳሉ መርሳት የለብንም። በሌላው ሰው አሳዛኝ ሁኔታ ማትረፍ የሚፈልጉ እንዳሉ በአሁኑ ጊዜ የታወቀ ነው።

- አሜሪካን ለገር “አምቡላንስ አሳዳጆች” የሚሏቸው አሉ። አንድ ዓይነት እደጋ ሲፈጠር አይተው፣ አደጋ ለደረሰበት ሰው ዕቃ ለመሸጥና ትርፍ ለማግኘት ጎንበስ ቀና የሚሉ ኒጋዴዎች አሉ።

ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን፣ የመኪና ግጭት ሲደርስ በሕግ ባለሟያዎች የተቀጠሩ ሮሌዎች በዚያ አካባቢ ብቅ ይሉና፣ የአካል ጉዳት ባይደርስበትም፣ ፍርድ ቤት ተሟግተው ብዙ ብር እንደሚያስገኙለት ተስፋ ይዝቡለታል። “ምንም ሳትከፍለኝ ጠበቃ እቆምልሃለሁ፤ በከሱ አሸናፊ ከሆንክ ከመቶ 20 (20%) ትከፍለኛለህ” ይሉታል። ገንዘብ ለማግኘት ሲል ጉዳት ሳይደርስበት “ጉዳት ደርሶብኛል” እንዲል ያደርጉታል። እንደዚህ ዓይነቶቹ ለተጎዳው ሰው አስበውና ተቆርቁረው ሳይሆን ሰውየው ላይ በደረሰው እደጋ ለመጠቀም ነው። እንደዚህ ዓይነቶቹን ነው “አምቡላንስ አሳዳጆች” የሚሏቸው።

በቤተ ክርስቲያንም በተለይ በአሁኑ ጊዜ ብዙ “አምቡላንስ አሳዳጆችን” የሚመስሉ፣ “ነብያት ነን” የሚሉ ክርስቲያኖች የበዙበት ዘመን ነው። ለምሳሌ ያህል እንዱን እንጥቀስ። መውለድ እየፈለጉ፣ መውለድ ያልቻሉ ብዙ ሴቶች በየቤተ ክርስቲያኑ አሉ። እነዚህ ሮሌ “ነብያት ነን” ባዮች፣ በተለያዩ መንገድ በቂ ጥናት ያደርጋሉ። ከተነሳንበት ዓላማ ውጪ ያደርገናል እንጂ፣ እንዳንድ የሚጠቀሙበትን መንገድ መግለጽ እንችል ነበር። እንዳንድም ብዙ ሴቶች ባሉበት ስብሰባ ውስጥ አንድ ወይም ሁለት መውለድ ያቃታቸው ሴቶች እንደ ማይጠፉ ይገምታሉ። “ጌታን ሰብዘ ዐመት ልጅ እንዲሰጥሽ የጠየቅሽ አንዲት

እህት እለሽ! ነይ ውጪ። ዛሬ ጌታ ማህጸንሽን ከፍቻለሁ! የዛሬ ዓመት ልጅ አቢታቅፍሻለሁ። ይልቅ የሠራዊት ጌታ በማለት እውነትነት በሌለው ተስፋ ልባቸውን ይሞላሉ። ጭብጨባው ይቀልጣል። ይህን ዓይነት እውነትነት የሌለው የትንቢት ተስፋ ተስፋቸው ምንም ያላገኙ ሴቶች ምን ያህል እንደ ሆኑ ቤታቸው ይቁጠረዋል።

እነዚህን የሚመስሉ ሐሰተኛ ነብያት በእኛ ዘመን ብቻ ሳይሆን በኤርምያስም ዘመን ነበሩ። በኤርምያስ ዘመን የነበረው ህጽንያ ለሕዝቡ እውነትነት የሌለው ትንቢት እየተነበየ ሕዝቡን በተሳሳተ ተስፋ ልባቸውን ይሞላ ነበር። ለእንደዚህ ዓይነቶች እውነት ያልሆነ ተስፋ ለሚሰጡት ሰዎች እግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ ሲሰጥ፤

- “...በመካከላችሁ በሚገኙ ክሊያት ነን ባይወችና ወደ ፊት የሚሆነውን ነገር አስቀድመን እናውቃለን በሚሉ በማንኛውም ሐሰት ተናጋሪዎች ሁሉ ራሳችሁ እንዳታታልሉ አሰጠኝታችኋለሁ፤ ለሕልማቸው ምንም ጥጋ አትሰጡት። እነርሱ በእኔ ስም የሚነግሩላችሁ ትንቢት ሁሉ ሐሰት ነው፤ ምክንያቱም እኔ ከቶ አልላክኳቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር ይህን ተናግራለሁ” ይላቸዋል (ኤር. 29:8-9)።

እነዚህ ራሳቸውን ነብይ ብለው የሾሙ “ይሆናል” ብለው የተነበዩት እንደ አጋ ጣሚ ከወመረ፤ በሰው ዘንድ የሚያገኙት ክብር ከፍ ያላል፤ እንዲሁም ከሰዎች የገንዘብ ድኅንም ያገኛሉ። ተፈላጊነታቸውን ከፍ እንዲያደርግላቸው፤ እነርሱ ጸልዮውለት እንደተፈወሰ፤ ለዓለም ሁሉ እንዲታውጅላቸው ይፈልጋሉ።

ዛሬ ሀሰተኛ ነብያት እውነት ያልሆነውን ትንቢታቸውን የሚያስሙት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቻ አይደለም። ሥራቸውን አስፋፍተው በተለይ አረብ አገር ያሉትን ምስኪን እህቶቻችን ያሉበትን ችግር በመጠቀም በስልክም ትንቢት እየተናገሩ እውነትነት የሌለውን ተስፋ እየሰጡ ገንዘባቸውን የሚገፉ እንዳሉ የታወቀ ነው። ይህንን የሚያደርጉት ለብቻቸው ሳይሆን፤ የራሳቸው የሆኑ ወኪሎች (ኤጀንቶች)፤ ነብይ ነው ለሚባለው ሰው ከበሮ የሚመቱና የሚያስመቱ በየአገሩ እንዳሏቸው ይታወቃል። ወኪሎቻቸው (ኤጀንቶቻቸው) የጥቅሙ ተካፋዮች ናቸው። “በእጋ የሚያገለግል ወንድም ኢትዮጵያ አለ፤ ደውይለት! ጌታ በእርሱ በኩል የሚነግርሽን ትሰሚያለሽ” በማለት ስልኩን ያቀብሏቸዋል። በዚህ ዓይነት አሥራታቸውን ለሚገልጉበት ቤተ ክርስቲያን በመስጠት ፈንታ፤ ለሀሰተኞች ነብያት የሚልኩ በአሁኑ ጊዜ በጣም ብዙዎች ናቸው። ይህን ዓይነቱን ትንቢት እየሰሙ “ይሆንልኛል” ብለው ተስፋ ያደረጉ፤ እንደ ጠበቂት ሳይሆንላቸው ሲቀር፤ የሚቀየሙት ሀሰተኛ ነብያትና ወኪሉን ሳይሆን እግዚአብሔርን በመሆኑ በጣም ያሳዝናል። ምን ዓይነት ድንቁርና ነው? “እምነት” በእውነት ላይ የተመሠረተ እንጂ፤ አለማስብ ወይም ድንቁርና ማለት አይደለም። ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግ አለብን።

የእህት መሪታት

እውነት የሆነውን ተስፋ እውነት ካልሆነው ተስፋ ለይተን ማወቅ ያስፈልገናል። እውነተኛ ተስፋ እግዚአብሔር ለልጆቹ የሚሰጠው ሲሆን፤ ያም መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሰፊው ተጠቅሷል። ጳውሎስ

- “ተስፋችሁ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እያደገ እንዲሄድ፤ የተስፋ እምላክ በእርሱ በመታመናችሁ ደስታንና ሰላምን በመላት ይስጣችሁ” ይላል (1ኛ 15:13)።

እግዚአብሔር ተስፋን የሚሰጥ ብቻ ሳይሆን፤ እርሱ ራሱ የተስፋ እምላክ ነው። “የተስፋ እምላክ” ማለት ለልጆቹ ተስፋ የሚሰጥ ማለት ነው። እግዚአብሔር ተስፋ የሚሰጥ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ የሰጠውንም ተስፋ የሚጠብቅ ነው። የእግዚአብሔር ተስፋ ከልጆቹ ጋር የተያያዘ በመሆኑ፤ ኃይሉ ለልጆቹ የተሰጠ ነው። ተስፋ፤ እግዚአብሔርንና የተስፋ ተጠቃሚዎችን የሚያገናኝ፤ መልካም ባልሆነ ሁኔታ ውስጥ ላሉት ልጆቹ ኃይልን የሚሰጥ ነው።

5-1. ተስፋ፤ ቃል ኪዳን ነው

ተስፋ፤ ለነፍሳችን ተገቢ የሆነ የመመልከትን ጉልበት ይሰጣል። ይኸ ውም፤ “እግዚአብሔር የሰጠኝ ቃል ኪዳን እኔን ይጠብቀኛል። ሕይወቴ ገና አላቢቃም። ሁሉ ነገር መልካም ይሆንልኛል” ይላል። ቃል ኪዳን እግዚአብሔር ለእኛ የሰጠን መልካም ዕቅድንና ግብን ያጠቃልላል። በእስራኤል ታሪክ ውስጥ የጨለማ ዘመን ነበር። ያም ዘመን እስራኤላውያን በባቢሎናውያን ድል ተመትተው በምርኮ ወደ ባቢሎን የተወሰዱበት ዘመን ነው። ምርኮኞቹ በሰሜታቸው ስንካላ የሆኑበት ጊዜ ነበር። በዚህ ዘመን ነብይ ኤርምያስ ከሞት ለተረፉት፤ ወደ ባቢሎን በምርኮ ለተወሰዱት የእስራኤል ሽማግሌዎች ደብዳቤ ልኮ ነበር። ደብዳቤው ከእግዚአብሔር የተሰጠ የትንቢትን ቃል የያዘ ነበር። መልዕክቱም፤

- “እኔ እናንተ ያለኝን ዕቅድ የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ከፋትን ባይሆን ሰላምን በማስገኘት እናንተ በተስፋ የምትጠብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምባት ነው” ይላል (ኤር. 29:11)።

በባቢሎን ውስጥ በምርኮ ላይ የነበሩት እስራኤላውያን እግዚአብሔር ያልረሳቸው መሆኑን ሲሰሙ ምን እንደተሰማቸው መገመት አያስቸግረንም። ደብዳቤው እግዚአብሔር ተስፋውን የሚጠብቅ እምላክ እንደሆነ የሚያረጋግጥላቸው ነበር።

በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ስናልፍ፤ ሁኔታዎች እንዳስብኘው ሳይመጣልን ሲቀር እግዚአብሔር እኛን ችላ እንደማይለን እርግጠኞች መሆን አለብን። እኛን ለመርዳት በተስፋው ጸንቶ ይቆማል። እግዚአብሔር በእሳየሰ አማካኝነት የሰጠው ተስፋ ግንኙነት አይገላለፍም። እንተ ሆነ እኔ ነህ፤ በስምህም ጠርቼላለሁ” የሚል ነው (ኢሳ. 43:1)። ዛሬም የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል፤ “የእኔ ነህ” ይለናል። አንዳንድ ጊዜ በችግር ውስጥ ስናልፍ፤ “የእኔ ሕይወት ዋጋ

ያለው አይደለም፤ ስለ ወደፊት ሳሰብ ከጨለማ በስተቀር ምንም በጎ ነገር አይታዩኝም። እንላለን። መርሳት የሌለብን እውነት ቢኖር እግዚአብሔር "እንተ የእኔ ነህ" የሚለውን ተስፋ የሰጠን መሆኑን ነው።

5-2. ተስፋ፣ የወደፊቱን የማየት ችሎታ ነው

"ራዕይ" ማለት አስተማማኝ፣ የወደፊቱ ማራኪ የሆነ ማለት ነው። ተስፋ ሲኖረን፣ ስለ ወደፊቱ መልካም የሆነ አመለካከት እለን ማለት ነው። ጳውሎስ፡

- "...እኛ የፍንዳው በዚህ ተስፋ ነው። ነገር ግን ተስፋ የምናደርገው ነገር የሚታይ ከሆነ ተስፋ መሆኑ ይቀራል፤ የሚታየውን ግን ተስፋ ያደርገዋል፤ የማናየውን ነገር ተስፋ ካደረግን ግን በትዕግሥት እንጠብቃለን" ይላል (ሮሜ. 8:24-25)።

"የተስፋ" እንደኛው ትርጉም የወደፊቱን የማየት ችሎታ ነው። ተስፋ፣ ዛሬ ያልሆነው ወደ ፊት ይሆናል ብሎ ማመን ነው። አብርሃም የወደፊቱን የማመን ችሎታ የነበረው ሰው ነው። ጳውሎስ ስለ አብርሃም ሲገልጽ፤

- "አብርሃም ያመነውና ተስፋ ያደረገው ምንም ተስፋ ባልነበረበት ጊዜ ነው፤ ስለዚህ 'ዘርህ ይህን ያህል' ተብሎ በተጻፈው መሠረት የብዙ ሕዝብ አባት ሆኖ" ይላል (ሮሜ 4:18)።

አብርሃም በብዙ ትግል ውስጥ ቢያልፍም፤ ስለ ወደ ፊቱ ሲያስብ ተስፋው ተሟጦ ያለቀ አልነበረም። ተስፋ፣ የወደፊቱን የማየት ችሎታ እንደሆነ እድርገን መመልከት ስንችል፤ የወደፊቱ መልካም እንዲሆን ችሎታን፤ የተፈጥሮ ስጦታን መጠቀም ያስችላል። የወደፊቱ የሚታያቸው ሰዎች ተስፋ የቀረጡ አይደሉም። በራዕያቸው ውስጥ ተስፋቸው ያበራል።

5-3. ተስፋ፣ ለውሳኔዎቹ ነገር መፍትሄ የሚያስገኝ ነው

"ልባቸው የተሰበረባቸውን ጊዜ ይፈውሳቸዋል" ይላል። የስሜትና የሰነል በና ቁስል ብዙ ጊዜ ፈውስ ማግኘት የሚቻለው ከብዙ ጊዜ በኋላ እንደሆነ የታወቀ ነው። ለምሳሌ፤ በትዳሩ ላይ እምነት ቢያጎድል፤ ወይም እንደኛው ዝሙት ቢፈጽም፤ በዚያ ምክንያት የተናወጥ ጋብቻ መፈወስ የሚችለው ከረጅም ጊዜ በኋላ ነው። ተስፋ ከሌለ፤ የጉዳት ስሜት የሚኖረንን ውሳኔ አስቸጋሪ ያደርግብናል። ዘማሪው ራሱን ሲያጽናና፤

- "ከምን እንዲህ እዝናለሁ? ለምን እንደዚህ አጨንቃለሁ? ተስፋዬን በእግዚአብሔር ላይ አደርጋለሁ፤ አጥፄና አምላኬን እንደገና አመሰግናለሁ" ይላል (መዝ. 42:5)።

የካህን ልጅ የነበረው ቆራ ከውስጣቸው ሲጨነቁ ተስፋቸውን በእግዚአብሔር ላይ እንዲያደርጉ የእድሁድ ሕብረተሰብን ይመክራቸው ነበር። ተስፋ፣ የወደፊቱን

የሚመለከት በመሆኑ፤ እንዳንድ ግጭት ቢኖር መርገብ የሚችለው በወቅቱ ላይ ሆነ ወደ ፊት ነው። መፍትሄ የሚሆነንን ወዲያው ለማግኘት የምንፈልግ ከሆነ፤ ላናገኘው እንችላለን። ብዙ ሰዎች ወዲያው ችግራቸው እንዲቃለልላቸው ስለሚፈልጉ ነው የተሳሳተ ውሳኔ የሚወስኑት።

- አንድ ጊዜ ካሊፎርኒያ ውስጥ የሚኖር አንድ ሰው ቢኤም. ደብሉዩ መኪናውን እየገዛ ሲሄድ፤ ድንገት ትልቅ የመሬት መንቀጥቀጥ ሆነና፤ መሬቱ ተሰንጥቆ ከመኪናው ወደ ታች ወረደ። ሰውየው ከፍተኛ እደጋ ደረሰበት። መኪናው ከጥቅም ውጪ ወጣች። እንደምንም ብሎ ከጉድጓዱ ውስጥ አወጡት። ከጉድጓዱ ዳር ልቡ ሰዛዝን ተሞልቶ ቆሟል። ከክርኩ ቢታች አንድ እጁ ተቆርጦ ነበር። ከመደንዘዙ የተነሳ፤ ይህን ያወቀው አይመስልም። ከጥቅም ውጪ የወጣውን መኪናውን እያየ "ወይኔ መኪናዬ!" እያሉ ይጮኹ ያለቅስ ነበር። አደጋውን የተመለከት አንድ መንገደኛ፤ "እንዴት ስለ መኪናህ ታለቅሳለህ? አንድ እጅህ እንደተቆረጠ አውቀሃል?" ብሎ ጠየቀው። ይህን ሲሰማ ሰውየው ስለተቆረጠው እጁ በማዘን ፈንታ፤ ሰዓቱ ከተቆረጠው እጁ ጋር ጉድጓዱ ውስጥ በመቅረቱ፤ ለእጁ በማዘን ፈንታ "ወይኔ ሰዓቴ" ብሎ ማልቀስ ጀመረ።

ልባችን በምድራዊ ነገር ላይ ከተያዘ፤ ስለ ዘላለማዊው ተስፋ ግድ አይኖረንም። እንዳንድ ጊዜ በወቅቱ ያለው ውስብስብነት ትርጉም የሚሰጠን ዘላለማዊ ከሆነው ተስፋ ጋር ስንመለከተው ነው። "እግዚአብሔር የሚሰጠኝን ዘላለማዊ ከሆነው ነገር ጋር ሳንጸጸር፤ በወቅቱ ያጋጠመኝ መከራና ችግር ይህን ያህል የከፋ ነው ወይ?" ብለን ራሳችንን መጠየቅ አለብን። ጳውሎስ የቆሮንቶስን ሰዎች፡

- "ከክርስቶስ ተስፋ የምናደርገው ለዚህ ዓለም ሕይወት ብቻ ከሆነ ከሰዎች ሁሉ ይበልጥ የሚታዘንልን መሆናችን ነው።" አላቸው (1 ቆሮ. 15:19)።

ጳውሎስ ዋጋ መስጠት ያለብን ስለ አሁኑ ሳይሆን ዘላለማዊነት ስለ ሆነው ነገር መሆን አለበት ይላል።

ሌላውን ሳይሆኑ፥ ራስን ሆኖ መኖር

**"ኢትዮጵያዊ በፀሐይ የነሰለ መልኩን፤
ኑባርም ዝንጉርጉርተክን መለወጥ አይችልም"**
(ኤር. 23:13)።

**"ሁለንተናዬን የፈጠርህ አንተ ክብር
በእናቴ ግሕፅን አገግጥመህ የሠራሽኝ አንተ ክብር"**
(መዝ. 139:13)።

**"ከመወለዴ በፊት አየሽኝ፤ ለእኔ የተወሰነልኝ ቀኖቼ ገና
ከመጀመራቸው በፊት በመዝገብህ ሰፍረዋል"**
(መዝ. 139:16)

"ለምን ተወላድኩ?...ለምን ተፈጠርኩ?"

ይህን ዓይነት ጥያቄ ከሁለት ዓይነት ለዎች ሊመጣ ይችላል። ይኸውም፦

(1) ኦሮ ከመረራቸው፤ ተሰፋ ከቆረጡ፤ ብስጭታቸውን ከሚገልጹ ሰዎች፤

(2) እውነትን ከልባቸው ከሚፈልጉ ሰዎች ይመጣል።

"እኔነቴን" የፈጠረው እግዚአብሔር ነው

እኔ "መለሰ" መሆን የቻልኩት፤ እሁን ያለኝን ቁመናና አስተሳሰብ ሊኖረኝ የቻልኩት ከወላጆቼ በመወለዴ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ሁለንተናዬን ለሌ ፈጠረ ነው። ዳዊት "ኑባርተናዬን የፈጠርህ አንተ ክብር" ይላል። ዳዊት "በእናቴ ማህ ጸን እገግጥመህ የሠራሽኝ አንተ ክብር" ሲል፤ እግዚአብሔር ልክ እዳምና ሄዋንን ከምድር አባራ እንደ ፈጠራቸው፤ እርሱንም በእናቴ ማህጸን ውስጥ እንደ ሞዴል እውጪ ሆኖ እንደሠራው ዳዊት ይገልጻል። ዳዊት ወደዚህ ዓለም ሲመጣ የባዮሎጂን ሕግን ተከትሎ እንደሆነ አይከድም።

እውነትን በትክክል ለመረዳት፤ ለሕይወታቸው እውነተኛ የሆነ ትርጉም ለማግኘት ሲሉ "ለምን ተወላድኩ?...ለምን ተፈጠርኩ?" ብለው ለሚጠይቁት በዎች፤ ለጥያቄያቸው አጥጋቢ የሆነ መልስ ማግኘት አለባቸው ብለን እናምናለን። የእኛም ዓላማ በተለይ በዚህኛው የትምህርት ክፍል ውስጥ ለዚህ ጥያቄ መልስ ለመስጠት ነው። "ሁላችንም ወደዚህ ዓለም የመጣነው የእግዚአብሔር ፈቃድና ዕቅድ ሳይኖርበት፤ እንዲሁ በወላጆቻችን የሥጋ ፍላጎት ምክንያት ብቻ ነው ብለን" እንዳንደችቻችን መቀበል ያቅተናል። ወደዚህ ዓለም የመጣነው በወላጆቻችን የሥጋ ፈቃድ ብቻ ቢሆን፤ አንዳንድ አለቶች ጋራ ነገር በሕይወታችን ውስጥ ሲያጋጥመን፤ "ያለፈቃዴ ተወላጅ በመከራ ውስጥ ለምን አልፋለሁ?" ብለን ምሬታችንን መግለጻችን አይቀርም። ይህን በማስታችንም የሚታዘባን ለው ይኖራል ብለን እናምናለን።

በወላጆቻችን የሥጋ ፈቃድ ምክንያት ወደዚህ ዓለም ለአጭር ጊዜ መጥተን፤ በልተንና ጠጥተን፤ በምድር የተወሰነልን ዘመን ሲያበቃ በሞት መለየት ብቻ ቢሆን ኖሮ፤ እንዴት ያሳዘን ነበር! ነገር ግን፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ መፈጠራችንና፤ እንዲሁም ለእያንዳንዳችን የራሱ የሆነ ዓላማና ዕቅድ ያለው መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ስለሚያረጋግጥልን በዚህ ደስ ይለናል። እግዚአብሔር ለከብሩ የሚጠቀምባቸው፤ በሕይወታቸው ዓላማና ዕቅድ የሚኖረው፤ ጎልተው ለሚታዩ፤ ወይም ታላላቅ ለዎች ለሚባሉት ብቻ ሳይሆን፤ ለእኛም በሰው ዓይን ሞልተን ለማንታየውም ጭምር ነው።

"ማን ነኝ?"

መልስ የሚያስፈልገው ጥሩ ጥያቄ ነው። ለመፈላለፍ ሲሉ ብቻ "ማን ነኝ?" ብለው ለሚጠይቁት ሳይሆን፤ እውነተኛውን ማንነታቸውን ለመረዳት ከልባቸው ለሚጠይቁት የእግዚአብሔር ቃል ትክክለኛና አጥጋቢ መልስ አለው። ለምሳሌ፤ "አንተ ማን ክብር?" የሚል ጥያቄ ቢቀርብልኝ የምሰጠው መልስ "መለሰ ወጉ ነኝ" የሚል ይሆናል። ጥያቄውን ያቀረበልኝ ሰው "መለሰ! ልክ አይደለም፤ ይሄ ከሌሎች ተለይቶ እንድትታወቅ ወላጆችህ የሰጡህ ስም እንጂ እውነተኛውን አንተነትህን አይገልጽም" ቢለኝ፤ ትክክል ነው። የብዙ ዎቻችን ችግር ማንነታችንን አለማወቃቸው ብቻ ሳይሆን፤ ራሳችንን ልክ እንዳ

ለነው አድርገን ማየትና መቀበል የማንችል መሆናችን ነው። ችግራችን ራሳችንን ካለማወቃችን የበለጠ ድካማችንን አይተን ራሳችንን ልክ እንዳለነው መቀበል የሚያቅተን መሆናችን ነው።

■ ግሪካዊው ፈላስፋ "አልሲቢያደስ" (Alcibiades) የታወቀ የፖለቲካ ሰውና ብዙ የጦርነት ድልን ያገኘ ጄኔራል የሚደነቅ ቁመናና የላቀ አዕምሮ የነበረው ታላቅ ሰው ቢሆንም በሕይወቱ ደስተኛ ሰው አልነበረም። በቅርብ የሚያውቀው ፈላስፋው ሶቅራጲስ (Socrates) አልሲቢያደስ ለምን ደስተኛ ሰው እንዳልሆነ ተጠይቆ ሲመልስ "የአልሲቢያደስ ችግር በሄደበት ሥፍራ ሁሉ ሁልጊዜ ራሱን ይዞ ስለሚሄድ ነው" አለ።

■ እንደ አልሲቢያደስ ደስታ የሸሸው አንድ ሌላ ሰው ደግሞ አንድ ቀን የአይሮፕላን ትኬት መሻጫ ቢሮ ገብቶ ወደሰው "ሩቅ ወደ ሆነ አገር መሄድ እፈልጋለሁ፤ ምንም ያህል ዋጋ ቢያሰክፍ ለኝም፤ እንዲሁም ምንም ያህል እሩቅ ቢሆንም ግድ የለኝም" አለው። ወደሰው ግራ ተጋብቶ "ለመሆኑ የት ነው ለመሄድ የምትፈልገው?" ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም ሲመልስለት "የትም ቢሆን ግድ የለኝም። ዋናው ፍላጎቴ ለተወሰነ ጊዜ ከራሴ ሽሽኜ ወይም ርቂ ለመሄድ ነው" አለው። ግራ የተጋባው የትኬት ወደሰውም "ብግም አዝናለሁ። በዚህ ዓለም ውስጥ ከራሴ ለይቶ የሚወስድህ አይሮፕላንም ሆነ መርከብ ወይም ባቡር የለም። ወደድክም ጠላህም፤ በሄድክበት ሥፍራ ሁሉ ሁልጊዜ አንተነትህ አብሮህ ይሄዳል" አለው።

ከላይ አንደገለጽነው የብዙዎች ችግር ማንነታቸውን አለማወቃቸው ብቻ ሳይሆን በራሳቸው ውስጥ የሚያዩትን አንዳንድ ነገር ስለማይወዱት ከራሳቸው ለመሸሽ ከፍተኛ ሙከራ ያደርጋሉ። እግዚአብሔር "እራሳችንን እንድንሆን" አድርጎ ስለፈጠረን በአኛ ውስጥ አንዳንድ የማንወደው ነገር ቢኖርም ራሳችንን መቀበል አለብን። ብዙ ጊዜ ራሳችንን እናሳንሳለን፤ ወይም ከሆነ ነው በታች ዝቅ አድርገን አንመለከታለን። ያ ብቻ ሳይሆን የምንፈልገውን አላገኘንም ብለን ስለ ራሳችን ቁጭ ብለን እናዝናለን። መሆን ያለበት ግን በውስጣችን በምናየው መልካም ያልሆነ ነገር ራሳችንን ችላ በማለት ፈንታ ራሳችንን ልክ ሆነን አንደተገኘነው ሙሉ በሙሉ መቀበል ይገባናል። ራሳችንን መቀበል ብቻ ሳይሆን መሆን የምንችለውን "አንሆናለን" ብለን በራሳችን ማመን ይገባናል።

ወላጆቻችን ወደዚህ ዓለም መምጫ መንገድ ይሁኑን እንጂ በእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ አንደ ተፈጠርን ከላይ ገልጸናል። ስለሆነም ሕይወታችን ከእግዚአብሔር ጋር የተያያዘ ከሆነ እኛነታችንን ጥሩ አድርገን ማወቅ ያስችለናል። ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ አመለካከት ካለን ግን ስለራሳችንም የሚኖረን አመለካከት የተሳሳተ ይሆናል።

• ማንነታችን በተዛመድናቸው ሰዎች ወይም በምንሠራው ሥራ የሚገለጽ ከሆነ ለምሳሌ፤ ባል፤ ሚስት፤ ወላጅ (የእኩል ባል፤ የኩል ሚስት፤ የኩል ወላጅ) መሆናችን ሲቀር ማን ነን? ማንነታችን በምንሠራው ሥራ፤ በየዝናው ስሙት የሚታወቅ ከሆነ ይኸውም የበጎነት ማፈጀር፤ መሃንዲስ፤ አበተማሪ መሆናችን ሲቀር ማን ነን? በውበታችን፤ በጉልበታችን፤ በወውቀታችን የምንታወቅ ከሆነ ወላጆቻችን ሲጠፉ ጉልበታችን ሲደክም፤ ዕውቀታችን ሲጠፋ ማን ነን?

ተለይተን የምንታወቀው ከላይ በዘረዘርናቸው ነገሮች ከሆነ ብዙ ተለዋዋጭነት ያለው በመሆኑ ማንነታችንን ለማወቅ ግራ መጋባታችን ወይም አስጊ ሁኔታ (Identity Crisis) ውስጥ መግባታችን አይቀርም። የሆነውን ሆነ የተገኘውን በእግዚአብሔር መሆኑን በገንዘብ ተለዋዋጭነት የሌለው በመሆኑ ማንነታችንን የማወቅ ግራ መጋባት አይደርስብንም። የእርሱ ልጆች በመባል መታወቃችን በጣም ደስ ያስኛል።

• ጳውሎስ "ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለብን ሆነን በፊቱ እንድንገኝ ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን" (ኤፌ. 1:4) ይላል።

በክርስቶስ አማካኝነት የሆነውን ከሆንን በእርሱ አሳትነት ደስ ስለሚለን፤ እራሳችንን እንጂ ሌላውን ለመሆን ወይም ራሳችንን ለመለወጥና ያልሆነውን ሆነ ለመገኘት እንፈልግም። በእግዚአብሔር ከታመንን ለዓላማው የተፈጠርን መሆናችንን መቀበል አዳጋች አይሆንብንም።

2

ሁላችንም አንድ ዓይነት አይደለንም

ሥጋ የለበስን ሰዎች ሁሉ የምንመሳሰልበት ነገር አለን። ከተቀሩት አንስላት ልዩና የበላይ የሚያደርገን ፈጣሪ ከሆነው እግዚአብሔር ያገኘው መለያ የሆኑ ባሕሪያት (attributes) አሉን። ይኸውም የምናሰብ የምናመካዝን ሰሜት ያለን ፈቃድ ያለን ወዘተ. መሆናችን ነው። በእነዚህና እነዚህን በመሳሰሉ ነገሮች ሁላችንም አንመሳሰልለን። በሌላ በኩል ደግሞ እያንዳንዳችን በጣም የተለያየ ነን። በማንነታችን ሁላችንም አንመሳሰልለን። ዓለም አንድ ዓይነት በሆኑ ሰዎች የተሞላች አንዳልሆነች የታወቀ ነው። እያንዳንዳችን ልዩዎች (unique) ነን። ልዩ የሚያደርገንም እያንዳንዳችን የተለየ ሆነን በመፈጠራችን ነው። እግዚአብሔር በነፍስ ወከፍ አንጂ በጅምላ ተጠሪው ውስጥ እንደሚሠራ ዕቃ ተመሳሳይ አድርጎ አልፈጠረንም። የተለየ ተፈጥሯዊ ባህሪያችን እያንዳንዳችን ልዩ ያደርገናል። ራሳችንን ለመለወጥና ሌላውን ለመምስል ሰንሞክር ከላይ የገለጽነውን እውነት መከፋፈል ይሆናል። ስለ ራሳችን ማወቅ ያለብን እውንታ (Reality)፤

- በዓለም ውስጥ እያንዳንዳችን አስፈላጊዎች ስለሆንን ራሳችንን ዝቅ አድርገን ማየት የለብንም።
- ዘላለማዊ የሆነ ዋጋ ያለን በመሆናችን ምንም ነገር ቢደርስብን ዋጋችንን ሊቀንስ የሚችል ነገር የለም።
- በሰባዊነታችን ፍጹሞች አይደለንም፤ እንዲሁም ክፉዎችም አይደለንም።
- ለአደጋ የተጋለጥን ስለሆንን በሕይወት እባክህን ድረስ ጉዳት ሊደርስብን ይችላል።
- ከአካባቢያችንና ከሁኔታዎች ጋር በማይለይ ሁኔታ የተያያዘን ስለሆንን ርጠን ማምለጥ አንችልም።
- ሰዎች የሁኔታዎች ምክንያት ናቸው፤ ሁኔታዎችም በሰዎች ላይ ተጽዕኖን ያሳድራሉ። የእኛ መኖር ሁኔታዎችን ልዩ ማድረግ ይችላል።
- ተጠያቂ መሆን ጤናማነት ስለሆነ አዎንታዊ ለውጥ ሊያመጣ ይችላል።

ራሳችንን ምንም ያህል ብንወድ፤ ሌላውን ሰው ለመሆን ወይም ለመምስል ጥረት የምናደርገው ለምን ይሆን? ከራሳችን ውጪ ምንም ማድረግ ስለማንችል መውሰድ ያለብን እርምጃ ቢኖር ራሳችንን መቀበል ብቻ ነው። ልክ እንዳለነው ራሳችንን እንደ፤ ልክ እንዳለነው ራሳችንን እንቀበል። እርግጥ ነው ራሳችንን ዘለቅ ብለን ስናይ፤ የማንወደው ነገር ይኖር ይሆናል። ቢሆንም ከራሳችን ውጪ ምንም ማድረግ ስለማንችል፤ ልክ እንዳለነው ራሳችንን መቀበል አለብን። ብዙ ጊዜ ራሳችንን እሳንሰን ስለምናይ፤ ለራሳችን እናዝናለን። በውስጣችን በምናየው መልካም ያልሆነ ነገር ራሳችንን ካለመቀበል ይልቅ፤ ለራሳችን ሥፍራ እንሰጠው።

③

ራሳችንን መቀበል ያቅተን ይሆን?

መጠኑና ዓይነቱን እንዲሁም ሁኔታው የተለያየ ይሁን እንጂ፤ ብዙዎቻችን በተለያዩ ምክንያት ከራሳችን ለማምለጥ መከራ እናደርጋለን። ከራሳችን ማምለጥ የማንችል ከሆነ ራሳችን ከመሸሽ መዳን የምንችለው እንዴት ነው?

- 1ኛ፤ የግድ ራሳችንን ተቀብለን ለመኖር ራሳችንን ማለማመድ አለብን።

የምናየውን እኛነታችንን ለመለወጥ ምንም ዓይነት መከራ ሳናደርግ፤ ልክ እንዳለነው ራሳችንን መቀበል አለብን። በራሳችን ውስጥ የምንናየውን እንወደውም ይሆናል። ቢሆንም ሌላውን ሰው መሆን ስለማንችል ያለንን የግድ ተቀብለን መኖር አለብን። በመስታወት ፈቷን የምታይ ሴት፤ መስታወቱ ውስጥ የምታየው መልክ ውበቱ ባያሰደስታት ሌላ ምርጫ ስለሌላት ልክ እንዳለችው ራሷን መቀበል አለባት። ብዙ ጊዜ በራሳችን ላይ እንጨከናለን። በዕድላችን ቅር እንሰኛለን፤ ችሎታችንን እሳንሰን እናያለን፤ በራሳችን ላይ እንቆጣለን፤ ለራሳችን ቁጭ ብለን እናዝናለን። ለምን ይሆን? ራሳችንን ከመሸሽ፤ ራሳችንን ከመጥላት ይልቅ፤ ራሳችንን አክብረን መቀበል ከገደብ የሚሆንብን ለምን ይሆን? አንድ ጊዜ አንዲት እስተማሪ የ5ኛ ክፍል ተማሪዎቿን "የዛሬ ሃያ ዓመት ያልዘነረ፤ ዛሬ ግን ያለ ምን እንደሆነ የሚነግረኝ ተማሪ አለ?" ብላ ጠየቀች። አንድ ቀልጣፋ የሆነ ተማሪ እጁን አውጥቶ "ከሃያ ዓመት በፊት ያልዘነረ፤ ሕሁን ግን ያለ፤ እኔ ነኝ አለ" እስተማሪዋ ለመስማት የጠበቀችው ሌላ ነገር ቢሆንም፤ የልጁ መልስ ትክክል ነበር። ከሃያ ዓመት በፊት እልተወለደም። እስተማሪው ለጠየቀችው ጥያቄ መልስ ለመስጠት ርቆ መሄድ አሳስፈለገውም። ሌላውን ከማየት ይልቅ ራሱን አየ። የብዙዎች ችግር ራሳቸውን ማየት፤ ራሳቸውን መቀበል የሚያቅታቸው መሆኑ ነው። ራሳችንን አምነን መቀበል ካልቻልን፤ ወደፊት ልንሆን የምንችለውን መሆን አንችልም። እኛ ራሳችንን መቀበል ካልቻልን ሌላው እንዴት ሊቀበለን ይችላል?

- 2ኛ፤ ራሳችን ከመሸሽ የምንድነው በራሳችን ማመን ስንችል ነው።

ሰው ሁሉ ቢያምንብን፤ እኛ በራሳችን ካላመንን የትም እንደርሰም። ራሳችንን መቀበል ከቻልን፤ የግድ በራሳችን ማመን መቻል አለብን። ሌሎች ሰዎች ባያምኑብን፤ እኛ በራሳችን ካመንን ልንደርስበት ከምንችለው ደረጃ እንዳንደርስ የሚያቆመን ኃይል አይኖርም። በራሳችን ማመን ባለመቻላችን መክንያት በራሳችን ላይ ጠላት የሆንንው እኛው ራሳችን ነን። ብዙዎች ራሳቸውን የተቀበሉ፤ በራሳቸው ላይ እምነት ያላቸው ቢመስሉም፤ በሌሎች የሚያምኑትን ያህል በራሳቸው እምነት ያላቸው አይደሉም። ሰዎች እምነት እጥተውባቸው "እደረሰሁ" ብለዋቸው፤ ከተጠበቁት በላይ ሆነው የተገኙት፤ ሰዎች ባያምኑባቸውም በራሳቸው ችሎታ ያመኑ ናቸው።

- በ1905 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) ዩኒቨርሲቲ እፍ በርኒ፤ የቀረበውን የዶክተራል ዲዛርቴስን የሚመረምረው ኮሚቴ ጽሁፉን ውድቅ ሲያደርግ፤ ተጨባጭነት የሌለው፤ የምርምሩ ውጤት ያልተያያዘ" የሚል አስተያየት ጽፎበት ነበር። ጽሁፊው ማን እንደሆነ ታውቃላችሁ? የታወቀው "አልበርት አንሲታይን" ነው።
- በ1894 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) አንድ የእንግሊዝኛ አስተማሪ ለአንድ ወጣት ተማሪ የትምህርት ውጤቱን የሚያሳይ ሪፖርት

ካርድ ሲሰጠው "ወደ ፊት ስኬት (ውጤት) የሌለው መሆኑ በግልጽ የሚታይበት" የሚል እስተያየት ተጽፎበት ነበር። ያ ወጣት ተማሪ ማን እንደሆነ ታውቃለች? የታወቀው ዊኒ ስተን ቸርችል ነው።

ሰዎች "አይረባም" ብለው ቢፈርዱብን በራሳችን እምነት ካለን እውነተኛው እኛነታችን ሲገለጽ ከተጠበቅነው በላይ ሆነን እንገኛለን።

- 3ኛ፣ ራሳችንን አምነን ከተቀበልን በመንገዳችን የሚገጥመንን አባቶ ጋራ ሁኔታ አቅማችን በሚፈቅደው ዓይነት መቋቋም እንድንችል ጉልበታችንን ማበርታት አለብን።

ማድረግ የምንችለውን ካየን ሠርተን ወይም ሆነን ማሳየት እንችላለን። ብዙ ዎች ለሕይወታቸው ከፍተኛ የሆነ ግብ ወይም ዓላማ አያበጁም። በትንሹ ነገር ረከተው ይቀመጣሉ።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ልዩ የተፈጥሮ ችሎታ ሰጥቶን እንዲሁም ሁኔታዎችን እመቻችቶ እያንዳንዳችንን የተሰደየን አድርጎ ለከብሩ እንድንኖር ፈጥሮናል። ከርስቶስን ለመከተል ብንመርጥ በሕይወታችን ያልገባንን ነገር ጠይቀን ለመረዳት መብትና ነጻነትን ሰጥቶናል። በቃሉ ውስጥ ለጥያቄያችን መልስ የሚሆንን እናገኛለን። ይሁን እንጂ፣ ለአንዳንዱ ጥያቄያችን መልስ የሚሆን ከመጽሐፍ ቅዱስ የማናገኝበት ጊዜ እለ። "ጌታ ሆይ! ምን እንዳደርግ ትፈልጋለህ?" ለሚለው ጥያቄያችን ከራሱ መልስ ማግኘት እንፈልጋለን። ሙሉ በሙሉ ለእርሱ የተሰጠ ልብ ካለን በሕይወታችን ውስጥ ለመወሰን እንዲያስችለን አንዳንድ ጥያቄዎቻችንን ወደ ጌታ ለማቅረብ ጉልበት ይኖረናል። "ጌታ ሆይ! ምን እንደሆነ ትፈልጋለህ? ሰከ ብርሀ እንድንኖር በምን ዓይነት አገልግሎት ውስጥ ገብቼ ሳገልግልህ?" ብለን እንጠይቃለን። ሁላችንም ከእግዚአብሔር የተሰጠን የራሳችን የሆነ ተፈጥሮዊ ባሕር አለን። አኛ መሆን የምንፈልገውን ሳይሆን እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን ማወቅ ያስፈልገናል።

በጣም የሚጠሉትን ወይም የሚፈሩትን ነገር እንዲያደርጉ እግዚአብሔር በጋይል የሚገፋቸው መሰሉ የሚሰማቸው አንዳንድ ከርስቲያኖች አሉ። ለምሳሌ፣ ከእነራቸው ወጥተው ሌላ አገር መኖርን የሚፈሩ ከሆኑ አፍሪካ ጫካ ውስጥ ገብተው በሚሰዩዋቸው እንዲያገለግሉ የሚጠራቸው መሰሉ የሚሰማቸው አሉ። ስለ እግዚአብሔር ትክክለኛ ዕውቀት ወይም ሰዕል ከሌለን ያልሆነውን "ኔው" ብለን ትክክል ያልሆነ ሰዕል እንዳንሰለው በጣም መጠንቀቅ አለብን። ስለ እግዚአብሔር ማንነት በትክክል ካላወቅን "ደስታ ገዳይ" አምላክ አድርገን መመልከታችን የማይቀር ነው።

ራሳችንን እንጂ ሌላውን አንሁን

በሌሎች መነቃቃት ምሳሌ ሲሆኑን ከሚችሉት ሰዎች አንዳንድ ትምህርት መቅሰም መልካም ነው። ይሁን እንጂ እነርሱን መከራከር ወይም መምሰል አስብን ማለት አይደለም። እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ልዩ ወይም እንዳችን ከሌለው የተሰደየን እንድንሆን አድርጎ ስለፈጠረን ዘመናችንን ሙሉ ቅርጾችንን ለውጤት ሌላውን ሰው ለመሆን ስንሞክር የፈጠረንን ጌታ መስደባችን ይሆናል።

- አንድ ጊዜ አንዲት እናት ልጅን ከጥምቁ አንድ ሰዓት ላይ "ተነሰ! ወደ ትምህርት ቤት መሄጃህ ሰዓት ደርሷል" እያለች ትቀሰቅዋለች። ልጇ ግን ምንም መልስ ሳይሰጣት እንቅልፋን መለጠጡን ቀጠለ። እንደ ገና በጋይል እየጮኸች "ተነሰ! ትምህርት ቤት መሄጃህ ሰዓት ደርሷል" አሳችው። አሁንም አልተነሳም። በመጨረሻ በጣም ተናጻ መኝታ ቤቱ ድረስ ሄዳ እየነቀነቀችው "ተነሰ! ትምህርት ቤት መሄጃህ ሰዓት ደርሷል" አሳችው በጋይል እየጮኸች። ልጇም "የእኔ እናት ትምህርት ቤት አልሄድም" ትምህርት ቤቱ ውስጥ አንድ ሺ አምስት መቶ ተማሪዎች አሉ። ሁሉም እኔን ይጠራኛል። ስለዚህ ትምህርት ቤት አልሄድም" አላት። እርሷ ግን አሁንም "ተነሰ! ወደ ትምህርት ቤት ሂድ" አሳችው። እርሱም "የእኔ እናት ተማሪዎቼ ብቻ ሳይሆኑ አስተማሪዎቼም ይጠራኛል። ትላንትና ሦስት አስተማሪዎች ወደ እኔ እያዩ ይነጋገሩ ነበር። ሁሉም እንደሚጠሩኝ አውቃለሁ። ስለዚህ ትምህርት ቤት መሄድ አልፈልግም" አላት። እርሷም ተስፋ ሳትቆርጥ "ትምህርት ቤት መሄድ አለብህ" አሳችው ጠበቅ አድርጋ። "የእኔ እናት አይገባኝም" በዚህ ሁሉ ስቃይ ውስጥ እንዳልፍ በምን እንደምታሰጩኝ አላውቅም" አላት። እናትየውም ተነሳጭታ "ትምህርት ቤት ሂድ ብዬ የምፈቀድቅህ ሁለት ጥሩ ምክንያቶች ቢኖሩኝ ነው። ይኸውም አንደኛው ሰድሜህ አርባ ሁለት ዓመት ስጣሆን ሲሆን ሁለተኛው የትምህርት ቤቱ ድረክተር በመሆን ነው" አሳችው።

አንዳንዶቻችን ከላይ ታሪኩን እንደሰማነው ወደ ሥራው መሄድ እንደማይፈልገው ሰው ነን። ትግል ባለበት ሕይወት ውስጥ ማሰፍ እንፈልግም። ከምንፈልገው ሥፍራ ስመድረስ ብንወደውም ባንወደውም የግድ ከአንድ ሥፍራ መጀመር አለብን። ካልሆነ የትም አንደርሰም። ከምንፈልገው ደረጃ ለመድረስ "ይሄና ይሄ ቢኖርኝ ኖሮ" ብለን የምንመኘው ሳይሆን ያለንን ይዘን መነሳት አለብን። እኛው ራሳችንን ላለመነሳት ካልመረጥን በስተቀር ማንም ወደታች ተጭኖ ሊያስቀረን የሚችል የለም። እራሳችንን የምንጥለውም ሆነ የምናነሰው እኛው ራሳችን ነን። ስነፍ ሰው ሁል

ጊዜ የሚፈረድበት ማድረግ የሚችለውን ነገር ባለማድረግ ብቻ ነው። ብዙዎች ትኩረት የሚያደርጉት በሚፈልጉት ነገር ላይ እንጂ በሰጠታቸውና በችሎታቸው ላይ አይደለም። ውስጣችን ያለው ፍላጎት ማስተማር ከሆነ እናስተምር። የሆነውን ሰንሆንን ከራሳችን ጋር በላም ይኖረናል።

በዓለም ጎልተን ለመታየት አሁን ከሆነው በላይ ልቀን ለመግኘት በቅድሚያ ራሳችንን ወይም ሆነን የተገኘውን እንሁን። ሁላችንም የተለያየ ብንሆንም በአፈጣጠራችን ግን ሁላችንም እኩል ነን። ሰው የተወሰነበትን ሥፍራውን እስኪያገኝ ድረስ ወይም ትክክለኛ ቦታውን እስኪይዝ ድረስ ደካማ ከመሆኑ የተነሳ የሚጠብቀውን ስኬት ማግኘት አይችልም። እራሳችንን እንሁን እንጂ ብዙሀኑን አንከተል። ሄረመን መልሷል የተላለው ጸሀፊ፤

- “በመከረጅ እሸናፊ ከመሆን ራሳችንን ሆነን መሸናፊ ይሻላል” አለ።

ሌላውን መከረጅ የዕድገትና የእርካታ ጠላት ነው። የተሰየን እንድንሆን አስቀድሞ የተወሰነ እንደሆነ እናውቅ ይሆን? ስለዚህ ራሳችንን መሆን እንፍራ። እኛ ሌላውን ከሆንን (ከመሰልን) እኛን የሚሆነው ማን ይሆን? እኔ ራሴን ካልሆንኩ ማን “እኔን” የሚሆነው? ብለን ራሳችንን ጠይቀን እናውቅ ይሆን? ሌላውን ከሆንን አንደኛ በመሆን ፈንታ ሁለተኛ መሆናችን እንደሆነ ልብ ብለን አሰብን ይሆን? ሌላውን ለመሆን መዋከር በራስ እጅ መሸናፊ ማለት ነው። በሌላው ሰው መንገድ እስኪድን ድረስ እንድንደርስበት አስቀድሞ ከተወሰነ ሥፍራ መድረስ አንችልም። የሌለውን ጥናት (መልክ) ለማሳየት ጥረት የሚያደርግ ሰው የዕድሜውን ማግኘት ያባከናል። ስለዚህ ያልሆነው ለመሆን በመታገል ጊዜያችንን በስንቅ አናባከን።

- ራሳችንን ከሌላው ጋር ማወዳደር ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ ያመዝናል። ራሳችንን ከሌላው ጋር ስናወዳደር መራራና ከንቁ እንሆናለን። ሁልጊዜ ከእኛ የሚበልጡና ከእኛ የሚያንሱ ሰዎች እንዳሉ ማወቅ አለብን።
- ራሱን ከሌላው ጋር ማወዳደር የተስፋ መቁረጥና የመደናገጥ መንገድ እንዲሁም ጊዜንና ጉልበትን ማባከን ይሆናል።
- ስኬት የምናገኘው ጥሩ አድርጎን ሥራችንን በመሥራት እንጂ ሌሎች ምን ይሠሩ ይሆን ብለን በመጨነቅ የሚገኝ አይደለም።
- ሽንፈትም ሆነ ስኬት ያለው በእኛ እጅ ነው። የሌላው ስኬት የእኛን ስኬት አያጨናግፍም።
- ውሳኔ የምናደርገው እኛ በምንፈልገው ነገር እንጂ ሌሎች እንዲሆንልን በሚፈልጉት ላይ እንዳይሆን መጠንቀቅ አለብን። “ደህና ነኝ” ነገር ግን መሆን ከሚገባኝ ደረጃ ላይ ገና አልደረስኩም” እን

ባለን ወይስ ራሳችንን ከሌላው ጋር በማስተያየት “ይህን ያህል ከሌሎች የባለ መጥፎ አይደለሁም” እንላለን?

በሌላው ሰው ድካም ላይ ብዙ ካተኮርን ደስታ-ቢስ እንሆናለን። የሌላው ሰው ዕቅድ ስለሚወስንን የራሳችንን ዕቅድ የማድረግ ማውጣት አለብን። ራሳችንን ከፋ ከሆነው ሰው ጋር ካወዳደርን ራሳችንን ቅዱስ አድርገን አናያለን። ስኬታችንን ሌሎች በሠሩት ወይም ባልሠሩት ሥራ መለካት የለብንም። ምን እንደምንፈልግ እኛው እንወቅ እንጂ ሌሎች የምንፈልገውን አይንገሩን።

6

እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ዓላማና ዕቅድ አለው

ለያንዳንዱ ሰው እግዚአብሔር ዓላማና ዕቅድ አለው። ለነብዩ ኤርምያስ የነበረው ዓላማና ዕቅድ ምን አንደሆነ ሲገልጽለት፤

- “...አንተን በመለየት ለሕዝቦች ሁሉ ነብይ አድርጌ እሚላሁ” (ኤር. 1:5) አለው።

ኤርምያስ እግዚአብሔር እንዳቀደውና አንደ መረጠው አምና በእስራኤል ሕዝብ ነብይ ሆኖ የእግዚአብሔርን ዓላማና ፈቃድ በሕይወቱ ለመፈጸም ከፍተኛ ዋጋ ከፍሎ ኖረ። “የመረጥክልኝ ሥራ አልተሰማማኝም” እኔ የምፈልገው ነብይ መሆን ባይሆን የእስራኤል ሕዝብ ንጉሥ መሆን ነው። ነብይ ነት ለእኔ ያንሰብኛል” ቢል ኖሮ ነብይም ሆነ ንጉሥ መሆን ባልቻለም ነበር። እግዚአብሔር በእጆቹ ሥራ የፈለገውን የማድረግ ሙሉ መብት ስላለው ከፈጠረው ፍጡር ጋር አይደራደርም። እግዚአብሔር ኤርምያስን ለመሳሰሉ ታላላቅ መንፈሳዊ ሰዎች ብቻ ባይሆን ለእኛም ለትናንሽቹ ዕቅድ አለው። ስለ ነብዩ ኤርምያስ በትንቢት እንደተነገረው ስለ እኛም በግልጽ የተነገረ በመጽሐፍ ላይ የሰፈረ ትንቢት አይኖርም ይሆናል። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ዕቅድና ዓላማ ባይኖረው ምንም ነገር ስለማይሠራ አያንዳንዳችንን የሠራን ዓላማውንና ዕቅዱን ተከትሎ ነው።

በዚህ መካከል እግዚአብሔር የሚረሳው አንድም ሰው አይኖርም። ስጣም ትናንሽ በመሆናችን የእግዚአብሔር ዐይን አያየንም ይሆናል ብለን መስጋት የለብንም። የተፈጠረው በእግዚአብሔር ዓላማ ውስጥ ሆነን ፈቃዱን ለመፈጸም ስለሆነ በሕይወታችን የተቻለንን ሁሉ አናድርግ። የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወታችን አንዳይፈጸም እንቅፋት የሚሆነው ለራሳችን አውነተኛ መሆን ሲያቅተን ነው። እግዚአብሔር ካቀደልንና መሆን ከምንችለው በታች ራሳችንን አተልቀን ወይም አሳንበን የምናቀርብ ከሆነ ደስታ የሽሽን ሰዎች አንሆናለን። አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር እንዲሠሩ ያቀደላቸውን ሥራ የማይሠሩበት ምክንያት የተሰጣቸውን ስጦታ በመጠቀም ትንሽም

ቢሆን መሥራት የሚችሉትን በመሥራት ፈንታ ትልቅ እስኪሆኑ ድረስ የሚጠብቁ በመሆናቸው ነው።

የተፈጠረው የእግዚአብሔርን ዓላማና ፈቃድ ለመፈጸም ነው። ሁላችንም ለኬታማ ሆነን እንድናድግ ፍሬ ተሰጥቶናል። ስኬትና ትልቅነት ሌላ ነገር ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንድንሠራ የሰጠንን መሥራት፤ እንዲሁም እንድንገኝ ከሚፈልገው ቦታ መገኘት ማለት ነው። ክርስቲያኖች አዲስ ፍጥረቶች እንጂ ተቀጥቶጠን የተሠራን ላባጅ አይደለንም። ክርስቶስ “ወዳጆቼ” ብሎ እንደሚጠራን (ዮሐ. 15:15) አንርሳ። ከማሪው “**ጥያቄዎን ይገባኝ ተፈጥራለሁና አመለካከትህ...**” ይላል (መዝ. 139:14) ይላል። እስካሁን እንዳየነው፤ እግዚአብሔር ለዓላማው ልዩ እድርጎች እንደሠራን ገብቶን ይሆን? ሰው ሁሉ የተፈጠረበትን ዓላማ መሥራት የሚያስችለው ከእግዚአብሔር የተሰጠው የራሱ የሆነ ልዩ ስጦታ አለው። ሰው የተፈጠረበትን ዓላማ እስካልፈጸመ ድረስ ምንም መሆን አይችልም። በእግዚአብሔር ዘንድ ተጠያቂ የምንሆነው፤ ባልተሰጠን ነገር ላይ ሳይሆን፤ በተሰጠን ስጦታ ላይ ነው፤ ባልሆነ ነው ነገር ላይ ሳይሆን፤ በሆነው ነገር ላይ ነው። ሁላችንም የተለያዩን እንኩን እንጂ፤ ዋጋ የሌለው ሰው በዓለም ላይ አንድም የለም። በመጨረሻው ቀን በእግዚአብሔር ፊት ስቀርብ የምጠየቀው፤ “በሊ ግራሃምን ለምን አላከልክም?” ሳይሆን፤ “መለሰ ወጉን ለምን አልሆንክም? ወይም አላከልክም” ተብሎ ነው። እግዚአብሔር “መለሰ ወጉ” እንድሆን ለልዩ ዓላማ ከፈጠረኝ፤ “መለሰ ወጉ” መሆኔን ትቼ ሌላ ሰው ብሆን፤ እኔን ማን ሊሆን ነው? ስለዚህ ራሴን ለመሆን እንጂ ሌላውን ለመሆን ሙከራ ባደርግ እግዚአብሔርን በማስደሰት ፈንታ፤ የበለጠ አሳዝነዋለሁ።

ራሳችንን እንጂ፤ ሌላ ሰው ለመሆን ፈጽሞ አንመኝ።

- አንድሪ ጋይድ የተባለው ጸሐፊ “ያልሆነውን መለሰን ከምንወደድ፤ የሆነውን ሆንን ብንጠላ ይሻላል” አለ።
- ሌላው ጸሐፊ ደግሞ “ከራሳችን ጋር ካልታረቅን፤ ወይም በላም ካልመሠረትን ምን ጊዜም ቢሆን ባለን ነገር ደስተኞች አንሆንም” አለ።

ሁላችንም ያለን አንድ ሕይወት ነው። ያም የሌላው ሰው ሕይወት ሳይሆን የራሳችን ሕይወት ነው። ሌላው ሰው በሄደበት መንገድ እየተከተለ የሚሄድ ሰው የራሱ የሆነ መንገድ የሌለው ነው። በሕይወታችን የሚገዳደረን ትልቁ ነገር፤ ራሳችንን ማወቅና ያለንን በጎ ነገር ችላ ማለትን ነው። ብዙዎች ዘመናቸውን ሙሉ ራሳቸውን በመሆን ፈንታ ሌላውን ሰው ለመሆን (ለመምሰል) ሲታገሉ ይታያሉ። ሌላውን መሆን ወይም መምሰል ከማድረግ ሰዎች መካከል በዓለም የተደነቀው ታላቅ ሰዓሊ ፒካሶ ነው። የራሱን ልምምድ ሲገልጽ፤

- “እናቴ ወታደር ብትሆን ጀጌራል ተሆናለሁ። መነኩሴ ብትሆን ላላሰ ትሆን ነበር” አላችኋል። እኔ ግን ሰዓሊነትን መርጠው ፒካሶን ሆንኩ” አለ።

በዓለም ውስጥ በጣም ቀላሉ ነገር ራሳችንን መሆን ነው። አለችጋ ራውና ከባዱ ነገር ለዎች እንድንሆን የሚፈልጉትን ለመሆን ጥረት ስናደርግ ነው። ስለዚህ ያልሆነውን እንድንሆን ለሚገቡን ሰዎች በጅ አንበል። የሚመቱ ልን ከበር አያፈትነን። ምንም ያህል ብንሞክር ራሳችንን እንጂ፤ ሌላውን መሆን አንችልም።

- ቢታሪክ ውስጥ ሌላውን በመከረጅ ትልቅ የሆነ ሰው በዓለም ውስጥ አንድም የለም።

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር ደስ ብሎት ነው። ታዲያ ብዙዎች እግዚአብሔር እንደፈጠራቸው ራሳቸውን መቀበል ለምን ያቅታቸዋል? የራሳቸውን ማንነት ለመለወጥ የሚሞክሩት ለምንድነው? እግዚአብሔር ሁላችንንም የፈጠረን ለተለያዩ ዓላማ ነው። ከእኛ በስተቀር ሌላ ሰው ጥሩ እድርጎች ሊሠራው የማይችለውን ሥራ እንድንሠራ ነው የፈጠረን። ያንን ልዩ ሥራ ለመሥራት በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ቢወዳደሩ፤ ያንን ሥራ ለመሥራት ብቃት ያለን እኛ ብቻ ነን። በራሳቸው ያልተደሰቱ ሰዎች ያልሆኑትን ለመሆን የሚጥሩ፤ ማድረግ የሌለባቸውን ለማድረግ የሚሞክሩ ሰዎች እንደ ሆኑ ልብ ብላችኋል?

- ኮንጎዎች “ግንድ እንጨት አስር ዓመት ውሃ ውስጥ ቢሰነብት ዐዘ መሆን አይችልም” የሚል ምሳሌ አላቸው።
- ነብዩ ኤርምያስም “ኢትዮጵያዊ በጦራዬ የነበረ መልኩን፤ ነብርም ዝንገርጉርነቱን መለወጥ አይችልም” ይላል (ኤር. 23:13)።
- ካርል ሮጀርስ የተባለው ጸሐፊ ደግሞ “እርስ በእርሱ የተጋፈሰ የሚመስል ልዩ አባባል፤ ራሴን መሆን ሲጀምር ያኔ መለወጥ መቻሌ ነው” አለ።
- ፍሬዴሪክ ክሎጉንስቶክ “የራሱ የሆነ ግላዊ አመለካከት የሌለው፤ በሌሎች ላይ ተደግፎ የሚኖር፤ የሌሎች ባሪያ ነው፤ ሌላውን ለመሆን የሚያልም፤ የራሱን ሕይወት ሳይጠቀምበት ያብክናል” አለ።

ዘመኑን ሁሉ ሌላውን ሰው ለመሆን የሚናፍቅ ሰው፤ ደስታ የሸሸው፤ እርካታ የሌለው ሰው ሆኖ ይቀራል።

6

የተፈጠረው ለእግዚአብሔር ክብር ነው

ሰው በዚህ ዓለም ላይ የተፈጠረው እንደኛውና ዋናው ምክንያት እግዚአብሔርን ለማወቅ ነው። እግዚአብሔርን ማወቅ ብቻ ሳይሆን እርሱን እንድናከብርና በእርሱ ደስ እንዲለን እያንዳንዳችንን ልዩ አድርጎ እንዲሁም የተለያዩ ስጦታ ስጥቶ ፈጥሮናል። ብዙዎች እግዚአብሔርን በታሪክ ብቻ ያውቁታል። በእርግጥ የሚያውቁት ግን በጣም ጥቂቶች ናቸው። ስለዚህ ነው ስለእግዚአብሔር የተበላሸ አስተያየት ሊኖራቸው የቻለው። የሐንበነ

- ጥዘላም ሕይወትም ብቻህን እውነተኛ አምላክ የሆነውን አንተ ገና የላክሽውን ኢየሱስ ክርስቶስን ግወት ነው። ይላል (ዮሐ. 17:3)።

እግዚአብሔርን በትክክል ባወቅነው ቁጥር፣ በነገሩንና ጸጋውን የበለጠ እየተረዳነው እንመጣለን። እንዲሁም የበለጠ ባወቅነው ቁጥር ከእርሱ የምናገኘውን በረከቱን ጭምር እየተረዳነው እንመጣለን። በመግር ሕይወት ውስጥ ስንጓዝ ድንቅ የሆነውን አያወቅን እንመጣለን። እግዚአብሔር ልክ እሁን እንዳለነው በጣም ስለሚወደን ራሳችንን መለውጥ ወይም ሌላውን መምስል አያስፈልገንም።

- እግዚአብሔር ገና ከመፈጠራችን በፊት ያውቀናል። ሌርምያስን፤
- “ገና በእናትህ ማሕጸን እንድትጸነስ ከማድረግ በፊት መርወሃለሁ፤ ከመወለድህም በፊት አንተን በመለየት ለሕዝቦች ሁሉ ክሊይ አድርጌ ሾሜሃለሁ” (ኤር. 1:5) አሰው።
- እንዲሁም ሙሴን “እኔ አንተን በሚገባ በትክክል ስለግወቅህና በአንተም ደስ ስለሚለኝ የምትለውን ሁሉ አድርገልሃለሁ” አለው (ዘጸ. 33:17)።
- ኢየሱስ “...እኔ በታችኛው አውቃለሁ...” ይላል (ዮሐ. 10:14)።

ከላይ የገለጽናቸውን ታላላቅ መንፈሳዊ ሰዎችን ብቻ ሳይሆን እኛንም ያውቀናል። በባሕሪያችን አንገት ደንዳኖች፣ አመጸኞችና አምባ ገኘኖች መሆናችንን ቢያውቅም፤ ከነድካማችን ይወደናል። ስለዚህ እርሱ እንዲወደን፤ እውነተኛውን ማዘጋጀትን መደበቅ፤ ወይም ያልሆነውን ሆነን ለመታየት ጥረት ማድረግ አያስፈልገንም። እርሱ ማን እንደሆነን ምን ማድረግ አንደምንችል፤ ምን እንደምናስብና ምን እንደሚሰማን ያውቃል።

እንዳንድ ሰዎች “እግዚአብሔር ውስጣችንንም ሆነ ውጪያችንን በደንብ ያውቃል” የሚለውን እውነት ሲስሙ፤ በፍርሃት ይንቀጠቀጣሉ። ይሁን እንጂ፤ ሰዎች ያደረግነውን ክፉ ነገር ለእግዚአብሔር ይነግሩብን ይሆን ብለን መፍራት የሰብንም። ምክንያቱም እግዚአብሔር የምናደርገውን ብቻ

ሳይሆን የምናስበውን፤ ገና በተግባር ያልተረጎምነውን ነገር ሁሉ የሚያውቅ በመሆኑ ነው። እግዚአብሔርን የሚያስደንቀው ነገር፤ “ይህን አላወቅሁትም ክብር” የሚለው ነገር የለም። ክፉ ሥራችንንም የሚያውቅ ቢሆንም ፊቱን በእኛ ላይ አያዞርብንም። የታወቀው የሥነ መስኮት ምሁር፤ ጆ. አይ. ፓክር፤ “እግዚአብሔርን ማወቅ” በሚለው መጽሐፉ እንዲህ አሰ፤

- “በጣም ትልቁ ነገር እግዚአብሔርን ማወቁ ሳይሆን፤ እርሱ እኔን ማወቁ ነው። በእጁ መዳፍ ቀርጸኛል። ፈጽሞ ከእርሱ አለምሮ ውጪ መውጣት አልችልም። ስለ እርሱ የማውቀው ሁሉ፤ እርሱ ስለ እኔ ባለው ዕውቀት ላይ የተመሠረተ ነው። ለእኔ ያለው ፍቅር ሙሉ በሙሉ እውነትነት ያለው መሆኑን መረዳት፤ ትልቅ አረፍት ነው። ቀደም ሲል መልካም ያልሆነውን ነገር ስለ እኔ ማወቁ፤ እሁን መልካም ያልሆነውን ሕይወቴን ሲያይ ስለ እኔ ያለው አስተሳሰብ ተለውጦ በረከቱን ያስቀርብኛል። ብዬ አልፈራም አለ።

ይህን እውነት በናውቅ ውስጣችን በተስፋ ይሞላል። መረጋጋት፤ መጽናናትን ይሰጠናል። ከውስጥ የሚሰማንን ውጥረት ይቀንሳል። ያልተረዳነው እውነት ቢኖር እኛ ስለ ራሳችን ከምናስበው የበለጠ እግዚአብሔር ስለ እኛ የሚያስብልን መሆኑ ነው። የእርሱን በረከት ለመቀበል የተመረጥን ነን። እግዚአብሔር እኛን የሚያውቀን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ አብርሃምን በልዩ ዓላማ እንደመረጠውና እንደጠራው እኛንም ለዓላማው መርጠናል። አብርሃም የተወለደው፤ እግዚአብሔር ከሰው ጋር የተቀራረበ ግንኙነት በሌለው ዘመን ነው። እንድ ቀን ግን እግዚአብሔር አብርሃምን፤

- “እገርህን ትተህ፤ በመደችህና ከአባትህ ቤተሰብ ተለይተህ፤ እኔ ወደ ማላይህ አገር ሂድ” አሰው (ዘፍ. 12:1)።

እኛም በክርስቶስ ውስጥ ስንሆን የአብርሃም ዘሮችን ነን፤ የእርሱ ዘሮች ከሆንን ደግሞ በረከቱን እንደሚሰጠን ተስፋ ገብቶልናል። ጳውሎስ፤

- “በሰማይ መንፈሳዊ በረከትን በመጠጣት በክርስቶስ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት የሆነው አምላክ ይመሰገን። ቅዱሳንና ነፋሱ የሌለብን ሆነን በፊቱ እንድንገኝ ዓለም ላይፈጠረ በክርስቶስ መረጠን” ይላል (ኤፌ. 1:3-4)።

ክርስቶስ የመረጠን እንዲሁ ነው እንጂ እኛ ባለን በነገት ወይም ቅድስና አይደለም። የመረጠን እንከን የሌለብን፤ ወይም ፈጽሞ ኃጢአት የማንወራ ሆነን አይደለም። ከነድካማችን፤ ከነመተላለፋችን የመረጠን ከእርሱ ጋር ብቻ እንድንሆን ነው። ይህንን ያደረገበት ዋናው ምክንያት በጣም ስለሚወደን ነው። የተመረጥነውም የእርሱ በረከት ተካፋዮች እንድንሆን ነው። ስለዚህ ለመመረጥ እኛንታችን ደብቀን ሌላውን ሰው መሆን ወይም መምስል አያስፈልገንም። በክርስቶስ ኢየሱስ አዲስ መለያ አግኝተናል። ከእግዚአብ

ሔር የተቀበልነው በረከት የተለየ መታወቂያ ይሆንልናል። እግዚአብሔርን በማወቅና እንዲሁም በከርስቶስ ውስጥ ማንነታችንን በማወቅ ውስጥ በሕይወታችን ለምናገኘው ስኬት ወሳኝነት አለው።

የእግዚአብሔርን ማንነት እንዲሁም ሕይወታችንን በበረከት ለማበልጸግ በጎ የሆነውን ነገር በሕይወታችን ለማድረግ የተሰጠ መሆኑን ለንረዳ የእግዚአብሔርን ትክክለኛ ማንነት እያወቅን እንመጣለን።

- ዳዊት "ደግሞ ፍቅርህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ አንደግደለሁ እርህን ግጥኛ ነገሪ አምላኪ ሆይ ለዘላለም በቤትህ እኖራለሁ" ይላል (መዝ. 23:6) ይላል።

እንዲሁም እግዚአብሔር በኤርምያስ አማካኝነት ለሌሎች የሚያሰበውን ወይም የሚያደርገውን ሲገልጽ፤

- "እነዚህ ስማደርገው በነገት አልመለሱም፤ ስለ ከእነርሱ ጋር የዘላለምን ቃል ሲገቡ አገላለጽ ስለሆነ ዘንድ ፈቀቅ እንዳይሉ መፈራቴን በልባቸው ውስጥ እኖራለሁ" ይላል (ኤር. 32:40-41)።

እግዚአብሔር ስለ እኛ ምን እንደሚሰማውና እንዲሁም ምን እንዲሆንልን እንደሚፈልግ ማወቅ ድንቅ አይደለም? ለምን ዓይነት በረከት እግዚአብሔር እንደ ፈጠረን ይገባን ይሆን? በዚህ ሕይወታችን ምን ያህል ትልቅ ዋጋ እንዳለው አሰብን ይሆን? ልባችን ትርጉምና ቁም ነገር ባለው ነገር እንዲሞላ እየፈለግን ሳይነት ቢሰማን ምክንያት አለን። እግዚአብሔር ብቻ ነው ውስጣዊ ለሆነው ልባችን እውነተኛ የሆነውን እርካታና ሰላም ሊሰጠን የሚችለው።

7

በዓለም ውስጥ ሁላችንም እናስፈልጋለን

ጠላት ቢኖርብን ትልቁ ጠላታችን ሌላ ሰው ሳይሆን እኛው ራሳችን ነን። ሌላው ሰው "አትረገም" ከሚለን የበለጠ እኛው ራሳችን "አልረገም" የምንሰው ይበልጥ ጎጂነት ያለው ነው። አንዳንዶቻችን በራሳችን እምነት በሌላ ለንገ ሌሎችን ለመምለል ትልቅ ጥረት የምናደርግ፤ "እነርሱን ምስል፤ ካልመስልክ ዋጋ የለህም" የተባለን እንመስላለን። "በዚህ ዓለም ብናር ማንንም አልጠቅምም፤ ባልኖር ማንም አይጎዳም" በማለት ራሳቸውን ዝቅ አድርገው የሚመለከቱ አንዳንድ ሰዎች አሉ። አይረዱት እንጂ እያንዳንዱ ሰው በትልቁም ሆነ በትንሹ ሰከፋም ሆነ በደግ ሌላውን የመንካት ወይም ተጽዕኖ የማድረግ ጉልበት አለው። "ከሰድስት ቢሊዮን ሕዝብ መካከል አንዱ ሰለሆንክ የእኔ መኖርና አለመኖር ምን ይጠቅማል? ምን ይጎዳል? በዓለም ውስጥ የአንድ ሰው መጨመር ምን ጥቅም አለው?" ብለን ራሳችንን ጠይቀን እና

ውቅ ይሆን? ብናምንም ባናምንም፤ በዓለም ውስጥ የማያበፈልግ ሰው አንድም የለም። ብናስፈልግ ነው እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን አስቦ የፈጠረን። በሰማይም ሆነ በምድር እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ፍጥረታት ውስጥ የማያስፍልግ አንድም ፍጡር የለም።

እግዚአብሔር ታላቅና አዋቂ ሰለሆነ የማያበፈልግ ነገር እንዲሁም ብሎ አይፈጥርም። ለራሳችንና ለሌሎች ትንሽ ሆነን እንታይ እንጂ፤ እግዚአብሔር ሲፈጥረን በለዎች ሕይወት በጎም ሆነ ክፉ ተጽዕኖ የማምጣት ችሎታ በውስጣችን አድርጎ ነው። ለብዙ ሚሊዮን የዓለም ሕዝብ ወንጌልን የበበኩ ይክተር ቢሊ ግራሃም፤ "ቢሊ ግራሃም" መሆን የቻሉት ብቻቸውን አይደለም። በትንሹም ሆነ በትልቅ የተለያዩ ሰዎች የእርሳቸውን ሕይወት በአንድም ሆነ በሌላ ነክተዋል። ከሕጻንነት ዘመናቸው ጀምሮ አሁን እስካሉበት ዕድሜያቸው ድረስ በሕይወታቸው ብዙ ሰዎች መጥተው አልፈዋል። ከነዚያ ሰዎች ውስጥ በሕይወታቸው ውስጥ አያስፈልጉም የሚባሉ የሉም። ሁላችንም እንደ ይክተር ቢሊ ግራሃም ታላቅ ሰባዚዎች መሆን አንችልም ይሆናል፤ ነገር ግን በተለያዩ መንገድ የረዱቸውን ሰዎች ዓይነት ግን ልንሆን እንችላለን። በዓለም ውስጥ ሁላችንም የምናስፈልግ ከሆንን እንዲሁም እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የተለያየ ስጦታን በውስጣችን ካኖረ፤

7-1. ደካማችን ላይ ሳይሆን ብርታታችን ላይ እናተኩር

ሁላችንም ከማንኛውም ሰው የበለጠ ጥሩ አድርገን የምንሠራው ነገር አለ። በሌላ በኩል ደግሞ ሌሎች ጥሩ አድርገው የሚሠሩት እኛ ግን ምንም ያህል ጥረት ብናደርግ እነርሱ የሚሠሩትን መሥራት ፈጽሞ የማንችለው ነገር አለ። በሰው መካከል ያለውን ልዩነት ብቻ ሳይሆን፤ በሰውና በሌላው ፍጥረታት መካከልም ልዩነት አለ። በጣም ጥቃቅን ናቸው የምናሳቸው ፍጥረታት እንኳን ሰው መሥራት የማይችላቸውን ነገሮች ሲሠሩ እያየን እንደነቃለን። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ እንዲሆን አንድ ጸሐፊ ስለ ንቦች ያቀረበውን ገለጻ እንመለከታለን።

- ከማር የጣፈጠ ነገር የሰው ሰዎች በተለያዩ መንገድ ይጠቀሙበታል። አገራችን ጠጅ፤ ብርሃን የሚባሉትን መጠጠች የሚሠሩበት ማር ነው። በምዕራቡ ዓለም ደግሞ ጸባ ላይ ቀብተው ይበሉታል። ጣፍጠን ስንበላውም ሆነ በጥብጠን ስንጠጣው ለመሆኑ ማሩ እንዴት እንደተገኘ አስብን ይሆን? ብዙ ንቦች ከቀፏቸው ወጥተው የሚፈልጉትን አበባ እስኪያገኙ ድረስ ከሥፍራ ወደ ሥፍራ ይበራሉ። ከንቦቹ መካከል አንዱ ተስማሚውን አበባ ስታገኝ፤ በተቸላቅ መጠን እየበረረች ወደ ቀፎው ትመጣና አስፈላጊውን መልሰክት ለተቀሩት ንቦች ማስተላለፍ ትጀምራለች። "ጥሩና ተስማሚ አበባ እግኝቸዋለሁና ኑ ተከተሉኝ" ትላለች። ይህን መልሰክቷን የምታስተላለፈው እንደ ሰው መኖሩ ስለማ

ትችል በምን ዓይነት መንገድ ነው? አባባው ያለበትን ሥፍራ ምናልባት አንድ ወይም ሁለት ማይል ርቀት ላይ ቢሆን መንገዱን እንዴት ያውቃል? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። መካከላቸው ሆኖ ከንፋስ በኃይል እያወዛወዘች የተለያዩ ድምጽ በማለፍ ይሆን? አናውቅም። ያም ሆነ ይህ የተቀሩትን ንቦች ይዛ የመጣችው ወይም ሊከተሏት የችሉት ያስተላለፈችላቸው መልዕክት ገብቷቸው ነው። ይህ ሊሆን የችለው እግዚአብሔር ንቦችን ሲፈጥር ይህ ሁኔታ እንዲገባቸው አድርጎ ስለፈጠራቸው ብቻ ነው። ተያይዘው አባባው ወዳስበት ተከትለዋል ይሄ ዓለም አግዚአብሔር ለንቦችም ሆኑ ለሌሎች ትናንሽ ፍጥረታትን ሲፈጥራቸው አንዳንድ ነገር ለማድረግ የሚያስችላቸውን ዕውቀት በውስጣቸው ፈጥሮ ነው።

ልክ እንደዚሁ አግዚአብሔር ለያንዳንዱ ሰው የተለያየ ስጦታ ስጥቷል። “ምንም ዓይነት ስጦታ የለኝም” የሚል ሰው የለም። ስጦታችንን ለይተን አለማወቃችን ነው እንጂ፤ እግዚአብሔር ለሁላችንም የተለያየ ስጦታ ስጥቶናል።

7-2. ስጦታችንን አውቀን በአግባቡ እንጠቀምበት

እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የተለያየ ተፈጥሯዊ ችሎታና እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንደሰጠን መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጣልናል። ራሳችንን ከሌሎች ጋር ሰናወዳድር ያነሰን መስሎ የሚሰማንን የእኛን ደካማ ጎንገብ ከሌላው ብርቱ ጎን ጋር ስለምናወዳድረው ነው። ለምሳሌ ጥሩ ድምጽ ያለው ሰው ሲዘምር ሰምቼ የእኔ ዝማሬ ባያስደስተኝ “እንደ አርሱ ለምን ጥሩ አድርጌ መዘመር አልቻልኩም?” ብዬ አዝን ይሆናል። በዝማሬ እንድታወቅ በጣም የምፈልግ እንደሆነ ያንን ዘማሬ ለመሆን ከፍተኛ ጥረት አደርጋለሁ። ይሁን እንጂ፤ እርሱ ገና ሲፈጠር እግዚአብሔር ጥሩ አድርጎ እንዲዘምር ጥሩ ድምጽ ስለሰጠው፤ እኔ ምንም ያህል ጥረት ባደርግኩ ያንን ሰው መሆን ወይም ከእርሱ መብለጥ አልቻልኩም። እዚህ ላይ ችግር ካለብኝ ወይም የቅናት መንፈስ ከተጠናወተኝ ያንን ሰው መሆን ወይም መቅደም ካታተኝ ላስናክለው ወይም ላጠፋው ከፍተኛ ጥረት ማድረጌ አይቀርም። ያም ቢሆን እርሱ ያለውን ዓይነት የመዘመር ችሎታ ሊኖረኝ አይችልም፤ ወይም ጥሩ ዘማሬ አያደርገኝም። “እርሱ ካለ እኔን የሚያዳምጠኝ አይኖርም” ብዬ እርሱን ለማጥፋት ልሞክር እንጂ፤ ምን ጊዜም ቢሆን እንደ አርሱ መዘመር እንደማልችል አውቃለሁ።

ማወቅ ያለብኝ ነገር ቢኖር ያልሆንኩትን ለመሆን ወይም መሆን ያልቻልኩትን ሰው ለማጥፋት ከምደክም፤ ለእርሱ ጥሩ ድምጽ እንደተሰጠው በእኔስ ምንም ዓይነት የተፈጥሮም ሆነ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አልተሰጠኝም ወይ? ብዬ ራሴን መጠየቅ ስጦታዬን ለማወቅ ጥረት ማድረግ አለ

ብኝ። ራሴን በመረምር ለእኔም ከዚያ ወንድሜ የተለየ ስጦታ እንደሰጠኝ እረዳለሁ። ለምሳሌ፤ የመስበክ የማስተማር ሀሳቤን በወረቀት ላይ የማሰፈር ወይም የመጻፍ ስጦታ እንደ ሰጠኝ አያለሁ። ስጦታው እንዳለኝ እራሴም አውቃለሁ፤ ሌሎችም ስብከቱንና አስተምሮቱን የሰሙ፤ የጻፍኳቸውን ጽሁፎችን ያነበቡ ይመስክራልኛል። ያ ከላይ የገለጽኩት ወንድም እንደ እኔ መስበክ እንደ እኔ መጻፍ ፈልጎ ባይሳካለት “አልረባም! ተስፋ የለኝም” በማለት ራሱን ዝቅ አድርጎ መመልከት ወይም እንደ እኔ መሆን ሊያቅተው፤ በእርሱ ሕይወት ውስጥ ምንም ዓይነት ለውጥ ሊያመጣለት ስለማይችል እኔን ለማጥፋት ወይም በመንገዴ ላይ ዕንቅፋት ለመፍጠር መታገል አያስፈልገውም። ስለዚህ ማለት ያለበት “እኔም ጥሩ አድርጌ መዘመር እንድችል በተሰጠኝ ጥሩ ድምጽ ጌታዬን አዝግባለሁ፤ እርሱም በሚያስተምረው ትምህርትና በሚጽፋቸው ጽሁፎች ጌታውን ያገለግላል። የተለያየ ስጦታ ስላለን ከወንድሜ ጋር መፎካከር፤ መጋጨት አይጠቅመኝም። እኔ እርሱን አልሆንም፤ እርሱም እኔን መሆን አይችልም። ስለዚህ ራሴን ዝቅ አድርጌ መመልከት የለብኝም” ማለት አለበት።

- ሌላውን ለመሆን ሳንሞክር ራሳችንን ሆንን ማገልገል እንድንችል ስጦታችንን መርምረን አውቀን እንደ ስጦታችን ጌታችንን እናገልግል።

“ስጦታዬን እንዴት ማወቅ እችላለሁ?” ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል። “የመን ፈሰ ቅዱስ ስጦታችንን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም” የሚለውን መጽሐፈን በጥንቃቄ እንድታነቡት አሳስባችኋለሁ። ተፈጥሯዊ ስጦታችንን ለእግዚአብሔር ክብር ልናውለው እንችላለን።

8

ራሳችንን በሌላው ሰው መጽጽ አንይ

የሚወዱን ሰዎች ከሆነው በላይ አተልቀው ያዩናል። የሚጠሉን ደግሞ ከሆነው በታች አሳንሰው ያዩናል። ቅርባችን የሆኑ ሰዎች በሩቅ ከሚያውቁን የበለጠ ያውቁናል። በቅርብ ከሚያውቁን የበለጠ ደግሞ እኛ ራሳችንን የበለጠ እናውቃለን። እግዚአብሔር በውስጣችን ያደረገውን ጉልበትም ሆነ ችሎታ ስለማያውቁት ብዙዎች አሳንሰው ያዩናል። በሌሎች መጽጽ ራሳችንን እንዳናይ መጠንቀቅ አለብን። ለይተው ይመዝና “አትረባም! ሰው አትሆንም! ተስፋ የለህም!” ይሉናል። ይህን ያሉት እግዚአብሔር በውስጣችን ያኖረውን ትልቅ ነገር ማየት ስላልቻሉ ብቻ ነው። እኛም የእነርሱን አስተያየት እምነን ተቀብለን “አልረባም! ሰው አልሆንም! ተስፋ የለኝም” ብለን ካመንን በሌላው ሰው መጽጽ ራሳችንን ማየታችን ይሆናል። “አይረቡም” የተባሉ የረቡት “ተስፋ የላችሁም” የተባሉ ከጊዜ በኋላ ግን በዓለም ተደናቂነትን ያገኙ ብዙዎች እንደሆኑ ታሪክ ይመስክራል። አንዳንዶቹን እስቲ እንያቸው፦

- ዕድሜው ሃምሳ ዓመት እስኪሆነው ድረስ ብዙ ድክመት ብዙ መውደቅ ብዙ መሸነፍ የደረሰበት አንድ ሰው ነበር። የ22 ዓመት ወጣት በነበረበት ጊዜ ንግድ ጀምሮ ወዲያው ከሰር ከንግድ ዓለም ወጣ። ከአንድ ዓመት በኋላ ወደ ፖለቲካው ዓለም ገብቶ ለነበረበት እሳቱት የፓርላማ አባል ለመሆን ተወዳደሮ ተሸነፈ። እንደ ገና ስህተተኛ ጊዜ ንግድ ጀምሮ ብዙም ሳይቆይ አሁንም ከሰር ወጣ። በቀጣዩ ዓመት እንደገና ለነበረበት እሳቱት ፓርላማ ተወዳደሮ አሸነፈ ፓርላማ ገባ። ደስታው ብዙ ዕድሜ አልነበረውም። ሲያገባት ያሰባት ወጣት ልጃ ገረድ ድንገት ታማ ሞተችበት። ይህ ሰው ያልፍበት የነበረው የመከራ ሕይወት በዚህ ብቻ አሳቢቃም። በዓመቱ የፓርላማው አፈ ጉባኤ ለመሆን ተወዳደሮ ተሸነፈ። ሁለት ጊዜ ይኸውም በ1855ና በ1858 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) የዩናይትድ ስቴትስ ኮንግራስ አባል ለመሆን ተወዳደሮ ሁለቱንም ጊዜ ተሸነፈ። በተጨማሪ የአሜሪካ ምክትል ፕሬዚደንት ለመሆን ተወዳደሮ ተሸነፈ። ይሁን እንጂ ተሰፋ የሌለች ሰው ነች ብሎ ጓዙን ጠቅልሎ ከአካባቢው ለመጥፋት ከትግል ራሱን ለማሸሸ አልተፈተንም። አሁንም ተሰፋ ሳይቆርጥ ከአ ራት ዓመት በኋላ ለፕሬዚደንትነት ተወዳደሮ በማሸነፍ የአሜሪካ ፕሬዚደንት ሆኖ ተመረጠ። ይህ ሰው ተደናቂ ከሚባሉት የአሜሪካ ፕሬዚዳንቶች መካከል አንዱ የሆነው ፕሬዚደንት አብርሃም ሊንከን ነው።

አብርሃም ሊንከን ሌሎች ባደምኑበትም በራሱ ያመነ፤ በብዙዎች ዘንድ እንደ ምሳሌ የሚታይ ተደናቂ ሰው ሆነ። "አብርሃም ሊንከን ፍጹም ልዩ ሰው በመሆኑ ብቻ ነው። እርሱን የመሰለ ሌላ ሰው ሊኖር አይችልም" በማለት ምክንያት እንሰጥ ይሆን? በብዙ ትግል ውስጥ አሸናፊ ሆነን ባንታይ፤ ጦርነቱን ተሸንፍን ወጣን ማለት አይደለም። ሌሎች እንደተሸናፊዎች አድርገው ይቁጠሩን እንጂ፤ እኛ ግን "አልረባም! ተሰፋ የለኝም" ብለን ራሳችንን ከጦርነቱ ውስጥ አናሰወጣ። በትክክል ያልመዘኑን ሰዎች ሚዛናቸው ምን ያህል የተዛባ አንደ ሆነ የምናሳያቸው ድላችንን እንጂ ሽንፈታችንን አይደለም።

- በሰዎች "አትረባም! ተሰፋ የለህም!" የተባለው ሌላው ሰው ከላይ የጠቀሰው አልበርት አንስታይን ነው። አልበርት አንስታይን ትምህርት የሚጠፋ፤ ለመማር ምንም ፍላጎት የሌለው ተማሪ ነበር። የአስራ አምስት ዓመት ልጅ ሆኖ የጂዮሜትሪ፤ የታሪክና የቋንቋ ትምህርት ውጤቱ በጣም ደካማ በላክበረ ሰጥቂት ጊዜ ትምህርቱን አቋርጦ ነበር። አንድ ቀን ክፍል ቁጭ ብሎ አስተማሪው የሚሰጠውን ትምህርት በመከታተል ፈንታ በተመሰጠ እያሰብ በትንሽ ወረቀት ላይ አንዳንድ ነገር ይሞክራል። ነበር። አስተማሪው ጠጋ ብሎ "አልበርት! ተማሪዎች ሁሉ ትምህርታቸውን ነቅተው ሲከታተሉ አንተም እያደረግህ ነው?" ብሎ ሲጠይቀው "ምንም" የሚል አጭር መልስ ሰጠው። አስተማሪውም ተናይ ይሞክራል። በትንሹ ወረቀት ከእጅ

ላይ ነጥቆ ሲያይ "E=MC" የሚል ጽሁፍ አነበበና "ምንድነው ይሄ? ምን ማለት ነው? ብሎ ጠየቀው። ለዚህ ጥያቄ አንስታይን መልስ ከመስጠቱ በፊት አስተማሪው "ምን ማለት እንደሆነ ማወቅ አልፈልግም። ይህንን መሞከራጫህን ትተህ ክፍል ውስጥ የሚሰጠውን ትምህርት ተከታተል። ክፍል ውስጥ የሚሰጠውን ትምህርት ካልተከታተልክ እንዴት በሕይወትህ ስኬትን ታገኛለህ?" አለው።

በመጨረሻ አልበርት አንስታይን ምን ዓይነት ታላቅ ሰው እንደሆነ ብዙ ታላላቅ ግኝቶችን አንዳስቆጠረ የዓለም ታሪክ ይመሰክራል። አልበርት አንስታይን አስተማሪዎቹም ሆኑ በአካባቢው ያሉት ሰዎች ስለ አርሱ የሰጡትን አስተያየት አምኖ ቢቀበል ኖሮ መሆን የሚችለውን መሆን ባልቻለም ነበር። ማወቅ ያለብን እውነት ቢኖር፤ ጥሩውን ሥራችንን ሳይሆን ለህተታችንን ወይም ድካማችንን የሚለቀቅ አንዳንድ ሰዎች ምንጊዜም እንደማይጠፉ ነው። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች "የሰውን ድካም እየፈለጋችሁ ንቀፉ" ተብለው የተፈጠሩ የሚመሰሉ ናቸው። እነዚህን በሚመሳሰሉ ሰዎች አንዳንድ ነቀፋ ወይም ጥቃት ሲደርሰብን በመደናገጥና ተሰፋ በመቁረጥ ፈንታ አኛ በምናልፍበት ሁኔታ ቀደም ሲል ያለፉት ብዙ የተነቀፉ አንዳንድ መገፋት የደረሰባቸው ሰዎች አብርሃም ሊንከንን ተማሪ እድሰንን አልበርት አንስታይንን ዊንስተን ቸርችልንና እነዚህን የመሳሰሉ ታላላቅ ሰዎች ትዝ ይበሉን።

አንድ አጋጣሚ ሳይሆን በእግዚአብሔር ዓላማና ዕቅድ የተፈጠርን ነን። ሕይወታችን የራሳችን ምስል (reflection) ነን። የችግራችን ምክንያት ምን እንደሆነ ለማወቅ ከፈለግን በመስታወት ውስጥ የምናየው ሰው ነው። ራሱን ማሸነፍ የሚችል ሰው ሌላውን ታግሎ ማሸነፍ አያቅተውም። ስለዚህ እውነት ብዙዎች ጥሩ አድርገው ገልጸዋል፤

- ስቲዋርት ጆንስን የተባለ ጸሀፊ፤ "በሕይወታችን ትልቁ ግዴታችን ሌላውን ሰው ሳይሆን ራሳችንን ቀድመን መሄድ ነው፤ ራሳችን ያስቆጠርነው የትላንትናው ውጤት ወይም ፊኮርድ፤ በዛሬው ውጤት መሰበር ስንችል፤ ባልተቆጠበ ጉልበት መሥራታችንን ያሳያል" አለ።
- ራልፍ ዋልዶ ኤመርሰን "ሰው ከራሱ በስተቀር ማንም ሊያታልለው አይችልም" አለ።
- ፍራንክ ክሬን ደግሞ "ጥሩ ወዳጆችንም ሆነ ክፉ ጠላታችን ሌላው ሰው ሳይሆን በሌላ ራሳችን ያለን ግምት ወይም አስተያየት ነው" አለ።
- ሰሎሞንም "በልቡ እንዳሰበ፤ እንዲሁ ነውና" ይላል (ምሳሌ 23:7)።

- ♦ ኖርማን ሴንሰንት ደግሞ “የሚሆነውን በማሰብ ችሎታህ (imagination) ላይ እንቅፋት የሚሆንብህን ነገር አታብድ” ይላል።

- ♦ አሌክሳንደር ዱማባ “ራሱን የሚጠራጠር ሰው፣ ራሱን ለመውጋት ከጠላት ሠራዊት ጋር እንደተሰለፈ ወታደር ነው” አለ።

መጀመሪያ ላይ በራሳችን ካልተሸነፍን፤ ለማንም በቀላሉ አንሸነፍም። ስለ ራሳችን ያለን ግምት የት እንደምንደርስ ወሳኝነት አለው። ቻርለስ ካሌብ የተባለው ጸሀፊ “ከራሳችን ጋር በንግሳ፣ ተሸናፊ የሚያደርገንን የእርስ በእርስ ጦርነት እያካሄድን ነው” አለ። ማንም ሳያምንብን ስኬታማ ልንሆን እንችላለን፤ እኛ በራሳችን የማናምን ከሆነ ግን ምን ጊዜም ቢሆን አይሳካልንም።

9

እግዚአብሔር የፈጠረን “እራሳችንን” እንድንሆን ነው

የሰውን ባሕሪ ሰንመለከት አንድ አርሶ በእርሱ የሚጋጭ የሚመስል ነገር አናያለን። ይኸውም ሰው በተፈጥሮ ባሕሪው ራሱን በጣም እንደሚወድ የታወቀ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ራሱን በጣም ይውደድ እንጂ ራሱን በመሆን ፈንታ ሌላውን ሰው ለመሆን የሚፈልግ መሆኑ ነው። አንድ ትንሽ ልጅ “ትልቅ ስትሆን ምን መሆን ትፈልጋለህ?” ተብሎ ሲጠየቅ “ትልቁ እኔ መሆን እፈልጋለሁ” አለ። ጥሩ መልስ ነው። “ራሴን እንጂ ሌላ ሰው መሆን አልፈልግም” የሚል ይመስላል። ከሚፈለው ጋር አብረን አንፍሰስ። ሌላውን ኮርጀን ከሚሳካልን ይልቅ፤ ራሳችንን ሆነን መሸነፍ ይሻለናል። አንዳንድ ደካማ ሰዎች ከሌሎች ተለይቶ ከመታየት ይልቅ መሳሳቱ ይቀላቸዋል። ይሁን እንጂ፤ ከሚፈለው ጋር መፍሰስ የዕድገትና የእርካታ ጠላት ነው። እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ልዩ አድርጎ ፈጥሮናል። እንዲሁም ከማንኛውም ሰው የበለጠ ጥሩ አድርገን መሥራት የምንችልበትን ሰጠታ ሰጥቶናል። ስለዚህ ራሳችንን ብንሆን፤ አንደኛ እንሆናለን። ሌላውን ለመሆን ሰንጥከር ግን፤ አንደኛ መሆናችን ቀርቶ ሁለተኛ መሆናችን ነው። ስለዚህ ሌላውን ሰው ለመሆን መጥከር ራሱን በራሱ ተሸናፊ ማድረግ ነው። የበለጠ ራሳችንን ከሆንን፤ ሌላውን የምንመስልበት ደረጃ በጣም ትንሽ ይሆናል። ሌላውን መምሰል ካማረን፤ ሰውን ሳይሆን ኢየሱስን ብቻ እንምሰል። ይሄም የሌላውን የተሳሳተ እምነትና አቋም ከመልበስ ያድነናል። ብዙ ሰው የሕይወቱን ግማሽ ዘመን ያልሆነውን እንደሆነ ለመምሰል ያጠፋል። ያልሆነውን ለመሆን፤ መሥራት የሌለብንን ለመሥራት በከንቱ አንታገል።

- ማርቲን ሉተር “ማንኛውም ሰው የራሱ ብቻ የሆነ ሁለት ነገር እንዲኖረው ግድ ነው። ይኸውም የራሱን እምነት ማመንና የራሱን ሞት መሞት ነው” አለ።

ራሳችንን ከሌላው ሰው ጋር ሰናወዳደር ከንቱ ወይም መራራ፣ ወይም ሁለቱንም እንሆናለን። ሁልጊዜ ከእኛ የተሻሉ ወይም ከእኛ የከፉ ሰዎች ይኖራሉ። ራሱን ማወዳደር ወደ ተሰፋ መቁረጥ የሚያደርስ መንገድ ነው። ራሱን ከሌላው ጋር ማወዳደር ጊዜና ጉልበትን መጨረስ ነው። ሰኬትን ለማግኘት ጥሩ አድርገን መሥራት የምንችለውን መሥራት እንጂ፤ “ሌላው ሰው ምን ሊሠራ ይሆን?” ብሎ በመጨነቅ የሚገኝ አይደለም። ሰኬትም፤ ሽንፈትም በእኛ ውስጥ አለ። ወሳኙ እኛ ነን እንጂ ከእኛ ውጪ ያለ ሰው አይደለም።

- የሌላው ሰው ሰኬት የእኛን ሰኬት የማጨናገፍ ጉልበት የለውም። በሕይወታችን ምን እንደምንፈልግ እኛው እንወስን እንጂ፤ ሌላው ሰው አይወስንልን። “የሚገባችን ያህል ሠርቻለሁ ወይ?” ብለን ራሳችንን እንጠይቅ እንጂ፤ “የእክሌን ያህል መጥፎ አይደለሁም” በማለት ራሳችንን ከሌላው ሰው ደካማ ንን ካለው ጋር አናወዳድር። አዕምሯችንን በሌላው ሰው ድካም ላይ ብዙ ካሳርፍን፤ ራሳችንን ደስታ የሽሽን እናደርጋለን።

የራሳችንን ብልሃትና ዕቅድ እንሥራ እንጂ፤ የሌላው ሰው ዕቅድ እኛን እንዲወሰን እንፍቀድለት። በሌላው ሰው ሕይወት ውስጥ የሚፈጸመው ነገር፤ ጥሩም ሆነ መጥፎ እኛ ከምንሠራው፤ መሆን ከምንፈልገው ነገር ጋር ምንም ግንኙነት የለውም።

- በችሎታው እጅግ በጣም ከሚደነቀው ሰው ጋር፤ ለምሳሌ ኮማንደር ትሬባ ጋር ራሳችንን ብናወዳድር፤ በራሳችን ቶሎ ተሰፋ እንቁር ማለን።
- ክፉ ከሚባለው ሰው ጋር ለምሳሌ ሲድስት ሚሊዮን አይሁዶችን ካሰገደለው ከሂትለር ጋር ደካማችንን የምናስተያይ ከሆነ፤ ራሳችንን ቅዱስ ወይም መልአክ አድርገን ማየታችን አይቀርም።
- ራሳችንን ከአደጋ ለመጠበቅና ደስታን ለማግኘት በሌሎች ሰዎች ላይ እንደገፍ። በሌሎች ሰዎች መነጻር ራሳችንን እንመዝን።

ሰኬታችንን ምንጊዜም ሌሎች ባላቸውና በሌላቸው፤ ወይም ባገኙትና ባላገኙት አንለክ። አንዳንድ ተማሪዎች በትምህርታቸው ጥሩ ውጤት ካላገኙ፤ ምክንያቱን በጥንቃቄ መርምረው የአጠናናቸውን ዘዴ በመለወጥ ፈንታ፤ የወደቁትን ወይም ደካማ ውጤት ያገኙትን ይቆጥሩና “ብዙዎች ወድቀዋል” በማለት ራሳቸውን ያጽናናሉ። ምንጊዜም ቢሆን ሰኬታችንን ሌሎች ባላቸውና በሌላቸው ነገር አናወዳድር። ምን እንደሚያስፈልገን ሌሎች ሰዎች እንዲነግሩን አንፍቀድላቸው። “ሌሎች ሰዎች ስለ እኔ ምን ያሰቡ ይሆን?” እያሉ በሚያሰቡና በሚጨነቁ ሰዎች እግዚአብሔር አይሰራም። ራሱን ከሌላው ሰው ጋር ማወዳደር አቅምን ያሳጣል። አስተዋይ ሰው የራሱን ውሳኔ ይወስናል። አላዋቂ ሰፊውን ሕዝብ ተከትሎ ይሄዳል። ብዙዎች ስለሚሄዱበት ብቻ ያ መንገድ ትክክለኛ መንገድ መሆኑን አያረጋግጥልንም። ከሰው ሁሉ ጋር

ለመስማማት እንድንችል ራሳችንን የምንከረከም ከሆነ ቀስ በቀስ እያነሰን እንመጣለን። ስለዚህ ራሳችንን ከሌላው ሰው ጋር አናወዳድር። ቦታችንና እቅዳችንን ከእግዚአብሔር ፈቃድና ቃሉ ጋር እናወዳድር።

እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ሲሠራ በውስጣችን ትልቅ መሆን የሚያስችለንን ዘር እስቀምጧል። “እከሌ ትልቅ ሁን፤ እከሌ ደግሞ ትንሽ ሁን” በማለት ወሰኖ እልፈጠረኝም። ይሁዳ እስቆሮቱን ሲፈጥረው ጌታውን በሰላላ ብሮ እንዲሸጥ እድረኝ አልፈጠረውም። ይህ እውነት ቢሆን ኖሮ ይሁዳ እስቆሮቱ ሆኖ የተፈጠረውን ሆነ እንጂ እንደ ጥፋተኛ አይቆጠርም ነበር። እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን ለዓላማው የፈጠረን ነን። ከእኛ በስተቀር ሌላ ሰው ሌሠራው የማይችለውን እንድንሠራ ልዩ አድራጎች ፈጥሮናል። እድሜው እንጂ እያንዳንዱ ሰው የራሱ የሆነ የተፈጥሮ ስጦታ አለው። የተጠራ በትን ነገር እንዲፈጽም የሚያስችለውን እምነት ለክቶ በጥቶታል። ሰው እንዲያደርግ የተፈጠረበትን ዓላማ እስኪያደርግ ድረስ መሆኑን የሚዝውን እልሆነም። እግዚአብሔር በኃላፊነት የሚጠይቀን ባሉን ነገር ሳይሆን ወደ ፊት ሊኖረን በሚችለው ነው። በሆነው ነገር ላይ ሳይሆን ወደ ፊት ልንሆን በምንችለው ነገር ይጠይቀናል። ሁላችንም የተለያየን እንሁን እንጂ ጥጋ የሌለው ሰው የሰም። በፍርድ ቀን የሚጠይቀኝ ቀደም ብዬ እንደነበርኩት “እከሌ ለምን አልሆንክም?” ብሎ ሳይሆን “መለስ ወጉን ለምን አልሆንክም?” ብሎ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን እንሁን እንጂ ሌላ ሰው ለመሆን አንሞክር። እራሳችንን ስንሆን ለተጠራንበት ነገር “እንደኛ” መሆናችን ነው፤ ሌላውን ለመሆን ስንሞክር ግን “ሁለተኛ” መሆናችን እንደሆነ አንዘንጋ።

የሕይወት መስታወት
ቁጥር 147

በትዕግሥት ጸንቶ መኖር

“ወዳጆቼ ሆይ! እናንተ ግን! በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺ ዓመት፤ ሺ ዓመት እንደ አንድ ቀን መሆኑን ይህን አንድ ነገር አትርሱ”
(2 ጴጥ. 3:8)።

“በትዕግሥት ጸንተህ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለማየት ተጠባበቅ”
(መዝ. 37:7)።

የእግዚአብሔርን ጊዜ በትዕግስት መጠበቅ በጣም ከባድ ነው። በትዕግሥት አለመጠበቅ ደግሞ ከፍተኛ ጉዳትን ያስከትላል። በመንፈሳዊ ሕይወት አስቸጋሪና ከባድ ከሆኑት ነገሮች መካከል አንደኛውና ትልቁ በትዕግሥት የእግዚአብሔርን ጊዜ መጠበቅ ነው። እግዚአብሔርን ጠይቀነው “እጂ!” ወደም “እምሂ!” የሚል መልስ ያላገኘንባቸው ጊዜያት አሉ። ዝምታውምን ማለት እንደሆነ ከገዢን ስጹሎቻችን ከሚሰጠን ሦስት ዓይነት መልሶች ውስጥ አንደኛው እንደሆነ እንረዳለን። አንዳንዶቻችን ዝምታው “ጠብቅ” የሚል መልስ መስጠቱ እንደሆነ ብናውቅም የመጠበቂያው ጊዜ እኛ ካስተካከለን በላይ የረዘመ ከመሰለን “እስኪ መቼ ነው የምጠብቀው?” ብለን የራሳችንን እርምጃ ለመውሰድ የሚቃጠን ጊዜ አለ። እኛ ሰዎች በተፈጥሮ ባሕርያችን የምንፈልገውን ነገር ወዲያው ካላገኘን የሚቆረቁረን ነገር ቶሎ ካልተወገደልን እግዚአብሔርን ስምንነው የጠየቅነውን በአስቸኳይ ካላገኘን በተስፋ መቁረጥ መንፈስ ተሞልተን ገቢያችን ከእንግዲህ መኖር አልፈልግም! እባክህን ቶሎ ወደ ቤቴ ውስጥኛ የምንል ነን። ሩጫ፤ እሽቅድም ድም፤ ጥድፈያ በሞላበት እንዲሁም “ጊዜ ገንዘብ ነው” በሚባልበት ዓለም

ውስጥ ሰው በመኖር ራሱን ካላለማመደ በስተቀር መታገሰን በቀላሉ መማር እይቻልም። በተለይ በሰለጠነው ዓለም የሚኖር ሰው የሚፈልገውን ሁሉ ወዲያውና በቀላሉ ማግኘት በሌለመደ በጠየቀው ነገር ሁሉ ፈጣን የሆነ መልስ ካልተሰጠው በቀላሉ ይበሳጫል፤ ቶሎ ተስፋ ይቆርጣል።

እግዚአብሔር የእርሱን ጊዜ እንድንጠብቅ ሲያደርገን እኛ ምክንያቱን አንወቅ እንጂ የሚያስጠብቀን ሁልጊዜ ጥሩ ምክንያት ኖሮት ነው። ሊጠቅመን እንጂ ሊጎዳን ትልቁን እንጂ ትንሹን ሊሰጠን እይደለም። ለመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ከሚያስፈልጉት ነገሮች መካከል አንደኛው የእግዚአብሔርን ጊዜ መጠበቅ ነው። ዳዊት እግዚአብሔርን በመጠበቅ ውስጥ ያለውን በረከት ወይም ጥቅም በደንብ ያወቀ ሰው ነው። ለዚህ ነው

- **ገፍቶ ሆይ! ዐርፈሽ እግዚአብሔርን ብቻ ጠብቂ፤ ተስፋዬ ከእርሱ ከገድ ነውኝ** ያለው (መዝ. 62:5)።

ዳዊት ለንጉሥነት በሳሙኤል የተቀጣው ገና የአበራ በድት ዓመት ወጣት በነበረበት ጊዜ ሲሆን ዙፋኑ ላይ የተቀመጠው ግን ሠላሳ ዓመት ሲሆነው ነው። አስራ አራት ዓመት ሙሉ በትዕግሥት እግዚአብሔርን መጠበቅ ነበረበት። በዚህ ጊዜ ውስጥ ዳዊት “እግዚአብሔር ሆይ! እረስተኸኝ ይሆን?” ብሎ ሳይጠይቀው እንዳልቀረ እንገምታለን። መጠበቅ ከባድ ቢሆንም በእግዚአብሔር የሚታመን ሰው በመሆኑ ዳዊት የእግዚአብሔር ዕቅድ በሕይወቱ እስኪፈጸም ድረስ ወይም የእግዚአብሔር ትክክለኛው ጊዜ እስኪደርስ ድረስ በትዕግሥት መጠበቅ አልተቸገረም።

①

መጠበቅ ሲያቅተን እውነትን (reality) መከላከል ይሆናል

ከላይ ደጋግመን እንደ ገለጽነው አንድ ነገር እስኪፈጸም ድረስ ታግሶ መጠበቅ በጣም ከባድ ነው። ጉልበትን የሚጠይቁ እስቸጋሪ ሁኔታዎችን ማስተናገድ ይቻላል። ይኸውም ውሳኔ መወሰን አስቸጋሪ የሚመስሉትን ነገሮች ማድረግ ከባድ ነው የሚባለውን ግጭት ማርገብ ይቻላል። መጠበቅ ግን በጣም ከባድ ነው። በሁለት ሁኔታዎች ወይም ውሳኔዎች መካከል የመጠበቂያ ጊዜ ካለ፣ ጎጂነት ካለው ሥጋት ውስጥ ይከተናል። አንዳንድ ብልህ የሆኑ ምሁራን እንዴት እንደምንሠራ እንዴት እንደምንጫወት እንዴት እንደምንደራደር እንዴት እንደምናመልክት ወዘተ. ነግረውናል። ነገር ግን በመጠበቅ ውስጥ እንዴት ሳንገዳ እንዴት መቆም እንደምንችል መንገዱንና ብልሃቱን አላስተማሩንም።

ብንወድም ባንወድም የሰው ሕይወት በመጠበቅ የተሞላ ነው።

- **ቤት አርግዞ ልጄን በዐይኔ እበክታይ፤ በእጄ እስክትይዝ ድረስ ዘጠኝ ወር መጠበቅ አለባት።** ባረዝኸች ማግስት “መውሰድ አለብኝ” ብላ ማማጥ ብትጀምር ራሷን ሞቻ ታደርጋለች።
- **ዝሬ እህሉን ዘሮቶ በማግስቱ በቅሎ ቢያገኘው ደስ ይለው ነበር።** ይሁን እንጂ የዘሮው ፍሬ አፍርቶ በማየትና ለመስተሰብ ብዙ ቀናት ወይም ወራት የግድ መጠበቅ አለበት።
- **መኪናውን እያሸከረከረ በየመንገዱ የቆመ የትራፊክ መብራት አረንጓዴው በሮቶ “ሂድ” እስኪለው ድረስ መጠበቅ አለበት።**
- **ተርቦ ምግብ ፍለጋ ሆኖል ቢገባ፤ ያዘዘው ምግብ እስኪቀርብለት ድረስ በትዕግሥት መጠበቅ አለበት።**

የሰው ልጅ መጠበቅን ስለሚጠላ በአጭር ጊዜ የሚፈልገውን ነገር ማግኘት የሚችልበትን ሁኔታ ፈጥሯል። መጠበቅን በአንድ ጊዜ ትምህርት ቤት ገብተን ተምረን የምንጨርስው ወይም የምናውቀው ሳይሆን በሕይወት መቆየት ውስጥ በልምምድ የምንማረው ትምህርት ነው።

በዓለም ውስጥ ብዙ ነገር የሚያስጠብቅ ነው። ይሁን እንጂ መጠበቅን አንወድም ሁሉም ነገር ምንም ነገር ሳያስጠብቅ ወዲያው የምናገኘው ወይም የሚሆንልን ቢሆን ኖሮ ምን ያህል ደስ ባለን ነበር። ረህቡን ለመግለጽ የሚጮኸው ሕጻን እናቱ ጡጦው ውስጥ ወተት እየሞላ ችለት እያየ፤ ጥቂት ደቂቃዎች መጠበቅ አቅቶት ጨኸቱ እየጨመረ ሲሄድ እይተናል። መኪናውን እያሸከረከረ መስቀልያ መንገድ ሲደርስ “ቁም!” የሚለውን ምልክት ቢያይም፤ ጥቂት ሰከንድ መጠበቅ አቅቶት በራሱና በሌሎች ሕይወት እንዲሁም ንብረት ላይ ከፍተኛ አደጋ እንደሚያደርስ የታወቀ ነው። በምድራዊው ነገር በትዕግሥት መጠበቅ ባለመቻላችን ምክንያት የሚደርስብን ጉዳት ጊዜያዊ ነው። በመንፈሳዊ ነገር መጠበቅ ሲያቅተን የሚደርስብን ጉዳት ግን ለአጭር ጊዜ ሳይሆን ለዘላለም ነው።

②

እግዚአብሔር ሰውን ያስጠብቅ እንጂ አይዘገይም

በአስራኤል ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር ፈጣን የሆነ እርምጃ ባለመውሰዱ ወይም በመዘግየቱ ምክንያት የተበላሸ አንድም ነገር እንደሌለ እናውቃለን። አስራኤላውያን በፍልስጤማውያን ጦር ፊት አፍረው በቆሙበት ወቅት፤ ጎልያድ የአስራኤልን ሠራዊት ባስደነገጠበት ወቅት፤ ፍልስጤማውያን የአስራኤልን አምላክ ዝቅ አድርገው በተመለከቱበት ወቅት፤ ጌታ ፈጣን እርምጃ ባይወስድ ኖሮ፤ የአስራኤል ታሪክ የሸንፈት ታሪክ ይሆን ነበር። ዳዊትና ጎልያድ ፊት ለፊት ሲተያየ ጎልያድ በጦር ችሎታውና በልምምዱ በመታ

መን በዳዊት ላይ ባሸፈበት ወቅት ጎልድ ጦሩን ለመወርወር ቅድሚያ ቢኖረው ኖሮ ከመሬት ጋር ያጣብቀው እንደ ነበረ ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ ስኮንድ የማይዘገው ጌታ ወንጌቱን የያዘውን እጅ የያዘ እምላክ ሳይዘገይ አስተካክሎ በመወርወር የጎልድን ግንባር በኃይል ጠርቅቆ በመግባት ዘርፎ ጣለው። በዚያች ቀውጢ ጊዜ ጥቂት ስኮንድ ቢዘገይ ኖሮ ወይም ድንጋዩ የጎልድን ግንባር ቢሰት ኖሮ ዳዊት ባለቀላት ነበር። የእስራኤልም ታሪክ ከላይ እንደገለጸው የሸንፈት ታሪክ ይሆን ነበር።

እግዚአብሔር የምንፈልገውን ማንኛውንም ነገር ወዲያው ሊሰጠን ይችላል። ይሁን እንጂ ሁልጊዜ የምንፈልገውን ነገር በምንፈልገው ጊዜና በዓት እንደማይሰጠን እናውቃለን። እግዚአብሔር እንደ መልካም አባት እኛ ልጆቹ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ብርቱና ጠንካራ እንድንሆን በትዕግስት መጠበቅን ያለማምደናል እንጂ "እንደፈለጋችሁት ይሁንላችሁ" አይለንም። እንዳንደቻችን እግዚአብሔር ከወሰነው ጊዜ ቀደም ብሎ እንዲፈጽም እግዚአብሔርን ለመግፋት የምንሞክር እንመስላለን።

በመንፈሳዊ ሕይወታችን ውስጥ እግዚአብሔር እንድንማረው የሚፈልገው ትልቁ ነገር እርሱ የሚሠራበትን የራሱን የጊዜ ክልል በትዕግሥት እንድንጠበቅ ነው። የሚሠራው በራሱ ጊዜ እንጂ እኛ ገፍተነው አይደለም። የእርሱን ጊዜ በትዕግሥት ለመጠበቅ በእርሱ መታመንን ይጠይቃል። ዘማረው፤

- **“እግዚአብሔር ታመንህ በርታህ ተስፋ እትቁረጥህ በእግዚአብሔር ታመን” ይለናል (መዝ. 27:14)።**

እግዚአብሔርን መጠበቅ በሕይወታችው የተለማመዱ አማኞች ምን ዓይነት መሆን እንደሚችሉ ሊሳያስ ሲገልጽ፤

- **“እግዚአብሔር ተማምነው የሚኖሩ ግን ኃይላቸው ይታደክላሉ እንደ ንኡር በከንፍ ይበራሉ፤ ይሮግሉ፤ አይታከቱም፤ ይሄላሉ፤ አይደክሙም ይላል (ኢሳ. 40:31)።**

በእግዚአብሔር መታመን የምንችለው ደግሞ የተስፋውን ቃል ሙሉ በሙሉ እምነን የተቀበልን እንደሆነ ነው። ዳዊት እግዚአብሔርን በትዕግሥት በመጠበቁ ምክንያት የሆነለትን ሲገልጽ፤

- **“ቆይቼ እግዚአብሔርን ደጅ ጠናሁት፤ እርሱም ዘንበል አለልኝ፤ ጨዋቴንም ሰማኝ ይላል (መዝ. 40:1)። ለሁንም ዘማረው፤ ጥእግ ዚአብሔርን ዕርዳታ በናፍቆት እጠነብቃለሁ፤ በቃሉም አታመናለሁ። የጌታትን ብርሃን ከመጠነቁ ሰዎች ይልቅ፤ እኔ እግዚአብሔርን በናፍቆት እጠነብቃለሁ” ይላል (መዝ. 130:5-6)።**

③

እግዚአብሔርን ታምነው የሚጠበቁ አያኖሩም

በክርስትና ዓለም ውስጥ ክርስቲያኖች ያለባቸው ትልቁ ችግር፤ በፈተና ውስጥ ማለፋቸው፤ ክርስቶስን በማመናቸው ምክንያት የሚደርስ ባቸው ስደት አይደለም። ትልቁ ችግራቸው በቃሉ ውስጥ የሰጣቸውን ተስፋ እምነው በትዕግሥት መጠበቅ አለመቻላቸው ነው። በእምነት መኖር ማለት የሕይወታችንን ጠቅላላ አቋም እግዚአብሔር ላይ ማሳረፍ ማለት ነው። እምነት ማለት የእግዚአብሔርን ቃል እንዳለ መቀበል ማለት ነው። ሀሳቡን ስለማይለውጥ የሰጠውን ተስፋ ስለማይረሳ፤ እግዚአብሔር ስለተናገረ ብቻ እናምናለን። እግዚአብሔርን ታምነው የጠበቁ ሁሉ አላፈሩም፤

(1) **ክህምያ** እግዚአብሔርን በእምነት መጠበቅ በሕይወታቸው ከተለማመዱት ሰዎች መካከል አንዱ ነው። የፈራረሰውን የኢየሩሳሌምን ቅጥር ለመሥራት በእምነት ቆርጦ የተነሳ፤ ራዕዩን ተግባራዊ ያደረገ መሪ በመሆኑ የእምነት ሰው ተብሎ ሊጠራ ይገባል። ክህምያ እግዚአብሔር የሰጠውን ሸክም ወይም ራዕይ መፈጸም የቻለው፤ ሁኔታዎች ስለተመቻቹለት ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ላይ ትልቅ እምነት ስለነበረው ነው።

ክህምያ ስለ ኢየሩሳሌም ከፋ ዜና ከወንድሙ ከሰማበት ጊዜ አንስቶ ንጉሡ ፊት እስከ ቀረበበት ጊዜ ድረስ **አራት ወር** ያህል እንዳለፈ ግልጽ ነው። የእግዚአብሔርን ጊዜ ሳይጠበቅ የራሱን አርምጃ በወሰድ አደጋ እንደሚደርስበት ተገንዝቧል። የፈረሰውን እንደ ገና ለመሥራት “ከአቅሜ በላይ ነው” ብሎ ከአዕምሮው በማስወጣት ፈንታ ምን ማድረግ እንዳለበት ከእግዚአብሔር መመሪያ እስኪያገኝ ድረስ አየጸመና እየጸለየ በትዕግሥት ጠበቀ። በዚያን ዘመን የነበሩ ንጉሦች በአካባቢያቸው ደስታቸውን የሚቀንስ ምንም ዓይነት ነገር እንዳይኖር ከፍተኛ ጥንቃቄ ይደረግላቸው ነበር። የጨፈገው፤ ደስታ የሸሸው ሰው በአካባቢያቸው እንዳይኖር ይጠነቀቁ ነበር። ነገም የንጉሡ ጠጅ አሳላፊ ሆኖ የጨፈገ ፊት፤ በሀዘን የተሞላ ፊት ማሳየት እንደሌለበት ያውቃል። ይሁን እንጂ፤ ክህምያ ሀዘኑ ከባድ ስለነበረ በማስመስል ፈገግታ ማሳየት አልቻለም ነበር። ክህምያ በየቀኑ ጥዋት ከእንቅልፉ ሲነሳ፤ “ጌታ ሆይ! ከንጉሡ ጋር የምንጋገርበት ቀን ሃሬ ይሆን?” በማለት ሳይጸልይና ሳይጠበቅ እንዳልቀረ እንገምታለን።

እግዚአብሔር ክህምያን አራት ወር ሙሉ እንዲጠበቅ ያደረገው፤ የውስጥ ሀዘኑ የበለጠ ጥልቀት ኖሮት በውጪያዊ ሕይወቱ እስኪታይ ድረስ ይሆናል ብለን እንገምታለን። ጉዳዩን ያነሳው ክህምያ ሳይሆን ንጉሡ ነው። ሀዘኑን ተመልክቶ “አንዳች ችግር ቢደርስህ ነው እንጂ ሳትታመም እንደት ይሆን ያህል ፊትህ ይጠቁራል?” ሲል ጠየቀው (ክህምያ 2:2)። ክህምያ የሀዘኑን ምክንያት ለንጉሡ ገልጾ ካሰረዳ በኋላ ንጉሡ “ታዲያ ምን ትፈልጋለህ?” (ክህምያ 2:4) ብሎ ጠየቀው። ይሄም ለክህምያ እግዚአብሔር የሰጠ

ውን ራዕይ በተግባር ላይ እንዲያውል በር ከፈተለት። በእግዚአብሔር ላይ እውነተኛ የሆነ እምነት ያለው ሰው ልቡ የተረጋጋ በመሆኑ ጌታ የሚያደርገውን ነገር በትዕግሥት ይጠብቃል እንጂ አይቸኩልም። ነፃም ጥያቄውን ለንጉሥ አርጤክቤስ ለማቅረብ ጊዜ ወሰደ መጠበቅ ነበረበት።

(2) ናሞረ በመጠበቅ ውስጥ ያለውን ድል ያወቀች የእምነት ሴት ናት። ሩትን ለትመክራት ለእንግዲህ ይህ ሁሉ ወደ ምን እንደሚመራ በትዕግሥት ተጠብቂ አለችት (ሩት 3:18)። በጌታ ፊት ሆነን ለንጠብቅ ጊዜያችንን ማባከናችን (ማጥፋታችን) ላይሆን ጊዜያችን ጠቃሚ በሆነ ነገር ላይ ማዋላችን ነው። የእርሱ ዓላማና ፈቃድ በሕይወታችን ከፍጻሜ እንዲደርስ እግዚአብሔር እኛንና ሁኔታዎችን እያዘጋጀ ይቆያል። በመንፈሳዊ ጉዟችን ብዙ የጠበቅንበት አሁንም እየጠበቅን ያለነው ምን ይሆን? እግዚአብሔር በተለያዩ ምክንያት እንደሚያስጠብቀን እናውቃለን። አንዳንዴ ከፍተኛውን ነገር ሊሰጠን ፈልጎ የሚያስጠብቀን ጊዜ አለ። ሰው በትዕግሥት መጠበቅ ሲያቅተው ብዙ ነገር በሕይወቱ ያበላሻል። ዳዊት በመቆየት ውስጥ ያገኘውን ድል ሲገልጽ “ቆይቼ እግዚአብሔርን ደጅ ጠናሁት እርሱም ዘንበል አለልኝ፤ ጨኸረኝም ሰማኝ” ይላል (መዝ. 40:1)።

(3) ዕንባቆምን በሕይወታቸው እግዚአብሔርን በትዕግስት መጠበቅ ከተለማመዱት ሰዎች መካከል ሌላው ሰው ነው። ዕምባቆም ግራ የተጋባበትን ነገር ከዘረዘረ በኋላ የጠበቀውን ዓይነት መረዳት ማግኘት ሲያቅተው አንድ ነገር ለማድረግ ወሰነ። ይህንኑ ውሳኔውን ሲገልጽ፤

• “በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ፤ በምሽት ቅጥር ላይ ወጥቼ እቆያለሁ፤ ምን እንደሚለኝ ለክርክሩም የሚሰጠውን መልስ ሰግወቅ እጠብቃለሁ” አለ (ዕንባ. 2:1)።

“ምን እንደሚለኝ እጠብቃለሁ” ሲል የሚያስቅፈኝም ከሆነ ምን ብሎ እንደሚነቅፈኝ በተናገርኩት ነገር የሚገስጸኝም ከሆነ ግራ በመጋባቱ ምክንያት ለላካሁት ጥያቄ ምን ዓይነት መልስ እንደሚሰጠኝ እጠብቃለሁ” ማለቱ ነው። ጌታን ለንታመን እርሱን መጠበቅ አያቅተንም። ጳውሎስ፤

• “ያመንሁትን አውቃለሁና የሰጡትንም አደራ እሰነዘራ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቻለሁ” ይላል (2 ጢሞ. 1:12)።

አደራውን ይጠብቃል ብለን የምናምነውን ጌታ በትዕግሥት መጠበቅ እያቅተንም። ለዚህ ነው ዳዊት፤

• “የሚያድነኝ እርሱ ብቻ ሰላሆን እግዚአብሔርን በትዕግሥት እጠብቃለሁ” ያለው (መዝ. 62:1)።

የዕንባቆም ትንቢት ከሌሎች ትንቢቶች ልዩ የሚያደርገው ትንቢቱ እብዛኛውን በነብዩና በእግዚአብሔር መካከል የተደረገውን ውይይት የሚያሳይ በመሆኑ ነው።

• “እግዚአብሔር ሆይ! ጥፍ በዛ ብዬ እየሮኸሁ አንተ የግታደነው እሰክ መቼ ነው? አንተ በደልን እንዳይ እደረግሽኝ፤ እንዴትህ ጥፍ ሲፈጸም ትታገላለህ? ጥፋትና ጥፍ በፊቱ እለ፤ ጠብኛ ጥፍት በጠቆለል። ለዚህ ሕግ ላልተል፤ ፍትሕ ድል አይነሳም...” ይላል (ዕንባ. 1:1-2)።

ዕንባቆም የእግዚአብሔርን ትክክለኛ ፈራጅነት ማየት አቅቶት ነበር። ክርክሩ ከዕንባቆም ጋር ይሁን እንጂ የእግዚአብሔርን መንገድና አሠራር ለመረዳት በይሁዳዩነበሩ ቅዱሳን የሚያስሙትን ድምጽ ይመለከታል። እግዚአብሔርም ዕንባቆምን ሲያረጋጋው፤

• “ጊዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታዝው። እርሱ አይዘገይም” አለው (ዕንባ. 2:3)።

በዓለም ውስጥ እግዚአብሔር ሳያውቀው የሚሆን አንድም ነገር የለም። “ሁኔታዎችን ሁሉ ያውቃል” በንል፤ ሁኔታዎች ሁሉ እንደ ፈቃዱ የሚሆኑ ናቸው ማለት እይደለም። “ታዲያ ሁኔታዎች ሁሉ መጥፎ ሆኖ እያየ እግዚአብሔር ለምን ዝም ይላል?” ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እግዚአብሔር ከዳር ቁጭ ብሎ ብቻ የማያይ፤ እርሱ ሳያውቀው የሚፈጸም ምንም ነገር ከሌለ ታዲያ ክፉው ሲሰለጥን እግዚአብሔር ለምን ዝም ይላል? እግዚአብሔር ዝም ያለ የሚመስለን፤ አሠራሩ ስለማይገባን ብቻ ነው። ታሪክ መለኮታዊ ዕቅድን ይከተላል። እንዲሁም ሁኔታዎች እንደ ድንገት እይሆኑም። እያንዳንዱ ሁኔታ በእግዚአብሔር አጠቃላይ ፕላን ውስጥ ያለ ነው። በዓለም ውስጥ የሆኑት ወይም የተፈጠሩት ሁኔታዎች ሁሉ እግዚአብሔር ሳያውቃቸው የተፈጸሙ፤ ከቁጥጥሩ ውጪ ሆነው ድንገት የተፈጠሩ እይሆኑም። ሁኔታዎች ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲፈጸም ምክንያቶች ናቸው። እራሱን ለእኛ የገለጸው እግዚአብሔር በሰው ታሪክ ወይም በሰው እንቅስቃሴ ውስጥ ሲሠራ ያየው አምላክ እንጂ ከታሪክ ውጪ የሆነ አምላክ እይደለም።

ለምሳሌ፤ ለክርስትና እምነት መበፋፋት፤

(1) የክርስቲያኖች መሰደድና በዓለም ዙሪያ መባተን፤

(2) የግሪክ ፍልስፍና፤

(3) የሮማውያን ሕግና የመንገድ ሥራዎቻቸው ሁሉ ከፍተኛ ለበተዋጽኦ አድርገዋል።

እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም የላከው እንደ ድንገት እይደለም። አስቀድሞ መዘጋጀት ያለበት ነገር ሁሉ ከተዘጋጀ ስኋላ ነው። እግዚአብሔር ስለ መሲሁ ወደ ዓለም መምጣት የሰጠው ተስፋ እስኪፈጸም ድረስ ብዙ ዘመናት ቢያልፍም፤ በትዕግሥት መጠበቅ ነበረባቸው። እንዲሁም የክርስትና እምነት በዓለም ሁሉ እንዲሰፋ እነዚህ ከላይ የጠቀስናቸው ሁኔታዎች እስኪፈጸሙ ድረስ የግድ መሲሁን በትዕግሥት መጠበቅ ነበረባቸው። እግዚአብሔር

ሐር የታሪክ ሁሉ ምንጭ ነው እንጂ እርሱ ታሪክን አየተከተለ የሚሠራ አይደለም። ታሪክ ሁሉ የእርሱን እንቅስቃሴ የሚያሳዩ ናቸው። የታሪክ ፈጣሪ እርሱ ነው። እግዚአብሔር ለሚሠራው ሥራ ሰውን እያማከርም። የሚፈልገውን በፈለገው ጊዜ ያደርጋል። የራሱ መንገድ፤ የራሱ ጊዜ አለው። በታሪክ ውስጥ ቅደም ተከተሉን እዛብቶ እያውቅም። ዘግይቶ ወይም ቸኩሎ እይሠራም። እግዚአብሔር እንደ ዕቅዱ ጊዜውን ጠብቆ ይሠራል። እግዚአብሔርን ያለዕቅዱና ያለፕሮግራሙ ማንም ሰው ሊገፋው፤ ሊያስቸኩለው፤ ወይም ወደ ጓላ ጎትቶ ሊያስቀረው እይችልም። ስለዚህ የምንፈልገውን ነገር በምንፈልገው ጊዜና ሰዓት ባናገኝ፤ እግዚአብሔር ፕሮግራሙን ስለማይለውጥ የግድ በትዕግሥት የእርሱን ጊዜና ሰዓት መጠበቅ አለብን።

④

እግዚአብሔርን አለመጠበቅ ጉዳት ያመጣል

እግዚአብሔር ምን እያደረገ እንደሆነ የማይገባን ጊዜ አለ። በእሳምራችን ለሚፈጠሩት ጥያቄዎች ሁሉ መልስ አናገኝም። ውሰን የሆነው ሰው፤ ወሰን የሌለውን እግዚአብሔርን ዓላማውንና እሠራሩን ተጨባጭ በሆነ ሁኔታ የማወቅ ችሎታና አቅም ስለ ሌለው ለጥያቄው ሁሉ መልስ ለማግኘት ፊቱን ወደ እግዚአብሔር መመለስ አለበት። መጠበቅ ከባድ ይሁን እንጂ፤ ጌታን አለመጠበቅ ደግሞ ጉዳት ያስከትላል።

አንደኛ፤ ባለመጠበቃችን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ እንሆናለን።

ሁለተኛ፤ የእግዚአብሔርን ዕቅድ እናዘንደለን። ከእርሱ ቀድመን በመሄዳችን በራሱ ጊዜ የሚመጣውን በረከቱን እንበታለን።

ሦስተኛ፤ በራሳችንም ሆነ በሌሎች ሰዎች ሕይወት ውስጥ ችግር እንዲደርስ ምክንያቶች እንሆናለን።

አራተኛ፤ ቸኩለን እንፈርድና ብዙ ገንዘብ ጉልበትና የሰሜት መጎዳት በእኛም ሆነ በሌሎች ሕይወት ውስጥ እናደርሳለን።

በእገልግሎትም ውስጥ የእግዚአብሔርን ጊዜ ሳይጠብቁ ቸኩለው “ጌታ ጠርቶናል” በማለት ወደ እገልግሎት የሚገቡ ብዙ ጊዜ ችግር እንደሚያጋጥማቸው ግልጽ ነው። ብዙ ሰዎች በተለይ በጣም የሚፈልጉት ነገር ከሆነ፤ የእግዚአብሔርን ጊዜ ለመጠበቅ ፈቃደኛ ስለማይሆኑ፤ ቸኩለው እንደገቡ፤ በዚያው ዓይነት አዝውና ተበሳጭተው ቶሎ ይወጣሉ። በተለይ ወጣቶች ትዳር ለመመሥረት በቂ ጊዜ ወስደው ሳያጠኑ እርምጃ ይወስዱና ትልቅ ችግር ውስጥ ይገባሉ።

- አንድ ጊዜ አንዲት እህት ደወለችልኝና የልቧን ሀዘን እንዲህ በትል ዝጸኝልኝ። “ሕይወቴን በቅድሳና ለመምራት፤ ትዳር

ይገዛል፤ ወልጄ መኖር አፈልጋለሁ። ይሁን እንጂ፤ አንድም ክርስቲያን ወንድም ለጋብቻ የጠየቀኝ የሰም። ከዓለማውያን ወንዶች ግን ብዙ ጥያቄ ይቀርብልኛል። አኔ ደግሞ ክርስቲያን ያልሆነ ሰው ማግባት አልፈልግም። ይሁን እንጂ፤ ዕድሜዬ እየጉፈ መጣ። ሰላሳውን ጨርሼ ወደ እርባው ልገባ ምንም አልቀረኝም። መጠበቁ ሰለቸኝ” አለችኝ። እኔም በጌታ ተስፋ አይቆርጥምና የእርሱ ሰዓትን ጊዜ ከእኛ ይለያልና ተስፋ ሳትቆርጩ ጌታን ጠብቂው። ትክክለኛውን ሰው ወደ አንቺ ይልከዋል” ብዬ የሚጠቅማትን ምክር ሰጠኝት። የሰጠኝት ምክር በወቅቱ የተዋጠላት አልመሰለችም። የጠበቀችው፤ ኅድሰቲያን ባይሆንም፤ ምንም እይደለም በኋላ ለላወጥ ይችላልና ዓላማዬም ቢሆን አግቢው” የሚል መልስ ነበር። አኔ ግን ያመንንድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሰላልሆንና እግዚአብሔር የሚዘጋይ ከመሰለሽ የራሳሽን እርምጃ ውሰጂ አላልኳትም። በወቅቱ መልሴ ባያስደስታትም ከእኔ ጋር የነበራትን የሰልክ ግንኙነት ሰላላቆ መች እየደጋገመች ትደውል፤ እኔም “እይዘሽ! ጌታን ጠብቂው” ብዬ መልስ ሰጠላት አንዳንዴ እየተቆጣችኝ፤ “እስከ መቼ ነው የምጠብቀው? እርጅቼ ቆዳዬ እስኪጨማደድ፤ የመውለጃ ጊዜዬ ካከተመ በኋላ ነው?” ትለኛለች።

- አንድ ቀን ደውላ “ጥሩ ዜና አለኝ” አለችኝ። “ጌታ አንድ ወንድም ሰጠኝ። በቅርብ ጊዜ ከኢትዮጵያ የመጣ ነው። ጌታን በጣም የሚወድ ልጅ ነው። የእምልኮት ፕሮግራም ሲመራ ፍጹም ሌላ ነው። በጣም እየተቀራረብን ነው። በዕድሜ ግን እኔ በጣም እበልጠዋለሁ። የዕድሜ ጉዳይ ሁለታችንም ግድ የለንም። ለመጋባት ተስማምተናል። አንተ ልታጋባን ትችላለህ ወይ?” አለችኝ። እኔም “ይሄ ነገር በጣም ተቻክላል ምን ያህል ጊዜ ተዋውቃችሁ ነው አሁን ለጋብቻ የደረሳችሁት?” ብዬ ጠየቅኝት። “መጽሐፍ ቅዱስ ሴት በዕድሜ የምትነልጠውን አታግባ ይላል እንዴ?” ብዬ ጠየቅኝኝ። እኔም “መጽሐፍ ቅዱስ ባይልም፤ እኛ ደግሞ አዕምሯችንን መጠቀም መቻል አለብን። ልትወልጁው ከሆነች ይው ልጅ ጋር መጋባት፤ ባል እንዲሆንሽ ነው ወይስ ልጅሽ እንዲሆን ነው?” አልኳትም። በሌላ ጊዜ ሁለታም ብዙ ሰዓት ነድተው ቢርዩ መጡ። እንደገመትኩትም ልጄ በዕድሜውና በቁመው እናቱ ልትሆን የምትችል ናት። ታሪኩን ለማባጠር፤ ግን እንዲጋባቸው ባላውቅም መጋባታቸውን በማሁ። ይሁን እንጂ፤ አብረው ብዙ የቆዩ አልመሰሰሽም።

ብዙ ሰዎች ከላይ እንደገለጽኳት ወጣት የእግዚአብሔርን ጊዜ መጠበቅ ያቅታቸውና በሕይወታቸው ትልቅ በህተት ይሠራሉ። ዛሬ ካላገቡ፤ እስከ ሕይወታቸው መጨረሻ ድረስ የሚያገቡ እይመስላቸውም። በወቅቱ ያጋጠማቸውን ዕድል ሳይጠቀሙበት ቢቀሩ እስከ መጨረሻው ድረስ ሌላ ዕድል የሚያጋጥማቸው እይመስላቸውም። እግዚአብሔር እራሱ የሚፈልግ

ውን በራሱ ጊዜ የሚበጣቸውን በመጠበቅ ፈንታ እነርሱ የሚፈልጉትን በራሳቸው ጊዜ መውሰድን ይመርጣሉ። ዐይናችንን ከእግዚአብሔር ላይ አንሰ ተንገረን ሁኔታዎችን በማመቻቸት ውሻውን "በግ ነው" ብለን አርደን በመብ ላት አንፈልጋለን። ያም ከፍተኛ ጉዳት ውበጥ ይከተናል እንጂ አይጠቅመ ንም። ምንም ያህል ጥረት ብናደርግ እግዚአብሔርን ከመጠበቅ ውጪ ምንም ነገር መልካም አይሆንልንም።

አንዳንድ ጊዜ የሚያጋጥመን ነገር የእግዚአብሔር ፈቃድ ያለበት ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ትክክለኛውን የጌታን ጊዜ ያልጠበቀ ከሆነ ጉዳት ሊያደርሱበን ይችላል። ገና የአንደኛ ደረጃ ተማሪዎች በነበርንበት ጊዜ እኔና ጓደኞቼ "እግዚአብሔር ሰለገልግሎት ጠርተናል" ብለን ወደ አገልግሎት ለመግባት ተነሳሳን። የሌሎችን ወንድሞቹን አላውቅም፤ እኔ ግን በጣም እርግ ጠኛ ነበርኩ። ትልቅ ውሳኔ የሚጠይቅ በሰነበረ፤ መቼኩል አበፈላገ። እንዳ ልሆነ አንዳንዶቻችን ተገዝብን። ከአኛ መካከል አንዱ "እኔ ጌታ ጠርቶ ኛልና ወደ አገልግሎት መግባቴ ነው" በማለት ትምህርቱን አቋርጦ ወጣ። ይህን ሲያደርግ አገልግሎቱ በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሚሆን ቀሰቡን የሚሰፍርለት ማን እንደሆነ አያውቅም። ይሁን እንጂ ትምህርቱን አቁሞ ወደ አዋሳ ሄደ። የሚያሳዝነው ከትምህርቱም፤ ከአገልግሎቱም ሳይሆን አንዲሁ ሚዳ ላይ ቀረ። የተቀረነው እግዚአብሔር ትክክለኛውን ጊዜ እስኪ ያሳየን ድረስ በትምህርታችን ገፋን። አየተማርን ትምህርታችንንም ከጪ ረበን በኋላም እየሠራን ጌታን ማገልገላችንን ቀጠልን። በዚህ ዓይነት የተጀ መረቅ አገልግሎት ነች፤ የኢትዮጵያን ምድር ያጥለቀቀው። እኔም በዚህ ዓይነት አያሰገልኩ ብዙ ጊዜ ቆየሁ። የጌታ ጊዜ ሲደርስ የጠጠኝ ራዕይ በትርፍ ጊዜ ብቻ ተሠርቶ የማያልቅ መሆኑን የሚያውቅ ጌታ፤ "ጊዜው አሁን ነው ተነስ! አገልግሎት" ሲለኝ፤ ሌላው ነገር ሳያጓጓኝ "እጂ!" ብዬ ወጣሁ። የእግዚአብሔርን ጊዜ መጠበቁ አተረፍኩ እንጂ፤ አልከበርኩም። ነገሩ የአግ ዚአብሔር ፈቃድ ሊሆን ይችላል። ግን ከእግዚአብሔር ጊዜ ጋር አብሮ የማይ ሄድ ከሆነ በረከታችን እናበላሻለን። የእግዚአብሔርን ጊዜ ሳንጠበቅ ችኩለን የምናደርገው ነገር ለጥቂት ጊዜ ያማረገ የተሳካ ይምበል እንጂ፤ መፈራረሱ የማይቀር ነው።

⑤

መጠበቅ ማለት ሥራ ፈትቶ መቀመጥ አይደለም

እግዚአብሔርን መጠበቅ ማለት ምንም አስመስራት ወይም ፍሬ ቢበ መሆን ማለት አይደለም። እግዚአብሔር ጥግ ይዞ የተቀመጠ ሳይሆን፤ ሁልጊዜ በእንቅስቃሴ ላይ ነው። ለያንዳንዳችን በሕይወታችን ዓላማ አለው። ምክንያቱን አንወቅ እንጂ ሰተወሰነ ጊዜ እንድንጠብቅ የሚሆንበት ጊዜ ይኖራል። እግዚአብሔር ለምን አንድንጠብቅ አንደ ፈለገ ለማወቅ እን

ጸልይ። ትክክለኛውን ጊዜ ማወቅ ለማንኛውም ነገር በጣም ጠቃሚ ነው። ለጦርነት የተዘጋጀ ወታደር ጠላቱን መቼ ማጥቃት፤ መቼ መከላከል፤ መቼ ማፈግፈግ እንዳለበት ማወቅ፤ አበፈላጊውን ድል ለማግኘት ይረዳዋል። ጦር ሠራዊቱ ትክክል ባልሆነ ጊዜ ጠላትን መግጠም በጦርነቱ ሽንፈትን ያመጣ በታል። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ከጌታ ጋር በምንወሰደው ዕለታዊ ዕር ምጃ፤ በውሳኔ አስጣጥ ሂደት ውበጥ ትክክለኛውን ጊዜ መጠቀም በጣም ወሳኝ ነው። አማኞች ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሚወጡበት፤ ከእግዚአብ ሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት የሚያበላሹበት ዋና ምክንያት የእርሱን ጊዜ ሳይጠበቁ የራሳቸውን እርምጃ በሰሚያደርጉ ነው። እርሱን ያበደሰተዋል ብለው ያበቡን ነገር ለማድረግ በመቼከላቸውና በመጓጓታቸው ምክንያት ሊያበደሰቱት የፈለጉትን ጌታ ያሳዘኑታል። እንዲሁም ግልጽ የሆነ መመ ረያ ሳያገኙ፤ የእርሱ ፈቃድና ዓላማ አለበት ብለው በማሰብ የራሳቸውን ውሳኔ ወሰነው በመንቀሳቀሳቸው ራሳቸውን ችግር ውበጥ ይጥላሉ።

♦ እግዚአብሔርን መጠበቅ ሥራ ፈት ወይም ሰነፍ መሆን ማለት አይደ ሰም። ሌላ መመሪያ አሰከሰጠን ወይም እሰክናገኝ ድረስ ሰለጥርም ሆነ ሰረጅም ጊዜ አረፍ ማለት ነው። ማረፍ ሰንል፤ እግዚአብሔር ተንቀ ሳቀሱ የሚል ትዕዛዝ አሰከሰጠን ድረስ መቆየት ማለት ነው። በዚህ በመጨ ረሻው ዘመን የሚኖር ሰው ደስታ አንኝበታላሁ የሚለውን ነገር ቶሎ ሰማግኘት የሚፈልግ በመሆኑ መጠበቅ ከባድ ይሆንበታል። ጌታን መጠበቅ እንዳለብን የሚነግረን ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ አለ። እር ጥጥ ነው አንዳንድ ጊዜ ችኩለን የራሳችንን እርምጃ ብንወስድም የሚባ ርከን ጊዜ አለ። ይሁን እንጂ፤ በረከቱ የጌታን ጊዜ ጠብቀን ከምናገ ኘው ያነሰ ነው። ችኩለን ውሳኔ ብናደርግ ደግሞ ወደ ፊት በጣም የምናዝ ንበት፤ የተሳተ ውሳኔ ልንወስን እንችላለን። እግዚአብሔር ሰሕይወታ ችን የራሱ የሆነ ዓላማና ዕቅድ አለው። በመላምት እንድንሄድ አይፈ ልግም። የእኛ የተሳተ ውሳኔ የሚነካው እኛን ብቻ ሳይሆን፤ በወቅ ቱም ሆነ ወደ ፊት ሌሎችንም የሚነካ ሊሆን የችላል። ሰለዚህ እርሱን አንድናጽምጠውና አንድንጠብቀው ይፈልጋል።

♦ እግዚአብሔር እርሱን እንድንጠብቅ በቃሉ መመሪያ ሰጥቶናል። "በእግ ዚአብሔር ታመን፤ በርታ፤ ተሰፋ አትቆረጥ፤ በእግዚአብሔር ታመን" ይላል (መዝ. 27:14)። አንዳንድ ጊዜ መጠበቅ ትልቅ ድፍረትን ወይም ወኔን ይጠይቃል። "ይሆን ዕድል ወይም አጋጣሚ ካልተጠቀምኩ፤ ሁለተኛ አላገኘውም" ሰንል፤ እግዚአብሔር ደግሞ "አይዞህ! ተሰፋ አትቆረጥ! ጌታን ጠብቀው" ይሰናል። እንዲሁም "በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ እርሱም የልቡን ፍላጎት ሁሉ ይሰጥሃል። ሁለንተናህን በእግዚአብሔር አደራ ሰጥ፤ በእርሱ ታመን፤ እርሱም ይረዳሃል። ታማኝነትህን እንደ ጠዋት ብርሃን እንዲወጣ፤ በፍርድ የምታገኘው ነጻነት እንደ ቀትር ጸሀይ ደግሞ እንዲሆን ያደርግሃል" ይላል (መዝ. 37:14-7)። በትዕግሥት መጠበቅ የምንችልበት እንዱ መንገዱ

በእርሱ ውስጥ በማረፍ ነው። በእርሱ ለማረፍ ደግሞ በእርሱ መታመንን ይጠይቃል። በእግዚአብሔር ሰንታመን እርሱን መጠበቅ አያቅተንም። እነዚህ ሁለቱ ፈጽሞ አይለያዩም።

- ♦ የምንጠብቀው እርፍ ባለ ሁኔታ ውስጥ መሆን አለበት። ዘማረው ጉፍሴ ሆይ! ዐርፈሽ እግዚአብሔርን ብቻ ጠብቂ፣ ተስፋዬ በእርሱ ዘንድ ነው። ዐለቴና መድኃኒቴ እርሱ ብቻ ነው። መጠሪያዬ እርሱ ነው። እኔም አልናወጥም ይላል (መዝ. 62:5-6)። በመጠበቅ ላይ ሆንን እርፍ ወይም ጸጥ የምንለው ለምን ያህል ጊዜ ይሆን? ብዙ ጊዜ የምንጠብቀው እያተረመረምን ነው። በሌላ ጊዜ ደግሞ መፍጠን ያለበትን ምክንያት ለእግዚአብሔር ልንነግረው እምንሞክርበት ጊዜ አለ። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር የእኛን ፕሮግራም ጠብቆ ባለመሄዱ የዘገየ መሰሉ ይለማል። የዘነጋው ነገር ቢኖር፣ ነፍሳችን ፅረፍት የምታገኘው በእግዚአብሔር ላይ በመታመን እንደሆነ ነው።
- ♦ በመጠበቅ ላይ ባለን እግዚአብሔር ጉልበታችንን ያበረታል። ይሄ እንደሚሆን በቃሉ ተስፋ ሰጥቶናል። “እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ግን ሃይላቸውን ያድሃሉ፤ እንደ ንጎር በከንፍ ይወግሉ፤ ይሮግሉ፤ አይታኩሉም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም ይላል (ኢሳ. 40:31)። ይህን እንዴት ማድረግ እንዳለብን እንድናውቅ እግዚአብሔር ይፈልጋል። ከታመንነው እርሱ ይረዳናል። ይህን በንል ምን ጊዜም እንደከምም ማለቱ አይደለም። እርሱን በመጠበቅ ላይ በንሆንና ሃይላችንን እንደሚያድሳልን ግን ተስፋ ገብቶልናል።
- ♦ እግዚአብሔርን መጠበቅ ማለት ዙሪያችንን እየቃኝን ሌሎች ምን እያደረጉ እንደሆነ ግንባር ማለት አይደለም። በጌታ ታምኖ መጠበቅ ትዕግሥትን ይጠይቃል። ጌታን እየጠበቅን ባለን ሌሎች ከራሳቸው ፕሮግራምና ጊዜ ጋር እንድንሰማ ወይም አብረን እንድንሄድ የእኛን ውሳኔ ለማሰለወጥ ግፊት ስለሚያደርጉብን ግፊታቸውን ተቋቁመን መቆም አለብን። እግዚአብሔር እንድንቀሳቀስ ሳያዘን ሌሎች ስለ ገፉን ብቻ መንቀሳቀስ ትልቅ ስህተት ውስጥ ይከተናል። እርግጥ ነው መጠበቅ በጣም ከባድ ነው። ውስጣችን መንቀሳቀስ እየፈለገ ጸጥ ብሎ እግዚአብሔርን በትዕግሥት መጠበቅ ከባድ ነው።

⑥

እግዚአብሔር ባለጠበቅነው ጊዜ ይሠራል

እግዚአብሔር ይሆናል ብለን የጠበቅነውን ብቻ ሳይሆን ያልጠበቅነውንም ነገር በመሥራት የሚያስደንቀን ጊዜ አለ። እግዚአብሔር ምን እንደምንፈልግ ያውቃል። በልባችን ውስጥ ምን እንደምናስብና ምን እንደሚያስ

ፈልገን ስለሚያውቅ፣ ልጆቹ በመሆናችን የሚያስፈልገንን እንደሚሰጠን በእርሱ እንድንታመንበት ይፈልጋል። እግዚአብሔር ባልተጠበቀበት ሰዓት ድንገት ብቅ ሲል፣ ሁልጊዜ ዓላማ ወይም ምክንያት ኖሮት ነው እንጂ እንዲሁ አይደለም። እግዚአብሔር ለአብርሃም ልጅ እንደሚሰጠው ተስፋ ገብቶ ለት ነበር (ዘፍ. 17)። ብዙ ዓመት ካስጠበቀው በኋላ በገባበት ተስፋ መሠረት ወንድ ልጅ በጠው። አብርሃምና ሣራ ልባቸው በደስታ ተሞላ። ደስታቸው ገና ብዙ ዕድሜ ሳይኖረው፣ እግዚአብሔር እንደገና ወደ ሕይወታቸው ብቅ አለ። ይሄኛው ጉብኝት ልባቸውን በደስታ፣ አፋቸውን በሳቅ ለመመላት አልነበረም።

• “...የምትወደውን አንዱን ልጅህን ይሰሉትን ይዘህ ወደ ሞርያ ያድርግ ሂድ፤ እኔ በግመለክትህ በአንዱ ተራራ ላይ የሚታጠል መሥዋዕት አድርገህ ሰዋው አለው” (ዘፍ. 22:2)። ይህን ዓይነት ጉብኝት አብርሃም ፈጽሞ ይሆናል ብሎ የጠበቀው አልነበረም።

እግዚአብሔር አብርሃምን “አንዱን ልጅህን መሥዋዕት አድርገህ እቅርብልኝ” ብቻ አለው እንጂ፤ ለምን ይህን ማድረግ እንዳለበት ገልጾ አልነገረውም። አብርሃምም እግዚአብሔርን “ለምን መጀመሪያ ሲጠሸኝ፤ እሁን ደግሞ ለምን ትወስድብኛለህ?” ብሎ አልጠየቀውም፤ ወይም አልተከራከረም። ነገር ግን፤

• “...አሁያውን ጭና፣ ሁለት አገልጋዮቼንና ልጄን ይሰሉትን ይዘ፤ ለመሥዋዕት የሚበቃውን ዕንጨት ከቆረጠ በኋላ እግዚአብሔር ወዳመለከተው ቦታ ለመሄድ ገዛውን ጀመረ” (ዘፍ. 22:3)።

በዚያን ጊዜ አብርሃም በልቡ ውስጥ የነበረው ነገር እግዚአብሔር እንዲያደርግ የነገረውን ለማድረግ ብቻ ነበር። እግዚአብሔር ሀሳቡን እንዲቀይር አልተከራከረም። የአብርሃም ፍላጎት በወቅቱ እግዚአብሔር እንዲያደርግ ያዘዘውን መፈጸም ብቻ ነበር። ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር እኛንም ፈጽሞ የማይገባንን ነገር እንድናደርግ የሚያነሳሳን ጊዜ አለ። በእርሱ ሙሉ በሙሉ ከታመንን፣ ሁኔታውን እንዴት ወደ በጎ መሰወጥ የሚችል መሆኑ ብቻ ሳይሆን ፈቃዱንም በሕይወታችን ይፈጽማል።

⑦

እግዚአብሔርን መጠበቅ ለጥቅማችን ነው

እግዚአብሔርን መጠበቅ ቀደም ሲል ያሳየውን እንድናይ፣ ለሕይወታችን ጠቃሚ የሆነ ትምህርት እንድንማር ጊዜ ይበጠናል። በእግዚአብሔር ማከፈል ወይም እንዲያውቅ የማንፈልገው ነገር ይኖር ይሆን? እርሱ የማያ

ውቀው በልባችን ውስጥ ሰውረን ልናስቀምጠው የምንችለው ምንም ነገር ስለሌለ፤ ከቀውንም ደገንም ልናዋየው ይገባል። ስናዋየው “እድርጉ” የሚለን ነገር ቢኖር የሚነግረንን በጥሞና እዳምጠን ማድረግ ይገባናል። የጠየቅ ነውን ነገር ምናልባት በምንፈልገው ጊዜና ሰዓት ባናገኝ፤ የሰጠንን ተስፋ በእምነት ተቀብለን፤ በትዕግሥት ልንጠብቀው ይገባል። የምንወስነው ውሳኔ፤ የምናደርገው ማንኛውም ነገር እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን፤ የእርሱን ዓላማና ዕቅድ የተከተለ መሆኑን፤ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ቃል የማይቃረን መሆኑን በጥንቃቄ ልንመረምር ይገባል።

የእግዚአብሔርን ጊዜ እስከ ጠበቀ፤ እንዲሁም በፈቃዱ ውስጥ እስከ ሆነ ድረስ፤ ያ እኛ የምንፈልገው ነገር እግዚአብሔር የሚቀበለው፤ ወይም የሚደግፈው መሆኑን እርግጠኞች እንሆናለን። ይሁን እንጂ፤ የእኛ ጊዜ ከእርሱ ጊዜ የተለየ እንደሆነ መርባት የለብንም። በረከትን እንድናገኝ ፈቃዱ ቢሆንም፤ “አሁን ትክክለኛው ጊዜ አይደለም” በማለት በረከታችንን የምናገኝ በት ጊዜ ሊዘገይ እንደሚችል ማወቅ አለብን። እግዚአብሔር ምን እንደሚያስፈልገን በትክክል ያውቃል። የሚያስፈልገንን የሚያውቅ ከሆነ፤ “ማግኘት ያለብኝን በምፈልገው ጊዜ ለምን አላገኘሁም?” በማለት በእግዚአብሔር ላይ መቀየ የለብንም። እግዚአብሔር ዝም ያለው፤ በመጠበቅ ውስጥ ልንማረው የሚገባንን ነገር እንድንማር ዕድል ለመስጠት፤ እንዲሁም የሚቀጥለውን እርምጃ ለመውሰድ እንድንችል፤ ልባችንን የበለጠ ለማዘጋጀት ይሆናል ብለን በማሰብ በትዕግሥት እንጠብቀው። በነገው ቀን የምናገኘውን በነፃ ነገር፤ ዛሬ ብናገኝ ያ በነፃ ነገር ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ የሚያመዝን መሆኑን ስለሚያውቅ፤ የምንፈልገውን ነገር በፈለግነው ጊዜና ሰዓት እንድናገኝ የማያደርግ በት ጊዜ አለ።

የእግዚአብሔርን ጊዜ ስንጠብቅ፤ መነሻ ምክንያታችንን (motives) እግዚአብሔር እንዲመዝን ወይም እንዲፈትሽ ለእግዚአብሔር ጊዜ መስጠታችን ይሆናል። ለመሆኑ በሕይወታችን አጥብቀን የምንፈልገው ነገር ምን ይሆን? ያ የምንፈልገው ነገር “ራስ ወዳድ” መሆናችንን የሚያሳይ ይሆን? እኛ እንዲሆንልን የምንፈልገው ነገር፤ ከእግዚአብሔር ሀሳብ ጋር ይስማማ ይሆን? እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉትን ጥያቄዎች ራሳችንን መጠቀስና መመርመር አለብን። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቹ አንድ ነገር ጠይቀውት እንዲጠብቁ ሲያደርጋቸው፤ ያ የሚፈልጉት ነገር ትክክል ያልሆነ መነሻ ምክንያት (motive) ያለው ይሆንና ልባቸውን ፍጹም ንጹህ ለማድረግ ጊዜ ለመስጠት ነው።

ስዎች ስለ እግዚአብሔር ምሪት እርግጠኞች በማይሆኑበት ወቅት፤ “መልካም ነው ብዬ የማምንበትን እርምጃ አወሰድና ሁሉ ነገር መልካም ይሆናል ብዬ በተስፋ አጠብቃለሁ” ይላሉ። እግዚአብሔር ለልጆቹ የሚያወጣው ዕቅድ እንደ ሰው ዕቅድ የተሰሰተ መነሻ ምክንያት የያዘ እንዳልሆነ በኤርሚያስ አማካኝነት ሲገልጽ፤

“እኔ እናንተ ያለኝን የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ከኔ ትን ባይሆን ሰጠንን በማገኘት እናንተ በተስፋ የምትጠብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምበት ነው” ይላል (ኤር. 29:11)።

እግዚአብሔር ለልጆቹ መልካም ነው ብሎ ያቀደውን ዕቅድ ከልባችን የምንፈልገው ከሆነ እናገኘዋለን። እግዚአብሔር ሁኔታዎችን የሚፈጥር እንጂ፤ ሁኔታዎችን አየተከተለ ወይም አያየ የሚሠራ አምላክ እንዳልሆነ ቀደም ሲል ገልጸናል። ፍጥረታትን የፈጠረ፤ እስራኤልን ታላቅ ሕዝብ ያደረገ አምላክ ነው። ዓለምን እንዲበክ የክርስቶስን ወደዚህ ዓለም መምጣት፤ ትን ባኤውንና እንዲሁም ለጥንት የዘላለምን ሕይወት ለመስጠት ዕቅድ ያወጣ እርሱ ነው። በዚህ ዓይነት ስለ ልጆቹ ጥሩ ዕቅድ ያለው ጌታ ልጆቹን “መልካም ነው ብላችሁ” የምታስቡትን፤ ወይም ደስ ያላችሁን አድርጉ” በማለት በመላ ምት ውሳኔ እንዲያደርጉ ብቻቸውን አይተዋቸውም።

እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ የሚችል ኃይል አምላክ ነው። መለኮታዊ ፕሮግራሙ የማያጠራጥር፤ የማይለወጥ፤ ለመቋቋም የማይቻል ነው። ይሁን እንጂ፤ በሕይወታችን ውስጥ የራሳችን ፈቃድ ድርሻ እንዲኖረው ይፈልጋል። ያለፈቃዳችን ምንም ማድረግ አይፈልግም። ፈቃዳችንን ምን ጊዜም አይጥስም። እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ዓላማና ፈቃድ ምን እንደሆነ እንድናውቅ ይፈልጋል። እግዚአብሔር ፈቃዱን ሆነ ብሎ ከእኛ አይስውርም። ስለዚህ እውነት ጳውሎስ ሲናገር፤

“እነዚህ ይህን ከሰማዝበት ቀን ጀምሮ እናንተ በመንፈሳዊ ጥበብና በማስተዋል ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምትገዝቡበት ሙሉ ዕውቀት እንዲኖራችሁ እኛ ከመጸለይና እግዚአብሔርን ከመለመን አላዳረግንም” ይላል (ቆላ. 1:9)።

እግዚአብሔር ፈቃዱን ማወቅ የምንችልበትን መረጃ ምን ጊዜም ቢሆን አይከለክለንም። ይሁን እንጂ፤ “ማንኛውንም ነገር እስቀድሜ ማወቅ እፈልጋለሁ” በማለት የወደፊቱን ሁሉ እናውቃለን ማለት አይደለም። የምንሞት መሆናችንን እንጂ መቼ እንደምንሞት አስቀድመን አናውቅም። በየቀኑ እርሱን በመተማመን እንድንኖር ስለሚፈልግ ብዙ ጊዜ ወደ ፊት የሚያደርገውን በቅድሚያ አንድናውቅ አያደርግም። ቃሉ ለእግራችን መብራት እንጂ፤ የምንጓዝበትን ሙሉ መንገድ በብርሃን የተጥለቀቀ አይሆንም። ዘማራው “ቃልህ እንደ መብራት ይመራኛል፤ ለመንገዱ ብርሃን ነው” ይላል (መዝ. 119:105)።

⑧

እግዚአብሔር ባልጠበቅነው ጊዜና ሰዓት ይሠራል

የሰው ሕይወት የቀስ በቀስ ሂደት ነው። በእምነት አንድ ነገር አንድ ናደርግ ሲያዘን እርምጃ እንወስዳለን። ይሁን እንጂ "ከዚህስ ቀጥሎ?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ብዙ ጊዜ አንዱን ብቻ እንጂ ሁሉንም በአንድ ጊዜ እንድናይ የማያደርግበት ጊዜ አለ። ዙሪያችን ጨለማ ሆኖ ብርሃን የሚሰጠን በአንድ ጊዜ ለምንወስደው ለአንዱ አርምጃችን ብቻ ነው። ምክንያቱም ጠቅላላ ዕቅዱን በአንድ ጊዜ ቢያሳዩን እንደምንፈራ ወይም ተስፋ እንደምንቆርጥ መልካም ነገር ከሆነ ደግሞ በትዕቢት እንደምንሞላ ስለሚያውቅ ነው። ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ማወቅ ካለብን እውነት ውስጥ አንደኛው ሁልጊዜ ፈቃዱን ሁሉንም በአንድ ጊዜ ገልጦ አያሳውቅንም። ምን ማድረግ እንዳለብን ግን እንድናውቅ ያደርጋል። በሕይወታችን ውስጥ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍላጎት ባለን ረከትን በእርሱ ተማምንን ጸጥ ብለን መኖርን እንድንለማመድ ነው። ሁኔታዎች ጸጥ ባሉበት ጊዜ በእርሱ መታመንን መማር እንችላለን። በእርሱ የምንተማመን ከሆነ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ስለሚኖረን በመንፈሳዊ ሕይወታችን አውነተኛ የሆነ ዕድገት ይታይብናል። ሩጫ የበዛበት ሕይወት እየኖርን እርፍ ያለ ሕይወት ባይኖረን ከጌታ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን አይችልም። ኢየሱስ ለተጠራበት አገልግሎት ብዙ ጊዜውን የሚሰጥ ቢሆንም ከአባቱ ጋር የሚነጋ ገርበት ጊዜ እንዳያጣ ለዚያ ቅድሚያ ይሰጠው ነበር። በእግዚአብሔር ፊት የሚቀርብበት ጊዜ ባይኖረው ሁልጊዜ ሩጫ ላይ ቢሆን የእግዚአብሔርን አብዕቅድ መፈጸም ባልቻለም ነበር።

እግዚአብሔር ባልጠበቅነው ጊዜና ሰዓት ብቅ የሚለው በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ ሰንሆን ብቻ ባይሆን ከእርሱ ርቀን በሄድንበት ጊዜም በጸጋው ድንገት ብቅ የሚልበት ጊዜ አለ። እርሱን አያመለክትና ለእርሱ እየኖርን በመጠበቅ ሕይወት ውስጥ ሰንኖር፤ ልዩ የሆነ ደስታ ከውስጣችን ይሰማናል። ባይታሰብ ድንገት እግዚአብሔር ሲነበኝ ማየት ትልቅ በረከት ነው። ሙሴ ባልጠበቀው ጊዜና ሰዓት በሚነደው ቁጥቋጦ ውስጥ እግዚአብሔር ሲገኝናው በግንባሩ ተደፍቶ እግዚአብሔርን አመለከ። ይህን ዓይነት ልዩ መነሳሽነት ካገኘ በኋላ ሙሴ ተለወጠ እንጂ ቀድሞ እንደነበረው ሆኖ አልተገኘም። እግዚአብሔር ባልተጠበቀበት ጊዜ ወደ ሙሴ በሚነደው ቁጥቋጦ ውስጥ በአስደናቂ ሁኔታ የተናገረው ትልቅ ኃላፊነት ሊሰጠው ለከብሩ ሊጠቀምበት እንደነበረ አናውቃለን። እግዚአብሔር የሚያደርገው ማንኛውም ነገር፤ ዓላማና ዘላለማዊ የሆነ ዋጋ ያለው ነው። የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክ ብንመለከት በትክክለኛው ሁኔታና ጊዜ ውስጥ ብቅ በማለት አስፈላጊ የሆነውን ምሪት፤ ጥበብና መነቃቃትን በመለጠት ለዓላማው የጠራቸውን ፈቃዶች የሆኑትን ራሳቸውን የሰጡትን ሰዎች በማንቀሳቀስ ለክብሩ ሲጠቀሙባቸው አይተናል። ይህም ሲሆን በረከቱ ለእነርሱ ብቻ ሳይ

ሆን በእነርሱ ምክንያት የብዙዎች ሕይወት ይለወጣል፤ የፈረሰው የሰዎች ግንኙነት ተመልሶ ይሠራል፤ ከእርሱ ጋር ያላቸው ግንኙነት ይጠነክራል፤ በዚህ ዓይነት የእርሱ ፈቃድ ይፈጸማል።

እግዚአብሔር ባላሰብኘውና ባልጠበቅነው ጊዜና ሁኔታ ውስጥ ራሱን ለእኛ ሲገልጽ ወደ ፊት ለሚሆነው ነገር ሲያዘጋጅ እንደሆነ ማወቅ አለብን። ልባችንን ከፍተን፤ ጆሯችንን ሰጥተን እንድንለማው የሚያደርግበት የራሱ የሆነ መንገድ አለው። ውስጣችን በአዲስ ሀሳብ ሲሞላ፤ እግዚአብሔር ሆይ ምን እያልክኝ ነው? ምን እንዳደርግ ትፈልጋለህ? ፈቃድህን ንገረኝና አደርገዋለሁ። ይገባል። እግዚአብሔር አብርሃምን ሲጠራው ብዙ ጊዜ "እነሆ እለሁኝ!" ብሎ ይመልሰሉት ነበር (ዘፍ. 22:1+11)። እግዚአብሔር ዓላማውን በሕይወታችን ለመፈጸም ደጋግመን እንደ ገለጽነው የእኛን ጊዜ ባይሆን የራሱን ጊዜ ይጠቀማል። አንዳንድ ጊዜ በአጣዳፊ ሲያደርገው በሌላ ጊዜ ደግሞ ረጅም ጊዜ እንድንጠብቅ ሲያደርግ በሕይወታችን አይተናል። ሙሴ ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር ለኢያሱ ትልቅ ኃላፊነት ሰጥቶት ነበር። ይኸውም የእስራኤልን ሕዝብ እየመራ ከነአን እንዲያሰገባ ነበር። እግዚአብሔር ከሙሴ ጋር እንደነበረ ከእርሱም ጋር እንደሚሆን እየደጋገመ ይነግረው ነበር። ኢያሱ ኢያሪኮ ከተማ አጠገብ ሆኖ ቀና ብሎ ሲመለከት "ሳይፍ የያዘ አንድ ገልግላ በድንገት በፊቱ ቆሞ ታዋው፤ ኢየሱስ ወደ እርሱ ጠጋ ብሎ 'አንተ የእኛ ሰው ነህ ወይስ የጠላቶቻችን ወገን?' አለው። ገልግላውም፤ የእኛን ታም ሆነ የጠላት ወገን አይደለሁም። ነገር ግን የእግዚአብሔር ሠራዊት አላዥ እንደመሆኔ መጠን እነሆ መጥቻለሁ አለ" (ኢያሱ 5:13-15)። ይሄም ሁኔታ የተፈጸመው እግዚአብሔር ከሙሴ ጋር እንደነበረው ሁሉ ከእርሱም ጋር እንደሚሆን ሊያረጋግጥለት ነበር።

ኢያሱም ከእግዚአብሔር የተላከ መልዕክተኛ መሆኑን ሲያውቅ፤ ወዲያው ወደ መሬት ወድቆ ሰገደለትና "ጌታ ሆይ! እኔ እገልጋይህ ነኝ ምን ልታዘዝ?" ብሎ ጠየቀው። ሙሴ የእግዚአብሔርን መገኘት በሚነደው ቁጥቋጦ ውስጥ እንዳየው ባይሆን በተለየ ሁኔታ ኢያሱም በኃያሉ እግዚአብሔር መገኘት ውስጥ ስለ ነበረ፤ የተላከው የእግዚአብሔር ሠራዊት አላዥ "የቆምከባት ምድር የተቀደሰች ስለሆነች ማሳሰብ እውልቅ" አለው። ኢያሱም እርሱን እንዳዘዘው አደረገ። ኢያሱ በእግዚአብሔር መገኘት ዙሪያ መሆኑን ካገኘ ወቅቱ በኋላ በምን ዓይነት ሁኔታ ጦርነቱን ማካሄድ እንደሚገባው በዝርዝር ነገረው።

እኛም እንደ ሙሴ የሚቃጠል እሳት ባናይም፤ ከእግዚአብሔር መገኘት ውጪ አይደለንም። የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን ስላለ፤ በፈለገው ጊዜ በልባችን ውስጥ ራሱን ለእኛ ይገልጻል። አንዳንድ ጊዜ ለመረዳት ከባድ የሚሆንብንን ነገር እንድናደርግ የሚያዘን ጊዜ አለ። እንደሚገባው ካልገባን ፈቃዱን ግልጽ እንዲያደርግልን የመጠየቅ መብት እንዳለን ማወቅ አለብን። ኢያሱ፤ እግዚአብሔር "አድርግ" ያለውን ነገር አደረገ እንጂ፤ ከእርሱ ጋር አልተከራከረም፤ ወይም ትዕዛዙን አልተቃወመም። እግዚአብሔር አንደ

ነገረው ጦርነቱን ለመምራት ተነሳ። አንዳንድ ጊዜ እንደናደርግ የሚጠይቀን ነገር የማይገባን ጊዜ አለ። ለዚህ ነው እግዚአብሔር አድርጎ የሚለንን ሁሉ በእምነት ማድረግ ያለብን። ጳውሎስ **“የምንናረውም በእምነት እንጂ በግዮት አይደለም”** ይላል (2 ቆሮ. 5:7)። ክርስቲያኖች ከፍርሃትና ከሰጋት ጋር የማያቋርጥ ጦርነት የምንገጥመው እግዚአብሔርን የምንታመንበት ጉልበት በማጣት ነው። እግዚአብሔር አንድ ነገር **“አደረጉ”** ብሎ ከመጠየቁ በፊት አንዳንድ ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲፈጸሙ በማድረግ ምስክሮች ያደርገናል። በዚህ ዓይነት እምነታችንን ያንጸል። በሌላ ጊዜ ደግሞ ምንም ነገር ሳናይ እንድንታመንበት ይፈልጋል። እንግዲህ የእግዚአብሔር አሠራር ይህ ነን ይመስላል።

⑨

በትዕግሥት መጠበቅ ምርጫችንን አያበላሽብንም

በትዕግሥት መጠበቅ ምን እንደሆነ በሰፊው ተመልክተናል። ችግራችን እውነቱን አለማወቅ ሳይሆን ያወቅነውን በሥራ ላይ ማዋል አለመቻላችን ነው። እግዚአብሔርን በመጠበቅ ልምምድ ውስጥ ያለፈው ጻዊት **“...እግዚአብሔርን በትዕግሥት እጠብቃለሁ”** ይላል (መዝ. 62:1)። ጻዊት ከራሱ ጋር የተነጋገረ ይመስላል። እዚህ ምዕራፍ ላይ ቁጥር አምስት ላይ ጻዊት **“እኔ በእግዚአብሔር ላይ ብቻ እደገፋለሁ”** ይላል። እግዚአብሔር በመንገዳችን ሁሉ እንዲመራን የምንፈልግ ከሆነ እርሱን መጠበቅ አለብን። በመጠበቅ ውስጥ የምናገኘውን ጥቅም ተገንዝበን በትዕግሥት እንጠብቀው እንጂ ብቻችንን አንናጥ። ከእግዚአብሔር ቀድመን እየሮጥን “በትዕግሥት እየጠበቅን ነው” ማለት አንችልም። እግዚአብሔርን እንዲመራን ስንጠይቀው ይመራናል፤ እንዲሁም ሰንተማ መንበት ፍላጎታችንን እንደ ፈቃዱ ያሟላል።

ከእግዚአብሔር ቀድመን እየሄድን የተሳሳተ ምርጫ ብንመርጥ መግባት ከሌለብን ሕይወት ውስጥ ብንገባ በራሳችን ላይ ከፍተኛ ጉዳት ልናደርስ እንችላለን። ሐዋርያው ጳውሎስ አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔርን ጊዜ መጠበቅ ከጣድ ይሆንበት እንደነበር ይገልጻል። ሮም ሄዶ ወንጌልን እንዲሰብክ እግዚአብሔር እንደሚፈልግ ተገንዝቦ ነበር። ነገር ግን ትክክለኛው ጊዜ እስኪመጣ ድረስ መጠበቅ ነበረበት። በሌላ ጊዜ ደግሞ በእስያ የሚሰየር ተልዕኮ ውን በኃይል ለማንቀሳቀስ ይፈልግ ነበር። የእግዚአብሔር መንፈስ ግን አልፈቀደለትም ነበር። ሉቃስ ይህንን እውነት ሲገልጽ **“ሐውልተኛ ሲሳስ በእስያ ቀሉን እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለነበራቸው በፍርግያና በገላትያ አገር አድርገው አለፉ”** ይላል (ዮሐ. 16:6)። ጳውሎስ ወንጌል በእስያ መለበክ እንዳለበት ያውቃል። የወንጌሉን እውነት የሰሙት ጥቂቶች ብቻ ቢሆኑም መንፈስ ቅዱስ ግን እንዲሄድ አልፈቀደለትም ነበር። በሌላ ጊዜ ለመሄድ ሞከረ፤ አሁንም መንፈስ ቅዱስ “እይሆንም! አትሄድም” አለው። በመጨረሻ

ለእግዚአብሔር ፈቃድ ራሱን ሲሰጥ ወደ መቄዶንያ ለመሄድ በሩ ተከፈተለት። ጳውሎስ እግዚአብሔር እንዳይሄድ ሲከለከለው ባይለማ ኖሮ ባለመታዘዙ ምክንያት ትልቅ ችግር ይገጥመው ነበር።

በአንድ ነገር ላይ ውሳኔ መወሰን ካለብን ቆም ብለን እግዚአብሔር የፈቀደው ጊዜ መሆኑን መጠየቅ አለብን። የእግዚአብሔር መርህ-ግብር ወይም ፕሮግራሙን እንዲገልጽልን እንጠይቀው። እግዚአብሔር ፈጽሞ አይቸኩልም፤ ወይም አይዘገይም። የእርሱን ጊዜ ከጠበቅን በሕይወታችን ምን ማድረግ እንዳለብን በግልጽ ያሳየናል። የራሳችንን ፍላጎት ለመፈጸም ሰንል ቸኩለን እግዚአብሔርን ለመግፋት ሙከራ ብናደርግ መጨረሻችን ያማረ አይሆንም። መጠንቀቅ ያለብን ከእግዚአብሔር ፕሮግራም ውጪ ራሳችንን እንዳንገፋ ብቻ ሳይሆን ወዳጆቻችን ናቸው የምንላቸውም አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔርን ጊዜ ያልጠበቀ ምክር ሰጥተው ወደ ፊት እንዳይገፉን ወይም ወደ ጓላ እንዳይጎትቱን ነው።

⑩

የእግዚአብሔርን ሀሳብ ተከትሎ መራመድ

በሕይወታችን ብዙ ውሳኔዎችን ወስነናል። ጊዜ ወስደን አለበን፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ጠይቀን በጥንቃቄ የወሰንናቸው ውሳኔዎች አሉ። በሌላ በኩል ደግሞ የሚገባውን ያህል ጊዜ ሳንወሰድ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሳንጠይቅ ቸኩለን የወሰንናቸው ውሳኔዎች አሉ። ዛሬ ያለንበት ሕይወት ጥሩም ሆነ መጥፎ የትላንትናው ውሳኔዎቻችን ውጤቶች ናቸው። ያለምርጫችን ያለፈ ቃላችን፤ ያለውሳኔያችን አሁን ከደረሰንበት ደረጃ እንዳልደረሰን እናውቃለን። እኛ የራሳችን የሆነ ቅደም ተከተል እንዳለን ሁሉ፤ እግዚአብሔርም የራሱ የሆነ ቅደም ተከተል አለው። እኛ ፈቃዳችንን ከስጠነው ሊመራን የሚፈልገው እኛ ባወጣነው ቅደም ተከተል መሠረት ሳይሆን በራሱ ቅደም ተከተል ሥርዓት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የምንጋጨው ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር የራሱን ሳይሆን የእኛን ቅደም ተከተል ይዞ እንዲመራን በመፈለጋችን ነው። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቅደም ተከተል ለማወቅ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን ያስፈልጋል። ምንም ያህል ገንዘብ ብንስጠው፤ ምንም ያህል ጊዜ ውስደን ስለ እርሱ ብንመስክር፤ ምንም ያህል ብናገለግለው፤ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ከሌለን ዋጋ አይሰጠውም። ስለዚህ ሕይወታችንን በመግዛት በእርሱ ፕሮግራም ውስጥ እንድንራመድ በማድረግ ከራሱ ጋር የበለጠ ያቀራርበናል።

አንድ መርሳት የሌለብን ነገር ቢኖር፤ የምናልፍበት መንገድ ጨለማ የሞላበት፤ ማዕበል የበዛበት ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ሁልጊዜ በሥራ ላይ መሆኑን ነው። በእኛ ሕይወት ውስጥ በያንዳንዱ ቀንና እንዲሁም ጥቃቅን

በሆኑ ነገሮች ሁሉ ድርሻ አለው። ይሁን እንጂ እኛም ከእግዚአብሔር ፈቃድ፣ ከእርሱ የጊዜ ክል ውጪ የምንወጣበት፣ የምናምጽበት፣ ትዕዛዙን የማንቀበልበት ጊዜ አለ። “ሰለ እግዚአብሔር ፕሮግራም ግድ የለኝም፤ የእርሱ ጊዜ፣ የእርሱን ቅደም ተከተል መጠበቅ አልፈልግም” የምንልበት ጊዜ አለ። ነገር ግን ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ ያበረከብን ከሆንን፣ እርምጃውንና ፈቃዱን ጠብቀን ከእርሱ ጋር አብረን እንረመዳለን። እንደ ፈቃዱ የምንኖር ከሆን፣ በእርሱ የጊዜ ክልል ውስጥ የተከፈቱ በሮችን ይሰጠናል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር በጣም ቀስ ብሎ የሚረመድ መስሎ ይሰማንና “እግዚአብሔር ሆይ! ከዚህ የበለጠ መጠበቅ አልችልም” ወደ ጓሳ ለምን ትጎትተኛለህ?” ብለን የምንጠይቅበት ጊዜ አለ። የሚሰጠን መልስ ለእኛ ከባድ ይምሰለን እንጂ፣ መልሱ ቀላል ነው። በጊዜ የተወሰነ አምላክ ባለመሆኑ፣ የአሁኑን ብቻ ባይሆን የወደፊቱንም ያውቃል። ዛሬ ለእኛ ጥሩ መስሎ የሚታየን ነገር፣ እርሱ የሚፈልገው ነገር ባይሆን ይችላል። የወደፊቱ ለእኛ አይታየን እንጂ ለእርሱ ይታየዋል። በአቀድሞ ዕቅድ፣ ባወጣነው ፕሮግራም መከተል፣ ወይም መጠበቅ የትኛው እንደሚሻለን እርሱ ያውቃል።

የሕይወት መስታወት
ቁጥር 148

“ከትላንትናው ተላቆ መኖር

“ከጓላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ እዘረጋለሁ”
(ፊሊጵ. 3:13)።

ጊዜ በሦስት ይከፈላል። ትላንት፣ ዛሬ፣ ነገ (ያለፈ፣ የአሁን፣ የወደፊት ጊዜ)። “ትላንት” ያለፈ ጊዜ ነው፤ “ዛሬ” ደግሞ አሁን ያሰንበት ወይም እየኖርንበት ያለ ጊዜ ነው። “ነገ” ደግሞ ገና ያልደረሰንበት ጊዜ ነው።

“የትላንትናውን” ቀን ኖረንበት ያለፍነው በመሆኑ እንደገና መልሰን በማምጣት እንደ “ዛሬው” አድርገን ተመልሰን ልንጠቀምበት አንችልም። ስለዚህ ስለ ትላንትናው ማሰብና መጨነቅ፣ የዛሬውን ቀን በአግባቡ አንዳንጠቀምበት ከማበላሸት በስተቀር ጥቅም የለውም። ፒሮሰ ሃሪስ የተባለ ጸሀፊ፣

- “አንዱን ዓይን በትላንትናው ላይ፣ ሁለተኛውን ዓይን ደግሞ በወደ ፊቱ ላይ የሚያደርግ ሰው፣ የዛሬውን ማየት አይሆንለትም” አለ።

“የነገውን” በዛሬው ቀን ልንኖርበት አንችልም። “የነገው” ገና አልደረሰንበትምና ልንኖርበት አንችልም። “የነገውን” ደርሰንበት “ዛሬ” ሲሆን፣ ያኔ ልንጠቀምበት እንችላለን። በለዚህ “ነገ” ዛሬ እስኪሆን ድረስ መጠበቅ አለብን። “ነገን” በንደርስበት “ነገ” መሆኑ ይቀርና “ዛሬ” ይሆናል። “ዛሬም” ነገም ያልፍና “ትላንትና” ስለሚሆን፣ ታዲያ ላለፈ ነገር ምን አስጨነቀን? ሐዋርያው ጳውሎስ፣

- “ከጓላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ እዘረጋለሁ”
(ፊሊጵ. 3:13) ይላል።

ጳውሎስ ባለፈው ሕይወቱ ውስጥ በአጠቃላይ ሁለት የተለያዩ ሕይወት ውስጥ አንዳልፈደው ያለውን በደስታ ያለፈበት ጊዜ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በመከራና በችግር ውስጥ ያለፈበት ጊዜ ነው። ጳውሎስ ወደ ጓላ መለስ ብሎ አልፎ የመጣበትን የሕይወት ልምድ ሲመለከት በደማክቆስ መንገድ በሚያስደንቅ ሁኔታ ጌታ ከጠራውና ወደ አገልግሎት ካለግራው ጊዜ ጀምሮ በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ እንዳልፈ ይገነዘባል። ብዙ ክፉ ነገር በሕይወቱ ደርሶበታል። ገና ከመጀመሪያው ጌታን በደማክቆስ መንገድ እንዳገኘ ክርስቲያኖች ሕብረት ጋር ለመቀላቀል ፈልጎ ከበርናባስ በስተቀር “በእርግጥ ተለውጧል” ብሎ አምና የሚቀበለው ወይም እምነት የጣለበት ሰው አላገኘም ነበር። በወንድሞች ተቀባይነት በማጣት በባቸኝ ነት ከተለቃየበት ሌላ በተለያየ መከራና ችግር ውስጥ አልፏል። በሕይወቱ ለደረሰበት መከራ ሲገልጽ፦

- “**የዚህ ጊዜ በሥራ ደካማነት** የዚህ ጊዜ ታላላቅ ስሜት የዚህ ጊዜ ተገራሽነት የዚህ ጊዜ በጽኑ ተደብሮታል። አንድ ጊዜ በደንጋይ ተወግጠኝ ነኝ። የዚህ ጊዜ የመርከብ አደጋ ደርሶብኛል። አንድ ሌሊትና ቀን በባሕር ላይ ነበር። በጉዞ የወንዞች የኦርፍስ የሽፍቶች አደጋ ደርሶብኛል። ከአይሁዳውያን ወገኖችና ከአረግውያን አደጋ ደርሶብኛል። በስተጥና በጠረፋ፣ በጠረርሃ አደጋ ደርሶብኛል። እንዲሁም ከሐሰተኞች አግኝቶ አደጋ ደርሶብኛል። የዚህ ሥራና ደካም ነበረ ብኝ፤ የዚህ ጊዜ እንቅልፍ አጥቻለሁ፤ በረሀብና በውሃ ጥም ተጨንቄ አለሁ፤ የዚህ ጊዜም የምግብ እጦት ደርሶብኛል፤ ብርድና መራቆትም ደርሶብኛል” ይላል (2 ቆሮ. 11:23-27)።

ጳውሎስ የደረሰበት መከራ ችግርና ስደት የሰው አዕምሮ ሊገምተው ከሚችለው በላይ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “በጓላ ያለውን እየረሳሁ” ሲል በሕይወቱ ያለፈበትን ክፉውንም ሆነ ደንጋይ ማለቱ ነው። በአንድ በኩል፦

- “**ያለፍኩበትን መከራ** እያስታወሰኝ ቁጭ ብዬ ሰራሴ አላለቅሰም” ማለቱ ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ፤
- “**ትላንትና በሆነልኝ ሰን ነገር ሰክሬ ቁጭ ብዬ ድሌን አልቆጥርም**” ማለቱ ነው።

እኛስ ዛሬ “ትላንትና” ያለፍንበትን መከራና ችግር ብቻ ቁጭ ብለን እየቆጠርን ለራሳችን የምናዝንና የምናለቅስ እንሆን ይሆን? እንዲሁም ባለፉት ዓመታት የበደሉንን ያስቀየሙንን ሰዎች በደል በመቁጠር በደላቸውን ከአዕምሯችን ማስወጣት አቅቶን ይሆን? ሌላው ቀርቶ በህጻንነታችን ዘመን ጎዱን የምንላቸውን ሰዎች በደል ነክስን መልቀቅ ያቃተን በምሬትና በጥላቻ እንዲሁም በቅሬታ ልባችን የተሞላ ይሆን? “የትላንትናውን” መርሳት ወይም ከትላንትናው መከራችን መላቀቅ ያቃተን ዛሬም በትላንትናው ቀን ውስጥ የምንኖር ከሆነ ደስታ የሸሸን መሆናችን ግልጽ ነው። ጳውሎስ “በጓላ ያለውን እየረሳሁ” ወይም እየተወከው የወደፊቱን ለመያዝ እጁን

እጁን አዘረጋለሁ” ሲል “የደረሰብኝን ክፉውንም ሆነ ደንጋይ ችላ ብዬ በማለፍ ወደ ፊት የሚያጋጥመኝን ለመያዝ እጁን አዘረጋለሁ” ማለቱ ነው። ከትላንትናው መከራችን መላቀቅ ያቃተን እንዲሁም የበደሉንን ሰዎች ኃጢአት ቁጭ ብለን የምንቆጥር ወይም በደላቸውን ፍጹም መርሳት ያቃተን ሰዎች ከሆንን ደስታ የሸሸን ሰዎች ነን።

ጳውሎስ ያለፈበት ሕይወት የመከራ ሕይወት ብቻ አይደለም። ብዙ ጥሩ ሕይወትም አላልፎአል። ጥሩ ቤተሰብ ውስጥ ተወልዶ ያደገ ነው። ዘሩ ትውልዱ ሊያኮራው የሚችል ነበር። ትምህርቱን ከታወቀው ምሁር፣ ከጋማሌል እግር ሥር ተቀምጦ የተማረ ሰው ነው። በአገልግሎቱ ዓለምን በሰፋት በወንጌል የደረሰ ታላቅ አገልጋይ ነበር። በእርሱ አገልግሎት ብዙዎች ደኅኖል። ብዙዎች ተፈውሰዋል። ጳውሎስ ቁጭ ብሎ ባለፈው ሕይወቱ የሠራቸውን ታላላቅ ሥራዎችን የሚቆጥር ቢሆን ኖሮ፣ ብዙ የሚደነቅ ሥራ በመሥራቱ ሰው መሆኑን ይረሳ ነበር። ጳውሎስ ለሰራሱ ትልቅነት ከማውራት ይልቅ ድካሙን መናገር የሚመርጥ ሰው ነበር። እኔና እናንተስ በትላንትናው ደካችን እየኖርን ይሆን? ምክንያት ፈልገን ሰለ ራሳችን ደብዳቤ የማውራት ዝንባሌ ይታይብን ይሆን? ያለፈው ወይም “የትላንትናው” እያስታወሰን “እንዲህ ነበርኩ” በማለት እንመካ ይሆን? “የትላንትናው” ጥሩም ሆነ መጥፎ ለዛሬው ሕይወታችን አይረባገም። ወደ ፊት እንዳገራመድ የሚከለከለን ከሆነ ከትላንትናው የግድ መላቀቅ አለብን።

①

“የትላንትናው” ለዛሬውና ለነገው ኑሯችን ትምህርት ይሁን

“የትላንትናው” ላይ ቆመን ከቀረን ወደ ፊት መሄድ እንችላለን። እርግጥ ነው ወደ ጓላ መመልከት የሚጠቅመን ጊዜ ይኖራል። ይኸውም አንደኛ፣ ወደ ጓላ መለስ ብለን በመመልከት የሆነልንን ወይም የተደረገልንን በጎ ነገር ቆጥረን፣ አግዚአብሔርን ከልባችን ልናመለግንበት አንችላለን። ሁለተኛ፣ ወደ ፊት ላለው ትምህርት እንዲሆንን ቀደም ሲል የሠራነውን ስህተት መልሰን እንዳንሠራ አልፎ አልፎ ወደ ጓላ መመልከት ይጠቅመናል። ቢሆንም፣ ለአጭር ጊዜ እንጂ ለረጅም ጊዜ በትላንትናው ላይ መቆየት የለብንም። የትላንትናው ጥሩም ሆነ መጥፎ ወደ ፊት ለምንኖረው ኑሮ መንደርደሪያ ይሆን ናል። ይሁን እንጂ ምንጊዜም የወደፊቱን በትላንትናው ላይ መመሥረት የለብንም። የትላንትናው አልፏል።

- “**ጸጸት**” መልሶ መልሶ ወደ ጓላ እንድንመለከት ያደርገናል።
- “**ጭንቀት**” ወደ ፊት በማራመድ ፊንታ እዚያው፣ እዚያው ያዘረናል።

ጳውሎስ በዕለቱ አየኖረ፣ ጥሩም ሆነ መጥፎ የሆነውን “የትላንትናውን” እየተወገ ወይም እየረሳ፣ ራሱን ቀና አድርጎ በመመልከት የወደፊቱን ለመያዝ እጁን

እንደሚዘረዝረው ተናግሯል። “የትላንትናውን ኖሬበት አልፏል። የዛሬውን እየኖር ኩበት ነው። ስለ ወደፊቱ ደግሞ በመጨነቅ ፈንታ እንደ ባለ ራዕይ በው ፅቅድ አውጥቼ የሚሆንልኝን ለመያዝ እጄን እዘረጋለሁ” ማለቱ ነው። እኛም፤

- የት እንደነበርን ከማበቡ ይልቅ የት መድረስ እንደምንፈልግ በማበብ ወደ ፊት መመልከቱ ይበልጥ ይጠቅመናል።
- የወደፊቱን በትላንትናው ዓይን አንመልከተው። የትላንት መጥፎ ከሆነ የነገውም መጥፎ ይሆናል ብሎ ማሰብ ትክክል አይደለም።
- የትላንትናውን ብቻ የምናይ ከሆነ የወደፊቱን ማየት ያቅተናል። የትላንትናው የወደፊቱን ሕይወታችንን እንዲወሰን አንፋቀድለት።
- ሁልጊዜ ትላንት የነበሩበትን ብቻ የሚያውሩ ሰዎች ወደ ጓላ የሚሄዱ ናቸው።
- የዛሬውን ብቻ የሚያውሩ ደግሞ ባለብት የሚረግጡ ናቸው።
- ስለ ወደፊቱ በማሰብ የማይጨነቁ ነገር ግን ፅቅድ የሚያውጡ በሕይ ወታቸው እያደጉ በመሄድ ላይ ያሉ ናቸው።
- ወደ ጓላ በተመለከትን ቁጥር ወደ ፊት ምን እንዳለ ማየት አንችልም።

አንዳንድ ሰዎች በትላንትናው ላይ ብዙ ስለሚቆዩ የወደፊቱ ላይ ገና ሳይደርሱ ብዙ ነገር ይበላሽባቸዋል። የወደፊቱ የሚያሰፈራቸው አሁንም በትላንትናው ሕይወት ላይ የሚኖሩ ናቸው። “የትላንትናው ይበቃናል” ካልገነ ለወደፊቱ ራዕይ ከሌለን ተሸናፊዎች መሆናችን እንደሆነ እንወቅ።

እግዚአብሔር “ትላንት” የነበረውን ወይም “ዛሬ” የሆነውን ብቻ ሳይሆን “ንግ” ወይም ወደ ፊት መሆን የምንችለውንም ያውቃል። ለክብሩ ሊጠቀምባቸው የመረጣቸው ሰዎች ሁሉ ያለፈው ታሪካቸው ወይም አሁን ያሉበት ሕይወታቸው ስቦት ወይም ማርኮት ሳይሆን ወደ ፊት ምን መሆን እንደሚችሉ ስለሚያውቅ ነው። ጳውሎስ ወደ ጌታ በመጣበት ወቅት “የትላንትናው” ታሪኩ ለትልቅነት የሚያስመርጠው አልነበረም። ይህም ማለት ደማስቆስ መንገድ ላይ ጌታ የተገናኘው ጥሩነቱ ስቦት አንዳልሆነ ግልጽ ነው። ኢየሱስ ያገኘው ክርስቲያኖችን አላዶ እየያዘ ወዘኒ ቤት ለመከተት ሲጣደፍ ነው። የሰው ደም ለማፍሰስ በኃይል የሚንቀሳቀስ ጨካኝ ሰው ነበር። እግዚአብሔር ያየው የትላንትናው ሕይወቱን ቢሆን ኖሮ ለትልቅ ነገር አያስመርጠውም ነበር። የጴጥሮስም የሕይወት ታሪክ ከዚህ የተለየ አልነበረም። ዓሣ ዓሣ የሚሸት ተራ ዓሣ አጥማጅ እንደ ሸምበቆ በቀላሉ የሚሠበር ደካማ ሰው ነበር። እግዚአብሔር ግን “የትላንትናውን” ሳይሆን “ንግ” ሊሆን የሚችለውን ሰላየ፤ “ሸምበቆነቱን” ሳይሆን ወደ ፊት “አለት” ሊሆን እንደሚችል ሰላ ወቀ፤ ለዓላማው መረጠው። እኛንም ጌታ ሲመርጠን ከዚህ የተለየ አይደ

ለም። በትላንትናን አይቶ ሳይሆን በእርሱ እጅ ስንገባ ልንሆን የምንችለውን ስለሚያውቅ ብቻ ነው። ኢየሱስ የብርቱዎቹን ብቻ ሳይሆን የደካማዎችን ታሪክ ያለውጣል።

- “ኢየሱስ በሰንበት ቀን በምኩራብ ያስተምር ነበር፤ ከዚያም ከዐሥራ ሰዎችት ዓመት ጀምሮ ርኩስ መንፈስ ያዘግጣት አንዲት ሴት ነበረች፤ እርሱም ወገባዋ በመገባቡ ቀና ለማለት በጭራሽ አትቸልም ነበር። ኢየሱስ ባያት ጊዜ ጠራትና ‘አንቺ ሴት ከሰሽታሽ ተፈው በሻል’ አላት። በእጁም ጳሎት፤ ወዲያውም ቀጥ ብላ ቆመች፤ እግዚአብሔርንም አመሰግናች” (ሉቃ. 13፡10-13)።

ይህቺ ሴት ለመፈወስ ምንም ዓይነት ጥረት ሳታደርግ አካለ ሰንኩ ለነቷን ተቀብላ የምትኖር ሴት ነበረች። መታገሏ ሲቃዩዋን የበለጠ ያበዛዋል እንጂ ምንም እንደማይጠቅማት አውቃ የምትኖር ምስኪን ሴት ነበረች። አካለ ሰንኩልነቷ የትላንትናው ሕይወቷ ብቻ ሳይሆን የዛሬውም ሕይወቷ እንደሆነ የተቀበለች ሴት ነበረች። “የንግ” ከትላንትናውና ከዛሬው የተለየ ይሆናል ብላ የምትጠብቅበት ምንም ምክንያት አልነበራትም። ለሰቀድሞ የተወሰነ ከሆነ የነገው ሕይወቷ ከትላንትናውና ከዛሬው የቀጠለ እንደሚሆን ታውቃለች። ይሁን እንጂ ኢየሱስ የአሰራ ስምንት ዓመት ታሪኳን ለወጠው። ከታሠረችበት አሰራት ፊታት። “እባክህን ጌታ ሆይ! ፈውሰኝ” ብላ ኢየሱስን አልጠየቀችውም። እርሱም አንዳንዶቹን እንደሚጠይቀው “ለመፈወስ ትፈልጋለሽ ወይ?” ብሎ አልጠየቃትም። በሕዝቡ መካከል ሲያያት በርሀራሄ የተሞላ አምላክ በመሆኑ አሳዝናው ወይም ልቡ ራራቶላት በሕይወቷ ፈጽሞ ያልጠበቀችውን ነገር አድርጎ ታሪኳን ለወጠው። የአሰራ ስምንት ዓመት ታሪኳ የዛሬውንና የወደፊቱን ሕይወቷን የሚያጨልምባት አልሆነም። ኢየሱስ ሲነካት የሳበጠው ወገን ተፈውሳ ወዲያው ቀጥ ብላ ቆመች።

2

ከትላንትናው መላቀቅ ያቃታቸው፤ ራሳቸውን ለማሻሻል አቅም ያንሳቸዋል

እኔና እናንተ ለበረከት የተጠራን የእግዚአብሔር ልጆች ነን። በእርሱ በመታመንና በመደገፍ አንገታችንን ቀና አድርገን እንድንሄድ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ የተፈጠርን ነን። አንዳንድ ጊዜ ስለ እግዚአብሔር ትክክል ያልሆነ አስተያየት ሰላለን፤ አንዲሁም ከራሳችን ድካም የተነሳ ብቻ ሳይሆን ካለፈው ልምምዳችን የተነሳ በስሜታችን አካለ ሰንኩል እንሆናለን። ከላይ እንዳየናት ሴት አይደለንም። በአካላችን ጤነኞች ነን፤ እንደጣለን፤ እንዘላለን፤ ሙሉ ነጻነትና የራሳችን የሆነ የመምረጥ ነጻነት አለን። ይሁን እንጂ፤ በሙሉ በረከት ውስጥ እንኖርም። ከትላንትናው ሕይወታችን መላቀቅ ያቃ

ተን ነን። ልንደርስበት የማንችለውን ግብ እናበሻለን። ስለ ትላንትናው፣ እጅግ ነው ስለመጣነው ሕይወት በማስብና በመጻጸት ጊዜያችንን እናባክናለን። በዚህ ምክንያት ልንደርስበት ከምንችለው ግብ መድረስ እይሆንልንም።

“ከትላንትናው” መላቀቅ ያቃታቸው ለመሆኑ እንዴት ዓይነት ሰዎች ይሆኑ?

በጎ ያልሆነ ነገር በሕይወታቸው ደርሶባቸው የተሳዱ፣

ንግድ ጀምረው የከሰሩ፣

ጥሩ ሥራቸውን ያጡ፣

በትምህርታቸው የወደቁ፣

ትዳራቸው የፈረሰባቸው፣

ልጆቻቸው ያመጹባቸው፣

በቅርብ ዓደኞቻቸው የተከዱ፣ ወዘተ. ይሆናሉ።

በዚህ ምክንያት ረዳት የሌላቸው፣ የተሰፉ መቁረጥ ስሜት የተቆራኛቸው፣ የዋጋቢነት ስሜት የሚሰማቸው፣ ሁሉ ነገር ጨልሞ የሚታያቸው፣ ስለ ነገው ሲያስቡ እንደ “ትላንትናው” ይሆናል ብለው በማስብ የሚፈሩ ናቸው። “የትላንትናውን” በማስብ መውሰድ ያለባቸውን፣ ሌላው ቀርቶ እንድት እርምጃ እንዲያወድ ፊት መራመድ ያቃታቸው፣ ለራሳቸው፣ ለእግዚአብሔርና እንዲሁም ለሌላው ተነሱ ገዝተው፣ የጡትን ተነሱ መጠበቅ ያቃታቸው ናቸው። ከትላንትናው መላቀቅ ያቃታቸው “እስኪሆኑ... እውድቃሉ” ብለው የሚፈልጉትን ዓይነት ለውጥ ለማግኘት (ለማምጣት) እንዳንድ ዕርምጃ መውሰድ የሚያስፈራቸው ናቸው። ዓይናቸውን “ከትላንትናው” ላይ ስለሚገኙ ሁኔታቸውን የሚለውጡበት ብዙ ለማራወቅ ሃሳብ እያላቸው፣ ምንም የማይታያቸው ናቸው።

“ከትላንትናው” ሕይወታቸው መላቀቅ ያቃታቸው፣

• ነገርን አጨልመው የሚያዩ በመሆናቸው፣ ክፉ እንጂ በጎ ነገር አገኛለሁ ብለው ተሰፋ የሚያደርጉ ናቸው።

• ችግራቸውን እንጂ በጎ ነገር ፈጽሞ አይታያቸውም። ራሳቸውን አሳንሰው ስለሚያዩ፣ እግዚአብሔር ለባቸው ሁሉ እንደሚሰጣቸው ለእነርሱም ትላልቅ ተፈጥሯዊ ሰጦታ የሰጣቸው መሆኑን መረዳት ያቃታቸው ናቸው።

• “አልችልም” እንጂ “እችላለሁ” የሚል እምነት በራሳቸው ላይ የላቸውም።

• በሕይወት ጦርነት ውስጥ ቆሰለው፣ ጉዳት ደርሶባቸው ከወደቁ በት እንደምንም ብለው ተነስተው ለመራመድ ለመሞከር ፈንታ፣ ከቦታቸው የማይንቀሳቀሱ፣ ለራሳቸው ቁጭ ብለው የሚያላቅሱ ናቸው።

• ለድካማቸው ሁልጊዜ “የትላንትናውን” ምክንያት የሚያደርጉ፣ ሌላው ቀርቶ በልጅነታቸው “የእንጀራ እናታቸው” ያደረሰችባቸውን በደል የሚቆጥሩ፣ ላለመሸሻላቸው ሌላውን ሰው ወይም ያለፉበትን ሁኔታ ምክንያት የሚያደርጉ ናቸው።

• “ከትላንትናው” መላቀቅ የሚያቅታቸው ክፉ ነገር የደረሰባቸው ብቻ ሳይሆኑ፣ እንዳንድ ሰኬትም በሕይወታቸው ያዩ ናቸው።

• ሁልጊዜ “እንዲህ አበርኩ” በማለት “የትላንትናውን በኬታቸውን” የሚቆጥሩ፣ እንደኛ ክፍል ሆነው ጥሩ ውጤት አምጥተው እንደ ሆነ ሁልጊዜ ለሰዚያ የሚያውሩ ናቸው። የትላንትናውን ድላቸውን በመቁጠር በማውራት ሰፊ ጊዜያቸው ስለሚያባክኑ፣ ለላሬው ሰኬታቸው እንዳይሠሩ ጉልበትና ጊዜ የሌላቸው ናቸው።

3

“ከትላንትናው” አለመላቀቅ በረከትን ይሠርቃል

ከዚህ በፊት በሕይወታችን የደረሱት እንዳንድ በጎ ያልሆኑ ልምዶች (ነገሮች) ወደ አዕምሯችን ብቃ እያሉ ባያስችግሩን ምን ያህል ደስ ባለን አበር? ጥዋት ከእንቅልፋችን ለንቅጥ መጀመሪያ ወደ አዕምሯችን ብቅ የሚሉት “ደረሰብን” የምንላቸው ክፉ ነገሮች ይሆኑ? “የትላንትናውን ረስቼ በአዲስ መንፈስ ኑሮዬን መኖር እፈልጋለሁ፣ ግን ብዙ ጊዜ ያለፈው ነገር ወደ አዕምሮዬ ብቅ እያለ መንገዴን አያጨለመብኝ፣ ተስፋ እያስቆረጠኝ ነው” የሚሉ ብዙ ሰዎች አጋጥመውናል። እንዳንድ ጊዜ ከዚህ በፊት የደረሰብን ጉዳት፣ ያሳለፍነው መጥፎ ልምድ ወደ አዕምሯችን ብቅ እያለ ተመሳሳይ ነገር ያጋጥመን ይሆን ብለን በማስብ የወደፊቱ የሚያስፈራን ጊዜ አለ። በዚህ ምክንያት ወደ ፊት በመርጥ ፈንታ ፍርሃታችን ወደ ኋላ ይሳትተናል። “ከትላንትናው” ሕይወታችን ይዘነው የመጣው ጤናማ ያልሆነ የስሜት ሽክምት የእግዚአብሔርን በረከት ይዘጋብንና ደስታችንን ይሠርቅብናል።

“ከትላንትናው” ሕይወታቸው መላቀቅ ያቃታቸው ሰዎች ራሳቸውን ነጻ ለማድረግ እንዳንዶቹ ብዙ ትግል ያካሂዳሉ። እንዳንዶቹ ደግሞ ትግሉ ምንም ያህል ከባድ ቢሆንም፣ ራሳቸውን ነጻ እድርገው ወደ ፊት መሄድ የሚችሉ በትን መንገድ ለመቀየስ ይሞክራሉ። እንዳንዶች ደግሞ የትላንትናው ሕይወታቸው እስረኞች ሆነው ለረጅም ጊዜ “በትላንትናው” ሕይወት ውስጥ ይኖራሉ።

የሚያሳዝነው ብዙዎች በዚህ ምክንያት ድብረት (depression) ውስጥ ይኖራሉ።

አንዳንድ ሰዎች ከትላንትናው ሕይወታቸው ይዘውት የመጡትን ጤናማ ያልሆነ የሰሜን ሸክም የሚያስተናግዱበት ልዩ ልዩ ትክክል ያልሆኑ መንገዶች አሏቸው። ብዙዎች ስላመለጣቸው ዕድል ያዝናሉ። ብዙዎች “ይሄ አንዲህ ቢሆን ኖሮ... ይህን አግኝቼ ቢሆን ኖሮ... ይህንን ባደርግ ወይም ባደርግ ኖሮ...” በማለት ስለ ትላንትናው ሕይወታቸው ሁልጊዜ በመጸጸት ሕይወት ውስጥ የሚኖሩ ናቸው። የሚያሳዝነው እብዛኛዎቹ ከንቱ ጸጸቶች ናቸው። በትላንትናው ሕይወታችን ውስጥ ሰዎች በእኛ ላይ ያደረጉብን እኛም በሌሎች ላይ ስላደረግንባቸው ነገሮች እያሰብን ሁልጊዜ በበደለኛነት ስሜት ውስጥ መኖር የላቢውን በረከታችንን ከመሰረቅ በስተቀር ጥቅም የላቸውም። ባለፈው ሕይወታችን ፈጽሞ አንጸጸት ማለታችን አይደለም። ተጸጽተን ይቅርታ ጠይቀን ወደ ፊት መቀጠል አለብን እንጂ ሁልጊዜ በጸጸት ውስጥ መኖር የለብንም። ከትላንትናው ሕይወታቸው መላቀቅ የማይሆንላቸው ሰዎች ራሳቸው ደበታ የሸሻቸው መሆናቸው ብቻ ሳይሆን አብረዋቸው ለሚኖሩትም ስላም የሚነሱ በበደለኛነት ስሜት ራሳቸውንም ሆነ ሌሎችን የሚያበጨንቁ ናቸው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ እንዲሆን የሳምሶንን (የፈጠራ በም ነው) ሕይወት እንመለከታለን።

- ሳምሶን የ30 ዓመት ወጣት ሲሆን በባሕረው በጣም ዝምተኛ ነው። ስላው ጋር ከመሆን ይልቅ ብቻውን መሆንን ይመርጣል። ክርስቲያን ቢሆንም ደበተኛ በው አይመስልም። ሁልጊዜ የጨፈ ገንዘብ ነው። ከሌተ ክርስቲያን ቀርቶ አያውቅም። በውስጡ የሚጨነቅበት ነገር ስለ ነበረው ብዙ ጊዜ የምክር ዕርዳታ ይፈልጋል። በልጅነቱ በልዩ ልዩ ችግር ውስጥ አልፏል። ገና የአምስት አመት ልጅ ሆኖ ወላጆቹ በለተሰዩ ያደገው በእንጀራ እናቱ ሥር ነው። ከአባቱም ሆነ ከወለደቸው እናቱ የሚገባውን ፍቅር እያገኘ ያደገልጅ አይደለም። በዚህ ምክንያት በውስጡ ብዙ በጎ ያልሆነ ነገር ያጠራቀመ ይመስላል። ሳምሶን ትምህርቱን ጨርሶ ሥራ ይዟል። ይሁን እንጂ ያለፈው ሕይወቱ አየመጣ ደስተኛ የሆነ ሕይወት እንዳይኖር እንቅፋት እየሆነበት ነው። የሳምሶን ትልቁ ችግር ባለፈው ሕይወቱ ያመረረና ያዘነ ሰው በመሆኑ ነው። በዚህ ምክንያት አንዳንድ በጎ ነገር እንዲያገኝ ምክንያት ሆኖበታል። ይህንን ችግሩን ለብቻው መወጣት እንደማይችል ስለ ተረዳ ብዙ ጊዜ የምክር አርዳታ ይፈልግ ነበር።
- የምክር ዕርዳታ ለማግኘት አዘውትሮ ወደ መጋቢው ዘንድ ይሄድ ነበር። ሳምሶን በልጅነቱ ያለፈበትን የሕይወት ልምምድ መጋቢው በጥሞና ካዳመጠ በኋላ የሳምሶን ችግር ምን እንደሆነ ለመረዳት ይህን ያህል አስቸጋሪ ሆኖ አላገኘውም። ችግሩ ሳምሶን “ከትላንትናው” ሕይወቱ መላቀቅ ያቃተው መሆኑ ነው። መጋቢው ችግ

ሩን ሲያስረዳው “ሳምሶን! ችግርህን ለመረዳት ይህን ያህል አልተቸገርኩም። እኔ እንደሚመስለኝ ከትላንትናው ሕይወትህ መላቀቅ ያቃተህ ትመስላለህ። በትላንትናው ሕይወትህ ምክንያት ብዙ የተበላሸብህ መሰሉ ያስማሃል። ይሄም እውነት ነው። ታዲያ የትላንትናውን በማስብ ጊዜህንና ጉልበትህን ያለአግባብ ከምታጠፋ አሁን ያለህበትን ሕይወት ለመለወጥ ትኩረት ስጥተኸው ለምን ወደ ፊት አትመለከትም? ያለፈውን መለወጥ አትችልም። የላቢውንና የነገውን ግን መለወጥ ትችላለህ።”

- “ሳምሶን! ክርስቲያን በመሆንህ ለምን ብቸኛ ሆነህ ትኖራለህ? ያለፈውን የተቃጠለውን ዓመታት እንደ ገና እንዲያደርሳለህ የላቢውን ሕይወትህን በጥሩ ሁኔታ መኖር እንድትችል እግዚአብሔር እንዲረዳህ ለምን ለእርሱ አላልፈህ አትሰጠውም? የትላንትናውን ለእርሱ አላልፈህ ስጥተህ በእርሱ ለማካኝነት አሁን ሆነህ በተገኘኸው ወይም በሆንከው ደስ ብሎህ ለምን አትኖርም። ከምታስበውና ከምትጠብቀው በላይ ጌታ በረከቱን አዘጋጅቶልሃል” አለው።

ላቢ ሳምሶንን የሚመለከት ከትላንትናው ሕይወታቸው ራሳቸውን ማላቀቅ ያቃታቸው እግዚአብሔር እንዲረዳቸው ለእርሱ ሕይወታቸውን እሳልፈው መጠጠት ያቃታቸው አሉ። የትላንትናው ሕይወታችን የላቢውን እንዳያበላሽብን ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግ አለብን።

እግዚአብሔር ኢያሱን “እነሆ አገልጋዬ ሙሴ ሞቷል...” አለው (ኢያሱ 1:2)። እርግጠኞች ነን ኢያሱ ሙሴ መሞቱን እንዳወቀ። በሙሴ ጥላ ሥር ብዙ ዓመት በለኖረ ሁኔታው ሳያሳበበው እልቀረም። ለዚህ ነው እግዚአብሔር ኢያሱን።

- “እኔ ከሙሴ ጋር እንደነበርሁ ከአንተም ጋር እሆናለሁ፤ ሁልጊዜም ከአንተ ጋር ነኝ፤ ከቶም አልተውሀም። አይዘህ! በርታ...” በማለት ደጋግሞ የነገረው።

እኛም አንዳንድ ጊዜ በትላንትናው ሕይወት ውስጥ እንዳንኖር እኛም ይህንን ዓይነቱን ተስፋ ከእግዚአብሔር መጠጣት ያስፈልገን ይሆናል። እግዚአብሔር ለኢያሱ ማስተላለፍ የሞከረው መልዕክት “...እንግዲህ አንተና የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ተዘጋጁ፤ እኔ ወደግዢላችሁም ምድር ለመጣት የየርዳናሽ ወንዝ ተሻገሩ” የሚል ነበር (ኢያሱ 1:2)። እግዚአብሔር ኢያሱን ሃሳት ጊዜ ያህል “አይዘህ! በርታ!” አለው። እኛም እንዲሁ ይሰናል።

- (1) እግዚአብሔር ኢያሱን ለመጀመሪያ ጊዜ “አይዘህ! በርታ” ሲለው ተስፋ የገባላቸውን ምድር እንደሚሰጣቸው በነገረው ጊዜ ነው። “አይዘህ! በርታ! እኔ ሰቀድሞ አባቶቻቸው ልሰጣቸው ቃል

የገባህላቸውን ምድር ለማውረስ ለአክሲዮን ሕዝብ መሪ ትሆናለሁ አለው (ኢ.ያሱ 1:6)።

እኛም በሕይወታችን ለማደግና በረከቱን ለማግኘት ለንፈልግ፣ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደማይረሳና እንደማያጥፍ ሰናወቅ፣ ያኔ በእርሱ መተማመን እንችላለን። በቃሉ ውስጥ የሰፈረውን ተስፋ ስናይ፣ ተስፋውን የሰጠን ቃሉን የማያጥፈው እግዚአብሔር እንደሆነ እናስታውስ። እርሱ ቃሉን የሚለዋውጥ ሰላልሆነ፣ ተስፋው አስተማማኝ ነው።

- (2) እግዚአብሔር ኢያሱን “አይዞህ! በርታ!” ሲለው፣ ለቃሉ ታዛዥ እንዲሆን ሲነግረው ነው። “እንተ ብቻ አይዞህ! በርታ! አገልጋዬ መሲሴ ለሰጠህም ሕግ ሁሉ እውተኛ ታዛዥ ሁን፤ በምትሄድበት ስፍራ ሁሉ ግናቸውም ነገር እንዲከናወንልህ ከዚህ ሕግ ከቶ ዝንፍ አትበል” አለው (ኢ.ያሱ 1:7)።
- (3) እግዚአብሔር ኢያሱን ለሦስተኛ ጊዜ “አይዞህ! በርታ” ሲለው እንዳይፈራ፣ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረው ነው። “አይዞህ! በርታ! ብዬ ያዘዝኩህን አስታውስ፤ ከቶ አትፍራ፤ ተስፋም አትፈረጥ፤ ምክንያቱም በምትሄድበት ስፍራ ሁሉ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ከእንተ ጋር ነኝ” አለው (ኢ.ያሱ 1:9)።

①

“ከትላንትናው” መላቀቅ የምንችለው እንዴት ነው?

በትላንትና ሕይወት ውስጥ የዛሬውን ሕይወታቸውን የሚመሩ፣ የዛሬውንም ሆነ የወደፊቱን በረከታቸውን የሚያጡ መሆናቸውን ከላይ ደጋግመን ገልጻል። እኔና እናንተ የትላንትናው ሕይወታችን እስረኞች ሆነን ይሆን? ኢየሱስ የመጣው እኛን ነጻ ሊያወጣን ነው። በሩን በሰፊው ከፍቶ፣ “ምርጫው የራሳችሁ ነው። ነጻ ሕዝብ ሆናችሁ ከእኔ ጋር መኖር ጀምሩ” ያለናል። “ከትላንትናው ሕይወቴ ተላቅቄ በዛሬውና በነገው በረከት ውስጥ መኖር የምችለው እንዴት ነው?” ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል። ራሳችንን “ከትላንትናው” ሕይወት ውስጥ ለማላቀቅ፤

4-ሀ. ችግራችንን ለይተን እንወቅ፤

“ከትላንትናው” ሕይወታችን ለመላቀቅ መውሰድ ያለብን የመጀመሪያው እርምጃ፣ ችግራችንን ለይተን ማወቅ ነው። ከትላንትናው ሕይወታችን ውስጥ ችግር የፈጠረብን፣ መርሳት ያቃተን፣ “ሆንኩ” ወይም “ተደረገ

ብንኝ የምንለው፣ እንቅፋት የሆነብን ነገር ምን እንደሆነ መርምረን እንወቅ። ችግራችን ጎዱን የምንላቸው አንዳንድ ሰዎች ያለፍንባቸው መጥፎ ሁኔታዎች ወይም የተላሳተ የእምነት አቋም ሊሆኑ ይችላሉ። በውስጣችን የተፈጠረ መራራነት፣ የደረሰብን ጉዳትና መገፋት ወይም ብዙ ጊዜ የቆየ ፍረሃት ይሆናል። ከወላጆቻችን ጋር፣ ወይም ቅርባችን ከሆኑ ሰዎች ጋር በእንዳንድ መንገድ ተጋጭተን የወረወሩብን ቃላት ከአዕምሯችን ማለወጣት አቅቶን “ከትላንትናው” ሕይወታችን ጋር መላቀቅ አቅቶን ይሆናል። ምናልባት ከእንድ ለው ጋር ወይም ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጋር ተጋጭተን የተናገሩት ንግግር ለሜታችንን ጎድቶት መርሳት እቅቶን ይሆናል። ወይም በራሳችን ላይ ካለን የዝቅተኛነት ለሜት መላቀቅ እቅቶን ይሆናል። ችግራችን ከላይ የዘረዘርናቸው ሁሉም ወይም እንዱ ሊሆን ይችላልና ለይተን በማወቅ በነዚህ ላይ አስፈላጊውን እርምጃ መውሰድ አለብን።

እንዳንድ ሰዎች አንድ ነገር አዕምሯቸው ውስጥ ከተለጠፈ፣ ከዚያ ነገር ራሳቸውን ማላቀቅ ጨርሶ እይሆንላቸውም። ለምሳሌ የሰባት ዓመት ልጅ ሆነው አባታቸው “አትረባም” ብሎ ስድቧቸው እንደሆነ ሠላላ ዓመት ሆነውም ያ “አትረባም” የሚለው ቃል ሁልጊዜ ከአዕምሯቸው እይጠፋም። እባታቸው ከዚያ በኋላ እነርሱን የሚያነቃቃና የሚያበረታታ ሺ ቃላት ቢናገራቸው፣ በአዕምሯቸው ውስጥ ተጣብቆ የሚቀረው ያ “አትረባም” የሚለው ቃል ብቻ ነው። በዚህ ምክንያት ብዙ ሊገዱበት እናያለን። በሕይወታችን እንዳንድ መመሪያ እንዲኖረን ያስፈልጋል። ይኸውም ሰዎች በማወቅም ሆነ ባለማወቅ የሚወረወሩት ቃላት አዕምሯችን ውስጥ እንዲለጠፍ አለመፍቀድ ነው። እግዚአብሔር ይቅር እንዲለን መጠየቃችን የሚረዳን፣ ከኃጢአታችን ሁሉ የሚያገኝ መሆኑ ነው። ኃጢአታችንን ብንናዘዝ፣ ኃጢአታችን ሁሉ ይቅር እንደሚለን ተስፋ ገብቶልናል። ከኃጢአታችን ሁሉ ሊያነጻን፣ ምንም ነገር አዕምሯችን ውስጥ እንዳይጣበቅ፣ በተደጋጋሚ እየመጣ እንዳያሰጨንቀን ያደርጋል።

በረከታችንን የምንረሳውን ያህል ችግራችንን ወይም ደረሰብን የምንለውን ብንረሳ፣ አንዳንድ ሁኔታዎች በሕይወታችን ውስጥ ፍጹም የተለዩ ይሆኑ ነበር። ካለፈው ሕይወታችን ይዘን ካመጣነው ጤናማ ካልሆነ ሸክም ራሳችንን ነጻ ማድረግ የምንችለው፣ አዕምሯችን ጉዳታችንን ብቻ እንዳያሰብ በማድረግ ነው። አሉታዊ የሆኑትን ነገሮች ብቻ ማሰብ የሌላቸውን ኃይል እንዲኖራቸው መፍቀድ ይሆናል። ቅር ያለናንን ነገር እየጠቀስን ሁልጊዜ ማውራት በሀዘናችን ላይ ሀዘን ይጨምራል። ራሳችንን ከእግዚአብሔር ይቅርታ ጋር፣ ከቃሉና ከዓላማው ጋር ስናያይዝ፣ ቀደም ሲል ይዘን ከነበረው ጤናማ ካልሆነው ሸክም ያላቅቀናል። ካለፈው ሕይወታችን ይዘን የመጣነው ምን እንደሆነ ለይተን ካወቅን በኋላ፣ በሁኔታው ላይ አስፈላጊውን እርምጃ መውሰድ አለብን። አንዳንዶች በትላንት ሕይወታቸው የተገዱት ጉዳት፣ ለሜቱ በውስጣቸው ቢኖርም፣ አስፈላጊውን እርምጃ በመውሰድ ፈንታ

ሰሜታቸውን በውስጣቸው ቀብረው ለማስቀረት ይፈልጋሉ። ይሄም ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ ያመዝናል።

4-ሀ. ስህተት የሆነውን የእምነት አቋማችንን እንግለጠው

ከትላንትናው ሕይወታችን ለመላቀቅ ስህተት የሆነውን እምነታችንን የተደበቀውን ገልጠን እናውጣው። ስለ ራሳችን እውነትነት የሌለውን ነገር እንደ እውነት ተቀብለን የያዝነው ነገር ምን ይሆን? ድካምም ቢሆን ከመጠን በላይ አተልቀነውና አጋንን አይተነው ይሆን? ለምሳሌ በአንዳንድ ምክንያት ከእጮኛዎ ጋር የተለያዩኛ ወጣት ሰሜቷ በጣም በመጎዳቱ ምክንያት "ወንዶች ሁሉ እምነት የሚጣልባቸው አይደሉም" በማለት የተሳሳተ የእምነት አቋም ትይዛለች። በዚህ ምክንያት ለጋብቻ የሚጠይቃትን ወንድ ሁሉ ትሸሻለች። እንደዚህ ዓይነቷ ሴት ከትላንትናው ሕይወቷ መላቀቅ ያቃታት ናት። ይህን ዓይነቱ የተሳሳተ እምነት ገላልጣ በማውጣትና በማረም ወደ ፊት መራመድ አለባት። የተሰወረው (ድብቅ) የሆነው እምነታችን ከእኛ ሕይወት ጋር የተጣበቀ እንደማይታይ አጥፊ ጠላት ነው። በሕይወታችን የምንወስናቸው ውሳኔዎች ምናልባት ያለፈውን የተሳሳተ የእምነት አቋማችንን ይዘን ይሆናል። ከላይ እንደገለጽነው ከትላንትናው ሕይወቷ መላቀቅ ያቃታት ያቺ ወጣት ጥሩ ክርስቲያን ሰው ለጋብቻ ቢጠይቃት "ወንዶች ሁሉ እምነት የሚጣልባቸው አይደሉም" ብላ በማመድ ለጠየቃት ወጣት የምትሰጠው መልስ "አይሆንም" የሚል ይሆናል። በዚህ ምክንያት እስከ መጨረሻው ድረስ ትዳር ላትይዝ ጣቸኛ ሆና ትኖራለች።

4-ሐ. "ከትላንትናው" መላቀቅ አይቻልም ብለን ተስፋ አንቁረጥ

ቀደም ሲል ጎዱን የምንላቸው ሰዎችም ሆኑ ሁኔታዎችን በውስጣችን ነክሰን ይዘን እንደሆነ የግድ ከነርሱ መላቀቅ ሌላው መውሰድ ያለብን እርምጃ ነው። ከእነርሱም ለመላቀቅ መውሰድ ያለብን የመጀመሪያው እርምጃ ካለፈው ጉዳታችን መላቀቅ እንደሚቻል ማመን ነው። እያመነታን "ከእነርሱ ለመላቀቅ እሞክራለሁ" ማለት ሳይሆን "እላቀቃለሁ" ብለን ቁርጥ ውሳኔ ማድረግ አለብን። ሁኔታዎችን ለውጠን ወደ ፊት ለመቀጠል በሙሉ መሰጠት ቁርጥ የሆነ ውሳኔ መወሰን አለብን። ክርስቶስ ሕይወታችንን በቁጥ ጥሩ ሥር አድርጎ የሚያስፈልገንን መመሪያና ኃይል ይሰጠናል። ይህንን ለማድረግ ሰንወስን ብዙ ተቃራኒ ሀሳቦች አዕምሯችንን ይሞሉታል። እነዚህም የተለያዩ ሀሳቦች ሁኔታችንን ለመለወጥ እቅም የሌለን እንደሆንን የሚነግሩ ናቸው። በውስጣችን እየተመላለሱ ተስፋ የሚያስቆርጡን ሀሳቦች

"ልለውጣቸው እንደማልቻል ብዙ ጊዜ በውስጤ ተሰምቶኛል።"

"ሁልጊዜ በዚህ ዓይነት እኖራለሁ።"

"ሁሉን ነገር ሞክራለሁ፤ አንደኛውም አልሠራልኝም።"

"ብዙ ጊዜ ለመለወጥ ሞክሮ አቅቶኛል። አሁንስ ደክመኝ፤ ይህን ያህል ልፋቴ ለምንድነው?" የሚል ሰሜት በውስጣችን ይመላለሳል።

ከላይ በገለጽነው ዓይነት ሰሜታችንን የምንገልጽ ከሆነ የወደፊቱን ሕይወታችንን "የትላንትናው" ልምምዳችን እንዲወስን ወይም እንዲቆጣጠር የማይገባውን ልዩ ኃይል መስጠታችን ይሆናል። ለረጅም ጊዜ "የትላንትናው" ልምምዳችን ቁጥጥር ሥር ከዋልን "ከትላንትናው" ለመላቀቅ ረጅም ጊዜ ይወስድብናል። "የትላንትናው" የዛሬውን ሕይወታችንን እንዳያበላሽ ብን፤ ራሳችንን ለማላቀቅ ተስፋ እንቁረጥ።

"ከትላንትናው" የማይላቀቁ ራሳቸውን "ይቅር" አይሉም

የሰው ሕሊና የሚያስደንቅ ነው። አንዳንድ ሰው በቀላሉ ሕሊናው ያስጨንቀዋል። ሌላው ደግሞ ፈጽሞ ሕሊናው የሚቆረቁረው አይደለም። እነ ሂትለር፣ ጆሴፍ ስታሊንና የካምቦዲያው ካሙር ሮጅና እነዚህን የመሳሰሉ ጨነኝ ሰዎች በብዙ ሚሊዮን የሚቀጠር ሕዝብ ሲፈጁ ምንም ዓይነት የሕሊና ክስ የተሰማቸው አይደሉም። እንዲያውም ሕሊና የሚባል ነገር ጨርሶ ያላቸው አያመስሉም። ሕሊናቸው ሞቶባቸው እንጂ ሕሊና እንዳይኖራቸው ሆነው ተፈጥረው እንዳልሆነ ግልጽ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ በቀላሉ ሕሊናቸው የሚቆረቁሩት እንዳሉ የታወቀ ነው። በተፈጥሯቸው "በእንክንዳሽነት የሚረኩ" (perfectionists) ሰዎች በቀላሉ ሕሊናቸው የሚያስጨንቃቸው ናቸው። ትንሹን ድካመት ወይም ሽንፈት አጋነው የሚያዩ ለሠሩት ኃጢአትም ሆነ በእዕምሯቸው ኃጢአት ይሆናል ብለው ላሰቡት ነገር ለራሳቸው ይቅርታ መስጠት የማይሆንላቸው ናቸው።

ሕሊና ከእግዚአብሔር የተሰጠን ትልቅ ስጦታ ነው። በትክክል ከተጠቀምንበት በጣም ጠቃሚ ነው። ውስጣችንን በማስጨነቅ እንዳንሠርቅ፤ እንዳንዋሸ፤ እንዳናቀርብ፤ እንዲሁም ሌሎች ትክክል ያልሆኑ ነገሮችን እንዳናደርግ ይረዳናል። በእግባቡ ከተጠቀምንበት ጠቃሚነት ያለው ነው። ነገር ግን በእግባቡ ካልተጠቀምንበት ግን በጥቃቅነት ነገር ሁሉ ተጨናቂዎች ያደርገናል። ለምሳሌ ተቻኮልን ዓደኛችንን ሰላምታ ሳንሰጠው በመሄዳችን ምን ያስብ ይሆን? ብለን የምንጨነቅ፤ እንቅልፍ የሚያሳጣን ከሆነ ሕሊናችንን ያለአግባብ እየተጠቀምንበት ይሆናል። አንዳንዶች ራሳቸውን ይቅር ማለት ብዙ ጊዜ ከባድ ይሆንባቸዋል። በተለይ በሽንፈት ሕይወት ውስጥ የሚኖሩ ከሆነ ራሳቸውን ከመጠን በላይ ዝቅ የሚያደርጉ ራሳቸውን

ይቅር ማለት የማይሆንላቸው ራሳቸውን የሚጠሉና እንዲሁም ለራሳቸው ይቅርታ መሰጠት የሚያቅታቸው ናቸው።

ለምሳሌ በውይይት ውስጥ ብዙ የሚናገር ሰው ሲያጋጥማቸው፣ ያንን ሰው በጣም “ተግባቢ ነው” ብለው ያደንቁታል። ብዙ የሚናገሩት እነርሱ ከሆኑ ግን ብዙ በመናገራቸው ሰዎችን የሚያሰለቩ መሰሉ ይሰማቸዋል። “ዝም የምለው ወይም አፈን መዝጋት የምችለው መቼ ነው?” በማለት ራሳቸውን ይወቅሳሉ። የበደለኛነት ስሜት በቀላሉ የሚያጠቃቸው ሰዎች፣ ብዙ ጊዜ ተቺዎች ናቸው። የሚያሰደንቀው የሚተቹት ራሳቸውን ሳይሆን፣ ሌላውን ሰው ነው። የዚህ ዋና ምክንያት ራሳቸውን የሚጠሉ ቢሆኑም፣ ራሳቸውን መተቸት ስለሚከብዱባቸው፣ ያንን ክውሰጥ ስለራሳቸው የሚሰማቸውን የጥላቻ ስሜት በሌሎች ሰዎች ላይ ስለሚወጡት ነው።

የራሳቸውንም ሆነ የሌላውን ሰው በደል መተው፣ ወይም ፈጽሞ መልቀቅ የማይሆንላቸው አንዳንድ ሰዎች አሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን የአሲጋሽና የሚኒልክ ታሪክ ነው (ሰማቸው የፈጠራ ነው)።

በአንድ ወቅት አሲጋሽና ሚኒልክ በትግራቸው ውስጥ አንዳንድ ችግር ነበረባቸው። በመንፈስ የተራራቁ በመሆናቸው የወሲብ ግንኙነታቸው ከሚፈለገው ደረጃ ላይ አልነበረም። በዚሁ ምክንያት ሚኒልክ አሲጋሽን ችላ ያለበት ጊዜ ስለነበረ፣ ብሶቷን የምታዋቀው ሰው ትፈልግ ነበር። እንደ አጋጣሚ ሆኖ የሥራ ባልደረባዋ የሆነ አንድ ሰው ጆሮውን ሰጥቶ ብሶቷን የሚያዳምጣት ሰው አገኝች። አሲጋሽ ከዚያ ከሥራ ባልደረባዋ ጋር ያላት ግንኙነት ከጊዜ ወደ ጊዜ እየጨመረ ሲመጣ፣ የጋብቻዋን ቃል ኪዳን አፍረሳ ከዚያ ሰው ጋር ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ የወሲብ ኃጢአት ፈጸመች። በዚህ ምክንያት ትዳሩ እንዳይፈርስ በማሰብ የፈጸመችውን በደል ለሚኒልክ አልተናገረችም። የአሲጋሽ ኃጢአት እንደተደበቀ አልቀረም። ባሏ ሚኒልክ፣ አሲጋሽ የፈጸመችውን የወሲብ ኃጢአት በምቶ ለመፋታት አስቦ ነበር። ነገር ግን በጣም ስለሚወዳት ሁለተኛ ዕድል ለመስጠት ፈቃደኛ ሆነ። አሲጋሽም ከዚያ ሰው ጋር የቀጠለ ምንም ዓይነት ግንኙነት እንደሌላት ተናገረች።

አሲጋሽ ባለፉት አሰር ዓመታት አቅሟ የፈቀደላትን ያህል፣ በጣም ጥሩ ሚስት ለመሆን ከፍተኛ ትጋት አሳይታለች። ሰላጠፋቸው ጥፋት ካሳ ለመካሰ ይመስላል፣ በምትችለው ሁሉ ላላ ለሚኒልክ ልዩ ጥንቃቄ ታደርግ ነበር። አልጋ ላይ ሆኖ ቁርስ እንዲቀርብለት ከፈለገ፣ ቁርስ ታቀርብለታለች። ትዳራቸውን በሚመለከት ጉዳይ ላይ ሀሳብ እንድትሰጥ ዕድል አይሰጣትም። ሚኒልክ የፈለገውን ነገር በፈለገው ጊዜ ያደርጋል። ቀለ በቀለ አሲጋሽ ሚስት ሳትሆን ገረድ ወይም እንደ ቤት ሠራተኛ እየታየች መጣች። ችግሩ፣ አሲጋሽ ከአሰር ዓመት በፊት ለፈጸመችው ኃጢአት ራሷን ይቅር

ማለት፣ በደሷን መርሳት አልቻለችም። ባሏም ሚኒልክም ይቅር። ሌላትና ኃጢአቷን ለረሳ አልቻለችም። በዚህ በአሰር ዓመት ውስጥ ምን ያህል ጊዜ ሚኒልክ በደሷን እየጠቀሰ እንደወቀላት አይታወቅም። ብዙ ጊዜ እንደ ወቀሳት ግን እርግጠኞች ነን። በድፍረት “ሚስትህ እንጂ ገረድህ አይደለሁም” ብላ መብረቷን ለማሳካት በጥከራ ቁጥር፣ ከአሰር ዓመት በፊት የፈጸመችውን በደል ይጠቅስ ባታል። እርሷም “ያንን መሰማት አልፈልግም” ያለፈ ነገር ነው። በማለት ፈንታ፣ ራሷን ይቅር ማለት ሰላጠፋች “ይዝኛል” ብላ ለራሷ ትንግሮ ነበር። “ስለ ሠራሁት ኃጢአት፣ ይሄም ያንሳል” ብላ ራሷን አሳምና ትኖር ነበር።

አሲጋሽ ከባሏ ጋር ያላት ግንኙነት መበላሸቱ ብቻ ሳይሆን፣ ችግሩ ከዚያ እያለፈና አየሰፋ ይመጣ ጀመር። አንድ ነገር በተናገረች ቁጥር፣ የፈጸመችውን የወሲብ ኃጢአት እየጠቀሰ አፏን ያበደዛታል። አሲጋሽ ችግሩ እየሰፋ በሌላ አቅጣጫም በሕይወቷ እየተጎዳች መጣች። ምንም ዓይነት ውባኔ ራሷን ችላ መወሰን የማትችል መሆኑ ተሰማት። ሌላው ቀርቶ ለቤታቸው ግርላሪ ለመጣሳት ዝብያ ሄዳ መጣት ያለባትንና የሌላትን መወሰን አንኳን ትቸገር ነበር። ወሰና ከገዛች ምርጫ ትክክል አይሆን ይሆናል ብላ ትጨነቅ ነበር። በራሷ የማትተማመን፣ በሰዎች ፊት ሀሳሷን ገልጿ ለመናገር ምላሷ የሚተሳሰርባት ሴት ሆነች። የሚሰማት ሰዎች ሁሉ “ዋጋ ቢሰነች” ብለው ይገምቱኛል። ብላ ታሰብ ነበር። እንዲሁም ልጆቿን በሥነ ሥርዓት ቀጥታ ማሳደግ የማትችል ሆነች። የበደለኛነት ስሜቷ ራሷን እንድትጠራጠር ስላደረጋት በሕይወቷ በብዙ አቅጣጫ እየተጎዳች መጣች። ለአሲጋሽና እርሷን ለሚመሳሰሉት፣ ከላይ በገለጽነው ሁኔታ ውስጥ ለሚያልፉት፣ “ከትላንትናው” ድካማቸው ለማላቀቅ፣ ከበደለኛነት ስሜት ለመዳን የሚያስችላቸውን አንዳንድ ጠቃሚ ሀሳብ ወይም ምክር መሰንዘር እንፈልጋለን።

- 1ኛ፣ አሲጋሽ ከአሰር ዓመት በፊት ለፈጸመችው ኃጢአት ራሷን መላ በመላ ይቅር ማለት፣ ከትላንትናው ሕይወቷ መላቀቅ አለባት። ይህንን ዓይነት ኃጢአት ወይም በደል የፈጸመችው በዓለም ውስጥ እርሷ ብቻ እንደሆነች አድርጋ ራሷን መመልከት ማቆም አለባት።
- 2ኛ፣ በደሉን የፈጸመችው እርሷ ብቻ ትሁን እንጂ፣ ጥፋቱ የእርሷ ብቻ እንዳልሆነ መገንዘብ አለባት። ችላ በማለት ሌላ ወንድ እጅ እንድትወድቅ ያደረጋት ባሏ ሚኒልክ፣ እንዲሁም ደካማ ገኘን አይቶ የተጠቀመበት ሰው በእርሷ ኃጢአት ውስጥ ተጠያቂነት ወይም ድረሻ ያላቸው መሆናቸውን ማወቅ አለባት። ይህንን ሰንል ለክፋ ድረጊቷ ምክንያት ሌሎችን ታድሮ ማለታችን አይደለም።

- 3ኛ፣ አሲጋሽ ራሷን ከበደለችነትና ከዝቅተኝነት ስሜት ለማሳቀቅ፣ በሕይወቷ ምን እንደተፈጸመ፣ ለምን እንደተፈጸመ፣ ስሜታዊነት በሌለው መልክ ሁኔታውን በትክክል ማየትና መመዘን አለባት። እርግጥ ነው የራሷን ኃጢአት ማየት አለባት፤ ነገር ግን ወቅሳውን ሁሉ በእርሷ ትክክል ላይ ብቻ መጫን እንደሌለባት መገንዘብ አለባት። ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ስለ ሠራችው ኃጢአት ራሷን ይቅር ማለት አለባት።
- 4ኛ፣ ባሏ ሚኒሊክ ስሜቷን ለመጫን “እንጂ ቃል ኪዳንሽን የፈረ ሰሽ ኃጢአተኛ” በማለት ሲዘልፋት፣ አሲጋሽ በድፍረት ተሞልታ፤ “ይሄ የሆነው ከአሰር” ዓመት በፊት ነው። ስለ ሆነው ነገር በጣም አዝናኖለች። ከአሰር ዓመት በፊት የሆነውን ዛሬ ልብውጠው ብቸል ደስ ይለኝ ዝርሁ ግን አልቸልም። በሐዚያ ኃጢአቱ ራሴን ይቅር ብዋለች። እግዚአብሔርም ይቅር ብሎታል። ከአሰር ዓመት በፊት በሠራውት ኃጢአት ከዛሬ ጀምሮ እንድትከሰኝ አልፈልገም” ልትለው ይገባል።
- 5ኛ፣ አሲጋሽ ባሏን ሚኒሊክን ከላይ ያለችውን መስማት እንደ ማይፈልግ የታወቀ ነው። ይውደደውም፣ ይጥላውም ምንም አይደለም። አሲጋሽ ባለችው ጸንታ መቆም አለባት። ጌታ ይቅር ካላት፣ ራሷን ይቅር ማለት መቻል አለባት። “መሰላትህ እንጂ ገረድህ አይደለህም” በሚለው ሀሳብ ጸንታ መቆም አለባት። ባይወደውም ሚኒሊክ ቀስ በቀስ እየለመደው ይመጣል።

6

ከትላንትናው ለመላቀቅ የእግዚአብሔርን ይቅርታ እንቀበል

ራሷን ይቅር ማለት ያቃታት አሲጋሽ ብቻ አይደለችም። ለፈጸሙት በደልም ሆነ፣ በአዕምሯቸው “በድዬ ይሆናል” ብለው በሚያስቡት ነገር ለራሳቸው ይቅርታ በመከልከል፣ ያለአግባብ ራሳቸውን የሚቀጡ ብዙዎች ናቸው። “ካቶ” የተባለው የጥንት ሮማዊ ገዢ፣

- “ከራሴ በስተቀር የሌሎችን ስህተት ዘይቅርታ ማለፍ እችላለሁ” አለ።

እግዚአብሔር ይቅር እንዳለን እያወቅን ለራሳችን ይቅርታ መስጠትን “እምቢ!” የምንል ከሆነ ኃጢአት መሥራታችን መሆኑን ለንቶቻችን ተገንዝ በነው ይሆን? በተፈጥሯቸው “በእንክንዳለሽነት የሚረኩ” (perfectionists) ስዎች፣ በሽንፈታቸውና በበደለኝነት ስሜታቸው የታሠሩ፣ የእግዚአብሔርን ይቅርታ መቀበል ከባድ የሚሆንባቸው ናቸው። የበደለኝነት ስሜት የራሱ የሆነ ጠቃሚ ነገር አለው። ይኸውም፣ ትክክል ያልሆነ ነገር ሥን

ሠራ፤ መንገዳችንን እንድንለውጥ፣ ደግመን ያንን ኃጢአት እንዳንሠራ ማስጠንቀቂያ ይሆናል። ነገር ግን የበደለኝነት ስሜት ከላይ የገለጽነውን ዓይነት ሳይሆን፣ የሚፈርድብን፣ በዋጋቢነት ስሜት የሚመነን ከሆነ፣ ራሱን በገዛ እጅ ማጥፋት ነው። በወቅቱ ሥርዓት እንዲያዝ ካላደረግነው፣ ይገድለናል።

ለምሳሌ፣ እንዱን ሰው በድህን ከሆነ፣ ይቅርታ መጠየቅ ይገባ ነል። ፈቃደኞች ሆነው ይቅርታ ከሰጡን ወዳጅነታቸውን እናተርፋለን። ፈቃደኞች ካልሆኑ ግን በእኛ በኩል የሚጠበቅብንን ሰላደረግን፣ ራሳችንን ይቅር ማለት ይገባል። በሌላ በኩል ደግሞ ኃጢአት የሠራን ሲመስለን፣ ኃጢአታችንን ተናዘን እግዚአብሔርን ይቅርታ እንጠይቃለን። በስጠን ተስፋ መሠረት ይቅርታውን እንደሰጠን እምነን መቀበል አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ “ኃጢአታችንን ብንናዘዝ እርሱ ይቅር ይለን ዘንድ የታመነና ጸድቅ አምላክ ነው” ቢልም፣ ከበደለኝነት ስሜት መላቀቅ የሚያቅታቸው ክርስቲያኖች በየቀኑ እግዚአብሔር ይቅር እንዲላቸው ይጠይቃሉ። እግዚአብሔር ይቅር እንዳላቸው ለማረጋገጥ ከስማይ ልዩ ድምጽ ለመስማት የሚጠብቁም አሉ። ይጠብቁ እንጂ፣ ብዙ ጊዜ ምንም ድምጽ አይሰጡም። ምክንያቱም ይቅር እንዳላቸው መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ስለሚያረጋግጥላቸው ነው።

እንዳንድ ስዎች እግዚአብሔር ይቅር እንዳላቸው መቀበል የሚያስቸግራቸው ለምን ይሆን? እግዚአብሔር አብን፣ የምድራዊ አባታቸውን በሚያዩበት ግደን ስለሚያዩት ይሆናል። አባታቸው ጥብቅ፣ ፈራጅ፣ በቀላሉ ይቅር የማይል ከሆነ፣ ስማያዊ አባታቸውንም የሚያዩት በዚያው ዓይነት ነው። ምድራዊ ወላጆቻቸው ብዙ ጊዜ በፈለጉት ጊዜ የማይገኙላቸው ከሆነ፣ እግዚአብሔርም ስለ እነርሱ ግድ የሌለው በመሆኑ በሚፈልጉት ጊዜ “ይደር ስልናል” ብለው ማመን ይቸገራሉ። አሜሪካ ውስጥ ራሳቸውን የሚገድሉ ወጣቶች ብዙ እንደሆኑ የታወቀ ነው። ለዚህ ምሁራን የተለያዩ ምክንያቶች ይሰጣሉ። ከብዙ ምክንያቶች መካከል እንደኛው አንዳንድ ወላጆች ልጆቻቸውን ከሚችሉት በላይ ስለሚገፏቸው፣ ወላጆቻቸው እንዲሆኑ የሚፈልጉትን መሆን ሲያቅታቸው የበደለኝነት ስሜት እየተለማቸው ራሳቸውን እንደሚገድሉ የታወቀ ነው። ወላጆች ከልጆቻቸው ጋር ስለሚያጋጥሟቸው ግጭት፣ ልጆች በወላጆቻቸው ላይ ስሜታቸውን እንዴት እንደሚዘጉ፣ እንዲሁም ወላጆች ልጆቻቸውን እንዴት እንደሚያስመርሩ የበለጠ ለመረዳት “ካንስማማ፣ ላለመስማ ማት እንስማማ” በሚል አርዕስት በቅርቡ ታትሞ የወጣውን መጽሐፌን እንድታነቡ እንጋብዛችኋለን።

በመታዘዝ ሕይወት መኖር

*"ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ብትታዘዝና እኔ ዛሬ
የምስጥህም ሕግጋት ሁሉ ቢታማኝነት ብትጠብቅ
በምድር ላይ ከሚኖሩ አሕዛብ ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ያደርግሃል"
(ዘፍ. 28:1)።*

በመታዘዝ የመለኮታዊ በረከት ምንጭ ሲሆን እለመታዘዝ ግን ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን ግንኙነት የሚያበላሽ ነው።

- መታዘዝ እንደናደረግ የተጠየቅነውን ማድረግ ብቻ ሳይሆን እንዳናደርግ የተነገረንን እለማድረግም ይጨምራል።

የእግዚአብሔር ትዕዛዝ "አድረግ" ብቻ ሳይሆን "እታድረግም" አለበት። እግዚአብሔርን ባለመታዘዛቸው ምክንያት ከፍተኛ ዋጋ ከከፈሉት ለዎች መካከል አንዱ ንጉሥ ሳዖል ነው። በሳሙኤል አማካኝነት እግዚአብሔር ለሳዖልና ለእስራኤል ሕዝብ ግልጽ የሆነ ትእዛዝ አስቀድሞ ሰጥቷቸው ነበር። ትእዛዙም፦

- "...ለእግዚአብሔር ታዘዙ፤ በሙሉ ልባችሁም ቢታማኝነት አገልግሉት፤ እርሱ ለእናንተ ያደረገላችሁን ድንቅ ነገሮች ሁሉ አስታውሱ። ኃጢአት በመሥራት ብትጸኑ ግን እናንተም ንጉሣችሁም ትጠፋላችሁ" የሚል ነበር (1 ሳሙ. 12:24-25)።
- በተጨማሪ እግዚአብሔርን ባይታዘዙ ሊደርስባቸው የሚችለውን ክፉ ነገር ደጋግሞ ሲገልጽ "....የእግዚአብሔርን ቃል ባትሰሙ ትእዛዛቱንም ባትፈጽሙ እርሱ ራሱ በጠላትነት ይኮሳባችኋል" (1 ሳሙ. 12:15) ይላቸዋል።

ሳዖል ከላይ ያየነውን ማስጠንቀቂያ ቢያውቅም በተደጋጋሚ እግዚአብሔር "አድረግ" ያለውን እንዳላደረገ "እታድረግ" ያለውን ደግሞ እንዳደረገ መጽሐፍ ቅዱስ ይመለከራል። እግዚአብሔርን ባለመታዘዙ ምክንያት የእግዚአብሔር ወዳጅ በመሆን ፈንታ፤ ጠላት ሆነ። ቃሉ እንደሚለውም በመጨረሻ እግዚአብሔር ራሱ በጠላትነት ተነሳበት። እርሱን አስወግዶ እንደ ልቡ የሆነውን ዳዊትን አሰነስቶ የእስራኤል ንጉሥ አደረገው።

እግዚአብሔር በቂ ማስጠንቀቂያ ሳይሰጥ ማንንም አይቀጣም። በወቅቱ በሳሙኤል አማካኝነት ለእስራኤል ሕዝብና ለንጉሣቸው በቂ ማስጠንቀቂያ የሰጣቸው መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል፦

- "...ባላችሁበት ጸንታችሁ ቁሙ፤ እግዚአብሔር የሚያደርገውንም ድንቅ ነገር ታያላችሁ" (1 ሳሙ. 12:16) ብሎ ትዕዛዝ ሰጥቷቸው ነበር።

ሳዖል ግን ትዕዛዙን አልፈጸመም።

- "እስከ ሰባት ቀን ድረስ የሳሙኤልን መምጣት ሲጠብቅ ቆየ፤ ምክንያቱም እንዲህ ያደርግ ዘንድ ሳሙኤል ሳዖልን አዝዞት ነበር። ይሁን እንጂ እስኪያ ጊዜ ድረስ ሳሙኤል ወደ ጌልገላ አልመጣም ነበር" (1 ሳሙ. 13:8)።

እግዚአብሔር ራሱ ከጠላቶቻቸው ጋር የሚዋጋላቸው መሆኑን ቢያውቅም ሳዖል ግን የፍልስጤማውያን ወታደሮች ቁጥር መብዛት ሲመለከት ከእርሱ ጋር የወጡትም ወታደሮች በፍርሃት ተይዘው መበታተናቸውን ሲያይዕረፍት አጣ። በእግዚአብሔርም መታመንና መቆም ስላቃተው የሚቃጠሉትን መስዋዕት ራሱ አቀረበ። ይሁን እንጂ መስዋዕቱን አቅርቦ ልክ እንደ ጨረሰ ሳሙኤል መጣና፤

- "ይህ የምኝነት እሠራሪ ነው፤ አምላክህ እግዚአብሔር የሰጠህን ትእዛዝ አልፈጸምክም፤ ትእዛዙን ብትፈጽም ኖሮ አንተና ዘሮችህ በእስራኤል ላይ ለዘላለም እንድትነግሡ ዛሬ መንግሥትህን ባጽናልህ ነበር" አለው (1 ሳሙ. 13:13)።

እግዚአብሔር ለሳዖል በሌላ ጊዜ የሰጠው ትዕዛዝ፦

- "ይህ በዐማሌቃውያን ላይ አደጋ በመጣል ያላቸውን ሁሉ ደምሰዘ፤ ከእነርሱ ምንም ነገር አታስቀር፤ ወንዶችን፤ ሴቶችን፤ ልጆችንና ሕፃናትን፤ ከብቶችን ፤ በጎችን፤ ግመሎችንና አህጮችን ሁሉ ግድል" (1 ሳሙ. 15:3) የሚል ነበር።

ላዕልም በእግዚአብሔር ዕርዳታ አሚሊቃውያንን መታ፤ ፈጽሞም አጠፋቸው። ይሁን እንጂ የታዘዘውን በሙሉ አልፈጸመም።

- "...ሳዎልና ሠራዊቱ የኢጋዋን ሕይወት አተረፉ እንዲሁም ምርጥ ምርጥ የሆኑትን በጎችና የቀንድ ከብቶች የሰቡ ሰንጋዎችንና ጥቦቶችን ከዚህም ጋር መልካም የሆነውን ነገር ሁሉ አላጠፉም እነርሱም ያጠፉት የማይረባውንና የማይጠቅመውን ነገር ብቻ ነበር" ይላል (1 ሳሙ. 15:8-9)።

ሳዎል ግን ከላይ እንደተመለከትነው የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ስላልፈጸመ ሳሙኤል፤

- "መታዘዝ ከመስዋዕት ግዳመጥም የአውራ በግ ሰብ ከግቅረብ ይበልጣል" (1 ሳሙ. 15:22) በማለት ነቀፈው።

የሰው ልጅ እግዚአብሔርን "አልታዘዝም" ወይም "እምቢ" ማለት የጀመረው ዛሬ ሳይሆን፤ ሰውን አመቻችቶ በምድረ ገነት ውስጥ ካኖረበት ጊዜ ጀምሮ ነው። እኛም ከእግዚአብሔር ጋር መራራቅ የጀመረው፤ "አትገኝ!" በማለት የተሰጠውን ትዕዛዝ በጣበበት ጊዜ ነው። የእኛም አለመታዘዝ የጎዳው እርሱን ብቻ ሳይሆን ጠቅላላ የሰውን ዘር ነው። ለዚህ ነው ጳውሎስ፤

- "በአንድ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንዲሁም ደግሞ በአንድ ሰው መታዘዝ ብዙዎች ጸድቅ ይሆናሉ" ያለው (ሮሜ 5:19)።

በእኛም አለመታዘዝ ምክንያት ኃጢአት እንደ ተላላፊ በሽታ በሰው ዘር ሁሉ ተስፋፋ። ይሄ በእኛም ያለመታዘዝ ምክንያት የመጣው ኃጢአት፤ የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዳይኖረው ምክንያት ሆነው። ይህን አስከፊና መስመር የለቀቀውን የሕይወቱን አቅጣጫ መሥመር ማስያዝ የሚችለው፤ ከእግዚአብሔር ጋር እውነተኛ የሆነ ዕርቅ ሲያደርግ ብቻ ነው። ያም የሚሆነው በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ፤ ሰው በሚያደርገው መልካም ነገር አይደለም።

እግዚአብሔርን መታዘዝ ከፍተኛ ሥፍራ የነበረው በብሉይ ኪዳን ዘመን ብቻ ሳይሆን፤ በአዲስ ኪዳንም ዘመን ነው። ክርስቶስ አባቱን ሙሉ በሙሉ ታዘዘ፤ በመታዘዙም እስከ መስቀል ሞት ድረስ ሄደ (ሮሜ. 5:19፤ ፊልጵ. 2:8) ይላል። ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ፈቃድ መታዘዙ፤ ክርስቲያኖችን ከመታዘዝ ኃላፊነት ነጻ ያደርጋቸዋል ማለት አይደለም። መታዘዝ ሁልጊዜ ግዴታቸው ነው። በመታዘዝ ውስጥ የምናገኘውን በረከት ወይም መልካም ነገር ምን እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጽ፤

- የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የምንፈጽም ከሆነ እግዚአብሔርን የማወቃችን ምልክት ነው (1 ዮሐ. 2:3)።
- በመታዘዛችን የምንለምነውን እናገኛለን (1 ዮሐ. 3:22)።
- መታዘዛችን ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር ያሳያል (1 ዮሐ. 5:2-3)።

- በመታዘዛችን ክርስቶስን እንደ ግል አዳኞችን አድርገን መቀበላችንን እስመስከራለን (ሮሜ 6:16) ይላል።

①

ሰንታዘዘው የጌታን በረከት እናገኛለን

- እግዚአብሔር የእብራኤልን ሕዝብ ሲያስጠነቅቅ "...ቃሉን ብትሰሙና ትእዛዛቱንም ብትጠብቁ፤ እናንተና ንጉሣችሁም እርሱን ብትከተሉት ሁሉ ነገር ይሠምርላችኋል። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል ባትሰሙና ትዕዛዛቱንም ባትፈጽሙ፤ እርሱ ራሱ በጠላትነት ይነሣባችኋል (1 ሳሙ. 12:14-15) አላቸው።

በዚህ ቃል መሠረት መታዘዝ የበረከት፤ አለመታዘዝ ደግሞ የመርገም ምክንያት እንደሆነ በግልጽ እናያለን። የምንታዘዘውም ከልባችን መሆን አለበት (ሮሜ 6:17)። እግዚአብሔርን በንታተዝ፤ በታማኝነት ሕግጋቱን ስንጠብቅ፤ ሰማያዊ በረከቱን እንደሚሰጠን በቃሉ ደጋግሞ ተስፋ ገብቶልናል። ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ለመፍጠር ዋናውና እስፈላጊው ነገር መታዘዝ እንደሆነ ደጋግመን ገልጸናል። ብዙዎቻችን ግን ይህን ልብ ብለን ያስተዋልነው አንመስልም። ለዚህም ዋናው ምክንያታችን በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ ደካማነት መስሎ ስለሚታየን ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ መታዘዝ አስቸጋሪ ቢሆንብንም፤ እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው በሙሉ ልባችን እንድንታዘዘው ነው። ሰንታዘዘው እግዚአብሔርን ምንጊዜም ቢሆን ደስ ልናስኘውና ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት መሥርተን መኖር እንችልም። አ.የሱስ፤

- "የሚወደኝ ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወድደዋል፤ እኛ ወደ እርሱ መጥተን ከእርሱ ጋር አብረን እንኖራለን" ይላል (ዮሐ. 14:23)።

ክርስቲያኖች በክርስትና ሕይወታችንን ዕድገት የሚታይበት የእምነት እርምጃ ለመውሰድ መማር ካለብን ጠቃሚ ከሆኑ መመሪያዎች መካከል እንደኛው መታዘዝ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል እያወቅንና በሕይወታችን እየተለማመድነው ስንመጣ፤ በመታዘዝ ውስጥ ያለውን ሰማያዊ በረከት የበለጠ እየተረዳነው እንመጣለን። አንዳንዶቻችን የእግዚአብሔር ሕግጋት እኛ በዕለታዊ ኑሯችን እንዳንበልጽግ የሚያደርገን ወይም ደስ ብሎን እንድንኖር የሚከለክለን መስሎ ይታየናል። እግዚአብሔርን "እሺ!" በማለት ፈንታ "እምቢ!" የምንለው ለዚህ ነው። ይሁን እንጂ፤ ባለመታዘዛችን ምክንያት እኛም ሆንን፤ እንዲሁም በእኛ ምክንያት ሌሎችም የሚጎዱ መሆናቸውን የተረዳነው አንመስልም። እግዚአብሔር እንድንታዘዘው የሚፈልገው በመታዘዝ ውስጥ ያለውን ሰማያዊ በረከት ስለሚያውቅ፤ ያ እንዲያመልጠን ስለማይፈልግ ነው። አለመታዘዝ፤ ከእግዚአብሔር ልናገኘው የሚገባንን በረከት ይዘጋል።

እኔና እናንተ በዕለታዊ ኑሯችን ግፊት ሲበዛብን በእምነታችን እንድናወላውል መፈተናችን አይቀርም። ያልተረዳነው ነገር ቢኖር በሰው ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር ብቻ ሊያረካው የሚችል ልዩ የሆነ ፍላጎት በውስጥ ጣችን የፈጠረ መሆኑ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር በሚፈቅደው ዓይነት የቅድስና ሕይወት እንዳንኖር ሁልጊዜ የጠላት ተቃውሞ እንደሚደርስብን የታወቀ ነው። መታዘዝ ሁልጊዜ ኃጢአትን “እምቢ!” እንድንልገ እንዲሁም ምንም ዓይነት ውጤት ቢኖረውም ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ መስጠትን ወይም እግዚአብሔርን “እሺ!” የምንልበትን ድፍረት ይበጠናል። እግዚአብሔር በባሕሬው በህተት ሠርቶ ዘግይቶ እቅም አንስት አያውቅም። ኃይልና ታላቅ አምላክ መሆኑ ብቻ ባይሆን ሁልጊዜ ቃሉን የሚጠብቅ እውነተኛና ለቃሉ ታማኝ የሆነ ፍጹም አምላክ ነው። እግዚአብሔርን በንታዘዝ ሁልጊዜ በጎ የሆነውን ከእርሱ እናገኛለን። ካልታዘዝነው ግን ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት መፍጠር አንችልም። ከእርሱ ጋር ግንኙነት ከሌለን ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወታችንን ለብቻችን መኖር አንችልም።

②

ስንታዘዝው ጌታ የሚፈጽመውን ተአምር እናያለን

በእንድ ወቅት ኢየሱስ በጌንሴሬጥ ባሕር ዳር ቆሞ ብዙ በዎች ወደ እርሱ ቀርበው የእግዚአብሔርን ቃል ለመበማት ይጋፉ ነበር። ኢየሱስ ከሕዝቡ ብዛት የተነሳ ለማስተማር አልተመቸውም ነበር። በባሕሩ ዳር ተጠግተው የቆሙ ሁለት ጀልባዎችን አይቶ የሰምዎን ወደ ሆነችው ጀልባ ገብቶ ሰምዎንገገ። “ይህችን ጀልባ ከምድር ወደ ባሕሩ እስቲ ጥቂት ፈቀቅ አድርግልኝ አለው። ከዚህ በኋላ በጀልባህ ላይ ተቀምጦ ሕዝቡን ያስተምርክ መሮ” (ሉቃ. 5:3) ይላል። ኢየሱስ ጴጥሮስን “ጀልባህን ልጠቀምበት ወይ?” ብሎ በመጠየቅ ፋንታ “ጀልባውን እስቲ ወደ ባሕሩ ፈቀቅ አድርግልኝ” ብሎ ትዕዛዝ ሰጠው። ጴጥሮስም “ጀልባዬን እያጽፋሁ ነው፤ ልረፋሁ አልችልም፤ ዛሬ ማታደግም ዓሣ ለማጥመድ ሰለምሄድ ጊዜ የለኝም” በማለት ሊከለከለው ይችል ነበር። ነገር ግን ምንም ባያመነታ ኢየሱስን “እሺ!” ብሎ ጀልባውን ሰጠው። ጴጥሮስ ኢየሱስን “እምቢ!” ቢል ኖሮ በሕይወቱ አይቶ የማያውቀውን ዓይነት የዓሣ ብዛት ማየት ባልቻለም ነበር። “እሺ!” በማለት ሲከለከለው ይችል ነበር። ጴጥሮስ በሕይወቱ ፈጽሞ የማይረሳውን ተአምር ማየት ቻለ። ያ እሺታውም ለራሱ ብቻ ባይሆን ለብዙዎች በረከት እንዲሆን ምክንያት አደረገው። ይኸውም ብዙዎች የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ዕድል አገኙ። ጴጥሮስ “እሺ!” ብሎ ጀልባውን ለኢየሱስ መስጠቱ ኢየሱስን እንዳስደሰተው አንጠራጠርም። ስለእሺታው ጴጥሮስን ለመባረክ ሰላሰበ በወቅቱ የጎደለው ምን እንደ ሆነ ማወቅ ነበረበት።

ኢየሱስ ንግግሩን ከጨረሰ በኋላ ጴጥሮስና ጓደኞቹ ዓሣ ለማጥመድ መድከማቸውን አውቆ ጴጥሮስን

- “...ጀልባዎን ወደ ጥልቁ ባሕር ራቅ አድርገህ አንተና ጓደኞችህ ዓሣ ለማጥመድ መረባችሁን ጣሉ አለው። ስምዎንም መምህር ሆይ! ሌሊቱን ሙሉ ሰንደክም አድረገን ምንም አልያዝንም አንተ ካለህ ግን እኔህ መረቡን እንጥላለን አለው...” (ሉቃ. 5:1-9)።

ደቀ መዛሙርቱ ዓሣ ለማጥመድ የራሳቸውን ጥረት አድርገዋል። ጴጥሮስና ጓደኞቹ ጀማሪዎች ባይሆኑ በቂ የዓሣ ማጥመድ ልምምድ ያላቸው ናቸው። ዓሣች በየት አካባቢ እንደሚገኙ ዓሣ ለማጥመድ ጥሩ ነው የሚባልበትን ሠዓቱ ንፍ ጊዜውን ጠንቅቀው የሚያውቁ ናቸው። መረባቸው የተበላሸ ዓሣ መያዝ የማይችል አልነበረም። የነበሩበት ባሕር ብዙ ዓሣ ይገኝበታል ተብሎ የሚታመንበት ባሕር ነበር። በሰንፍፍ የተሞሉ ዓሣ አጥማጆች አልነበሩም። ባይታክቱ ተስፋ ባይቆርጡ ሌሊቱን ሙሉ ዓሣ ለማጥመድ እንደሞከሩ ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ መረባቸውን ወደ ጥልቁ በወረወሩ ቁጥር ስበው የሚያወጡት አንድም ዓሣ አልነበረም።

ኢየሱስ ልፋታቸውን በደንብ አውቆላቸዋል። “ከፍጹም አቃተን” ከሚሉበት ደረጃ እስኪደርሱ ድረስ ዝም አላቸው። ኢየሱስ ጴጥሮስና ጓደኞቹ በጌሴሬጥ ባሕር ሌሊቱን ሙሉ እንደሉት ተመልክቶ ጴጥሮስን

- “...ጀልባዎን ወደ ጥልቁ ባሕር ራቅ አድርገህ አንተና ጓደኞችህ ዓሣ ለማጥመድ መረባችሁን ጣሉ አለው።”

ኢየሱስ ጴጥሮስንና ጓደኞቹን “ጀልባችሁን ቀይሩ፤ መረባችሁን ሰውጡ። እዚህ ባሕር ውስጥ ምንም ዓሣ ስለሌለ ወደ ሌላ ባሕር ሄዱና አጥምዱ” ቢላቸው ኖሮ ጴጥሮስ ትዕዛዙን ለመቀበል ይቀበው ነበር። ነገር ግን በዚያው ጀልባ በዚያው ባሕር ውስጥ ሆነው መረባቸውን ሳይለውጡ “...መረባችሁን ጣሉ” በማለት ሲያዘው ትዕዛዙ ሊከብድበት ይችል ነበር። ያም ሆነ ይህ የጴጥሮስ አዕምሮ በጥያቄና በጥርጥር ባይሞላ እንዳልቀረ እንገምታለን። ምክንያቱም

- 1ኛ፤ መተዳደሪያው ወይም ሥራው ዓሣ ማጥመድ ስለሆነ የብዙ ዓመት ልምምድ ያለው ሰው ስለነበረ በራሱ ዕውቀት ይተማመን ነበር። ሁሉንም ነገር በትክክል እንዳደረገ ያውቃል።
- 2ኛ፤ እንደም የተሰጠው ነገር ከሌለ እንዴት አሁን ዓሣ መያዝ ይችላል? በማለት አዕምሮው በጥያቄ ባይሞላ እንዳልቀረ እርግጠኞች ነን።
- 3ኛ፤ “ዐሣች መገኘት በሚችሉበት ሰዓት፤ ይኸውም ሌሊቱን ሙሉ ለፍተን ምንም ካላገኘን ዓሣ በማይገኝበት በአሁኑ ሰዓት እንዴት ማግኘት እንችላለን?” ብሎ ማሰብ ይችል ነበር።

እርሱን ያደረገውን ጥረት ሁሉ በኢየሱስ ከነገረው በኋላ “የምትለው ነገር አይገባኝም፤ ይሁን እንጂ፤ አንተ ከእኔ የበለጠ ታውቃለህና አንተ በላልክ ብቻ ‘አደርግ’ ያልከኝን አደርገዋለሁ” አለው። እርሱን ነገሩ ባይገባውም ኢየሱስን ታዘዘ።

እኔና እናንተ ክርስቶስን ለምን “እጂ!” እንለዋለን? አንደኛውና ትልቁ ምክንያት “እጂ!” ሳንለው ክርስቶስን ልናስደሰተው ስለማንችል ብቻ ነው። እኛ ወላጆች በልጆቻችን ደስ የሚለን፤ ባወጣንላቸው ክልል ውስጥ ሲኖሩ፤ ምክራችንን ሲቀበሉ፤ ትዕዛዛችንን ሲፈጽሙ ነው። ይሁን እንጂ፤ ሲገረ ምሉኑ ከተወሰነ የዕድሜ ክልል ሲደርሱ፤ ነጻነታቸውን ያውጃሉ። በፈለጉት ሰዓት መግባትና መውጣት ያምራቸዋል። “አሁን አድጋለሁ፤ የሚበጀኝን ራሴ ሲለማውቅ፤ ማንም እንዲህ እድርግ ብሎ ሊያዘኝ አይገባም” በማለት ነጻነታቸውን ያውጃሉ። ፈቃዳችንን ጥሰው፤ ከእኛ ሽሽተው በዕምቢተኝነት በሚኖሩት ልጆቻችን ምንም ያህል ብንወዳቸው ልባችን በእነርሱ ያዝናል እንጂ ደስ አንሰኝም። እኛም ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ይህንኑ ይመሰላል። በማይታዘዙት ፈቃዳችንን ጥሰው በሚኖሩት ልጆቻችን ልባችን እንደሚያዝ ነው ሁሉ፤ እኛም እግዚአብሔርን “እምቢ!” ስንለው፤ “አንታዘዝህም” ስንለው፤ ልቡ በእኛ ያዝናል። እግዚአብሔርን የሚያስደሰተው የምናቀርብለት መስዋዕት ሳይሆን መታዘዛችን ነው። ከላይ እንደገለጽነው፤ ሳሙኤል ንጉሥ ሳይሆን “እግዚአብሔር የሚወደው የቴን ይመሰላል? መታዘዝን ወይስ ቁርባንና መስዋዕት ግትረብን? ለእነርሱ መታዘዝ ምርጥ የበግ መሥዋዕት ከግትረብ ይበልጣል” አለው (1 ሳሙ. 15:22)። እርሱ ለተጠየቀው ጥያቄ “እጂ!” በማለት እርሱ ብቻ ሳይሆን በእርሱ አካባቢ የነበሩ ብዙዎችም በጣም እንደተጠቀሙ እናውቃለን። እኛም እግዚአብሔርን “እጂ!” ስንለው እኛ ብቻ ሳንሆን ሌሎችም በእኛ ምክንያት በረከትን ይገኛሉ።

③

ስንታዘዘው እውነተኛ የሆነውን ደስታ እናገኛለን

በተለይ ስለ ሕይወታችንና ሰላንበት ሁኔታ እግዚአብሔር ከሚያውቀው በላይ የምናውቅ ከመሰለን፤ መታዘዝ በጣም ከባድ ይሆንብናል። ይሁን እንጂ፤ መታዘዝ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ነው። መታዘዝ ለጌታ አስፈላጊ የማይሆንበት ጊዜ የለም። በቃሉ ውስጥ በግልጽ የተጻፈ ከሆነ፤ መታዘዝ ቀላል ይመስል እንጂ፤ መታዘዝ ይጠበቅብናል። ሲያዘን እንድንታዘዘው፤ እንዴት መኖር እንዳለብን መመሪያ ሰጥቶናል። ከከፋ የተጠበቅን እንድንሆን ድንበር አበጅቶልናል። እግዚአብሔር ከወጣልን ዕቅድ ውጪ እንድንወጣ ብዙ ጊዜ ተፈትነናል። ከውስጣችን ትክክሉ የትኛው እንደሆነ ብናውቅም፤ በውስጣችን በመታዘዝ እግዚአብሔርን ደስ ሳሰኘው ወይስ ደስ ያለኝን ላድርግ በሚል ምርጫ ውስጥ ሆነን በትልቅ ትግልና ትርምስ ውስጥ አልፈን እናውቃለን።

ለን? ማወቅ ያለብን እውነት ግን እግዚአብሔርን ባለመታዘዝ ውስጥ ምንም በጎ ነገር የማይገኝ መሆኑን ነው። እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ሰንወሰን፤ የጥበብን መንገድ እንምረጥ። ያም የበረከት መንገድ ነው።

ብዙ ሰዎች ስለ መታዘዝ ሲያሰቡ በልጆችና በወላጆች መካከል ሰላለው ግንኙነት ብቻ ነው። የዘመኑ ልጆች ወላጆቻቸውን መታዘዝ እንዳለባቸው ያውቃሉ። ይሁን እንጂ፤ መታዘዝ በልጆች ብቻ ሳይሆን በየትኛውም ዕድሜ ውስጥ ላሉ ሰዎች ሁሉ አስፈላጊ ነው። ከጌታ ጋር በምንወሰደው ዕርምጃ እያደግን ሰንመጣ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ለሚኖረን ግንኙነት መታዘዝ እጅግ በጣም አስፈላጊ እንደሆነ እየተረዳን እንመጣለን። ሰንታዘዘው ወደ ራሱ ስቦ በማሰጠጋት ለእኛ ያለውን ህሳብና ፍቅር እንድናውቅ ያደርገናል። በጌታ ውስጥ ለረጅም ዘመን ሰንቆይ፤ ስለ መንፈሳዊ ነገር ብዙ የምናውቅ ስለሚመስለን እግዚአብሔርን ስለ መታዘዝ ግዴላችን እየሆነን እንመጣለን። ሌሎች እግዚአብሔርን ለመታዘዝ አቅም ሲያገኛቸውና ሲወድቁ እንፈርድባቸዋለን። ስለ ራሳችን ሕይወት ግን ፍጹም ግድ የለንም። በመሳፍንት ዘመን የነበሩ እስራኤላውያን ሕይወታቸውን በትክክል ማየት አቅቷቸው ነበር። “እነሆ ጊዜ በእስራኤል ንጉሥ አልክረም፤ እያንዳንዱም ሰው ለራሱ ደስ ያለውን ነገር ሁሉ እንደሌለ፤ ያደርግ ነበር” (መሳ. 17:6)። በመሳፍንት ዘመን የነበሩት እስራኤላውያን ከግብጽ ባርነት ነጻ ያወጣቸውን እግዚአብሔርን ረስተው፤ ጣዖታትን የሚያመልኩ ከቀድሞ አባቶቻቸው የከፋ ኃጢአት ውስጥ ይኖሩ ነበር።

ባለመታዘዛችን ለጌታ ለማስተላለፍ የምንሞክረው፤ “ሕይወታችንን በመምራት እኛ ከአንተ የበለጠ ስለ ራሳችን እናውቃለን” ማለታችን ነው። ይሁን እንጂ፤ ትምክህታችን በኃይሉ እግዚአብሔር ፊት በአጭር ጊዜ ውስጥ እንደ ጪሰ በኖ ይጠፋል። ነብዩ ኢሳያስ በእግዚአብሔር መገኘት ፊት ቆሞ “እነሆ ከንፈሮቼ በረከኩበት ሕዝብ መካከል የምናር፤ ከንፈሮቼ የረከኩበት ሰው ነኝ፤ የሠራዊት ጌታ የሆነ ንጉሠን እግዚአብሔርን በዐይኖቼ አይቻለሁና መጥፋቴ ስለሆነ ወዋልኝ አልሁ” አለ (ኢሳ. 6:5)። ኢሳያስም መታዘዝን በሚመለከት ነጥብ ላይ የራሱ የሆነ ትግል ነበረበት። እግዚአብሔር ኢሳያስን “ማንን እልክለሁ? መልእክተኛ የሚሆንልን ማን ነው?” ሲል ጠይቀት ነበር። ኢሳያስ ለመታዘዝ ወይም ላለመታዘዝ ምርጫ ነበረው። ኢሳያስ ግን እግዚአብሔርን በመታዘዝ “እነሆ እኔ እሄዳለሁ! እኔን ሳክኝ” አለው።

እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ህሳብ ወይም መቆርቆር ጥልቅ ከሆነ ፍቅሩ የመነጨ ነው። ትእዛዙን እንድንፈጽም የሚፈልገው የማያፈናፍን ጌታ በመሆኑ ሳይሆን፤ ኃጢአትና ኃላፊነት ምን ያህል ሕይወታችንን እንደሚጎዳ ስለሚያውቅ ነው። ስደጣን አንድ ነገር ሲያደርግ ከእግዚአብሔር የተለየ ዓላማ ወይም ግብ ኖሮት ነው። አባብሎ ኃጢአት እንድንሠራ ካደረገን ድርጊታችን እግዚአብሔርን እንደማያከብር፤ የእግዚአብሔርንም ልብ እንደሚያሳዝን ስለሚያውቅ ነው። ባለመታዘዛችን ምክንያት የበደለኝነት ስሜት፤ ዋጋቢነትና ሀፍረት እንዲሰማን ለማድረግ ነው። የሰዎች ሕይወት የሚጠፋው፤ ጋብቻ የሚፈር

ሰው፣ በሰዎች መካከል ፍጹም መራራ የሆነ ጠብ የሚሟረው ባለመታዘዝ ምክንያት የሚፈጠር ነው። ኃጢአት እማኞች የእግዚአብሔርን በረከት እንዳያገኙ እንቅፋት ይሆናል። ኃጢአትን ቢጠላም እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር እይለውጥም። በማንታዘዝበት ጊዜ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ደካማ ስለምንሆን ትክክለኛውን ትክክል ካልሆነው መለየት ያቅተናል።

ይሁን እንጂ ተስፋ ቢሰ ሆነን እንድንወድቅ እግዚአብሔር አይፈልግም። ሐዋርያው ጳውሎስ ገብሎ ከሚደርሰው ፈተና በቀር ሌላ ፈተና እልደረብሳችሁም፤ እግዚአብሔርም ታማኝ ነው፤ ምክንያቱም ከአትማችሁ በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርስላችሁ አይፈቅድም፤ በምትፈተኑበትም ጊዜ የምትታገሡላችሁን ኃይል በመስጠት ከፈተናው የምትወጡበትን መንገድ ያዘጋጃል። ይላል (1 ቆሮ. 10:13)። ስንፈተን ለተፈተንበት ነገር "እምቢ!" ማለት የምንችልበትን ኃይል እግዚአብሔር ስጥቶናል። እስራኤላውያን ወደ ተስፋ ደቱ ምድር ለመግባት እንደተቃረቡ እርሱን ረስተው ሌሎች አማልክትን እንደሚያመልኩ ሰላወቀ በመታዘዝ የሚያገኙትን በረከት እንዲሁም ባለመታዘዝ የሚደርስባቸውን ቅጣት እንዲህ ሲል ነገራቸው። "እኮ እኔ ዛሬ ከበረከትና ከመርገም አንዱን እንድትመርጡ ዕድል እሰጣችኋለሁ። ዛሬ እኔ የምሰጣችሁን የእግዚአብሔር እምላካችሁን ትእዛዝ ሁሉ ብትፈጽሙ በረከት ታገኛላችሁ" አላቸው (ዘፃ. 11:26-27)። እንዲሁም ዘዳግም ምዕራፍ 28 ቁጥር 1-2 ላይ "ለእምላክህ ለእግዚአብሔር ብትታዘዝና ዛሬ እኔ የምሰጥህንም ሕግ ጋት ሁሉ በታማኝነት ብትጠብቅ በምድር ላይ ከሚኖሩ አሕዛብ ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ያደርግሃል፤ ለእምላክህ ለእግዚአብሔር ታዘዝ..." ይላል። መታዘዝ በረከትን ያስገኛል። አለመታዘዝ ግን ወደ ተስፋ መቁረጥ፤ ህዘንና ስብራትን ያስከትላል።

④

በተግባር ያልተገለጸ መታዘዝ ፍሬ የለውም

ብዙዎቻችን እግዚአብሔር ሲያዘን በድፍረት "እምቢ!" የማለት አቅም የለንም። ሁልጊዜ "እሺ!" እንለዋለን። "እሺ!" እንበለው እንጂ ተግባራዊ አናደርገውም። ኢየሱስ ጴጥሮስን "መረብህን ወደ ጥልቁ ጣል" ሲለው ነገሩ ሳያስደንቀው አልቀረም። ምክንያቱም ሌሊቱን ሙሉ አዘያው ሳሕር ላይ ብዙ ጊዜ መረቡን ወደ ጥልቁ በመጣል ምንም እንዳላገኘ ስለሚያውቅ ነው። ጴጥሮስ ሥጋ ለባሽ ሰው በመሆኑ ኢየሱስ ያዘዘውን ማድረግ ከድካም በስተቀር ውጤት ይኖረዋል ብሎ አልጠበቀም ነበር። ኢየሱስ ግን "ፍጹም ሰው፣ ፍጹም እምላክ" በመሆኑ ጴጥሮስን "መረብህን ወደ ጥልቁ ጣል" ብሎ ሲያዘው "ምናልባት ሊባላ ወይም ላይሳካ ይችል ይሆናል" ብለ በማስብ ሳይሆን ብዙ ዓሣ መያዝ እንደሚችል እርግጠኛ ሆኖ ነው።

ጴጥሮስ ግን ትዕዛዙን ሲቀበል "ውጤት ያለው አይመስለኝም፤ ግን እንተ ሰላዘዝክኝ ብቻ አደርገዋለሁ" የሚል ይመስል ነበር። ጴጥሮስ ትዕዛዙን ተግባራዊ ሲያደርግ መረቡ እስኪቀደድ ድረስ ብዙ ዓሣ ስቦ አወጣ። ይሄ እንዲህ ሊሆን የቻለው ኢየሱስ እምላክ በመሆኑና የመፍጠር ኃይል ስላለው "እነዚያን ዓሦች በዚያን ወቅት ፈጥሯቸው ነው" ብሎ እንዳሳሰበ እርግጠኞች ነን። የጴጥሮስና የጓደኞቹ ውስን ዓይኖች ያላዩዋቸውን ኢየሱስ ግን ያያቸው በመሆኑ ነው። ኢየሱስ እኔና እናንተን አንድ ነገር እንድናደርግ ሲያዘን ክፉም ሆነ ደግሞ እኛ ያላየነውን እርሱ አይቶ ይሆናል ብለን በማመን ብንታዘዘው በመታዘዝ ውስጥ ልናገኘው የምንችለውን ፍሬ እናገኛለን። የምንታዘዘውም በቃላት ብቻ ሳይሆን ተግባራዊ በማድረግ ነው። የኢየሱስ ዐይኖች እኛ ያላየነውን እንዳይ ማወቅ የምንችለው "እሺታችንን" በተግባር መግለጽ ስንችል ብቻ ነው። ጴጥሮስ ኢየሱስን "እሺ!" ብሎ እሺታውን ተግባራዊ ባያደርግ ኖሮ እነዚያን ሁሉ ዓሦች ማየት ባልቻለም ነበር።

እኛ ስለራሳችን ከምናውቀው የበለጠ እርሱ ስለ እኛ ያውቃል። ምን እንደሚያስፈልገን ምን እንደ ሳይለን ያውቃል። ምን እንደሚያስፈልገን ብቻ ሳይሆን ምን እንደሚያስፈልገን እንዲሁም ያስፈልገናል ያልነው ነገር ምን ያህል ሊጎዳን እንደሚችል ያውቃል። በሕይወታችን የሚያስፈልጉን ነገሮች እንዳሉ ሁሉ አስፈላጊ ባይሆኑም እኛ እንዲኖሩን የምንመኛቸው ነገሮችም አሉ። እንዲኖሩን የምንመኛቸው ነገሮች በብዛታቸው ከሚያስፈልጉን ነገሮች ይበልጣሉ። እነዚህ እኛ እንዲኖሩን የምንመኛቸው ነገሮች ከመጥቀም ይልቅ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ሊያበላሹብን እንደሚችሉ ማወቅ ይገባናል። ጳውሎስ "እምላኬ እንደ ባለጸግኑ መጠን፤ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሰጣችኋል" ይለናል። ይህ ተስፋ እውነት ነው። እዚህ ላይ ጳውሎስ ያለው "የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ" አለ እንጂ "እናንተ እንዲኖሩ ችሁ" የምትመኙትን ሁሉ ይሰጣችኋል" አላለም። እንዲኖሩን የምንመኛቸው ወይም የምንፈልጋቸው ነገሮች ጉዳት ይኑራቸው አይኑራቸው እኛ አናውቅም። ጌታ ግን ያውቃል። ስለሆነም የሚያስፈልገንን እንዲሰጠን ብንጠይቅ የማይሰጠን መሆኑ ብቻ ሳይሆን የማያስፈልገንን ሕይወታችንን ጨምሮ ያያዘውን ነገር "ጣለ" የሚልበትም ጊዜ አለ። ስለዚህ የሚያስፈልገንን እንዲሰጠን በቅድሚያ "ጣለ" ብሎ ያዘዘንን "እሺ!" ብለን መጣል አለብን። ምንም ያህል ብንወደው "ጣለ" ያለንን ስንጥል መታዘዣችን እንደሆነ ማወቅ አለብን።

⑤

እምነት መታዘዝ ከሌለበት ዋጋ የለውም

እግዚአብሔርን መውደድ ትእዛዛቱን መፈጸም ነው፤ ትእዛዛቱም ከወደ አይደለም ይላል (1 ዮሐ. 5:3)። እውነተኛ እምነት ሦስት ነገሮችን የያዘ ነው። ይኸውም፡

1ኛ፣ በአዕምሮ ዕውቀትን፤

2ኛ፣ በልብ ፍቅርን፤

3ኛ፣ በሕይወት መታዘዝን ያጠቃልላል።

መጀመሪያ ሕጎችን በአዕምሮው ለይቶ ያውቃል፤ ሁለተኛው በልቡ መሥራቱን ይሞክርበታል፤ ሦስተኛው የክርስቲና ሕይወትን በመታዘዝ ተግባራዊ ያደርገዋል። የመጀመሪያው ወደ ሁለተኛው፣ ሁለተኛው ወደ ሦስተኛው ይመራል። ይኸውም በአዕምሮው የያዘው ዕውቀት፣ በልቡ ፍቅር ከሌለበት፣ ፍቅርም እንዲታዘዝ ካላደረገው ዋጋ የለውም። እነዚህ ሦስት ነገሮች አንድ ላይ ካልሄዱ፣ ለየብቻቸው ከሆኑ፣ የመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገታችን የተሟላ አይሆንም። አንድ ላይ አብረው ከሄዱ ግን መልክና ውበት ይኖራቸዋል። ምንም ያህል ሰማያዊ የሆነ ዕውቀት ቢኖረን፣ ፍቅር ከሌለን ዋጋ የለንም። ምንም ያህል ፍቅር ኖሮን በሕይወታችን እግዚአብሔርን መታዘዝ ከሌለበት ዋጋ የለውም። እግዚአብሔር የሚሰጠንን ትዕዛዝ ተግባራዊ በኖደርግ፣ ለእርሱ ያለን ፍቅር እውነተኛ መሆኑን ያረጋግጣል። ከወደድነው ትእዛዞችን ለመፈጸም ከባድ አይሆንብንም።

እግዚአብሔርን መታዘዝ፣ ለእርሱ ያለን ፍቅር ምልክት ነው። ፍቅር ሁል ጊዜ በተግባር የሚገለጽ ነው። በተግባር ያልተደገፈ ፍቅር እውነተኛ ፍቅር አይደለም። እግዚአብሔርን ከልባችን የምንወደው ከሆነ፣ ምላሳችን ምስጋናውንና መልካም የሆነውን ያወራል። ለእርሱ ፍጹም የሆነ መስጠት ይኖረናል። በውሉ ሌላውን ሰው ከፍርሃት የተነሳ ሊታዘዘው ይቻላል። እውነተኛ አማኝ እግዚአብሔርን የሚታዘዘው ከፍርሃት የተነሳ ሳይሆን ከፍቅር የተነሳ ሊሆን ይችላል። ገሃነም እሳትን በመፍራት ብቻ የሚታዘዙት ሁሉ፣ ኃጢአትን ላለመሥራት ወይም “እምቢ!” ለማለት በቂ ኃይልና ጉልበት አይኖራቸውም። መታዘዝ ለእግዚአብሔር ካለን ፍቅር ጋር አብሮ እንደሚሄድ የሕንጻ በመጀመሪያ መልዕክቱ ጥሩ አድርጎ ገልጾታል።

- “የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የምንፈጽም ከሆነን እርሱን የምናውቅ መሆናችንን እናረጋግጣለን። እግዚአብሔርን ወወተዋለሁ” እያለ የእርሱን ትእዛዞች የማይፈጽም ቢኖር ሐሰተኛ ነው፤ እውነትም በእርሱ ውስጥ የለም። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ቃል የሚታዘዝ ሁሉ ለእግዚአብሔር ያለው ፍቅር ፍጹም ነው፤ በእውነት የእግዚአብሔር ሰዎች መሆናችንም የሚታወቀው በዚህ ነው” ይላል (1 ዮሐ. 2:3-5)።

“በጎ ነገር አገኝበታለሁ” በማለት ወይም ለጥቅማቸው ሲሉ ብቻ እግዚአብሔርን ለመታዘዝ የሚሞክሩ ሰዎች፣ በረጅም ጊዜ በፈቃዱ ሥር መቆየት እጅግ በጣም አስቸጋሪ ይሆንባቸዋል። ምክንያቱም የሚፈልጉትን ነገር ካላገኙ ወዲያው በለሚተውት ነው። የሴፍ በወጣትነት ዕድሜው የቀረበለትን ፊተና ማሸነፍ የቻለው፤

- “የሰው ሚስት ነጥቁ ብወስድ፣ የእግዚአብሔርን ሕግ በማፍረሱ ከፍተኛ ጉዳት ይደርስብኛል” ብሎ በማሰብ አይደለም።

የአጤፋር ሚስት “ከእኔ ጋር አብረን እንተኛ” በትለው የሰጠው መልስ

- “...ይህን ለስከፊ ኃጢአት በመፈጸም እግዚአብሔርን እንዴት ላሳዝናለሁ?” የሚል ነው። “የወደደኝን በወንድሞቼ እጅ እንዳልጠፋ የጠበቀኝን፣ በአጤፋር ፊት ሞገስ የሰጠኝን እግዚአብሔር፣ የምወደውና የሚወደኝን ጌታ ኃጢአት ሠርቼ እንዴት ላሳዝናለሁ?” ነው ያለው።

የሴፍ ኃጢአትን “እምቢ!” ለማለት ጉልበት የሰጠው፤

- “ኢታመንዝር...” የሚለው ሕግ ሳይሆን፣ “እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ኃይልህ፣ በፍጹም ጉልበትህ ውደድ...” የሚለው አንደሆነ አንጠራጠርም።

በእምነታቸው ምክንያት የተሰደዱ፣ በአውራጆች የተበሉ፣ በእሳት የተቃጠሉ፣ በመጋዝ የተሰነጠቁ ታላላቅ ሰዎች ይህን ያህል ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉት፣ ሕይወታቸውን አሳልፈው የሰጡ “ፍቅሩ ግድ ስላላቸው” ብቻ ነው። ለሚወዱት ጌታ ሲሉ ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉ ብዙዎች ናቸው። ጳውሎስ “ከእግዚአብሔር ፍቅር ማን ይለየኛል?... ” ሲል፣ ለእግዚአብሔር ያለው ፍቅር ትልቅ መሆኑን እርግጠኛ ስለሆነ ብቻ ነው። ፍቅር ሁልጊዜ መታዘዝን ያበቅላል። የማይወደውን “ውደድ” ሲል፣ ይወዳል። ይቅርታ ለማይገባው “ይቅር በል” ሲል፣ “ይቅር” ይላል። እውነተኛ የሆነውን ፍቅር ማንም ፍቆ አያጠፋውም። ሞት እንኳን ቢሆን አያቆመውም። ወላጆቹን የሚወድ ልጅ ነጻ ሆኖ ይታዘዛቸዋል። ጌታውን የሚወድ አሸከር፣ እያጉረመረመ ሳይሆን፣ ፍጹም ደስ ብሎት ጌታውን ይታዘዛል። እግዚአብሔር አምላኩን በሙሉ ልቡ የሚወድ አማኝም፣ በፍጹም ልቡ ይታዘዝዋል።

የእግዚአብሔር ትእዛዝ ሸክም ሳይሆን፣ ክብር ነው። እግዚአብሔርን በማያውቁትና በማይወዱት፣ ለሰጋውያን ትእዛዙ ሸክም ነው። ሸክም የሆነውም ደስ ብሏቸው የሚያደርጉት በላልሆነ ነው። እግዚአብሔርን በግል ለሚያውቁትና በሚወዱት ግን ትእዛዞቹ ሸክም አይደሉም። ኢየሱስ “ሸክሜ ቀላል፣ ቀንበሬ ልዝብ ነው” አለ። ትእዛዞቹ ሸክም የማይሆኑበት ምክንያት ለሚታዘዙት በጎ (መልካም) ስለሆኑ ነው። እግዚአብሔር በጎና መልካም በሰሆነ፣ ከእርሱ የሚወጡት ትእዛዞቹ ሁሉ መልካም ናቸው። ከጠላት፣ ወይም አምባ ገነን ከሆነ፣ ሌላውን ጨቁኖ ከሚገዛ ጌታ የመነጨ ትእዛዝ አይደለም። እስከ ሞት ድረስ ራሱን ለእኛ ከሰጠው ጌታ የመነጨ ትእዛዝ ነው። ከሚደነቀው፣ እርሱን ማጎልገል ትልቅነት ከሆነው፣ በጣም ከምንወደውና ከምንተማመንበት፣ በጣም አስተዋይና ፍጹም ኃይል ከሆነው ጌታ የመጣ ትእዛዝ በሰሆነ፣ እርሱን መታዘዝ ሸክም ሳይሆን ክብር ነው። ትእዛዙን መጠበቅ ሕይወት በጪ ነው፤ ክብር አለበት፤ እንዲሁም ዝናና ጤንነት ይገኝበታል፤ ልብን በደስታ ይሞላል (ምሳሌ

3፡1-18፤ ኢ.ሳ. 1፡19)። እግዚአብሔር ትእዛዝን ሲሰጥ ደግሞ፤ ልንታዘዘው የምንችልበትን ኃይል ይሰጠናል። ጳውሎስ “ሁሉን በሚያስችለን በክርስቶስ ውስጥ ሁሉን እንችላለን” ይላል። በመታዘዛችን ሽልማትን እናገኛለን። (ራዕይ 22፡14፤ 1 ቆሮ. 15፡58፤ ገላት. 6፡9፤ ራዕይ 2፡10) የሰማንውን ተግባራዊ ለማድረግ፤ ለመሆኑ እግዚአብሔርን እንወደው ይሆን? በሕይወታችን ከፍተኛውን ሥፍራ የያዘው እርሱ ይሆን? ትእዛዙን የምንቀበለው በደስታ ነው? ወይስ ሽክም ሆኖብን ነው? ማወቅ ያለብን እውነት ቢኖር አለመታዘዛችን እግዚአብሔርን የሚያስቆጣው መሆኑ ነው። የእግዚአብሔር ቁጣ የተገለጠባቸው የአርን ልጆች ናቸውና አብዩድ ናቸው።

- ሃላፊነት ልጆች ናቸውና አብዩድ እያንዳንዳቸው ጥናታቸውን ወሳደው ፍም አደረጉባቸው፤ ፅንፈኛ ጨመሩባቸው፤ እርሱ ያዘዛቸውን ያልተፈቀደውን እሳት በእግዚአብሔር ፊት እቀረቡ። ከዚህም የተነሳ እሳት ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጥቶ በላቸው፤ በእግዚአብሔርም ፊት ሞቱ” ይላል (ዘሴዋ. 10፡1-2)።

⑥

መታዘዛችን የሕይወት ለውጥ ያስገኛልናል

እግዚአብሔርን ታምነን ስንታዘዘው፤ በመታዘዝ ውስጥ የሚገኘውን ስማዊ በረከት ምን ጊዜም አይከለክለንም። ኢየሱስ የጴጥሮስን ጀልባ ባዶውን ተውሶ፤ የመለሰለት ባዶውን ሳይሆን ዓሣ ሞልቶ ነው። እኛም ስንታዘዘው ባዶ የሆነውን ሕይወታችንን ለውጦ የከብሩ ዕቃ አድርጎ ይጠቀም ብናል። እግዚአብሔርን ስንታዘዝ ሁልጊዜ የምንፈልገውን ዓይነት ውጤት እናገኛለን ማለት አይደለም። የበለጠ ወደ ራሱ ሊያለጠጋን እንዳንድ ጊዜ በመከራና በፈተና ውስጥ እንድናልፍ የሚያደርግበት ጊዜ ሊኖር እንደሚችል ማወቅ ይገባናል። ታግሰን ከጠበቅነው ግን በመታዘዛችን መልካሙን ፍራ በሕይወታችን እናያለን። ስንታዘዘው፤ ኃይሉን በእኛ ሕይወት ውስጥ ለመፈጸም ዕድል ያገኛል። ስሞን ጴጥሮስ ያለበው የተቀረውን ዘመኑን በዓሣ እጥማጅነት ሙያ ለመኖር ነበር። ነገር ግን ባየው ተአምር ምክንያት የሕይወቱ እቅጣጫ ፍጹም ስለ ተለወጠ፤ ጀልባውንና መረቡን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ባሕሩ ዳር ጥሎ እሳት መጨረሻው ድረስ “ስሙ አጥማጅ” ለመሆን ኢየሱስን ተከትሎ ሄደ።

ስንታዘዘው፤ እግዚአብሔር የእኛንም የሕይወት አቅጣጫ ይለውጣል። እርሱ “አድርጉ” የሚለንን ሰናደርግ፤ ወይም ታምነን ስንታዘዘው፤ ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ በሕይወታችን ይታያል። ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ከሌለን፤ በሕይወታችን ፈጽሞ መርካት አንችልም። ከእርሱ ጋር ደግሞ የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን የግድ እርሱን “እሺ!” በማለት ወይም በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ መኖር አለብን። ሙሉ በሙሉ የተሰጠ ልብ ያለን፤

የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ለመሆን በእንዳንድ ነገር ላይ ብቻ ሳይሆን፤ በሁሉም ነገር ለእርሱ ታዛዦች መሆን አለብን። እግዚአብሔርን በመታዘዛችን ምንጊዜም ቢሆን አንከስርም ወይም አንጎዳም። ይሁን እንጂ፤ መታዘዝ ቀላል አይደለም። ብዙ ጊዜ እንድናደርግ የሚያዘን ነገር አይገባንም። “ይሄን እንዴት አደርጋለሁ?” ወይም “ይሄ እንዴት እንዲህ ሊሆን ይችላል?” የሚል ጥያቄ በውስጣችን ይፈጠራል። ይሁን እንጂ፤ ቢገባንም ባይገባንም፤ ያዘዘንን “እሺ!” ብለን ተግባራዊ ማድረግ አለብን። ለዚህ ነው “መታዘዝ አስቸጋሪ ነው” ያልነው።

በጠላት በምንጠቃበት፤ እንዲሁም እስቸጋሪ በሆነበት ጊዜም እንኳን እግዚአብሔርን ከመታዘዝ ይልቅ ሌላ የተሻለ ምርጫ የለንም። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚያዘንን ነገር በወቅቱ ውስጥ በሆነው አዕምሯችን መረዳት ያስቸግረናል። ምን ለመሥራት እንዳለበ ባይገባንም እንኳን “እርሱ የሚሰራውን ያውቃል” በማለት እርሱን ታምነን ከታዘዝነው በበረከቱ ይሞላናል። ለእያንዳንዳችን ዓላማና ዕቅድ እንዳለው በቃሉ ውስጥ ገልጸልናል። በኤርሚያስ አማካኝነት፤ “እኔ እናንተ ያለኝን ዕቅድ የግወቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ከፋትን ሳይሆን በላምን በግሰገኙት እናንተ በተሰፋ የምትጠብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምበት ነው” ይላል (ኤር. 29፡11)።

⑦

መታዘዝ-አለመታዘዝ ምርጫው የራሳችን ነው

ለመታዘዝም ሆነ ላለመታዘዝ ምርጫው የራሳችን ነው። ኢየሱስ ሳንታዘዘው ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሊኖረን እንደማይችል ሲገልጽልን፤ “እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደፈጸምሁና በፍትሔ እንደምኖር፤ እናንተም የእኔን ትእዛዝ ብትፈጽሙ በፍትሔ ትኖራላችሁ” ይላል (ዮሐ. 15፡10)። መታዘዝ ምንና ምንን ያጠቃልላል?

7-ሀ. እውነተኛ መታዘዝ፤

- (1) ማድረግ ያለብንን ድርጊት፤
- (2) አድርጉ ባለን ጊዜ ማድረግ፤
- (3) አድርጉ ባለን ሁኔታ ማድረግ፤
- (4) ምን ያህል ማድረግ እንዳለብን የሚያጠቃልል ነው።

7-ሐ. አለመታዘዝ

"አለመታዘዝ" እግዚአብሔር "አድርጎ" ያለንን አሰማድረግ ስለሆነ፤ "አለ መታዘዝ" በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ፤ እንዲሁም እርሱን አሰማክበር ነው። እግዚአብሔርን "እምቢ" ስንል፤ የእግዚአብሔርን መንገድ ትተን በራሳችን መንገድ መሄዳችን ነው። "አንታዘዝም" ስንል፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን ኃይልና ሥልጣን እንዳይኖረው መከልከላችን ነው። "አለመታዘዝ" ሁልጊዜ የክፉ ውጤት ያመጣል። በመታዘዛችን ለብዙዎች በረከት መሆን እንደምን ችለው ሁሉ፤ ባለመታዘዛችን ደግሞ እኛ ብቻ ሳንሆን፤ ብዙዎች በእኛ እካባቢ ያሉት ሁሉ እንዲጎዱ ምክንያት እንሆናለን። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑን አዳምና ሄዋን ናቸው። እግዚአብሔር ፍጹም የሆነ እካባቢ ከፈጠረላቸው በኋላ፤ "ብዙ ተባዙ፤ ዘራችሁ ምድርንም ይሙላ" (ዘፍ. 1:28) የሚል ትዕዛዝ ሰጣቸው። እንዲሁም "...ደጉን ከክፉ ለመለየት የሚያስችል ዕውቀት ከሚሰጠው ዛፍ ፍሬ አትብላ ምክንያቱም ከዚህ ዛፍ ፍሬ በበላህነት ቀን በእርግጥ ትሞታላህ ብሎ አዘዘው" (ዘፍ. 2:18)።

7-ሐ. በክፍል መታዘዝ

እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ ለመታዘዝ ፍጹሞች መሆን እሳብን ማለት አይደለም። እግዚአብሔርን መታዘዝ ትክክለኛ የሆነውን መታዘዝ ይጠይቃል። ይህንን ሀሳብ ለመረዳት ቀደም ሲል የጠቀስነውን የሳዖልን ታሪክ እንደገና እንመልከት። ሳሙኤል ንጉሥ ሳዕልን፤

- "የሚቃጠለውንና ለደገንነት የሚሆነውንም የጎብረት መሥዋዕት ለማቅረብ አንተን ወደማንኛበት ወድ ጊልገል ቀድመኸኝ ትሄዳለሁ፤ እኔ መጥኛ ምን ማድረግ እንደሚገባ እስከነግረህ ድረስ ለሰባት ቀን በዚያው ቆይ" (1 ሳሙ. 10:8) ብሎት ነበር።

የሳዖል ጅማሬው ጥሩ ነበር፤

- "እስከ ሰባት ቀን ድረስ የሳሙኤልን መምጣት ሲጠብቅ ቆየ፤ ምክንያቱም እንዲሁ ያደርግ ዘንድ ሳሙኤል ሳለን አዘዘት ነበር" (1 ሳሙ. 13:8)።

ይሁን እንጂ፤ በሰባተኛው ቀን ሳሙኤል "እመጣለሁ" ባለበት ጊዜ ሰላልደረሰ፤ ሳዖል ተቀነጠነጠ፤ በመጨረሻም "የሚቃጠለውንና እንዲሁም ለደገንነት የሚሆነውን የጎብረት መሥዋዕት አምጡልኝ" ብሎ በማዘዝ የሚቃጠለውን መስዋዕት ራሱ አቀረበ። ሳዖል ሳሙኤልን እስከ ተወስነ ጊዜ ድረስ ጠብቆ ታል። ይሁን እንጂ፤ እስከ መጨረሻው ድረስ ሰላልጠበቀው፤ ሳዖል የታዘዘው በክፍል ነው። ያ ደግሞ እግዚአብሔርን እስቆጣው እንጂ አላስደሰተውም። ሳሙኤልም ሳዖልን፤

- "ይህ የሞኝነት አሠራር ነው፤ አምላክህ እግዚአብሔር የሰጠህን ትእዛዝ አልፈጸምክም፤ ትእዛዙን ብትፈጽም ኖሮ እነተና ዘርችህ በእስራኤል ላይ በዘላለም እንድትነግሡ ዛሬ መንግሥትህን በጻናልህ ነበር" አለው (1 ሳሙ. 13:13)።

በክፍል የሆነ መታዘዝ እግዚአብሔርን አያስደስተውም። በሰጠን ተስፋ መሠረት የሚባርከን በክፍል ሳይሆን ሙሉ በሙሉ የታዘዝነው መፈጸም የቻል እንደሆነ ብቻ ነው።

7-መ. ሙሉ መታዘዝ

የኖላን የሕይወት ታሪክ ስንመረምር፤ ኖላ እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ የታዘዘ መሆኑን እንረዳለን። እግዚአብሔር ኖላን ጠርቶ ለሰው አዕምሮ ሊገባው የማይችለውን ነገር እንዲያደርግ ሲጠይቀው፤ ኖላ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ተቀብሎ ምንም ዓይነት ጥያቄ ሳይጠይቅና ከእግዚአብሔር ጋር ሳይከራከር በተሰጠው ትዕዛት መሠረት ትዕዛዙን ተግባራዊ አደረገ።

- "ኖላም እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ አደረግ" (ዘፍ. 6:22) ይላል።

እንዲሁም አብርሃም እግዚአብሔር አድርግ ያለውን ሁሉ ያደረገ ሰው ነው (ዘፍ. 22:2)። እግዚአብሔርን መታዘዝ ሁልጊዜ የሚያስከብረን አይደለም። ሰዎች ሊነቅፉን፤ እንዲሁም ሊሰቁብን ይችላሉ። አንዳንዴም ሞቶች መሰለን ልንታያቸው እንችላለን። ኖላ እግዚአብሔር እንዲያደርግ ያዘዘውን በማድረጉ በእካባቢው የነበሩት ሰዎች ሰቀውበታል። ዝናብም ሆነ ባሕር በሌለበት ሥፍራ መርከብ መሥራት እርግጥም ሞኝነት ይመስላል። ኖላ ይነቅፋት የነበሩትን ሰዎች አዳምጦ ቢሆን ኖሮ መርከቡን ሠርቶ አይጨርስም ነበር። እግዚአብሔር እንዲያደርግ ያዘዘውን ባያደርግ ኖሮ እርሱና ቤተሰቡ ከተቀረው ሕዝብ ጋር አብረው በጠፉ ነበር።

7-ሠ. እስከ መጨረሻው መታዘዝ

እስከ መጨረሻው ድረስ በመሄድ የታዘዘው ኢየሱስ ነው። ይሄ ፍጹም አምላክ፤ ፍጹም ሰው የሆነው ኢየሱስ፤ አባቱን ስለሚያከብር እስከ ሞት ድረስ ታዘዘው። እኛም እንደ ክርስቶስ ፍጹምና እንከን የማይገኝብን አንሁን እንጂ፤ እግዚአብሔርን እስከ መጨረሻው በመሄድ እንድንታዘዘው መንፈስ ቅዱስ ኃይልን ይሰጠናል። መታዘዛችን ከፍተኛ ዋጋ ቢያስከፍለንም እንድንታዘዝ ዘው እግዚአብሔር ራሱ ይረዳናል። የምናገለግለው እግዚአብሔር በጸጋና በፍቅር የተሞላ ልንገልጸው የማንችለው ኃይልና ታላቅነት ያለው አምላክ ነው። በማንኛውም አማኝ ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔርን መታዘዝ ቅድሚያ ሊሰ

ጠው የሚገባ ነው። አግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን መሆን የምንችለው እስከ መጨረሻው የሚያስኬደንን ነገር ለማድረግ በመታዘዝ ነው።

አግዚአብሔርን በመታዘዝ ምንም የሚጎድልብን ነገር የለም። ይሁን እንጂ መታዘዝ ቀላል ነገር አይደለም። ብዙ ጊዜ መረዳት ያስቸግረናል። ተቃውሞ ወይም ጠላት ሲነሳብን ብዙ ጊዜ ሕይወት ትርጉም የለሽ ሲሆንብን እንኳን ያለን ጥሩ ምርጫ መታዘዝ ብቻ ነው። ዳዊት ይህንን እውነት ለውቆ በሕይወቱ መለማመድ በመቻሉ አግዚአብሔር ባረከው። ንጉሥ ሳዖል በቅናትና በምቀኝነት መንፈስ ሊያጠፋው ሲያሳድደው ሳዖልን አልተበቀለውም። አግዚአብሔርን ለመታዘዝ ሙሉ መለጠት ስለነበረው ዳዊት ስሜቱ እንዲያሸንፈው አልፈቀደለትም። በማንኛውም ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ በሰው አስተያየት አግዚአብሔር እንድናደርግ የሚጠይቀው ጥያቄ አግባብነት ያለው የማይመስልበት ጊዜ አለ። ለአያንዳንዳችን ያለውን ዕቅድ ያውቃል። ዕቅዱንም ለመፈጸም ይኸውም ክርስቶስን ለመምሰል በምን ዓይነት ሕይወት ውስጥ ማለፍ እንዳለብን ያውቃል።

- **ነገረ አናንተ ያለኝን ዕቅድ የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ከፋትን ሳይሆን ሰላምን በማስገኘት አናንተ በተነሳ የምትጠብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምበት ነው። ይላል (ኢ.ር. 29:11)።**

ለታዛዥነት ጥሩ ምሳሌያችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። እኛ የዘላለምን ሕይወት እንድናገኝ እስከ ሞት ድረስ አግዚአብሔርን ታዘዝ። ከዚህ የሚበልጥ ታዛዥነት የለም። እኛም ስንታዘዝ በአግዚአብሔር ላይ የምንታመን መሆናችንን ማወጃችን ነው። እንዲሁም ሕይወታችንን ለእርሱ ለመስጠትና ስለወደፊቱ በእርሱ ለመታመን ማሳየታችን ነው። አልፎ አልፎ በሕይወታችን መስቀልያ መንገድ ላይ የምንቆምበት ጊዜ አለ። በዚህ ወቅት ያለን አንድ ምርጫ ብቻ ነው፤ ያም እርሱን መታዘዝ ነው። የምንታዘዘው ሙሉ በሙሉ እንጂ በከፊል መሆን የለበትም።

- **አግዚአብሔር የሚወደው የቀን ይመስልሃል? መታዘዝን ወይስ ቁርባንና መሥዋዕት ማቅረብን? ለእርሱ መታዘዝ ምርጥ የበግ መሥዋዕት ከማቅረብ ይበልጣል። ይላል (1 ሳሙ. 15:22)።**

አግዚአብሔርን መታዘዝን ስንመርጥ የበረከትን የተስፋንና የደስታን መንገድ መምረጣችን ነው።

የሕይወት መስታወት
ቁጥር 150

“ነገን” በተስፋ መኖር

ትላንት በደረሰብን ጉዳትና ሽንፈት ላይ ሁልጊዜ ትኩረት የምናደርግ ከሆንን “በዛሬው” ዕለትና እንዲሁም “በነገው” ቀን ወይም ወደ ፊት ልናገኘው የምንችለውን በረከት ማየት አንዳንቸል እንቅፋት ይሆንብናል። ዐይናቸችንን አልፈነው ከመጣው “ከትላንትናው” ሕይወታችን ላይ አንስተን በዛሬው ቀን መኖርን እንዲሁም ስለ ነገው መጨነቅ ሳይሆን ዕቅድ የምናወጣለት ከሆንን ወዴት እየሄድን እንደሆነ በግልጽ ማየት እንችላለን። “ነገን” በሚመለከት ነጥብ ሁለት ዓይነት ምርጫ አለን። ይኸውም፤

- 1ኛ፤ ትላንትና መጥፎ ነገር አጋጥሞኛልና የዛሬውም ሆነ የነገው እንደ ትላንትናው ይሆናል ብለን ገና ስላልደረሰንበት ሁኔታ መጨነቅ ሲሆን፤
- 2ኛ፤ በመጨነቅ ፈንታ፤ ስለ ነገው ዕቅድ ማውጣት ወይም ባለራዕይ መሆን ነው።

ስለ “ነገው” ወይም ገና ሳልደረሰንበት ነገር ከመጨነቅ ይልቅ የራዕይ ስዎች ስንሆን አግዚአብሔር ወዴት እየመራን እንደሆነ ማየት እንችላለን። ገና ያልደረሰንበት “የነገው” የሚያስጨንቀን ከሆነ የዛሬውንና የነገውን ኑሯችንን ያበላሽብናል። ስለ ነገው በማለብ ተጨናቂዎች ካልሆንን ስለ ወደፊቱ የምናስብ ባለራዕዮች ወይም ሕልም አላሟዎች መሆን እንችላለን። ምርጫው የራሳችን ነው።

- ወደ ጓላ መመልከት ወይም ከትላንትናው አለመላቀቅ በጸጸት ወይም በበደለኛነት ስሜት ውስጥ መኖርን ያስከትላል፤
- ስለ ነገው ዕቅድ አለማውጣት በቆምንበት እንደ መራመድ ይሆናል፤

- ባለራዕይ መሆን ወይም ስለ ወደ ፊት ዕቅድ ማውጣት ወደ ፊት መራመድ ያስችለናል።

አልፈን የመጣንበትን ሕይወት አልፎ አልፎ ወደ ጓላ ዞር ብሎ መመልከት ጠቃሚ የሚሆንበት ጊዜ አለ። ይኸውም፤

- 1ኛ፤ “የትላንትናውን” ዞር ብለን የምንመለከተው በሕይወታችን ስለ ሆነው በፋ ነገር እግዚአብሔርን እንድናመሰግንበት ነው። ስለ ሆነልን ሰነ ነገር ልባችን በምስጋና ተሞልቶ ወደ ጓላ መለስ ብለን እንመልከት፤
- 2ኛ፤ ከሠራተኛው አንዳንድ ስህተቶች ውስጥ ጠቃሚ የሆኑ ትምህርቶችን ለመቅሰም ብቻ መሆን አለበት።

የነገው “እንደ ትላንትናው መጥፎ ወይም ክፉ ይሆናል” ብለን ሳንፈራበልበ-መሉነት ወደ ፊት መመልከት ያስፈልገናል። “የትላንትናው” የአዲስ ጅማረያችን መጀመሪያ አንጂ መጨረሻ እንደሆነ አድርገን እንመልከተው። “ከትላንትናው” ተላቀንን ስለ ወደ ፊት ወይም ስለ “ነገው” ከመጨነቅ ይልቅ ዕቅድ እያወጣን በዛሬው ቀን እውነተኛ ኑሮ መኖር አለብን። ካለፈው ታሪክ ይልቅ ስለ ወደ ፊት የምናልመው ሕልም የበለጠ ጥቅም (ዋጋ) አለው። ዛሬ ላጋጠመን ችግር የትላንትናው ልምምዳችን አንዳንድ ጊዜ ጥሩ መልስ የሚያሰገኝልን ጊዜ አለና አልፎ አልፎ ወደ ጓላ መመልከቱ አይጎዳም። የመጨረሻው ጉልበታችን “ትላንትናው” የነበረን ስላልሆነ “የንግድ” (የወደፊቱን) ሕይወታችንን በትላንትናው ልምምዳችን ወይም አቅማችን ላይ አንመሥርት። “የትላንትናው” አልፏልና ለማሸነፍ ካለፈው ሕይወታችን አንዳንዱን አስፈላጊ ያልሆነውን የግድ መጣል አለብን። “የትላንትናው” ሕይወታችንን “የዛሬውን” ጊዜያችንን አንዳያባክንብን እንጠንቀቅ። የት እንደነበረን ከማየት የበለጠ ወደፊት እንደምንሄድ ብናይ የበለጠ እንጠቀማለን። ስለ ወደፊቱ የምናልመውን ሕልም ይወስንብናልና “የወደፊቱን” ሕይወታችንን በትላንትናው ገጽታ ላይ እንመሥርት።

- አንድ ጸሀፊ፤ “የትላንትናው መንደርደሪያ ይሁንልን እንጂ፤ መተኛ መረብ (hammock) አድርገን እንጠቀምበት” አለ።

በምንም ዓይነት ወደ ጓላ አየሄድን ወይም እየተመለከትን ስለ ወደ ፊቱ ማቀድ አንችልም። “የትላንትናው” ልምምዳቸው ክፉ ሆኖ ለሚታያቸው የዛሬውም እንደ ትላንትናው ይሆናል ብሎ በማሰብና በመፍራት በዕለቱ ደስ ብሏቸው መኖር አይችሉም። “ከትላንትናው” ሕይወታችን ይልቅ ስለ “ወደ ፊቱ” ሕይወታችን ማሰብ የበለጠ ደስታ ይኖረዋል። ስለዚህ “የዛሬውን” ሕይወታችን ለመወሰን ወደ ጓላ መመልከት አይጠቅመንም። ወደ ጓላ አየሄድን ወደ ፊት መድረስ ከምንፈልግበት ስኬት መድረስ አንችልም። “ከንግድ ዓለም” ጋር ተሰማምተን ለመኖር “የትላንትናውን” መተው ስንችል ብቻ ነው። የትላንትናውን ስህተታችን መቅበር ወይም ማቃጠል እንጂ ማስታ

ወሻ እንዲሆን ሀውልት ልናቆምበት እያስፈልግም። ሁልጊዜ ስለ ትላንትናው (ስላሰፊው) የሚያውሩት ወደ ፊት በመራመድ ፈንታ ወደ ጓላ የሚሄዱ ናቸው። ወደ ጓላ እስከ ሄድን ድረስ የወደፊቱን ማየት አንችልም። ብዙ ጊዜ የወደፊቱ የሚያስፈራቸው “ከትላንትናው” መላቀቅ ያቃታቸው ናቸው። ስለ ትላንትናው ብቻ የሚያሰቡ የወደፊት የተሻለ ይሆናል ብለው አያስቡም። የትላንትናው ያለፈና ያለቀለት እንደገና ልንጠቀምበት ስለማንችል እስከ መጨረሻው ከእኛ ቁጥጥር ውጪ ነው። በንም ሆነ ክፉ ያለፈው ከወደ ፊቱ ጋር ሲነጻጸር ያለፈው በጣም አነስተኛ ነው። ራዕይ ሲኖረን ወደ ፊት ያራምደናል። ከእግዚአብሔር የተሰጠ ሕልም ወይም ራዕይ እንደ ማግኘት ሆኖ “ከትላንትናው” ሕይወታችን ስለ በማውጣት “ለወደፊቱ” በረከት ያዘጋጃል።

1

ባለራዕይ ወይም ሕልም አላሟነት

ሕልም ማለም ወይም ባለራዕይ መሆን የበረከት መግቢያ በር ነው። ሕልም ወይም ራዕይ ነብዩ ኢየሁዳ “...**ሸግጤዎቻችሁ ሕልም ያልግሉ፤ ወጥታችሁም ራዕይ ይዩሉ**” (ኢየሁዳ 2:28) ቢል የተነበየው ትንቢት ይሆን? ስለ ወደ ፊቱ ሕልም አልመን እናውቅ ይሆን? ሕልም ስንል እንቅ ልፋችንን ስንተኛ የምናልመውን ዓይነት ሳይሆን ይሆንልናል ብለን ተስፋ የምናደርገው ነቅተን የምናስበው ሀሳብ ነው። አንዳንድ ሰዎች በማይመች ሁኔታ ውስጥ በማለፋቸው ተስፋ ቆርጠው “የወደፊቱ ከዛሬው የተሻለ አይሆንም” በማለት ስለ ወደፊቱ ማሰብ ራሳቸውን እያለማምዱም ይሁን እንጂ፤ አውነተኛ በረከት ለማግኘት የሰው ሕይወትና ታሪክ ለመለወጥ ሕልም አላሟ መሆንን ይጠይቃል። አንዳንድ ሕልም አላሟዎች ማግኘት የሚሆኑበት ጊዜ አለ። አንደኛው ምክንያት ሕልሙ ለአላሟው አንጂ ለሌሎች የማይታይ በመሆኑ ነው። የሴፍ በሕልም አላሟነቱ በወንድሞቹ መቀለጃና መሳቂያ ሆኗል። አንድ ቀን ደህንነታቸውን ለማየት የመጣውን የሴፍ ከርቅ ሲያዩት “...እነሆ ያ ሕልም አላሟ መጣ...” አሉ። ስለምናልመው ሕልም ከሰዎች አሉታዊ አስተያየት የምናገኝ ከሆነ ሕልማችንን ችላ እያልን የመምጣት ዝንባሌ ይኖረናል። እርምጃችንን የሚገታው ሌሎች ራዕያችንን ወይም ሕልማችንን አለመቀበላቸው ሳይሆን፤ እኛው ራሳችን ራዕያችንን አምነን መቀበል ያቃተን እንደሆነ ብቻ ነው።

“ሕልም” ማለም ራስን ብቻ ሳይሆን እንደ ተላላፊ በሽታ ብዙዎቹን የሚካከል ወይም ወደ ሌላው ሰው በቀላሉ የሚተላለፍ ኃይል ነው። ከእርባ ዓመት በፊት ማርቲን ሉተር ኪንግ ጃኒዩር በብዙ ሺ ሕዝብ ፊት ቆሞ “ሕልም አለኝ” (I have a dream) የሚለውን ዓለም ያደነቀውን ንግግር እንዳደረገ እናውቃለን። ሕልሙም ጥቁሮች በቆዳቸው ቀለም ምክንያት ትክክለኛ የሆነ ፍርድ እንዲሁም የእኩልነት መብት እንደማይነፈጋቸው

ያለውን እምነት የሚገልጽ ትንቢታዊ ንግግር ነበር። ሕልሙ ከብዙ ትግል በኋላ ጊዜውን ጠብቆ ተፈጸመ። ለመጀመሪያ ጊዜ ጥቁር ፕሬዚደንት አሜሪካ ውስጥ ከሁለት ዓመት በፊት ተመረጠ። ራዕያችን ወይም ሕልማችን ተፈጽሞ ማየት የምንችለው እጆቻችንን አጣምረን በመቀመጥ ሳይሆን የራሳችንን ድርሻ በመፈጸም ነው። ራዕያችንን ተግባራዊ ለማድረግ ብርቱ ትግልን የሚጠይቅ ይሁን እንጂ በመጨረሻ ድልን ወይም የእግዚአብሔርን በረከት እናገኝታለን። ስለ ወደ ፊቱ ስናስብ እንዳንድ ዕንቅፋቶች ጎልተው የሚታዩን ጊዜ እለ። ይሁን እንጂ ተስፋ እንድንቆርጥ በሚያደርጉን ዕንቅፋቶች ላይ ትኩረት ሳንሰጥ ወደ ፊት ልናገኘው የምንችለውን መልካም ነገር ብቻ የምናይ ከሆነ የዛሬውም ሆነ የነገው እይባሽብንም።

ራዕይ ወይም ሕልም ማለም ምን ማለት ነው? በአሜሪካ ታዋቂ ጸሐፊና አስተማሪ የሆኑት ቻክ በዊንድል ራዕይ ምን እንደሆነ ሲገልጹ፡

- “ራዕይ ማለት የሚያጋጥሙን ዕንቅፋቶች ምንም ያህል ብርቱ ቢሆኑም የእግዚአብሔርን መገኘት የእግዚአብሔርን ኃይል የመለየት ችሎታ ለሚገኙት ዕንቅፋቶች ሳንበገር በእግዚአብሔር ዕቅድ ላይ ትኩረት ማድረግ ነው።...ራዕይ ብዙዎች ማየት የማይችሉትን ማየት ነው። ራዕይ የመረዳት ወይም የመገንዘብ ችሎታ ነው። ብዙዎች ዎች ውስጥ የእግዚአብሔርን ኃይል ማየት ነው። እንዳንድ ጊዜ ስለ ራዕይ ሳስብ ሁኔታዎችን ልክ እንዳሉ ሳይሆን እግዚአብሔር በሚያየው ዐይን ማየት እንደሆነ እረዳለሁ። ብዙ ጊዜ ሁኔታዎችን የምናየው ልክ እንዳሉ ሳይሆን እኛ ያስገብትን ሁኔታ መሠረት በማድረግ ነው። ራዕይ ሕይወትን እግዚአብሔር እንደሚያየው ማየት በእግዚአብሔር ላይ ትኩረት በማድረግ ሁኔታዎች መረዳት ነው። ለየት ባለ ሁኔታ መኖር የሚፈልግ ሁሉ አመለካከቱን ወይም ራዕዩን ማስተካከል አለበት” አሉ።

ሕልማችን (ራዕያችን) እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ ምን ያህል ትልቅ ውጤት ሊያሰገኝ እንደሚችል አሰበን ይሆን? ሁኔታችን ከአመለካከታችን ጋር አብሮ ይሄዳል። የምናየው በመንገዳችን ላይ የሚያጋጥሙንን እንቅፋቶች ወይም ችግሮችን ሳይሆን ሰላውን ከሆነ ቋንቋችንም ተለውጦ “አልችልም...አይሆንልኝም” በማለት ፈንታ “እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ከሆነ ማን ሊቃወመኝ ይችላል?...በአርሱ እርዳታ ሁሉን ማድረግ እችላለሁ” የሚል ይሆናል። ቋንቋችን የሚለወጥ መሆኑ ብቻ ሳይሆን አመለካከታችንም የተለወጠ ይሆናል። ይኸውም ነገሮችን ብሩህ እድርገን መመልከት እንጀምራለን። ባለ ራዕይ ሰንሆን ስለሚቻለው ነገር እንጂ ስለማይቻለው ነገር እናስብም።

2

መጨነቅ-የሰው ልጅ ጠላት ነው

አሜሪካ ውስጥ ብዙ የመቃብር ሐውልት ላይ፡

- “የጭንቀት ምክንያት የሞቱ” የሚል ጽሁፍ ቢደረግባቸው ማጋነን እይባንም የሚሉ አሉ።
- አሜሪካ ውስጥ ጠቅላላ የሀብቷታል አልጋዎች ሁለት ሦስተኛው የተያዙት በአዕምሮ ሕመምተኞች ሲሆን የዚህ ህመም ምክንያት ከሆኑት ውስጥ “ጭንቀት” እንደኛው እንደሆነ ይታወቃል።
- የአዕምሮ ሕመም አገሪቱን በዓመት በብዙ ቢሊየን ብር የሚቆጠር ወጪ እያሰወጣት ነው። በነፍስ ንግዶች ምክንያት ከሚሞቱት ይልቅ በጭንቀት የሚሞቱት ሰዎች ቁጥር እንደሚበልጥ በተለያዩ ጥናቶች ተረጋግጧል።
- 17 ሚሊዮን የሚሆኑ አሜሪካውያን በተለያዩ የአዕምሮ ሕመም ያለ ባቸው ናቸው። በአሁኑ ጊዜ ከአስር በዎች መካከል አንድ በው አንድ ዓይ ነት የአዕምሮ ሕመም ያለበት ነው።
- በሁለተኛው ዓለም ጦርነት 300 ሺ ወጣት አሜሪካውያን በጦርነቱ የሞቱ ሲሆኑ በዚያኑ ወቅት በልብ ድካም የሞቱት ቁጥራቸው እንደሚበልጥ ተገልጿል። የልብ ድካም በሽታ ዋና ምክንያትም ጭንቀት እንደሆነ ታውቋል።
- ዝናን ያተረፉ አንድ ታዋቂ አሜሪካዊ ዶክተር ሆበርታል ንብተው ሕክምና ከሚወስዱት በሽተኞች መካከል ጭንቀትና ፍርሃታቸውን ማስወገድ የሚችሉበትን መንገድ ቢያገኙ ከመቶ በባው (70%) ከሕመማቸው ይፈውስ ነበር አሉ።

ዶክተር ሌድዋርድ ፖደላስኪ “ቆጥጥር ወይም እንደ ጌት ዌል” (Stop Worrying & Get Well) በሚል እርዕስት በጻፉት መጽሐፍ ስለ ጭንቀት ብዙ ጠቃሚ ሀሳብ እስፍረዋል፤

- የልብ ህመም የደም ግፊት ቁርጥማት የአንጀት መቁበል (Ulcer) ላይ ልዩ ልዩ የሆድ በሽታዎችና ወዘተ. የጭንቀት ውጤት እንደ ሆነ ጠቅሰዋል።

ዝናን በላይረሰንበት ነገር መጨነቅ ከጉዳት በስተቀር ጥቅም የለውም። ሐዋርያው ጳውሎስ እንደገለጸው እንጂ ስለ ምንም ነገር እንዳንጨነቅ ይመከራል። እንደ የጭንቀትን እድካሚነት ሲገልጽ፤

- “ከአንድ ቀን ሥራ ይልቅ የአንድ ቀን ጭንቀት የበለጠ ያደክማል” አለ። ሌላው ጸሐፊ ደግሞ፤

- “ጭንቀት የዛሬን ቀን ያባክናል፤ በትላንትናው ችግር፤ የነገውን ልድል ዝብርቅርቅን ያወጣል” አለ።

የምንጨነቅባቸው ብዙ ነገሮች የፈራናቸውን ያህል ኃይል የላቸውም። በቅርቡ የተደረገው ጥናት እንደሚያሳየው፤ ይደርሱበናል ብለን ከተጨነቅንባቸው ነገሮች ውስጥ፡

- አርባ ከመቶ (40%) አይፈጸሙም፤
- ሠላሳ ከመቶ (30%) ያለፉ በመሆናቸው ልንለውጣቸው አንችልም።
- አሥራ ሁለት ከመቶ (12%) ጉዳዩ እኛን አይመለከተንም፤
- አሥር ከመቶ (10%) ሊሆንም ላይሆንም የሚችል ባለዕምራችን የምናስበው የሀመም ስሜት ነው።
- ሰምንት ከመቶ (8%) ጭንቀታችን በአግባቡ ነው። ይሄም ቢሆን፤ እኛ ከርሱቲያኖች እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ስለሆነ ጭንቀታችንን ሊሸከምልን ቃል ገብቶልናል።

በሌሊት ለበሳ ነገር ልንጠቀምበት የሚገባንን ጉልበት በመጨነቅ አናባክ ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ግንኙ ሁሉ በፀሎትና በምልጃ ከምሳ ጋር ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁ አስታውቁ እንጂ በአንዳች አት ጨነቁ” ሲል የመከረን (ፊልጵ. 4:6)።

የምንጨነቀው ስለምን ይሆን? ስለ ገንዘብ? ስለ ልጆቻችን? ስለ ጤንነታችን? ስለ ሥራችን? ስለ ወደ ፊት ኑሯችን ይሆን? የምትጨነቁበት ምክንያት ስታጡስ፤ “ምን ሆኛለሁ፤ ለምን አልተጨነቅሁም” በማለት ያለመጨነቃችሁ ያስጨንቃችሁ ይሆን? አንዱ ጭንቀትን ሲገልጽ፤ “ምንም ሳያደርጉ ወጥ መሥራት ነው” አለ። ጭንቀት ስለ ወደ ፊት በማበብላይ የተመሠረተ ስለሆነ፤ ተጨናቂው ምንም ማድረግ አይችልም።

- አንዳንድ ተጨናቂዎች በመጨነቃቸው ብቻ የፈሩት ነገር እንዳይደርስባቸው ማድረግ የሚችሉ ይመስላቸዋል። መጨነቃችን “ምን እሆናለሁ?” የሚለውን ፍርሃታችንን ይጨምራል እንጂ አያጠፋውም።
- ጭንቀት በእንግሊዝኛ ቋንቋ “ዎሪ” (worry) ሲሆን፤ የእንግሊዝኛው መዝገብ ቃላት “ማቅ” ወይም አንቆ መያዝ ይለዋል። ስለዚህ ጭንቀት የለውን ስሜት አንቆ ስለሚይዝ፤ በትክክል እንዳያስብ ያደርገዋል።

ከችግሮቻችን መካከል አንደኛው ጭንቀትን እውነተኛ ከሆኑ አላባቢ ነገሮችን መለየት አለመቻላችን ነው። ለምሳሌ፤ ጎረቤት የላከነው ልጃችን ለሁለት ሰዓት ተመልሶ ባይመጣ ምን ሆኖ ይሆን በማለት ሊያሳስብን ይገባል። አምስት ደቂቃ ቢቆይ ግን ያ የሚያስጨንቀን ከሆነ፤ ጭንቀታችን ትክክል ስላልሆነ፤ ችግር ያለብን መሆናችንን ያሳያል። ለመሆኑ መጨነቅ ኃጢአት ይሆን? መጨነቅ ኃጢአት ነው የሚሉ ምሁራን ሁለት ምክንያቶችን ይበጣሉ፡

- “አንደኛው፤ ያለአግባብ ስንጨነቅ፤ እውነተኛ የሆነውን እግዚአብሔር እውነተኛ አይደለህም” ማለታችን ስለሆነ ኃጢአት ነው። ሁለተኛው፤ በመጨነቃችን የእግዚአብሔር መቅደስ የሆነውን ሥጋችንን ማንሳቆላችን ስለሆነ ኃጢአት ነው” ይላሉ።

የእግዚአብሔር ቃል፤ “እግዚአብሔርን ለሚወዱና እንደ ፈቃዱም ለተጠሩት ሰዎች፤ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ለጥቅማቸው እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን” (ሮሜ 8:28) የሚለውን ተስፋ እያወቅን መጨነቃችን፡

- እግዚአብሔርን “ውሸትህን ነው” ማለታችን ይሆናል።

ሁሉ ነገር መልካም ሲሆንል፤ የምንፈልገውን ልክ በወቅቱ ማግኘት ስንችል በጌታ መታመን ቀላል ነው። ነገር ግን በብርቱ ትግልና ፈተና ውስጥ ስናልፍ፤ የምንፈልገውን ነገር በጊዜው ማግኘት ሲያቅተን፤ የሚያስጨንቀንና የሚያሳስበንን ነገር ትተን በጌታ መታመን ከባድ ይሆንብናል። በመከራ ውስጥ ስናልፍ ፍቅሩን በመጠራጠር “በእርግጥ እግዚአብሔር ይወደኛል ወይ?” ብለን እንጠይቃለን። “እግዚአብሔር ለልጆቼ የሚያስብና የሚጨነቅ ቢሆን ኖሮ መከራና ዘዘን በእኛ ላይ እንዲደርስ አይፈቅድም ነበር” በማለት ልጆቼን ለመርዳት ፈቃደኛነት የሌለው፤ ጨካኝ አምላክ አድርገው ያዩታል።

እግዚአብሔር “መከራ በሚደርስላቸው ጊዜ ጥራኝ፤ እኔም አድንገለሁ፤ አንተም ታከብረኛለህ” (መዝ. 50:15) በማለት ተስፋ ሰጥቶናል። ይህንን ቃል መሠረት አድርገን በእርሱ መታመን እንችላለን? እዚህ ላይ የክርስቶስ ተከታዮች የሆንን ማወቅ ያለብን እውነት ቢኖር፤ ክርስቶስ ተስፋውን መፈጸም መቻል ብቻ ባይሆን፤ የሰጠውን እያንዳንዱን ተስፋ ለመፈጸም ፈቃደኛም መሆኑን ነው። አንዳንድ በጎ ያልሆኑ ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲደርሱ ለምን እንደሚፈቅድ ባይገባንም፤ ማወቅ ከሚገባን መሠረታዊ ከሆኑ እውነቶች ውስጥ አንደኛው፤ እግዚአብሔር ቅዱስ አምላክ በመሆኑ፤ ሁልጊዜ ለልጆቹ በጎ የሆነ ነገር የሚያስብ መሆኑን ነው።

3

የመጠራጠር ተጽዕኖ ይኖርብን ይሆን?

የመጠራጠር ወይም ያለማመን ችግር ያለብን እኛ ብቻ አይደለንም። ታላላቅ የሆኑ የጥንት መንፈሳዊ አባቶችም የረሳቸው የሆነ ጥርጣሬ ነበራቸው።

- አብራሃም “የእግዚአብሔር ወዳጅ” ተብሎ የሚጠራ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን የነበረው ሰው ነበር። ይሁን እንጂ፤ በተበደደበት አገር ውስጥ ከአዲጋ እንደሚጠብቀው በእግዚአብሔር ላይ ባለመተማመኑ ምክንያት ዋሽቶ ከእዲጋ ለማምለጥ ሲሞክር፤ እግዚአብሔር ጣልቃ

ባይገባ ኖሮ ሚስቱን በፈርዖን እስከጥቆ እንደነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

- **ያዕቆብ እግዚአብሔር አብዝቶ እንደሚባርከው ተስፋ የገዛት ሰው ክርክር ይሁን አንጂ የእግዚአብሔርን ተስፋ በመጠራጠሩ የራሱ ያልሆነውን ሰውነት አንደኛነቱን ታሪኩ ይመሰክራል።**

በአዲስ ኪዳን ውስጥ በተጠራጣሪነቱ በጣም ጎልቶ የሚታየው ከክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ መካከል አንዱ የነበረው ቶማስ ነው። ቶማስ ነገሮችን እንዳሉ የሚያይና ጥያቄ የሚያበዛገ የነገሩትን በቀላሉ "አሜን" ብሎ መቀበል የማይሆን ስለሆነው ነበር። መሲሕነቱን ደቀ መዛሙርቱ ስለተጠራጠሩ ማመን እንዲችሉ ኢየሱስ አልላዛርን ከሞት ለማስነሳት ወደ ቢታንያ መሄድ አስብኝ ሲል፣ ቶማስ ሌሎችን ደቀ መዛሙርት **ከእርሱ ጋር እንድንሞት እኛም እንሂድ** እላቸው (ዮሐ. 11:16)።

ኢየሱስ ወደ አብ በሚሄድበት በመጨረሻው ምሽት ላይ ኢየሱስ ወደ አብ የሚሄድ መሆኑን ሲናገር ቶማስ **"ኃይለማርያም ወደት እንደምትሂድ አናውቅም፤ ታዲያ መንገዱን እንዴት ግወቅ እንችላለን?"** (ዮሐ. 14:5) ብሎ ጠየቀው። ይሄም ቶማስ ሳይገባው ዝም ብሎ መቀበል የማይሆንለት ሰው መሆኑን ያሳያል። ኢየሱስ ከሞት ተነስቶ ደቀ መዛሙርቱ ባደረጉት ዝግ ስብስባ ላይ ኢየሱስ በመካከላቸው በተገለጸበት ዕለት ቶማስ በዚያ አልነበረም። ኢየሱስ ከሞት እንደ ተነሳና በዐይናቸው ያዩት መሆኑን ሲነግሩት **"ከሞት ለማርያም የተወጉትን እጆቼን ነጻላሁና ጣቴን ነጻላሁ፤ እጅንም በጎሱ ቁልፍ ነጻላሁ፤ አላሞንም አላቸው** (ዮሐ. 20:25)። ይሄ ግልጽ የሆነ የጥርጣሬ ተጽዕኖ ነው።

ድፍረት ያለው ጥርጣሬ (Courageous Doubt)

- **ሁለት ዓይነት ጥርጣሬ አለ።**
- **አንደኛው ሁለንተናዊ መጠራጠር ነው። ትንሹንም ሆነ ትልቁን የሚጠራጠሩ አንዳንድ ሰዎች ሁኔታው ለማመን አስቸጋሪ በመሆኑ እንዲሁም መረዳት ስላልቻሉ ሳይሆን መጠራጠሩ ስለሚያመቻቸው ወይም ቀላል ስለሚሆንላቸው ነው። መጠራጠርን የሚመርጥ ሰው በመጠራጠሩ ምንም ዓይነት ዋጋ የማያስከፍለው እንዲሁም አመቺ ስለሚሆንለት ነው።**
- **ሁለተኛው ጥርጣሬ ውስን ለሆነው አዕምሮው ከብደብት ነው። "አውነት ነው" ብሎ መቀበል ያቅተዋል። ይህን ዓይነት ጥርጣሬ በሰው ፊት ገልጻ ለመናገር ድፍረትን ይጠይቃል።**

ጥርጣሬያቸውን በድፍረት ለመግለጽ አቅም ካገኙት ሰዎች መካከል በተጠራጣሪነቱ የታወቀው ቀደም ሲል የገለጸው ቶማስ ነው። ኢየሱስ አልላዛርን ከሞት ለማስነሳት ወደ ቢታንያ መሄድ አስብኝ ሲል፣ ቶማስ ሌሎችን ደቀ መዛሙርቱ **"ከእርሱ ጋር እንድንሞት እኛም እንሂድ"** ያለው። ደቀ መዛሙርቱ **"ኢየሱስ ከሞት ተነስቷል፤ በዓይናችን አይተነዋል"** ሲሉት ምስክርነታቸው እውነት እንዲሆን ይፈልጋል፤ ይሁን እንጂ በእነርሱ ምስክርነት ብቻ ከማመን ይልቅ ራሱ በዐይኑ እይቶ ለማረጋገጥ ፈለገ። ቶማስ ለመጠራጠር ድፍረት ባይኖረው ኖሮ ከሞት የተነሳውን ኢየሱስን እይቶ **"ኃይለማርያም ወደት እንደምትሂድ አናውቅም፤ ታዲያ መንገዱን እንዴት ግወቅ እንችላለን?"** ብሎ ጠየቀው።

አንዳንዶች በልባቸው ውስጥ ጥያቄ የሚሆንባቸው ጥርጣሬ የሚፈጥርባቸው አንዳንድ ነገር ሲኖር ዝም ብለው ወይም **"አሜን!"** ብለው መቀበል የሚቀላቸው አሉ። ጥያቄ የጠየቁ እንደሆነ እግዚአብሔር የሚቀየማቸው የሚመስላቸው **"ደካማ ክርስቲያን፤ ወይም አምነተቢስ ክርስቲያን እባላለሁ"** ብለው በመፍራት ጥያቄያቸውን በውስጣቸው ቀብረው ለብዙ ዘመን እያስመሰሉ የሚኖሩ ሰዎች አሉ። በቅርቡ አሜሪካ ውስጥ በዕለታዊ ዜና ላይ የቀረበ፣ አኔንም ሆነ ብዙዎቹን በጣም ያበደነቀን የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎችን ታሪክ ሰማሁ። የመጋቢዎቹን ማንነት ለመስወር ድምጻቸውን በመለወጥ የፈታቸውን ገጽታ በመሸፈን ዜና አቅራቢዎች ለሚጠይቋቸው ጥያቄዎች መልስ ይሰጡ ነበር።

- **እነዚህ የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች ለብዙ ዓመት በመጋቢነት ያገለገሉ ናቸው። ይሁን እንጂ የሚሰብኩትን ለማመን የተቸገሩ ናቸው። እግዚአብሔር መኖሩን መጽሐፍ ቅዱስ አስተማማኝ መጽሐፍ መሆኑን መንግሥተ ሰማይና ሲኦል መኖሩን ማመን መቻላቸውን ገለጹ።**
- **በየዕሁዱ መድረክ ላይ እየቆሙ ነበሩ፤ እኔ የማላምንበትን እግዚአብሔር እመኑ... እኔ የማልቀበለውን እምነት ተቀበሉ ማለቴ፤ ግብዝነቴ... የድብቅ ሕይወት መኖሪያ ስላቸኝ... ሥራውን እንዳልተወው መተዳደሪያዬ ነው..." እያሉ ጭንቀታቸውን ይገልጹ ነበር። እነዚህን የሚመስሉ ጥርጣሬያቸውን እየደበቁ አስመሰለው የሚኖሩ ምን ያህል እንደሆኑ ቤታቸው ብቻ ይቆጠራቸው።**

ሕይወታቸውን ለክርስቶስ ሙሉ በሙሉ ከሰጡ አማኞች መካከል በተለያዩ ምክንያት በእምነታቸው ላይ አንዳንድ ጥያቄ ተፈጥሮቸው ቀደም ሲል አምነው የተቀበሉትን እምነት እውነት ስለ መሆኑ የተጠራጠሩ አንዳንድ ክርስቲያኖች እንዳሉ እናውቃለን። ከብዙዎች መካከል ቢሊ ግራሃም፣ የቢሊግራሃም የቅርብ የአገልግሎት ባልደረባ የነበሩ ቻርለስ ቲምፕልተንና እንዲሁም ማዘር ትሬባ እንደሚገኙበት በ2002-2003 ዓ.ም የሕይወት መስታወት ላይ የገለጸን መሆናችንን ታስታውሳላችሁ። የማዘር ትሬባ ጥርጣሬ የተገለጸው በሕይወት በነበሩበት ጊዜ ሳይሆን ከሞቱ በኋላ ቀደም ሲል በጻፉት ጽሁፋቸው ነው። ማዘር ትሬባ ለጥርጣሬያቸው መልስ አግኝተው ወይም መልስ ሳያገኙ ከጥርጣሬያቸው ሞተው እንደሆነ አላውቅም።

ቢሊ ግራሃም የነበራቸውን ጥርጣሬ ለማሳየት ቀደም ሲል በወጣው “የሕይወት መሻገራት” (2002-2003) ካቀረብነው ውስጥ ጽሁፉ ለሌላችሁ በአጭሩ መጥቀስ እወዳለሁ። “ሚስተር ቢሊ ግራሃም በወቅቱ ይሰማቸው የነበረውን ስሜት ሲገልጹ፡

- ♦ “ልቤ ሙሉ በሙሉ በጥርጣሬ ባይሞላም፤ በአርግጥ ውስጤ ተረብሾ ነበር” አሉ። ሚስተር ቢሊ ግራሃም በመጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛነት የማያምኑ ከሆነ፤ በአገልግሎታቸው ወደ ፊት መቀጠል አንደማይችሉ፤ በቅርቡ ሎባንጀለስ ላይ ሊያደርጉት ያበቡት ክራሴድም በዚህ ዓይነት ሊካሄድ እንደማይችል ያውቁ ነበር። ጥርጣሬያቸውን ለማጥፋት፤ ለጥያቄያቸው መልስ ለማግኘት ቢሊ ግራሃም መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በትጋት ማጥናት፤ መጻሊይ፤ በጥልቀት ማሰብና መመርመር ጀመሩ። በመጨረሻ ልሳቸው በጣም ሲከብድባቸው አንድ ቀን ብቻቸውን ሳን በርናርዲኖ ተራራ ላይ ወጡ። መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በአጃቸው እንደያዙ በጉልበታቸው ተንበርክከው፤ አንዳንድ በውስጣቸው ለሚለማቸውም ሆነ፤ ቻርለስ ቴምፕልተን ላቀረቡላቸው የፍልበፍናም ሆነ የሥነ ልቦና ጥያቄዎች መልስ ያላገኙ መሆናቸውን ተናገዙ።
 - ♦ “ከእግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት ሙግት መግጠም ፈልጌ ነበር፤ ይሁን እንጂ መናገር ያልቻልኩት፤ በውስጤ የተቀመጠ አንድ ነገር ነበር። በመጨረሻው ለመናገር የምፈልገውን እንደናገር መንፈስ ቅዱስ ነጻ አወጣኝና፤ አባት ሆይ! ይህን መጽሐፍ ቅዱስ እንደ ቃልህ አምኜ እቀበላለሁ። በአዕምሮዬ ውስጥ ከሚፈጠሩት ልዩ ልዩ ጥያቄዎችና ጥርጣሬዎች ሁሉ በላይ እንደሆነ አምኜ፤ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ቃልህ እንደሆነ አድርጌ እወስደዋለሁ” አሉ።
- ሚስተር ቢሊ ግራሃም ዐይናቸው በዕንባ ረገጥ፤ በጉልበታቸው ከተንበረከኩበት ሲነሱ፤ ለባዙ ወራት ተበምቷቸው በማያውቁት ሁኔታ ልዩ የእግዚአብሔር ኃይል ተሰማቸው። ይህን ሁኔታ ራሳቸው ሲገልጹት፤
- ♦ “በወቅቱ ለጠየቅሁት ጥያቄ ሁሉ መልስ ባላገኝም፤ ከዚህ በፊት ላልፈው ያልቻልኩትን ድልድይ የተሻገርኩ መሆኔ ተበማኝ። በአዕምሮዬና በልቤ ውስጥ መንፈሳዊ ጦርነት ገጥሜ አሸናፊ ሆኜ መውጣቴን ተገነዝብኩ” አሉ።
 - ♦ ለሚስተር ቢሊ ግራሃም ይሄ እስከጋሪና ልባቸው በጥርጣሬ የተሞላበት ወቅት ቢሆንም፤ ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው የዕድገት ጊዜ ሆነላቸው። ለቻርለስ ቴምፕልተን ግን አዕምሯቸውን በመዘጋታቸው ምክንያት ተለፉ አበቆራጭ ሁኔታ ውበጥ የወደቁበት ጊዜ ነበር። ከዚህ በኋላ ሚስተር ቢሊ ግራሃምና ቻርለስ ቴምፕልተን ሁለቱም በተለያየ የሕይወት ንጻና መንገዝ ጀመሩ። ቻርለስ ቴምፕልተን አገልግሎታቸውን በማቆም ወደ ካናዳ ተመልሰው በጸሐፊነት ሙያቸው ገፉበት። ሚስተር ቢሊ

ግራሃም ግን ዓለም ያደነቃቸው ታላቅ ወንጌላዊ ሆኑ። የቻርለስ ቴምፕልተን ብሩህ አዕምሮ ከእምነታቸው አስወጣቸው። ለመሆኑ ብሩህ አዕምሮ (Intellect)፤ “ከእምነት” ጋር አብረው የማይሄዱ ይሆን? ብሩህ አዕምሮ ያለው ለው ክርስቲያን መሆን አይቻልም? ለአንዳንዶች “ሁለቱ አብረው መሄድ ይችላሉ” ብሎ ማመን ከባድ ይሆንባቸዋል።

ቶማስ “አንድ ዓይነት መረጃ ካላገኘሁ አላምንም” ለማለት ድፍረት ነበረው። ይኼ “ድፍረት ያለው መጠራጠር” (courageous doubt) ሌላ መልክ እንዳለው ምሁራን ይገልጻሉ። ይኸውም “ድፍረት ያለው አላዋቂነት” (courageous ignorance) ነው። ቶማስ “አላውቅም” ለማለት አላፈረም። በራሱ ላይ ያለው ትምክህት እውነቱን ጠይቆ መረዳትን አልከለከለውም። ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን “እኔ የምሄድበትን መንገድ ታውቃላችሁ” (ዮሐ. 14:4) ሲላቸው፤ ደቀመዛሙርቱ ሁሉ ዝም ሲሉ፤ ቶማስ የሚሄድበትን የሚያውቅ ለማስመስል ሳይሞክር፤ “ጌታ ሆይ! ወደት እንደምትሄድ አናውቅም፤ ታዲያ መንገዱን እንዴት ማወቅ እንችላለን?” አለው (ዮሐ. 14:5)።

ድፍረት ያለው መጠራጠር፤ ድፍረት ያለውን ሙሉ መስጠት ያመጣል። ቶማስ በደቀመዛሙርቱ ፊት ጥርጣሬውን ወይም አለማመኑን አልደበቀም። የዚህም ውጤት፤ ሌሎች ደቀመዛሙርት ያዩትን ክርስቶስ እርሱም የማየት ዕድል እግኝቶ “አምላኬና ጌታዬ!” ለማለት አበቃው። ድፍረት ያለው መጠራጠርና ድፍረት ያለው አላዋቂነት፤ ቶማስን የቀድሞውን ትቶ በአዲስ ሕይወት እንዲሄድ አስቻለው።

5

በእግዚአብሔር መታመን እንችላለን?

የክርስቶስ ተከታዮች የሆነን ሁሉ በእርሱ መታመን እንችል ይሆን? ከሚያጋጥመን ማንኛቸውንም ዓይነት ችግር የሚያድነን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ በቃሉ ውስጥ የግልጽን ተስፋ ሁሉ ለመፈጸም ፈቃደኛ ነው። አንዳንድ ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲደርሱ ለምን እንደፈቀደ ባይገባንም፤ በእርሱ ልንታመንበት የሚገባን ቆጥረን የማንጨርሳቸው ምክንያቶች አሉን።

5-1. እግዚአብሔር በፍቅሩ ፍጹም ነው

በሰላምና በደስታቸውን ይጨምራል ብሎ የሚያስጠቅቁትን ነገሮች ሁሉ ሁልጊዜ ያደርግልናል። ከልባችን ብናምነውና ብንታመንበት፤ ልንወጣው እንችላለን ብለን ከማናሰበው ፈተናና ችግር ውስጥ ሊያወ

ጣን ይችላል። በጌታ ያለንን እምነት ለማጥፋት ያለማቋረጥ የሚጥረው ጠላታ ችን ስይጣን እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር እንድንጠራጠር ወደ እኛ ጠጋ ብሎ "እግዚአብሔር በአርግጥ የሚወድህ ቢሆን ኖሮ፣ እንዲህ ዓይነቱ ነገር በሕይወትህ እንዲደርስ ባልፈቀደም ነበር" በማለት በጆሯችን ሹክ ይላል። እግዚአብሔር እኛን ዲሲፕሊን ለማድረግ ሲል በሕይወታችን እንዲደርስ የፈቀደውን ነገር፣ ከእግዚአብሔር ግዴላችን ጋር ያያይዘዋል።

• "...እግዚአብሔር የሚወድደውን ይገሥዳል፤ እንደ ልጅ ለድረጎ የሚያገኘውን ይቀጣል" ይላል (ዕብ. 12:6)።

የሰው ሥጋዊ አመለካከት፣ ሰላምና ደስታ የእግዚአብሔርን ፍቅር መግለጫ አድርጎ ሲያስብ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ጣን ችግርና ዲሲፕሊን መደረግን የእግዚአብሔር ቤተሰብ ለመሆናችን መረጃ እንደሆነ ይገልጽናል። ምክንያቱ በጣም ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ስለ እኛ ስለሚያስብና ስለሚጠነቀቅ፣ ባለንበት ይዞታ እንድንቆይ አይፈልግም። ነገር ግን ልጁን እንድንመስል ይፈልጋል።

ስለእግዚአብሔር ፍቅር እንድንታመን የሚያደርገን በባሕሪው ፍቅር ስለሆነ ነው። "እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ፣ እግዚአብሔርንና ሰውን የማያፈቅር ሁሉ እግዚአብሔርን አያውቀውም" (1 ዮሐ. 4:8)። አንዲሁም 1 ዮሐ. 1:5 ላይ "...እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ኩቶ የለም" ይላል። ይህም ማለት እግዚአብሔር ፍጹም፣ ቅዱስ፣ ጸድቅ፣ ምንም ዓይነት እንክን የሌለበት ስለሆነ፣ ልጆቹን አንገልጽ አያያዝ አይቻለውም። ሰነ ያልሆነ ነገር ከባሕሪው ጋር ስለማይሄድ ሰነ የሆነውን ብቻ ያደርጋል። እግዚአብሔር ስለው ልጅ ያለውን ፍቅር ከቀራንዮ የበለጠ የሚገልጽ ሌላ ነገር የለም። ጳውሎስ "...እኛ ኃጢአተኞች ሆንን ላለ ክርስቶስ በእኛ ምትክ ሞቶአል፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ምን ያህል ታላቅ መሆኑን ያሰረዳል" ይላል (ሮሜ 5:8)። ክርስቶስን አምላክ እንደ ግል መድኃኒታችን አድርገን አንዴ ከተቀበልነው፣ የእርሱ ቤተሰብ አባል እንሆናለን። ፍጹም የሆነው ስማያዊው አባታችን ትዕግሥተኛነቱን፣ ራሱናሁነቱን ለእኛ ይገልጻል። ሙሉ በሙሉ ስለሚወደን፣ በሕይወታችን እንዲደርስ የሚፈቅደው ሁሉ፣ አንዳንዴ ለእኛ ሰነ ነገር አበቦ መሆኑን መረዳት ቢያቅተንም፣ እርሱ ለእኛ ያለውን ፍቅር ይገልጻል። እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ የሚችል ታላቅ አምላክ መሆኑን ምንጊዜም መርባት የሰብንም። ከጉዳታችን ውስጥ ምን ዓይነት ሰነ ፍሬ ሊወጣበት እንደሚችል ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ያውቃል። አንዳንድ መከራና ችግር በሕይወታችን እንዲደርስ ለምን እንደፈቀደ ባይገባንም፣ ችግራችንና መከራችን እግዚአብሔር ለእኛ ሰነ ካለማስሰጠው የመጣ እንዳልሆነ አርግጠኞች መሆን አሳብን።

5-2. ጌታ የጥበብ አምላክ በመሆኑ ሁሉን ያውቃል

እግዚአብሔር ለማድረግ ያለበውን ከመወሰኑ በፊት የመሳዕከትንም ሆነ በምድር አሉ የተባሉትን አበተዋዩ ሰዎች ምክር አይጠይቅም። ወሰን በሌለው

ዕውቀቱ፣ ሁልጊዜ ለእኛ የሚበጀንን ስለሚያውቅ፣ "በሕይወታችው ይጠቅማቸዋል" ብሎ ያሰበው ነገር እንዲሆንልን ይፈቅዳል። ያለንበት ሁኔታ ምንም ይምስል ምንም፣ እግዚአብሔር በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ሕይወታችንን ስኬታማ የሚያደርገውን ለይቶ ያውቃል። አንዳንድ ጊዜ እስከጋሪ የሆነ ነገር በሕይወታችን ሲገጥመን፣ "እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ሁሉን የምታውቅ ኃይል አምላክ ነህ፤ ይሁን እንጂ፣ እዚህ ላይ አንድ ነገር የረሳህ ይመስለኛል" የምንልበት ጊዜ አለ። ይህንን የምንለው ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ሁኔታዎችን እንደሚያየው ስለማናውቅ ብቻ ነው። በሰው አቅም ሲገኝ የሚችለውን መረጃ ሁሉ ስብስቦን ይሆናል። እግዚአብሔር ግን ሁኔታዎችን የፈጠሩትን አንዳንድ ነገሮች ብቻ ሳይሆን፣ ውጤታቸውንም ጭምር ያውቃል። በጥበቡ ወሰን የሌለው አምላክ ስለሆነ ፈጽሞ በሁለት እንደማይሠራ እናውቃለን። "ከሙሉ ልብህ በእግዚአብሔር ታመን እንጂ በራስህ ዕውቀት አትደገፍ። በምታደርገው ሁሉ እግዚአብሔርን አስቀድም፤ እርሱም በትክክለኛው መንገድ ይመራሃል" ይላል (ምሳሌ 3:5-6)።

ሁኔታዎችን ሁሉ ቢያውቅና ቢረዳም፣ የሚያደርጋቸውን ነገሮችን እንዲሁም ውሳኔዎቹን ሁሉ እግዚአብሔር ለእኛ የማስታወቅ ግዴታ አለበት ማለት አይደለም። ዮሴፍን የግብጽ ጠቅላይ ሚኒስቴር ከማድረጉ በፊት አሥራ ሦስት ዓመት ወህኒ ቤት እንዲማቅቅ እግዚአብሔር ለምን እንዳደረገ ለማንም አልገለጸም (ዘፍ. 39-41)። እንዲሁም እስራኤላውያን 400 ዓመት ለግብጽውያን ባርያዎች ሆነው ለምን እንደተሰቃዩ አልተናገረም። አንዳንድ ጊዜ በጎ ያልሆነ ነገር "ቅዱስ" ናቸው ተብለው በሚጠሩ ሰዎች ላይ ለምን እንደሚደርስ ብዙዎች ግራ ተጋብተው ይጠይቃሉ። ይሁን እንጂ፣ እግዚአብሔር ለምን እንደ ፈቀደ ምክንያቱን የማበረዳት ግዴታ የለበትም። በሕይወታችን ብዙ የማይገባን ነገር አለ። ምንም ያህል ጥረት ብናደርግ ምስጢር የሆኑብን ነገሮች ሁሉ ምስጢር አንደሆኑ ይቆያሉ። እኛ ማለት ያለብን፣ "እግዚአብሔር ሆይ! ሁሉ ነገር በአንተ ቁጥጥር ውስጥ ነው ያለው። ምን እያደረግህ እንደሆነ እኔን ባይገባኝም፣ አንተ ብልህና አስተዋይ ስለሆንክ፣ በምታደርገው ነገር ሁሉ እስማማለሁ። በጥበብህና በአስተዋይነትህ ከመተማመን ውጪ ምንም ማድረግ አልችልም" ማለት ነው።

እግዚአብሔር አንዳንድ ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲደርሱ ለምን እንደሚፈቅድ የማበረዳት ግዴታ ያለበት ስለሚመስለን ነው፤ ብስጭት፣ ተበፋ መቄረጥ፣ ጥርጣሬና በጋት የሚሰጥን። በእኛ ውስን በሆነው አዕምሯችን የእግዚአብሔርን ዓላማና እንዲሁም ድርጊት መረዳት ብንችል፣ ያራሱ የበለጠ ጥርጣሬ ውስጥ ይከተን ነበር። እርሱ ወሰን የሌለው ታላቅ አምላክ፣ በጥበብና በዕውቀት የተሞላ በመሆኑ እርሱን የምንጠራጠርበት አጥጋቢ ምክንያት የሰንም። ስለዚህ ያለን ምርጫ በጥበብ በተሞላው ኃይል ጌታ መታመን ብቻ ነው።

5-3. ሁሉ ነገር በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ነው

ዓለም ሁሉ የእርሱ የአጆቹ ሥራ በመሆኑ በሁሉ ነገር ላይ ሥልጣን አለው። በዓለም ውስጥ እርሱ ሳያውቀው የሚፈጸም ወይም የሚሆን ነገር እንደ ሌላ እናውቃለን። ልዑላዊ የሆነ ማንኛውም ነገር ከእርሱ ቁጥጥር ውጪ ሊወጣ እንደማይችል ስለሚናወቅ በእርሱ እንታመናለን። ሲላጠስ ኢየሱስን “...ልጄ ታህ ወይም ልባቅልህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅምን?” ሲለው፤

- ኢየሱስም **ከእግዚአብሔር ሥልጣን ባይሰጥህ ኖሮ በእኔ ላይ ምንም ሥልጣን ባልኖረህ ክርክር ሆኖም ለአንተ አላልፎ የሰጠኝ የጣፊ ኃጢአት አለበት**” አለው (ዮሐ. 19:10-11)።

ቀደም ሲል ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ የእግዚአብሔርን አብ ኃይልና ሥልጣን እንዲያውቁት ለማድረግ

- “...የሰማይ አባታችሁ ሳይፈቅድ አንዲቱ ድንዚጥ እንኳ በምድር አትወድቅም። የእናንተ ሥልጣን ለሰጠኝ ሆኖም ለአንተ አላልፎ የሰጠኝ የጣፊ ኃጢአት እንግዲህ እናንተ አትፍሩ፤ ምክንያቱም ከእነዚህ ድንዚጦች ትበልጣላችሁ” አላቸው (ማቴ. 10:29-31)።

ይሄ ሁሉ በግልጽ የሚያሳየን ማንኛውም ነገር ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ውጪ አለ መሆኑን ነው።

ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ውጪ የሆነ ምንም ነገር ከሌለ፤ እንግዲያውስ በዓለም ውስጥ የምናያቸው ክፉ ነገሮች ለምን ይደርሳሉ? ብዙዎች በጦርነት፣ በሃርፍ መጥለቅለቅ፣ በመሬት መንቀጥቀጥ የሚያልቁት ለምንድነው? በዚህ ውስጥ ወሰን የሌለው የእግዚአብሔርን ፍቅር እንዲሁም ልዑላዊነቱን ማየት የምንችለው እንዴት ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ብዙ ነገር አይዝንም። ይሁን እንጂ በይግባን እንኳን እንድንታመንበት ይፈልጋል። በፍቅሩ ፍጹም በመሆኑ እርሱን የምንጠራጠርበት ምክንያት የለንም።

6

በጌታ መታመንን እርሱ እንደሚያየው ማየት ነው

በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንዴት መመላለስ እንደሚገባን ጳውሎስ ሲገልጽ፤

- እንግዲህ ጌታን ከርስቶስ ኢየሱስን እንደተቀበላችሁት በእርሱ ተመላሉ፤ ሥር ቡዳችሁ በእርሱ ታጽፉ፤ እንደ ተግራችሁም በዛይማኖት ጽንፈኛ ምሳሌዎች ይጠላችሁ” ይላል (ቆላ. 2:6-7)።

በክርስቶስ ውስጥ መመላለስ ማለት ከጌታ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት መፍጠር ማለት ነው። አንድ ቦታ ቆሞ መመላለስ እንደማይቻለው ሁሉ፤ አማኞችም

በክርስቶስ ሕይወታቸው ወደ ፊት ወይም ወደ ጎሳ መሄድ አለባቸው። ብዙ አማኞች በማየት ወይም በሰሜት ይመላለሳሉ፤ ነገር ግን ሰሜታችን መንፈሳዊ ሕይወታችንን እንዲመራው አይፈልግም። በዚያ ምትክ ግን በየቀኑ በሚያሰፈልገን ነገር ሁሉ በእርሱ እንድንታመን ይፈልጋል። ጳውሎስ፤

- **ጥምንናረውም በእምነት እንጂ በማየት አይደለም። ከዚህ እንደ መኖሪያችን ከሆነው ሥጋችን ተለይተን ከጌታ ጋር መሆን እንመኛለን፤ ከዚህ ያለ ፍርሃት በመተግመን እንኖራለን”** ይላል (2 ቆሮ. 5:7-8)።

የመጀመሪያውን እርምጃ በእምነት መውሰድ፤ የሚቀጥለውንም እርምጃ ወዴት እንደምንደርስ ባናውቅም ሁለተኛውንም እርምጃ ሁሉን ማድረግ በሚችለው፤ የፍቅር አምላክ በሆነው አምላክ ተማምንን የእምነት እርምጃ መውሰድ አለብን። በእምነት መመላለስ ማለት ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት መሥርተን በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ስንሆን ከእኛ እንደማይለየን አውቀን በእምነት መኖር ማለት ነው።

በሕይወታችን ውስጥ ፈታኝ የሆነ ነገር፤ ልንወጣው የማንችለው ነገር ሲያጋጥመን ምን ማድረግ ይኖርብን ይሆን?

- **ከሙሉ ልብዐ በእግዚአብሔር ታመን እንጂ በራስህ ፅውቀት አትደገፍ። በምታደርገው ሁሉ እግዚአብሔርን አስቀድም፤ እርሱም በትክክል እንደ መንገድ ይመራሃል”** (ምሳሌ 3:5-6) የሚለውን ተስፋ አምንን መቀበል አለብን።

በእምነት የተሞላ ሕይወት ለመኖር መሠረቱ ከክርስቶስ ጋር የግል ግንኙነት መፍጠር ነው። በደንብ ካላወቅነው ስለ ሕይወታችን ምን እንደሚያስብ ማወቅ አንችልም። በእምነት መኖር የሚፈልጉ ሁሉ የራሳቸው ፍላጎት ሳይሆን እግዚአብሔር የሚመራቸው መሆኑን ማወቅ ይፈልጋሉ። እግዚአብሔር ለበው ሁሉ ፈቃድ አለው። አጋማሪ የሚባል ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ የለም። በሕይወታችን ውስጥ ለሚሆነው በረከት ሁሉ ምንጩ እግዚአብሔር ነው። በፈተናና በህዘን ውስጥ ስንሆን በኋላ ነገርና ሙሉ ተስፋ ወደ ልባችን የሚያመጣው እርሱ ነው።

እግዚአብሔር በዘላለማዊ ፍቅሩና ምሕረቱ ያቅፈናል። ኃጢአታችንን በጸጋው ይቅር ብሎ በኃጢአት ምክንያት ያደፈውን ሕይወታችንን እንጽቶ ለስግዳዊ በረከት ያዘጋጃል (ኢሳ. 1:18)። እግዚአብሔር አብርሐምን ልጁን መስጠዕት አድርጎ እንዲያቀርብለት ሲጠይቀው፤ በእግዚአብሔር ፍጹም የሆነ መታመን ስለ ነበረው፤ ቀደም ሲል የሰጠውን ተስፋ የማይለውጥ መሆኑን ስላመነ፤ “ይህ እንዴት ይሆናል?” ብሎ በማስብ አልተጨነቀም። በእግዚአብሔር ላይ ታምኖ ስለነበረ፤ ጥሩ ግንኙነት ወይም ሕብረት ነበረው። “እብራም በእግዚአብሔር አመነ፤ እምነቱም ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት” ይላል (ዘፍ. 15:6)። በእግዚአብሔር ላይ ታምንን ለመኖር፤

እንደኛ፤ እግዚአብሔር መኖሩን ወይም ሕያው መሆኑን፤

ሀብተኛ የሰጠውን ተስፋ የሚጠብቅ መሆኑን ግመን አለብን።

- ዕብራውያን 11:6 “ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ግሰናት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው፤ እግዚአብሔር መኖሩንና እርሱን ለሚፈልጉት ሰዎችም ሽልግት የሚሰጥ መሆኑን ግመን አለበት” ይላል።

ዋናው ጥረታችን እምነት አንዲኖረን አይደለም። ከእርሱ ጋር ጥሩ ግንኙነት ሲኖረን እምነት በውስጣችን ያፄ ይዳብራል። እምነታችን ምንም ያህል ትንሽ ይሁን በእርሱ በንታመን ደስ ይለዋል። የምንወስዳት ትንሿ የእምነት እርምጃ እንኳን በፊታ ዘንድ የታወቀች ናት። ለእብርሃም ለገላላት ተስፋ ታማኝ እንደሆነው ሁሉ ለእኛም ታማኝ እንደሚሆን እርግጠኞች እንሁን። አብርሃም ከእግዚአብሔር ካገኘው በርከት ሁሉ ትልቁ “የእግዚአብሔር ወዳጅ” ተብሎ መጠራቱ ነው (ኢ.ሳ. 41:8)።

እርሱ የፈጠረን በመሆኑ ሙሉ በሙሉ ያውቀናል። ድካማችንና ፍላጎታችንን የሚያውቅ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ከነድካማችን የሚወደን መሆኑ ነው። በእምነታችን ደክመን ችላ ያልነው ሲመስለን እንኳን ወዲያው በይቅርታው ተቀብሎን ለእኛ ያለውን ፍቅር ይገልጽልናል። ክርስቶስ በመብቀል ላይ ከተበቀሰ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ በእምነት በመኖርና እንዲያደርጉ የጠየቃቸውን በማድረግ ፈንታ ወደ ገላላ ባሕር ዓሳ ለማጥመድ፤ የቀድሞ ሥራቸውን ለመሥራት እንደሄዱ እናውቃለን (ማቴ. 4:18)። በመብቀል ላይ ተሰቅሎ ከመሞቱ በፊት ከሞት እንደሚነሳና ወደ እነርሱ የሚመጣ መሆኑን እንደነገራቸውና የገባውን ተስፋ እንደ ፈጸመ እናውቃለን። እግዚአብሔር የገባውን እያንዳንዱን ተስፋ ፈጽሟል። ለዚህ ነው በሕይወታችን በየትኛውም አቅጣጫ ልንታመንበት የሚገባን። ጴጥሮስ ክርስቶስን አያወቀው ይካደው እንጂ፤ ክርስቶስ ግን የካደውን ጴጥሮስን አልካደውም።

አንዳንድ ጊዜ ተደናቅፈን ብንወድቅም፤ በዚያ ላይ እንድናተኩር እግዚአብሔር አይፈልግም። ከዚያ ይልቅ ግን በእርሱ ላይ ብቻ እንድናተኩር ይፈልጋል። እግዚአብሔር አኛን የሚላክን በአኛ ታማኝነት ሳይሆን፤ በእርሱ ታማኝነትና በቀራንዮ ላይ በፈጸመው ሥራ ነው። ለፈተና እጃችንን እንድንበጥ አይፈልግም። አልፎ አልፎ ለፈተና እጆቻችንን እንደምንበጥ ያውቃል። ሆኖም የይቅርታውና የማያልቀው ፍቅሩ ተጠቃሚዎች እንድንሆን ይፈልጋል። ኢየሱስ ከሞት ከተነሳ በኋላ ወደ ጴጥሮስ መልዕክተኛ ልኮ ዘላለማዊ የሆነው ፍቅሩ ከእርሱ ጋር እንደሆነ አረጋግጠለት። እግዚአብሔር ለጴጥሮስ የነበረውን ዕቅድ ጌታውን ከስዳ በኋላም አልተለወጠም። በለዚህ በእምነት የሚኖር አማኝ ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር በእርሱ ፈጽሞ ተበፋ የማይቆርጥ መሆኑን ግወቅ አለበት።

7

ጠንካራ እምነት (Tough Faith)

ጠንካራ እምነት ምን ማለት ነው? እንድናምን የሚያደርገን መረጃ ሳይኖረንም ግመን ማለት ነው።

- አንድ ታዋቂ የነበረ የሥነ ልቦና ምሁር በአንድ ትልቅ ስብሰባ ላይ ዕርዳታ ፈልገው ወደ እርሱ የሚመጡትን ተረጋጃዎች ለመርዳት ምን ዓይነት የምክር አሰጣጥ ዘዴ እንደሚጠቀም ተጠይቆ በምሳሌ ሲያስረዳ እንዲህ አለ። “በአዕምሮዬ በሽተኛውን የምመለከተው ባሕር ዳር ቆሞ ኃይለኛ ወራጅ ውሃ ባለበት ወንዝ እንዴት መሻገር እንደሚችል እንደሚያስብ ሰው አድርጌ ነው። ወንዙ ውስጥ አልፎ አልፎ አንዳንድ ድንጋዮች ወጣ ብለው ይታያሉ። አነዚህ ድንጋዮች ቅርብ ለቅርብ ስለሆኑ የሚሻገረው ሰው ከአንደኛው ድንጋይ ወደሚቀጥለው ድንጋይ መዝለል የሚያስችሉት ናቸው። እዚህ ላይ የእኔ ኃላፊነት (ሥራ) ከአንዱ ድንጋይ ወደሚቀጥለው ድንጋይ እንዲዘል ማድፋፈር ነው” አለ። ይህንን የሚያጸምጥ ሌላው ጠያቂ፤ “ስውየው ከአንዱ ድንጋይ ወደ ሌላው ሲዘል ቢወድቅሰን?” ብሎ ጠየቀው። ምሁሩም “ዳር ቆሞ ‘መሻገር በቻልኩ’ እያለ ምንም እርምጃ ካለመውሰድ ይልቅ፤ እርምጃ ወስዶ ቢወድቅ ይሻላል” አለ። ምሁሩ ንግግሩን በመቀጠል “ዘመናቸውን ሙሉ ችግር እንዳይደርስባቸው በመፍራት ምንም የማያደርጉ ሰዎች፤ ገና አልተወለዱም” አለ። ችግር ያፈዘናል፤ ወይም እምነታችን ተቀሰቅሶ ወደ ፊት ያራምደናል።

ዘመናችንን ሙሉ ችግርን እየፈራን ሁልጊዜ እየሸሸን የምንኖር ከሆንን፤ አካለ ሰንክላ ሆነን እንቀራለን። ያዕቆብ “ወንድሞቼ ሆይ! ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ በጣም ደስ ይጠጣችሁ። ምክንያቱም እምነታችሁ ሲፈተን በትዕግሥት ትጽናላችሁ” ይላል (ያዕ. 1:2)። ጠንካራ እምነት እንዲኖረን የሚያደርግ ምንም ዓይነት አጥጋቢ መረጃ ሳይኖረን እንዲሁ ስናምን ነው። የምናምነው ሌሎች ስለሚያምኑ ብቻ መሆን የለበትም። ለምሳሌ፤ የእስልምና እምነት ካላቸው ወላጆች የተወለደ፤ ወይም በእስላሞች አካባቢ የኖረ ሰው በእስልምና ሃይማኖት ቢያምን ይህን ያህል አይደንቀንም። የእስልምና ሃይማኖት ካላቸው ወላጆች ተወልዶ ወደ ክርስትና እምነት ቢመጣ ግን ትልቅ የእምነት እርምጃ እንደ ወሰደ ይገባናል።

ስለ ጠንካራ እምነት ጥሩ ምሳሌ እንዲሆኑን የብዙ ሰዎች ታሪክ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጽፎ እናነሳለን። ነብዩ ኤልያስን የመገበቸው በስራፕታ ትኖር የነበረችው መበለት አንደኛዋ ናት (1 ነገ. 17)። ምድሪቷ በድርቅ ቢተመታችበት ክፉ ዘመን እግዚአብሔር አልያበን፤ “...በሲደና አጠገብ በምትገኘው በስራፕታ ተቀመጥ፤ እነሆ በዚያ የምትኖር አንዲት መበለት አንድት መጥብህ አዝዣለሁ አለው” (1 ነገ. 17:8)። ኤልያስም እግዚአብሔር እንዲሄድ ካዘዘው

ሥፍራ ሲደርስ፤ መበላቲቷን አንጨት ስትሰቅም አገኛት። የሚያሳዝነው መበላቲ ብዙ ያላት ሳትሆን ለአንድ ጊዜ ብቻ የሚሆን ትንሽ ዱቄትና ዘይት ብቻ የነበራት ናት። ኤልያስ ያቺን ምስኪን ድሃ ሌት "... ትንሽ እንጂ አምጪ ልጅ..." ሲላት ምን እንደተሰማት ማሰብ ከባድ አይሆንብንም። ለጥያቄውም "... ምንም እንጂ አንደሌለኝ በአምላክህ በሕያው እግዚአብሔር ስም አምላ ለሁኔታዬ ዕቃዬ ውስጥ ካለኝው ከአንድ እፍኝ ዱቄትና በግሰርዬ ውስጥ ካለኝው ከጥቂት የወይራ ዘይት በተር ምንም የለኝም፤ ወደዚህ የመግባት ትንሽ እንጨት ሊቃትሜ ወደ ቤቴ በመመለስ ይህኛት ያለኝን ትንሽ ዱቄት ለእኔና ለልጄ ለመጋዢ ነው፤ ይህችም የመጨረሻ ምግባችን ናት፤ ከዚያም በኋላ በረሀብ ከመሞት አንተርፍም" (1 ነገ. 17:12) የሚል መልስ ሰጠችው።

ኤልያስም በጣም አስገራሚ የሆነ ትዕዛዝ ሰጣት። "አይዘን አትጨነቂ፤ ሄደሽ ምግብሽን አዘጋጃ፤ አስቀድመሽ ግን ከዚያችው ካለኝ ዱቄት ለእኔ ትንሽ አንገቻ ጋዢሽ አምጪልኝ፤ የቀረውንም ለራሳሽና ለልጄሽ ጋዢው" አላት (1 ነገ. 17:13) አላት። መበላቲቱም ኤልያስ እንደነገራት ስታደርግ፤ "እግዚአብሔር በኤልያስ አግካይነት በሰጠው ተስፋ መሠረት ዱቄቱ ከግኖራያው ዕቃ፤ ዘይቱም ከግሰርው አላለቀም" (1 ነገ. 17:16)።

"ጠንካራ አምነት" - የዘይቱና የዱቄቱ ዕቃ ባዶ ሲሆን በእግዚአብሔር መታ መን አስቸጋሪ ነው። ዕቃው ባዶ ሲሆን፤ ጠንካራ እምነት ያስፈልገናል። ባዶ ሆነን ወደ እግዚአብሔር ስንቀርብ፤ ከምንም ወይም ከባዶ ነገር አንድ ነገር መፍጠር ይችላል ብለን ማመን አለብን። ይሄም ጠንካራ እምነት እንጂ መላወል ያለበት አይደለም። ባዶ በሆነበት፤ የሚታይና የሚጨበጥ ነገር በሌለበት ጊዜ፤ "እግዚአብሔር የጎደለኝን ይሞላልኛል" ብለን ስንታመንበት፤ ደስ ይለዋል። አንዳንዶቻችን በሕይወታችን ጠባብ በሆነ መንገድ ውስጥ ብዙ ጊዜ ስላለፍን፤ ጠንካራ እምነት መቼ እንደሚያስፈልገን በመጠኑም ቢሆን ይገባናል። እዚህ ላይ መርሳት የሌለብን እውነት ቢኖር፤ ለጥያቄያችን መልስ የሚሰጠን ኃያሉ እግዚአብሔር አንጂ፤ "እምነታችን" እንዳልሆነ ነው። "እምነት ካለኝ እግዚአብሔርን አዘዋለሁ" የሚለውን የተወላገደ "ንግሥት መለኮት" (theology) እንዳንከተል አስፈላጊውን ጥንቃቄ ማድረግ አለብን።

ዋቢ ጽሁፎች

Bibliography

Austin, Bill. When God Has Put You On Hold, Tyndale House Publishers, Inc. Wheaton, IL. 1996.

Bridges, Jerry. Trusting God. NavPress, Colorado Springs, CO. 1999.

Ingram, Chip. God As He Longs For Ynu To See Him. Baker Books Grand Rapids, MI. 2004.

Ireland, D. David. Secrets of a Satisfying Life, Baker Books Grand Rapids, MI. 2008.

Leman, Kevin. When Your Best Is Not Good Enough, Fleming H. Revell, Grand Rapids, MI. 1989.

Mason, John. Imitation is Limitation, Bethany House, Minneapolis, MN, 2004.

Melese Wogu. ባንስማማ፤ ላለመስማማት እንስማማ፤ 9010.

_____ የሕይወት መስታወት፤ 2009.

Stanley, F. Charles. Living the Extraordinary Life, Thomas Nelson, Nashville, TN, 2005.

_____. In Step with God. Thomas Nelson, Nashville, TN, 2008.

Stoop, David. You Are What You Think. Fleming H. Revell, Grand Rapids, MI. 1982.

Swindoll, R. Charles. The Grace Awakening, W. Publishing Group, Nashville, TN, 1990.

Townsend, John. Where is God? Thomas Nelson, Nashville, TN, 2009.

Wright, H. Norman. Your Tomorrows can be Different from your Yesterdays. Fleming H. Revell, Grand Rapids, MI. 1992.